Antonius Augustinus & Fulvius Ursinus de Romanorum familiis

DE ROMANORVM GENTIBVS ET FAMILIIS, SCRIPTORES DVO PRÆSTANTISSIMI.

ANTONIVS AVGVSTINVS,

ET

FVLVIVS VRSINVS. C.R.

Cum vtili & necessaria Nobilißimi cuiusdam viri Præfatione.

CHRISTIAN LOTH.

LVGDVNI,

Apud Franciſcum Fabrum.

CIↃ. IↃ. XCII.

NOBILISSIMI CVIVSDAM VIRI IN LIBRVM DE GENTIbus & familiis Romanorum Prefatio.

VETVS est eáque multorum animis penitus insita opinio, principium atque originem Romanæ reipublicæ, colluuiem fuisse & concursum barbararum quarundam gentium. Itaque apud Trogum Mithridates, seruos vernásque Tuscorum Romanos, corúmque reges, pastores Aboriginum, auruspices Sabinorum, & exules Corinthiorum appellare non dubitat. Veteres tamen rerum Romanarum scriptores, Catones, Pisones, Gellij, & qui eorum maximè insistit vestigijs, Dionysius Halicarnasseus, auctor in primis bonus & locuples, Romanos à Græcis originem ducere multis rationibus probare conantur. Quorum sententiam, antequam familias nostras aggrederemur, breuiter hic exponendam duximus. Adiiciemus etiam gentium & familiarum Romanarum perbreuem quandam explicationem: tum quæ Patriciæ, quæ Plebeiæ gentes sint, quæue maiorum, quæ minorum gentium Patriciæ familiæ dicantur, ostendemus. Principio igitur Aborigines (vt ab vltimis auctoritatem repetam) duce OEnotro Lycaonis Arcadiæ regis filio, relicta Peleponneso, Latium occuparunt, regionem quæ cùm cæli temperatione, tum vbertate agrorum ac varietate fructuum cæteris omnibus antecellere videbatur. Ea nanque fuit antiquißimorũ temporum ratio, gentiúmque omnium consensu recepta consuetudo, si vel multitudine vulgi premeretur ciuitas, vel agri propter sterilitatem inculti, propter pestilẽtiam vasti & deserti essent, vt quicquid Vere proximo ex hominibus, ex suillo, ouillo, caprino nasceretur grege, dijs immortalibus sacrum vouerent: id quod Ver sacrũ appellauit antiquitas. Fuit hæc tum quasi deducendæ coloniæ ratio quædam. Emittebant è suis finibus fausta ominatione armis instructam iuuentutem, quæ regionem & sedes sibi quæreret, quas patriæ loco haberet, & in quibus fortunarum domicilium constitueret: quæ res, & multarum gentium migrationes, & crebram locorum commutationẽ antiquis temporibus peperit. Eadem enim ratione & Arcades, qui Aborigines deinde dicti sunt, sedem omnium rerum & fortunarum suarum in Latio collocarunt, sedecim ætatibus quàm ad Troiam bellatum est. Sic Pelasgi ex Thessalia, Euander ex Arcadia, Hercules ex Peleponneso in Latium migrarunt: cuius rei testis est, libro antiquitatum Romanarum primo, Dionysius Halicarnasseus. Excisa deinde & funditus à Græcis euersa Troia, quum Aeneas profugus, magna clientum manu, in Libyam primò, mox in Italiam traiecisset, Latinóque rege mortuo regnum occu-

passet, translatum ad Phryges imperium est, exclusa Aboriginum gente, idq; posteris proditum, ad Romulum vsque (quem auctorē nominis, & vrbis conditorē Romani nuncupant) peruenit: qui cùm Aimilium auum, & Remū fratrem per summam fraudem nefariè occidisset, & vrbem in Palatio cōdidit, & Senatu, legibus, iudiciísq; rempublicā deuinxit. Hæc prima, vt opinor, & antiquißima Romanarum gentium origo est. Nam & Arcades (vt inter omnes cōstat) antiquißimi Italiæ populi, & Phryges Troiani belli reliquiæ, cum Romulo in vrbem migrarunt. Hinc factum est, vt Romanarum gentium, Aboriginum aliæ sint, aliæ Troianæ. Aboriginum gentes, quæ à primis Italiæ populis, quos Arcades fuisse Dionysius testatur, originem ducunt: quarum præ cæteris claræ & illustres fuere, Fabia, Antonia, Potitia, Mamilia. Troianę verò, quæ originē suam ad Phryges & Aeneæ comites referunt, vt Iunia, Nautia, Aimilia, Sergia, Cæcilia. Ascitis deinde à Romulo ad regni societatē vnà cum Tatio rege Sabinis, cùm deuictis quoque populis victor Romulus ciuitatē largiretur, ciuitas tum multis, tum variis est aucta ciuibus. Acceßit Tullus Hostilius, tertius Romanorum rex, qui euersa & diruta Alba, multas familias Romam traduxit: quarum illustriores Dionysius nominat Iuliam, Seruiliā, Geganiam, Metiliam, Curiatiam, Quinctiliā. Multis exactis regibus Italiæ, municipiis, quæ in fide populi Romani mansissent, ciuitas est data, Fundanis, Formianis, Acerranis, Tusculanis, Arpinatibus: idque vsq; ad bellum sociale durasse, auctor est Velleius Paterculus: quum vniuersa ferè Italia ciuitatem cum suffragio accepit. Hinc Coruncanios, hinc Curios, Fabricios, Porcios, Pompeios, Marios, Tullios, summos magistratus, amplißimósq; honores consecutos, veterum monumenta testantur. Postremò ad exteras quoque gentes ciuitatis beneficium translatum est. Nam & Cornelium Balbum Hispanum, ciuitate à Pompeio donatum, Consulem factum constat: & P. Ventidium bello à Pompeio captum, & in triumpho ductum, virum prætorium & consularem, de Parthis primum omniū triumphasse accepimus. Qua de re in vndecimo apud Tacitum Claudius Cæsar, vbi de Eduis in ciuitatem recipiendis agit, sic loquitur: Maiores mei, inquit, quorum antiquißimus Clausus origine Sabina, simul in ciuitatem Romanam, & in familias Patriciorum ascitus est, hortantur vti paribus consiliis rempub. capessam, transferendo huc quod vsquam egregium fuerit. Neque enim ignoro Iulios Alba, Coruncanios Camerio, Porcios, Tusculo, &, ne vetera scrutemur, Etruria, Lucaniáq; & omni Italia in Senatum accitos: postremò ipsam ad Alpes permotam, vt nō modò singuli viritim, sed terræ gentésque in nomen nostrum coalescerent. Tum solida domi quies, & aduersus externa floruimus, quum Transpadani in ciuitatem recepti, quū specie deuictarum per orbem terræ legionum, additis prouincialium validißimis, fesso imperio subuentum est. Num pœnitet Balbos ex Hispania, nec minus insignes viros ex Gallia Narbonensi transiuisse? Hæc ille. Quare vt rem totam in pauca conferamus, Gentium Romanarum, Aboriginum alias, alias Troianas esse dicimus. quarum illæ Arcadum, qui primi sedes suas in Latio collocarunt: hæ Phrygum, qui Aenea duce in Italiam migrarunt, progenies sunt. Atq; his quidem originem fuisse Græcam omnes veteres auctores tradunt. Huc pertinent, quarū vna eadémque origo perhibetur ab antiquis, Albanæ & Latinæ, quæ cùm à regibus in ciuitatē traductæ, tum exactis regibus vel Senatus auctoritate, vel populi lege ciuitatem sunt adeptæ. Accedant licet peregrinæ familiæ (ne quid quod ad hanc rem pertinere videatur prætermittamus) quæ

armis & tyrannide Cæsarum oppressa repub. in ciuitatem & censum ciuium Romanorum irrepserunt, quæ quidem certè res non tam splendorem Romanarum gentium, quàm nomen & dignitatem Romani imperij afflixit. Circunspice, & quàm longißimè potes, maximorum regnorum auspicia, progressus, finẽ, ex veterum monumentis memoria repete, quocunque te animo atque cogitatione conuerteris, nullum reperies regnum, nullam rempub. quę non simili prope fato extincta sit & oppressa. Græcia enim, quæ fama, quæ gloria & bellica laude floruit, non prius hæc amisit, quàm Persæ in Græciam venerũt: aut Persæ, (quorum post Græcos clarißimum nomẽ fuit) quàm Macedones in Persiam penetrarint. Sic Macedonum gloria facilè Romanæ virtuti ceßit. At verò Romani an non simili quoq; fato, quum iam in summo gradu collocati essent, præcipitati sunt? Ecce enim qui opibus, qui gloria, qui imperio omnium gentium florerent, qui non bella externa, non reges, non gentem, non nationem vllã pertimescerent, ij intestino primùm & domestico bello proprijs insidijs debilitati, mox armis barbararum gẽtium oppreßi, & imperio priuati sunt. Ea nimirum humanarum rerum conditio est & natura, vt nihil æternum, nihil firmum, omnia mortalia sint & caduca. Eodem ergo quo respublica fato, gentes quoque & familiæ Romanæ conciderunt. Nam Imperatores, qui nihil ad arbitrium Senatus, omnia pro libidine in republica gererent, optimum quenque, vt nullus virtuti relinqueretur locus, sustulerunt. Ita quum indignißimis maximisque cædibus exhausta respublica & suis orbata esset ciuibus, peregrinas & barbaras gentes non in ciuitatem modò, sed etiam in amplißimum senatorium ordinem legerunt, ad quos mox imperio translato, splendor Romanarum gentiũ tum quidem deletus est: imperio verò in Thraciam translato, planè sublatus est & extinctus. quæ, mea quidem opinione, causa est cur iampridem gentium Romanarum vestigium extet nullum. Sed hæc hactenus. Nunc quid gens sit, quid familia, & qua in re differant, breuiter exponemus. Gentem Romani, cõmutatione verbi magis quàm vera significatione, similitudinis causa (quum natura & ratio vocabuli diuersa sit) pro eo quod familiam significat, vsurparunt. Vt enim multitudinem populi gentem appellamus, sic familias complures, quæ eiusdem generis, nominis, originis essent, gentem nominarunt. Hinc est quod ait Festus, Gens Aelia appellatur, quæ ex multis familijs conficitur. Alij enim sunt Pæti, alij Ligures, alij Cati, Lamiæ item alij. Et gentiles inde dicti, qui (vt Cicero in Topicis ex sententia Scæuulæ iurisconsulti scribit) inter se eodem nomine sunt, qui ab ingenuis oriundi sunt, quorum maiorum nemo seruitutem seruiuit, qui capite non sunt diminuti. Gens ergo Cornelia est, Fabia, Claudia, Iunia. Gentiles verò qui simili nomine appellantur, Cornelij, Fabij, Claudij, Iunij: non autem Scipiones & Bruti, vt Boëtius, acerrimo vir ingenio, in Topica Ciceronis scribit: Familiares enim potius ex familia, vt ex Festo apparet, appellandi sunt, quàm gentiles. Atque haud scio an rectius etiam Festus, qui gentiles & ex eodẽ genere ortos, & qui simili nomine appellantur, definit. id certè quod latè & variè diffusum erat, suis quasi cancellis circũscripsit. Nam & Valerij, & Fabij, Claudij, Papirij, Tullij, eiusdem quidẽ nominis, diuersarum tamen gentiũ sunt, quũ patricij ex his alij, alij plebeij reperiantur. Neque enim Claudij Pulchri aut Nerones, Marcellorum gẽtiles sunt: nec Fabij Vibulani eorum qui Dorsi, aut Papirij eorum qui Carbones appellantur, gẽtiles haberi debent: diuersa enim genera sunt, diuersæ familiæ, aliæ deniq; stirpes. Rectè ergo, mea quidem sententia, Festus, ex eodem genere ortos gentiles

esse dixit. Atque hæc quidem ad iura gentilicia maximè pertinent. qua in re illud statuimus, communia esse quædam omnium gentium, quædam propria & peculiaria cuiusque gentis iura. Communia sunt hæreditates & tutelę, quæ ex lege XII. tabularum ad agnatos & gentiles pertinent. Leges enim hac de re à XVIRIS latas, præter iurisconsultos, auctor ad Herennium li.1. & Cicero Rhetoricωn secundo testantur. Ac de hæreditate quidem: SI PATERFA. INTESTATO MORITVR, FAMILIA PECVNIAQVE EIVS AGNATORVM GENTILIVMQVE ESTO. De tutela verò: SI FVRIOSVS EST, AGNATVM GENTILIVMQVE IN EO PECVNIAQVE EIVS POTESTAS ESTO. Hæc autem iura quæ communia esse diximus, & siqua sunt alia in Iuriscõsultorum libris, Scæuula capitis diminutione amitti scribit. Ergo neque adolescens ille, quem M. Curius COS. quum ad delectum non respondisset, vnà cum bonis hastæ subiecit: aut si quem pater filium populúsve incensum vendidit, gentiles sunt. Neque etiam Q. Fabius & P. Cornelius Aimiliani, quorum alter in Fabiam, alter in Corneliam gentem adoptione transiit, Aimiliorum sunt gentiles: illi enim maxima, hi media capitis diminutione, & gentilitatem, & iura gentilicia amiserunt. Illi, quia serui facti, ciuitatem amiserunt & libertatem: hi, quoniam adoptione, sicut alias res innumerabiles (vt pro domo Cicero scribit) sic hæreditates, nominis, pecuniæ, sacrorum, in ea, in quam adoptati sunt, familia adipiscuntur. Eadem emancipatorum causa est. Gentiles enim emancipatos liberos non esse, vel hinc apparet, quòd quum gentiles intestato patrifa. succedant, emancipati L. XII. Tab. neque tutelam legitimam, neque intestatorum patrum hæreditates acquirunt. Quæ verò propria esse diximus iura, ea sacra sunt gentilicia, quæ anniuersaria à gente certo in loco fierent. Sic sacra Herculis, Potitiæ & Pinariæ gentis sunt propria, Veneris Iuliæ, Palladis Nautiæ, Solis Aureliæ, Ditis patris Valeriæ. Sic Liuius libro quinto, Fabiam gentem in colle Quirinali Gabino cinctu sacra fecisse statuta scribit. Hinc hæreditates cum sacris & sine sacris apud Plautum & Ciceronem: quæ, vt sacra conseruarentur atque posteris proderentur, inuenta sunt & cõstituta: quæ quidem omnia amittunt qui capite sunt diminuti. Familiarum etiam propria quędam sunt iura: vt illud quod de Poplicolis & Tubertis Cicero de Legibus secundo, & in Poplicola Plutarchus tradunt: quibus virtutis causa tributum est, vt in vrbe sepelirentur: quod eorum posteri iure tenuerunt. Quamobrem qui gentiles sunt, primùm iura ea quæ gentium omnium communia, deinde quę propria cuiusque gentis sunt, participant, & inter se communicant. Familia autem pars gentis est &: vt ex gente Gentiles, sic Familiares, auctore Festo, ex familia primùm dicti sunt. Differt igitur à gente familia, quòd gentis vt generis vniuersi pars est familia. Gens enim multas familias in se continet: familiæ verò, cognomine distinguuntur: vnde diuersa cognomina, diuersas familias constituunt. Nam in Iulia gente, alij Iulij sunt, alij Cæsares. Duæ ergo Iuliæ gẽtis familiæ sunt: vna Iuliorum, altera Cæsarum. Sic in Fabia, Vibulani, Ambusti, Maximi, Pictores: in Furia, Fusij, Medullini, Camilli: in Quinctia, Capitolini, Barbati, Cincinnati, Flaminij: eadémque ratio est in reliquis. Confirmat hãc nostram opinionem, cùm multorum, tum illa Liuij auctoritas, quæ est libro XXXIIX. vbi ait, P. Scipio Nasica orationem habuit plenam veris decoribus, non communiter Corneliæ gentis, sed propriæ familiæ suæ: vnde etiam constat nomen ad gentem, cognomen ad familiam referri. Atque hæc quidem ad

Iurisconsultos

Iurisconsultos, Romanos, inquam, Iuriscōsultos disputatio pertinet, qui discernere familiam à gente, quum de hæreditatibus & tutelis agitur, debent. Præclarè enim apud Ciceronem Crassus, quum Iuris ciuilis scientiam oratori necessariam probare vult, Quid, inquit, qua de re inter Marcellos & Claudios centumuiri iudicarunt? quum Marcelli ab liberti filio stirpe Claudij patricij eiusdē nominis hæreditatem gente ad se rediisse dicerent, nónne in ea causa fuit oratoribus, de toto stirpis & gentilitatis iure dicendum? Satis nunc, opinor, constat gentium Romanarum origo, & progreßio, & quid gens sit, quidve familia: superest vt de patricijs & plebeijs familijs agamus. Romulus (vt Dionysius & Plutarchus scribunt) in duas partes populum vniuersum distribuit. Nam qui genere, opibus, potētia, auctoritate plurimum possent, rerúmque gestarum gloria excellerent, eos Senatores cōstituit, & Patres, honoris atque virtutis causa, appellauit: reliquos verò qui rebus omnibus inferiores essent, egentes, & inopes, Plebeios. illos rempublicam administrare, magistratus gerere, auspicia, sacra obire: hos, agros colere, & quæstuosis artibus operam dare: illos patronos, hos clientes esse voluit. Variæ sunt veterum opiniones, quare Patres primò Romulus appellarit. Nam alij (vt Liuius & Plutarchus) quòd patrem ciere possent, patres dictos existimant: alij verò (quorum sententiæ accedit Dionysius) quòd ætate & generis splendore cæteris antecellerent. Et hi quidem, mea sententia, firmiorem partem sequi videntur: quæ tamen res, quum parum momenti habeat, facit ne nimis diligenter inquirenda esse videatur. Perspicuū enim est, etiamsi causa ignoretur, constátque inter omnes, centum Senatores, quos Romulus primum publici consilij causa constituit, patres, eorúmque progeniem patricios esse dictos. Qua in re, si ea quæ in veterum monimentis verissimis certißimísque testimoniis ad posteritatis memoriam consignata sunt, explicare atque excutere velimus, deprehendemus origine primùm, deinde cooptatione patricios fieri solitos. Origine, qui à centum Romuli Senatoribus originem ducūt, vt Iunij, Valerij, Fabij, de quibus iam diximus. Cooptatione autem, qui vel à cæteris regibus, vel Senatusconsulto, vel lege ad populum lata, in ordinem patriciorum cooptati sunt. Etenim à Pompilio rege Numa Marcius ascitus in patriciorum numerum est: & Iulij, Quinctilij, Seruilij, Geganij, Curiatij, à Tullo Hostilio: à Ser. Tullo, Octauij. Senatusconsulto etiam patriciorum cooptationem fieri solitam, testis est gēs Claudia, quam à Senatu, quum ex Sabinis in vrbem migrasset, inter patricios allectam, Liuius, Dionysius, & Tacitus testantur. Lege verò, vt qui lege Iunia à L. Bruto, lege Caßia à Cæsare & lege Sentia ab Augusto, in patriciorum ordinem lecti sunt: cuius rei Suetonius auctor est, & libro vndecimo Tacitus. Iisdem diebus, inquit, in numerū patriciorum asciuit Cæsar vetustißimum quenque è Senatu, aut quibus clari parentes fuerant, paucis iam reliquis familiarum, quas Romulus maiorum, & L. Brutus minorum gentium appellarunt, exhaustis etiam quas Dictator lege Caßia, & princeps Augustus lege Brutia sublegêre. atque hi Patricii sunt, vnde patriciæ familiæ, & maiorum & minorum gentium patricij nominati sunt. Quos enim Romulus & cæteri reges patricios legerunt vsque ad Tarquinium Priscum (siquidem Liuij sententiam sequamur) ij maiorum gentium: quos verò Brutus exactis regibus, ij minorum gentium patricij appellantur. Liuius hos Patres conscriptos libro secundo nominat. Deinde, inquit, quo plùs virium in Senatu frequentia ordinis faceret, cædibus regum diminutum patrū numerum, primoribus equestris gradus lectis, ad trecentorum summam ex-

pleuit: traditúmque inde fertur, vt in Senatũ vocarentur, qui Patres, quíque conscripti essent: conscriptos videlicet, in nouum Senatum appellabant lectos. Sic Festus libro tertio, Conscripti dicebantur, qui ex equestri ordine patribus adscribebantur, vt numerus Senatorum expleretur. Minorum igitur gentium patricij sunt Octauij, Claudij, Papirij: de quibus sic Cicero lib. Epistolarum IX, Sed tamen, mi Pæte, quî tibi in mentem venit negare Papirium quenquam vnquam nisi plebeium fuisse? Fuerunt enim patricij minorũ gentium. Reliquæ familiæ plebeiæ sunt, abiectæ illæ quidem primis temporibus, & contemptæ: mox vbi connubia, sacra, auspicia, cum plebeis, sacratis legibus, communicata sunt: vbi secures, sellam curulem, triumphos adepti, non iam de honore cum Patribus, sed rerum præclarè gestarum, deuictarnm gentium, expugnatarum vrbium, benè felicitérque administratæ reipublicæ gloria & laude certarunt, summam amplitudinem, summam dignitatem, memoriam nominis immortalem consecutæ sunt. Præclara res, egregium virtutis certamen, quod in imperio atque publica dignitate & debet & solet valere plurimum. Vna enim eadémque ad virtutem via patet omnibus: trahimur omnes laudis studio, & natura ad gloriam impellimur, neque inuidere debemus iis, à quibus gloria aliqua iusta & merita prouocamur. Tales fuerunt Licinij, Marcelli, Decij, Metelli, & complures alij, quorum opera, industria, virtute, populus Romanus in otio, in bello vsus est cùm maxima laude, tum maiori emolumento.

* * *

ANTO-

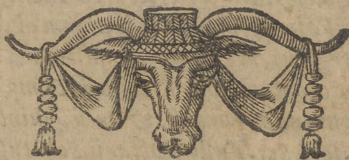

ANTONII AVGVSTINI DE FAMILIIS ROMANORVM LIBER SINGVLARIS.

ACILIA.

CILIA familia plebeia, sed nobilis consulatibus quinque, & triumpho vno ante Imperatores fuit, neque postea minus floruit. Vigente republica eius stirpes duæ Glabrionum, & Balborum: consulares ambæ fuerunt. Primus Glabrionum M'. Acilius C.F. L.N. Consul fuit an. DLXII. & Proconsule triumphauit de Ætolis, & rege Syrię Antiocho anno proximo. Eius filius Manius Consul suffectus L. Postumio Albino anno fere DC. Hic auus, vel proauus M'. Glabrionis fuit, apud quem Prætorem de repetundis cognoscentem Cicero C. Verrem accusauit, eique in memoriam redigit legis paternæ Aciliæ, auique materni P. Sceuolæ, ac Soceri M. Scauri. Asconius in Verr. II. & pro Scauro. Hic M'. Acilius M'. F. M'. N. cōsul fuit an. DCLXXXVI cū C. Pisone Frugi. Ex Æmilia vxore liberos procreauit. Balborū primus M'. Acilius L.F. K.N. consul fuit anno DCIII cū T. Quinctio. T.F. Flaminio. Eius filius Manius post sex & triginta annos cum C. Catone. Sub Imperatoribus patricij Glabriones sex consules fuerunt, Auiolæ tres, Rufus, Faustinus, Seuerus singulares. Glabrionum primus sub Domitiano consulatum cum M. Vlpio Traiano, qui postea Imp. dictus est, cepit, in eo occisus est an. DCCCLIII. Alter illius, vt creditur filius, cum paterno Manij prænomine cos. fuit cum C. Bellicio Torquato an. XXXIII. post patrem sub Hadriano Imp. Tertius sub Pio Antonino Sex. Acilius Glabrio cū C. Valerio Omollo Veriano Cos. an. DCCCCIV. Quartus Manius bis consul fuit, sed alterius anni tempus ignotum; atque ideo suffectum fuisse credendum est, iterum consul fuit collega Commodi Imp. in quincto consulatu an. CCIↃXXXIIX. Hic ille est, quem Pertinax dignum imperio orbis terrarum iudicabat, quem omnium patriciorum nobilissimum esse dicebat: originemque generis ab Ænea Veneris filio duxisse. Hunc quidem Manij filium, Manij nepotem esse credendum est; patrem vero fuisse Acilij Faustini consularis duo tituli duarum clarissimarum feminarum significant. Quinctus M'. Glabrio consul cum M. Valerio Maximo, iterū sub Valeriano, & Galieno Impp. anno CIↃVIII. illius, vt arbitror nepos fuit. Vltimus Anicius Acilius Glabrio Faustus collega Theodosij Iun. in XVI. consulatu ann. CIↃCXXXIX. Christi

CCCCXXXVII. Hic etiam sub Honorio, & Theodosio præfectus vrbis fuit. Hic videtur in Aniciorum nobilem quoque familiam insertus vtriusque nomina vsurpasse. Auiolarum primus collega in consulatu Q. Asinij Marcelli, sub quib. Ti. Claudius Imp. mortuus est. an. DCCCVI. Hunc memoriæ proditum est in rogo positum se viuum comburi ostendisse, sed subueniri non potuisse, vt Plin. lib. VI. Val. Max. lib. I. referunt. Alter eius, vt credibile est, nepos sub Hadriano Imp. consul fuit cum C. Corellio Pansa an. DCCCLXXIIII. Tertius huius fortasse filius cum M. Antonio Gordiano Imp. cos. an. DCCCC. Quartus Rufus Acilius ante hos duos non ordinarius, sed suffectus cos. fuit ex Kal. Iul. sub Traiano Imp. cum C. Cęcilio Classico, vt Plinius minor in epistula quadam refert, an. DCCCLIV. Fortasse is est, cuius titulus extat Panhormi L. ACILIO. L. F. Q. N. RVFO Faustinus Glabrionis bis consulis filius, atq; Glabrionis senioris nepos, vt diximus, consul fuit sub Seuero cum C. Cæsonio Macro Rufiniano an. DCCCCLXII. Huius filius C. Acilius, filia Acilia Maniliola, neptis ex filio Acilia Gauinia Præstana Seuerus Acilius cos. sub Constantino Imp. fuit cum FL. Iunio Rufino anno CIↃLXXIV. & post alterum annum Pręf. vrbi. De Fausto diximus, cum de Glabrione vltimo dictum est.

ÆLIA.

ÆLIA familia, siue Ailia plebeia, sed non ignobilis multis ex consularibus viris, & duobus censoriis, ac duobus, qui Magistri Equitum fuere. Antiquiores cognomento Paiti, siue Paeti dicti, deinde Cati, Tuberones, Ligures, Lamiæ vigente libertate. Postea ex eadem Imperatores fuerunt P. Ælius Hadrianus, T. Ælius Antoninus Pius, L. Ælius Aurelius Commodus, Cæsar vero tantum L. Ælius Hadriani filius L. Aurelij Veri Imp. pater. Pætos consules quinque, censores duos, Magistros Equitum item duos ante C. Cæsaris Dictaturam fuisse video. Nam primus P. Ailius Paitus cos. fuit cum C. Sulpicio Longo anno CDXVI. eius filius P. Paitus Magister Equitum fuit Q. Fabio Ambusto Dictatori comitiorum caussa, sed vitio facti abdicarunt, & in eorum locum facti sunt M. Æmilius Barbula Dict. L. Valerius Potitus Flaccus II. Mag. Eq. quo anno Caudina nota inusta est Ti. Veturio Caluino II. Sp. Postumio Regillensi Albino II. cos. an. CDXXXII. Post annos XXXV. C. Paitus cos. fuit cum M. Valerio Maximo Potito, quo anno plebs in Ianiculum secessit: quam Q. Hortensius Dictator placauit. Postea P. Ailius Q. F. Q. N. Paitus Magister Equitum fuit C. Seruilio Dictatore an. DLI. Comitiorum habendorum caussa, quibus comitiis consules creati sunt CN. Cornelius Lentulus, & P. Ailius, Q. F. P. N. Paitus. Fuit hic iurisperitus, & frater eius Sextus, quam scientiam Tuberones quoque illustrarunt. Nec Mucia familia plures iurisconsultos habuit, quam Ælia. Censores quoque ambo fratres fuerunt, Publius collega P. Scipionis Africani post biennium, quam consul ipse fuerat, Sextus sequenti lustro cum C. Cornelio Cethego; lustrumque fecere XLVI. & XLVII. Sextus consul fuerat cum T. Quinctio Flaminino an. DLV. Hic ille est, qui primus Catus appellatus est, de quo Ennius,

Egregie cordatus homo Catus Aelius Sextus.

Catum

Catum Varro interpretatur acutum potius, quam ſapientem. Ab hoc actiones compoſitæ ſunt, quod ius Ælianum dicebatur, & liber Tripertita inſcriptus, vt Pomponius refert. Publij filius Q. Paitus conſul fuit cum M. Iunio Penno an. DXXCVI. Hunc ſunt, qui exiſtiment primum Tuberonem appellatum L. Æmilij Paulli, qui hoc anno triumphauit Proconſule ex Macedonia, & rege Perſa, generum. Memoriæque proditum eſt, ſexdecim Ælios in vna domuncula habitaſſe, vbi poſtea Mariana monumenta fuerunt, vnum eos in agro Veiente fundum aluiſſe, vnum eis in circo ſpectaculi locum fuiſſe. nullum apud eos argenti ſcrupulum ante, quam Paullus genero ex præda quinque pondo donaſſet. Natus ex his eſt Publius Tubero, & Q. Tubero ille Stoicus, qui in Triumuiratu iudicauit contra auunculi ſui minoris Africani teſtimonium: quique rogatus à Q. Fabio Maximo conſobrino ſuo, cum epulum Africani mortui nomine populo daret, vt triclinium ſterneret, pelliculis hædinis lectulos punicanos ſtrauit, & expoſuit vaſa Samia, vt Cicero auctor eſt. Quibus rebus vir integerrimus, atque eruditiſſimus, & L. Paulli nepos in Præturæ petitione repulſam tulit. Hic iuris quoque ciuilis peritiſſimus fuit, & alius Q. Tubero, qui Ligarium accuſauit, nec obtinuit apud C. Cæſarem. Nam cum pater eius L. Tubero Africam ex Senatus decreto obtinere deberet, à P. Attio Varo. & Q. Ligario prohibitus eſt, qui nec aquam haurire, nec filium affectum valetudine in terram exponere paſſi ſunt. Extat ea de re Ciceronis Ligariana oratio, qui initio orationis propinquum Q. Tuberonem appellat. Hic doctiſſimus fuit non ſolum iuris publici, & priuati, ſed totius antiquitatis, libroſque plurimos reliquit, ſed propter antiquorum verborum vſurpationem parum gratos. Fuit autem patricius, vt Pomponius aſſerit, & ex Sulpitia Seruij filia, qui princeps iuris conſultorum eo tempore fuit, matrem Caij Caſſij Longini iuris etiam conſulti doctiſſimi ſuſcepit. Sed hæc poſteriora ſunt. Redeo ad ſuperiora tempora libertatis reip. Romanæ.

Ligurem Conſularem vnum reperio P. Ælium P. F. P. N. qui cum C. Popillio P. F. P. N. Lænate conſul fuit an. DXXCI. notatumque eſt tum primum ambos coſ. plebeios fuiſſe. Hæc de cõſularibus Æliis. Apud Liuium autem legi quemdam P. Ælium Quæſtorem an CCCXLIV. necnon apud Plinium Thurinos C. Ælium TR. PL. ſtatua & corona aurea donaſſe, quod legem pertuliſſet in Stennium Statilium Lucanum, qui Thurinos bis infeſtauerat. Sub Imperatoribus quattuor ante Hadrianum Auguſtum conſules video cognominibus inter ſe diſtinctos. Q. Tuberonem, L. Lamiã, Sex. Catum, & L. Seianum: tres primos ſub Auguſto, vltimum ſub Ti. Cæſare. Tubero. cum à Dione Q. F. dicatur. non is eſt, de quo antea diximus, Q. Tubero L. F. ſed eius filius, quamuis Pomponius eumdem eſſe videatur affirmare. Fuit quidem certe coſ. cum Paullo Fabio. Q. F. Maximo an. DCCXLII. At L. Lamia L. F. coſ. fuit cum M. Seruilio M. F. Gemino poſt XIII. annos, quam ſuperiores. Lamias à Lamo dictos, qui Formias condidit, Horatius auctor eſt, eoſque & vetuſtos, & nobiles appellat. Cicero L. Lamiam equitem Ro. prodidit in exilium miſſum à Gabinio coſ. quod Ciceroni faueret. eumdem Ciceronis cadauer, vel cineres ſepulcro condidiſſe traditum eſt carminibus non ineruditis. Val. Max. libro I. cap. VIII. & Plin. lib. VII. cap. LII. memoriæ prodiderunt L. Lamiam

virum Prætorium vocem in rogo edidisse,& C.Ælium Tuberonem Prætura functum à rogo relatum. Sex.Ælius Q.F. Catus, ab illo cordato viro Cato Ælio, vt Ennius scripsit, ducens originem successor Lamię fuit, cum C.Sentio C. F. Saturnino. Ab his lex Ælia Sentia perlata est auctore Augusto. Vltimus L.Ælius Seianus L.Seij Strabonis equitis Ro. filius temporibus Ti. Cæsaris plurimum potuit. natus Volsiniis, Pręfectus pretorio fuit,& consulatum adeptus est, quo anno Tiberius quinctum consulatum solus cepit; sed post mēsem Seianum collegam asciuit. an. DCCLXXXIII. ex vxore Apicata tres liberos habuit; sed is cum liberis oppressus est, cōiurasse aduersum Imp. conuictus. Auunculum habuit Iuniū Blæsum Procos. Africæ. P. Ælius T.F.T.N. Hadrianus Italicensibus parentibus natus, qui ex Hadria Scipionum tempore in Hispaniam migrarunt. Eius pater Hadrianus Afer consobrinus Traiani Imp. auus Marillinus primus in eius familia senator, vt Ælius Spartianus refert. Ante imperium cos. suffectus ex Kal. Iul. cum L. Publilio Celso an. DCCCDLXI. Iterum, ac tertio cōsul initio principatus, quem adoptione vera, vel ficta moriēte Traiano suscepit, Vlpiæ familiæ nomen recusasse videtur: Traiani cognomen vsurpasse: filios, atque libertos Ælios appellauisse. Extant plerique tituli libertorum Hadriani; qui P. AELII, AVG. LIB. notantur: vt Antonini Pij liberti, T. AELII. AVG. L. Colonias quoque Ælias dictas constat, aliasque vrbes restauratas; in quibus Hierosolymorum vrbs Ælia Capitolina dicta deinceps est. Tribuniciam potestatem semel, ac vicies suscepit, Imperator bis appellatus est; ceterosque titulos viuus obtinuit,& post mortem Diuus Hadrianus dictus. Filios adoptauit L. Ceionium L.F.L.N. Commodum Verum, qui postea L.Ælius Cæsar appellatus fuit, & T.Aureliū Fuluium Boionium Antoninum, qui postea Imp. Cæsar. T.Ælius Antoninus Pius dictus est. L.Ælius ante adoptionem consul fuit cum Sex. Vetuleno Ciuica Pompeiano an. DCCCXCIIX. eodemque anno adoptatus nomen mutauit,& Tribuniciam potestatem accepit, & cōsul iterum designatus in proximum annum est. Ipsis vero Kal. Ian. mortuus est cos. II. TR. POT. II. Filium reliquit L. Ceionium Commodum, qui à T. Antonino adoptatus L. Aurelius Verus appellatus est, & cum fratre adoptiuo M. Aurelio Antonino, eodemque socero suo imperium obtinuit. Hi vero secuti sunt Aurelij nomen: propterea quod Pius ex ea familia fuerit: quāuis adoptione Hadriani in Æliam translatus sit. Summo quidem certe iure omnes hi in Cocceiam familiā erant inserendi. Nam Cocceius Nerua Vlpium Traianum, Vlpius Ælium Hadrianum, Ælius Ceionium Cōmodum, & Aurelium Antoninum, Aurelius Annium Verum, & Ceionium Commodum adoptauit. T. Antoninus Pius consul quater fuit, Tribuniciam potestatem quater & vicies accepit, Imperator bis appellatus est. Faustinam filiam Marco filio adoptiuo coniunxit. ex his L.Commodus natus est, qui patre viuo Augustus appellatus, & post eius mortem paternas,& auitas virtutes non est imitatus. Hunc video, & L.Ælium, & M.Aurelium,& L.Ælium Aurelium dictum esse. Cōsul septies fuit, Trib. Pot. XVIIII. Imp. VIII. Post hos Imperatores tres tantum Ælios consules inuenio: C.Ælium, siue Allium C F. Fuscianum, qui sub eodem Commodo consul fuit cum Dullio Silano an. DCCCCXL. & Q. Ælium vel Allium Maximum, collegam M.Flauij M.F. Apri post annos XIX. sub Seuero, &

Antonino, nec non Ælium Scorpianum consulem suffectum ex Kal. Iul. an.CIↃXXIIX.sub Floriano Imp.

ÆMILIA.

ÆMILIA siue Aimilia familia patricia clarissima fuit, ab ipsis initiis libertatis reip. Rom. ad Augusti tempora multis illustribus viris domi, militiáque decorata. Pontificatu maximo, Dictaturis, Triumphis, Principatibus Senatus, Censuris, Consulatibus, Magisteriis Equitum, & Tribunatib. Militum consulari potestate, & Triumuiratu reipublicæ constituendæ, ita sæpe, vt paucæ eam numero vincant, exornata est. Diuiditur in has quinque præcipuas stirpes, quæ cognominibus distinguuntur, Mamercinorum, Barbularum, Paullorum, Paporum, Lepidorum. Sunt etiam aliæ singulares, aut raræ, ex quibus vnus aut alter consul fuit, vt Regillorum, Scaurorum, de quibus posterius dicemus. Mamercini nouem obtinuerunt consulatus XII. Dictaturas V. Tribunatus Militares cum consulari potestate IX. Magisteria Equitum III. Triumphos III. Nam primus L. Aimilius Mamerci filius ter consul fuit primo cum Kæsone Fabio K. F. Vibulano anno CCLXVIIII. deinde sexto anno cum C. Seruilio Structo Ahala, tertio post annos quinque cum Vopisco Iulio Iulo. Huius Lucij filius Tiberius Mamercinus bis consul fuit, prius anno tertio post vltimum patris consulatum cum L. Valerio Voluso Potito II. posterius cum Q. Fabio Vibulano anno CCXXCVI. Tertius Mamercus fuit M. F. Lucij ter consulis, vt suspicor, nepos. Hic ter Dictator fuit, ac bis triumphauit. Tribunus antea Militum fuerat an. CCCXV. cum L. Quinctio Cincinnato, & L. Iulio Iulo. Anno proximo Dictator de Fidenatibus Idib. Sept. triumphauit. Ac tertio postea anno iterum Dictator rei gerundæ caussa fuit. Post vndecim verò annos iterum triumphauit Dictator tertium de Veientib. & Fidenatibus. Quæsitor biennio antea fuerat, hoc est anno CCCXXV. Mamerci filius Manius ter Tribunus Militum fuit post consulatum, quem gessit anno CCCXLIII. cum C. Valerio Potito Voluso. Namque quinquennio post cum aliis quinque patriciis, & anno CCCL. iterum cum totidem, ac biennio proximo, cum totidem collegis patriciis tertio Tribunatum gessit. Hunc apertè Verrius Flaccus M'. Aimilium, Mam. F. M. N. Mamercinum in fastis notat. At C. Mamercinus, qui bis Tribunus Militum, & M. Mamercinus, qui semel creati sunt, ille annis CCCLIX. & CCCLXII. hic hoc eodem postremo relato anno: quibus parentibus orti fuerint, nullum habemus auctorem. Mihi probabile videtur, Manij fratres fuisse. Septimus Mamercinus quinquies Tribunus Militum, bis consul, semel Magister Equitum creatus est. Hunc L. Aimilium L. F. appellatum video, adderem libens Mam. N. Primus Tribunatus actus est anno sequenti post captam vrbem à Gallis, hoc est anno CCCLXIV. Secundus biennio post primum, tertius quadriennio post alterum, quartus continuatus est post tertium, inter quartum, & quinctum anni quattuor medij interfuerunt. Post hos magistratus ob maximas contentiones plebis cum patribus de plebeio consule M. Furius Camillus IV. Dictator dictus L. Aimilium Magistrum Equitum fuit, sed ambo re infecta abdicarunt, fuit is annus CCCLXXXV. Tandem biennio post

Margin: IV. — I. — II. — III. — IIII. — V.VI. — VII.

pacata seditione primus L. Sextius plebeius, qui diu Tribunus Plebis fuerat, consul collegam habuit ex patribus eundem L. Mamercinum: Iterum
IIX. consul fuit post annos tres cum CN. Genucio Auentinensi. Huius filius L. Aimilius apertè à Verrio LF. LN. Mamercinus Priuernas appellatur. Bis Dictator, bis Magister Equitum, & bis Consul fuit, & in secundo consulatu triumphauit de Priuernatibus, vnde cognomen accepit Kal. Mart. an. CDXXIV. cum collega C. Plautio P. F. Deciano Hypsato. Magister Equitum fuit C. Iulio Iulo Dictatore in castris nouo more dicto an. CDI. Iterum decennio post M. Valerio Coruo Dictatori. & anno sequenti consulatum gessit cum C. Plautio C. F. Vennone II. Dictator comitiorum habendorum caussa an. CDXIIX. Magistrum Equitum dixit Q. Publilium Philonem plebeium. Iterum Dictator rei gerundæ caussa Magistrum E-
IX. quit. habuit L. Fuluium Curuum item plebeium anno CDXXXVII. Postremus Mamercinus Tiberij prænomine, quo nemo alius vsus est, quod meminerim, ex hac familia: Consul fuit cum Q. Publilio Philone an. CDXIV. eius parentes ignorantur. Possumus hunc suspicari esse Priuernatis fratrem.

II. Barbulæ quattuor, totidem Consulatus, Dictaturam vnam, triumphos
I. duos consecuti sunt. Primus M. Aimilius Q. F. L. N. Dictator fuit comitiorum habendorum caussa an. CDXXXII. quo anno turpis Caudina pax inita fuit. Magistrum Equitum dixit L. Valerium Potitum Flaccum II. Hunc quidam M. F. appellant, sed ego titulum sequor, & denarium, in quo
II. M. Aimilius Q. F. Barbula Consul fuisse dicitur. annum tamen consulatus nondum reperi. Huius frater Q. Aimilius à Verrio Q. F. L. N. appellatur. Consul fuit quadriennio post cum C. Iunio Bubulco Bruto. eundem collegam habuit tertium consulem in secundo cõsulatu anno CDXLII. Am-
III. boque eodem mense triumpharunt, Brutus Nonis Sextil. de Samnitibus, Barbula Idibus de Etrusceis. Secutus est L. Barbula Q. F. Q. N. COS. anno primo belli Tarentini, cuius collega fuit Q. Marcius Philippus. Amboq; triumpharunt: Philippus eodem anno de Etrusceis, Barbula proximo an-
IV. no Proconsule de Tarentineis, Samnitibus, & Sallentineis VI. Idus Quinctil. an. CDLXXIII. Quartus fuit M. Aimilius, quem Verrius L. F. Q. N. notat consulem cum M. Iunio Pera an. DXIII. Hic fortasse est in denario Q. F. dictus, conuenit enim prænomen. Nec displiceret, vt hunc Q. F. L. N. appellaremus: vt tempora consulatuum quadrarent aptius. Hæc de Barbulis.

III. Paullorum gens quattuor habuit veteres insignes viros, qui consulatum sexies, Magisterium Equitum semel, Censorium honorem item semel, & triumphos quinque sunt consecuti. Post annum septingentesimum quattuor reperio Paullos Consulares, ex quibus vnus censorius fuit. Sed hi inter Lepidos erunt referendi, nam vtrumque nomẽ vsurparunt,
I. vno excepto L. Æmilio M. F. qui Consul fuit cum C. Claudio C. F. Marcello anno DCCIII. Primus igitur M. Aimilius L. F. L. N. Paullus Consul fuit cum M. Liuio Dentre an. CDLI. & sequenti anno Magister Equitum Q.
II. Fabio Maximo Rulliano Dictatore iterum rei gerundæ caussa. Huius filius Marcus Consulatum gessit cum Ser. Fuluio Pætino Nobiliore. amboque anno proximo Proconsulibus de Cossurensib. & Pœneis nauales triumphos egerũt: Nobilior XIII. Kal. Febr. Paullus XII. Kal. an. CDXCIX.

decimo

decimo anno belli Punici primi. Tertius fuit L.Paullus superioris filius. III.
Hic Consul fuit cum M.Liuio Salinatore an.DXXIV. vterque in consulatu de Illurieis triumphauit. Sed ambo postea accusati, Salinatórque solus damnatus est. Iterum consul triennio post, qui tertius annus fuit belli Punici secundi propter collegæ C. Terentij Varronis temeritatem in Cannensi pugna occisus est. Filium reliquit L.Æmilium clarissimum virum, qui ter triumphauit, bis Consul & Censor, & Augur fuit. Namque IV.
ante Consulatum Proprætore triumphauit ex Hispania an. DLXIV. post septem annos consul fuit cum Cn.Bæbio Tamphilo, & anno proximo iterum triumphauit de Liguribus Ingauneis. Iterum consul an. DXXCV. cum C.Licinio Crasso fuit. Persem vltimum Macedonum Regem prœlio vicit, atque captiuum cum liberis in triumpho duxit, quem triduo egit quarto, tertio, & pridie Kal.Decemb. Proconsule anno proximo. Eodem tempore duos filios amisit, quos sui nominis, & familiæ heredes relinquere cogitabat. Nam duos maiores alterum P.Cornelio Scipioni Africani maioris, & Æmiliæ sororis filio in adoptionem dedit, qui postea Africanus minor, Carthagine diruta, appellatus est; alterum Q.Fabio Maximo quinquies consuli. Itaque alter dictus est P. Cornelius P. F. Scipio Æmilianus, cuius liberos nullos extitisse meminimus, alter Q. Fabius Q. F.Maximus Æmilianus, à quo plures Fabij extiterunt. Filias reliquit tres, ex quibus vna Q.Ælio Tuberoni, altera M.Catoni Liciniano M.Catonis Censorij filio nupsit, ex quibus liberi nati sunt. Mater horum omnium Papiria fuit C.Papirij Masonis consularis, & triumphalis viri filia. Censuram denique Paullus obtinuit anno tertio post triumphum cum Q.Marcio Philippo, lustrúmque fecerunt LIII.

Paporum gens duos habuit clarissimos viros, quorum alter consul bis, IV.
& censor; alter etiam censorius, & triumphalis, ac consularis fuit. Ante hos à Liuio M.Æmilius Papus Dictator refertur, quem nos Barbulam appellauimus, alios annales secuti. Sed sine controuersia Q. Aimilius Papus consul fuit cum C. Fabricio Luscino anno proximo ante bellum Tarentinum, quod L.Aimilio Barbula, & Q.Marcio Philippo COS. inchoatum est anno CDLXXII. Secundum consulatum, & censuram cum eodem collega egit an. CDLXXV. & CDLXXXIIX. lustrum fecerunt XXXIII. Post hunc L. Aimilius Q. F. L. N. post illius censuræ annum I. consul fuit cum C. Atilio Regulo anno primo belli Gallici Cisalpini, & de Galleis triumphum egit III. Nonas Mart. in consulatu. Censor fuit cum C. Flaminio anno DXXXIII. qui circo Flaminio, & viæ Flaminiæ nomen reliquit. Paporum cognomen videtur ex eo sumptum, quod papi carduorum flores sint, vt ait Festus, de quibus Lucretius.

Vestem nec plumas auium, paposque volantes.

Ad Lepidorũ stirpem ventum est, ex qua decem ad M.Lepidũ Triumuirum, post eum ad obitum Augusti septem insignes magistratus, hono- V.
res, ac sacerdotia obtinuerunt. Duo Pontifices Maximi fuerunt, vnus semel, alter sex lustris Princeps Senatus vnus Triumuir bis reip. cõstituendæ, vnus Magister Equitum bis, Censores tres, duo triumphales, ex quibus alter bis, vnus triunphalia ornamenta accepit. Consules xv. consula-

I. tus obtinuere XVIII. ex quibus IIII. tantum suffectorum fuerunt. Primus
II. M. Lepidus cos. fuit cũ C. Claudio Canina anno. CDLXVIII. Alter Marcus Marci filius Marci nepos, quem Liuius ait bis consulem, atque Augurem fuisse, ac patrem Marci, Lucij, & Quincti Lepidorum, consul fuit cum M. Poblicio Malleolo annno DXXI. Iterum consul cum M. Valerio Lęuino post duodecim annos, quo anno L. Veturius Philo, & C. Lutatius
III. Catulus vitio facti abdicarunt, vt quidam scripserunt. Tertius Marcus superioris filius indolis suæ specimen prætextatus dedit, qui annos natus XV. hostem occidit, ciuem seruauit, quamobrem statua ei statuta est in Capitolio, quod Valerius Maximus refert, & de ea re denarius extat cum his literis M. LEPIDVS. AN. XV. PR. H. O. C. S. Alter quoque denarius insignem honorem habitum eidem M. Lepido significat cuius multi meminerunt, vt cum Ptolemęus Rex tutorem filio suo populum Rom. reliquisquisset; Lepidus hic, qui Pontifex Maximus, ac bis consul fuit, ad Regis pueri tutelam gerendam Alexandream missus sit. Primum consulatum gessit cum C. Flaminio C. F. an. DLXVI. Pontifex Max. octauo postea anno in locum C. Seruilij. Gemini factus est, item censor eodem anno cum M. Fuluio Nobiliore, cum quo inimicitias gesserat, quas reip. caussa censor designatus deposuit, lustrum fecerunt L. & ipse Lepidus princeps senatus dictus est. Iterum consul cum P. Mucio Sceuula, de Liguribus triumphauit an. DLXXVIII. Hic sex lustris princeps senatus lectus est. Sexti censores fuere M. Valerius Messalla, C. Cassius Longinus, qui lustrum LV. fecerunt an. DXCIX. M. Lepidus mortuus est anno postea tertio, aut quarto.
IV. Quartus M. Lepidus M'. F. M'. N. ac consul anno DXCV. cum C. Popillio
V. Lænate II. Quinctus M. Lepidus, Porcina dictus est principis Lepidi fi-
VI. lius. Consul autem fuit anno DCXVI. cum C. Hostilio Mancino. Sextus Mamerci prænomine superioris, vt creditur, frater vndecimo postea anno consul fuit cum L. Aurelio Oreste, quo tempore quarti ludi sæculares
VII. facti sunt, vt plures scripserunt. Septimus M. Aimilius Q. F. M. N. Lepidus à Verrio appellatur, consul autem fuit cum Q. Lutatio Catulo. Sullæque & Catuli aduersarius extitit in consulatu an. DCLXXV. Hunc esse arbitror Triumuiri patrem, quem pronepotem principis senatus fuisse Cicero
VIII. auctor est. Erit igitur hic Porcinæ nepos. Octauus Mamercus Aimilius Mam. F. M. N. Lepidus Liuianus, qui D. Liuij Drusij filius fuisse dicitur, adoptatus à Mamerco principis Lepidi filio. Consul autem fuit anno post superiorẽ Cn. Octauio. Censor post consulatum an. XVI. cum P. Seruilio Isaurico fuit, lustrum fecerunt LXIX. & proximo lustro princeps senatus lectus est an. DCXCIIX. Ad hunc, eiusue liberos pertinet denarius ita
IX. inscriptus M. MAMERC. LEPIDVS. LIVIANVS. Nonus M'. Lepidus, qui cum L. Volcatio Lullo consul. fuit an. DCXXCVII. Huius parentes ignorantur. Verisimile est ab eo, quem quarto loco retulimus, originem tra-
X. xisse Peruenimus ad M. Lepidum Triumuirum, qui à M. Verrio M. F. Q. N. dicitur: hoc est septimo loco constituti filius. Hic prætor Cæsarẽ Dict. dixit nouo more, ceteros enim consules dixerunt. Proprætore ex Hispania triumphum egit. an. DCCVI. Sequenti anno consul fuit cum C. Cæsare III. consule, & in tertia, & quarta dictatura magister equitum, eas gessit Cæsar duobus proximis annis. Occiso Cæsare Eidib. Martiis Pontifex Maximus factus est an. DCCIX. Sequenti anno triumuir reip. constituendæ

tuendæ cum M. Antonio, cuius filiam filio suo collocauit. & C. Cæsare Octauiano, qui postea Augustus appellatus est. Susceperunt autem hoc genus imperij ex ante diem quinctum Kal. Decemb. ad Pridie. Kal. Ianuar. sextas, hoc est in quinquennium. Eodem anno Pridie Kal. Ianuar. procos. ex Hispania iterum triumphauit. Kalendis ipsis consul iterum fuit cũ C. Munatio Planco, qui IV. Kal. Ian. de Galleis triũphum egerat. Iactatus est in triumpho ex licentia militari versus:

De Germaneis, non de Galleis duo triumphant consules,

Propterea quod nomina duorum fratrum eorundem in proscriptorum tabulis legerentur. Fratrem Lepidi arbitror fuisse Paullum Lepidum, qui seruatus est. Planci frater L. Plotius dicebatur. Iterum triumuir in alterum quinquennium cum eisdem collegis creatus anno secundo à C. Cæsare collega abdicare coactus est. erat is annus DCCXVII. vixit autẽ vsque ad DCCXL. annũ Pontifex maximus. Vxor eius Iunia M. Bruti soror, ex qua liberos suscepit. Post hunc primus Paullus Aimilius M. F. L. N. I.
consul suffectus ex Kal. Iul. cum C. Memmio an. DCCXIX. Hic etiam censor fuit cum L. Munatio Planco post annos XII. lustrum tamen non fecerunt. Hunc quidam P. Aimilium Paullum, alij M. F. Q. N. appellant nos verisimiliora secuti sumus. Huius censoris filius L. Paulus Iuliam Iuliæ, & M. Agrippæ filiam Augusti neptem duxit, Æmiliamq. Lepidam ex II.
ea suscepit, quæ fuit Ti. CL. Imp. sponsa. Alter Paullus Triumuiri frater consul etiam suffectus fuit ex Kal. Iul. cum L. Cornelio an. DCCXXI. Hic porticum Pauli ædificauit, & dedicauit. Tertius Q. Lepidus est Manij fi- III.
lius, qui consul cum M. Lollio M. F. fuit an. DCCXXII. vt ex titulo pontis Fabricij constat. Quem enim L. Fabricius curator viarum faciẽdum cu- IV.
rauerat, hi consules ex S. C. probauerũt. Quartus L. Aimilius L. F. Paullus. Hunc putant filium fuisse L. Paulli M. F. qui cos. fuit anno DCCIII. esseq. inter Paullorum gentem constituendum. Mihi magis placet, vt hoc loco relinquatur. Consul fuit an. DCCLIII. cum C. Cæsare Augusti filio post Christum natum anno secundo. Quinctus erit M. Lepidus L. F. qui cum V.
L. Arruntio consul fuit, quincto post superiorẽ anno. Sextus Manius Ai- VI.
milius. Q. F. M. N. Lepidus qui consul cum T. Statilio Tauro fuit an. DCCLXIII. Præter hos inuenio M. Æmilium Q. F. M. N. Lepidum obtinuisse VII.
triũphalia ornamẽta legatum Augusti an. DCCLXI. ex Delmatia. Ad extremum de Lepidi cognomine non reticebo, videri eo voluisse exprimere, quid Aimilij nomine significaretur. vt cum Vergilius armisonam Palladem, Plemmyrion vndosum, clarum Olympũ dixit. Sic felix Sylla Faustum filium appellauit, & filiam Faustam; quod vsurpari soleret: [Quod felix, faustumq. sit] ac non multum significatione differrent. Nunc de re- VI.
liquis Æmiliis videamus. Regilli cognomine vnum triumphalem L. Aimilium M. F. reperio proprætore naualem egisse de rege Antiocho Kal. Febr. an. DLXIV. Scaurũ item vnum insignem virum M. Aimilium M. F. L. N. qui consul cum M. Cæcilio Q. F. Metello anno DCCXXIIX. De Galleis karneis triumphauit. Censor post sex annos fuit cum M. Liuio. C. F. M. Aimiliani Nepote Druso, qui in eo honore mortuus est, & Scaurus abdicauit more maiorum, ante tamen viam Æmiliam strauit, pontem-

que refecit Æmilium. Proximo anno censores creati Q. Fabius Max. Allobrogicus. & C. Licinius Geta, hunc principem senatus legerunt, & tribus aliis lustris alij censores, quoad mortuus est. Augurem quoque fuisse proditum est. Huius vxor fuit Cæcilia L. Metelli Delmatici filia, quę postea L. Sullæ Felici Dictatori nupsit, neque satis pudica credita est. Filios ex ea reliquit M. Scaurum, qui insignem Ædilitatem curulem obiit, ac prætor Sardiniam obtinuit, quem Cicero reum repetundarum defendit, & filiam Æmiliam, quæ prius ex M'. Acilio Glabrione viro consulari eiusdem nominis filium procreauit: & postea Cn. Pompeio Magno nupsit. Tertiam vero Muciam eiusdem Pompeij vxorem, quæ soror Q. Metelli Nepotis dicta est, duxit M. Scaurus filius, & ex ea filium procreauit, qui frater filiorum Pompeij fuit: vt ipse frater filiorum L. Sullæ Fausti & Faustæ, de quibus paullo ante dictum est, fuit. Præter hos omnes, in fastis Verrij Flacci tertiis ludis sæcularib. qui an. DXVII. facti sunt, M'. Aimilius M'. F. Magister X. vir cum M. Liuio Salinatore fuit. Hæc de his Æmiliis,
VII. qui ante Ti. Cæsarem claruerunt. Post quæ tempora vix. quinq. aut sex huius tam illustris familiæ nomen retinuere, qui consulatus adepti sint.
I Primus M. Lepidus consul cum L. Nonio fuit. hos existimo fuisse an.
II DCCCXLVI. quo anno alij L. Nonium Asprenatem Torquatū, & Clementem, vel Lateranum sub Domitiano Imp. produnt. Alter est Æmilius Ælianus qui cum L. Antistio vetere cos. fuit an. DCCCLXIIX. sub Nerua
III Imp. Tertius Æmilius Iuncus, qui cum Iulio, vel Atilo Seuero consul suffectus fuit ex Kal. Iul. sub. Commodo Imp. an. DCCCCXXXIV. Quartus Æmilius Lætus, qui bis consul fuit, prioris consulatus tempus ignoratur, credendum est suffectum fuisse. Iterum consul cum Anicio Cereali fuit an. XXXIII. post superioris cōsulatum sub M. Antonino Seueri Imp. filio.
V Quinctus Æmilius Papus consul fuit cum C. Iulio Arriano sub Gordia-
VI no Imp. an. DCCCCXCV. Sextus Fl. Æmilius cos. fuit cum Fl. Viatore an. CIↃCCXLVI. sub Anastasio Imp. His Æmilius Papinianus præfectus prætorio iuriscōsultorum princeps, qui à M. Antonino Seueri filio occisus est, addatur. Is solus AEmiliæ familiæ gloriam senescentem retinuit, & decorauit.

ANTONIA.

ANTONIA familia in duas gentes diuisa patriciorum, & plebeiorum paucos habuit, qui magistratus maiores, & honores fuerint adepti. Patricij duo Metendę cognomento dicti, quorum alter T. Antonius Decemuir legibus scribendis fuit anno vrbis CCCIII. Iterum anno proximo factus, propter scelus Appij Claudij collegæ abdicauit. Leges tamen XII. tabularum ab his, & aliis Decemuiris conscriptæ sunt. Alter Q. Antonius huius, vt creditur, filius tribunus militum fuit consulari potestate anno CCCXXXI. collegæ eius fuerunt L. Manlius Vulso Capitolinus, L. Papirius Mugillanus, L. Seruilius Structus. Sequutus est magister equitum M. Antonius, P. Cornelio Rufino Dictatore an. CCCXIX. quē superioribus patriciis connumerassem, nisi me cognominis defectus, & prænomen Marci retardaret. & quod iam tum plebei magistri equitum fierent post C. Licinium Caluum, qui primus è plebe magister equitum fuit anno

an. CCCLXXXV. Hic quoque Antonius, & Rufinus Dictator vitio creati abdicarunt. Plebeij post hunc sex, consulatus obtinuerunt septem, censuras duas, triumphos duos, ouationem vnam, magisterium equitum vnum, triumuiratus reip. constituendæ duos. Hæc ante obitum Augusti. Postea tres Imperatores Antonij Gordiani fuerunt, vna Antonia Augusta Ti. Claudij Imperatoris mater. Antonini Imperatores plures, sed hi Æliam, & Aureliam familias exornarunt. Princeps huius familiæ florente rep. M. Antonius fuit vir disertissimus, quem Cicero multis laudibus exornat. hic prætor de piratis triumphauit an. DCLI. consul triennio post cum A. Postumio Albino, censor biennio sequenti cum L. Valerio Flacco. occisus est à L. Cinna consule an. DCLXVI. duos filios reliquit Marcum Triũuiri patrem, & C. Antonium M. Tulij Ciceronis in consulatu collegam an. DCXC. qui quamuis Catilinam detecta coniuratione armis est persecutus; tamen, vt coniurationis conscius, & particeps damnatus est. Hic duas filias reliquit, quarum alteram duxit M. Antonius frater patruelis, alteram Caninius Gallus eius accusator. M. Antonius Quæstor C. Cæsaris in Gallia, postea Augur creatus est, ac paullo post Tribunus plebis C. Claudio Marcello L. Lentulo cos. an. DCCIV. partes Cæsaris acriter defendens confugit ad eius exercitum, quod initium fuit belli ciuilis. biennio post eidem Cæsari Dictatori magister equitum fuit. & in quincto consulatu, tertiò deinde anno collega diadema regium Lupercalibus eidem obtulit, Lupercus ipse, & consul, Cæsar recusauit. Occiso Cęsare Idibus Martiis P. Cornelio Dolabella suffecto præclara decreta de abolenda dictatura, de obliuione rerum præteritarum, de actis Cæsaris confirmandis per senatum obtinuit. Sed postea potentiæ C. Cæsaris, & tyrannidis successor esse concupiuit, ac prouincias Gallias cum exercitu obtinere. Tandem triumuir reip. constituendæ in quinquennium cum M. Æmilio Lepido, & C. Iulio Cæsare hærede Dictatoris factus est. Brutum, & Cassium interfectores Cæsaris persecutus. Ouans vrbem ingressus est, hoc titulo, quod pacem cum C. Cæsare fecisset ann. DCCXIV. Iterum in quinquennium renouatus est ei triumuiratus, mox consul iterum factus cum L. Scribonio Libone an. DCCXIX. ipsis Kal. Ian. abdicauit, & in eius locũ factus est L. Sẽpronius Atratin. Designatus tertio cõsul in an. DCCXXII. hostis à Cæsare iudicatus non iniit. tandémq; cũ Cleopatra Ægypti regina, ex qua liberos susceperat, eodẽ anno apud Actium victus se ipsum interemit. Fratres habuit Caium, & Lucium, Lucio soli Pietatis cognomen inditum. Consul fuit cum P. Seruilio Vatia Isaurico II. ann. DCCXII. Kal. Ian. triumphum egit ex Alpibus. Censor fuerat anno proximo cum P. Sulpicio Quirino, lustrum tamen non fecerunt. Fuit etiam Publius Antonius consul suffectus C. Cæsari Octauiano in secundo consulatu. cum Kal. Ian. abdicasset, post consulatum Lucij anno VIII. Eius collega fuit L. Volcatius Tullus. Hunc suspicor Marci filium, vt etiam Iulus Antonius fuit, qui consulatum adeptus est cum Q. Fabio Max. ann. DCCXLIII. & propter adulteriũ cum Iulia Augusti filia occisus est. Vxores Marci fuerunt tres Antonia C. Antonij consularis patrui sui filia, quæ parum pudica fuit: Fuluia, ex qua liberos procreauit, P. Clodij Pulchri prius inimici Ciceronis vxor, deinde C. Curionis filij. Tertia vxor Octauia maior soror Augusti, quæ prius C. Marcello nupsit, & liberis susceptis ex ea, nupsit

Antonio. Duæ natæ filiæ Antonia maior, quæ L. Domitio Ahenobarbo auo Neronis Imp. nupsit: & Antonia minor, vxor Neronis Claudij Drusi Augusti priuigni, ex quibus Ti. Claudius Imperator natus, qui matrem, vt diximus Antoniam Augustam appellauit, & eius nomine plerosque nummos signari iussit. Filiam quoque suam is eodem nomine appellauit vxorem Cn. Pompeij Magni, ac postea Fausti Syllæ nobilissimorum adolescentium. Mater Marci, & fratrum Iulia soror L. Cæsaris viri consularis post mortem viri P. Cornelio Lentulo Suræ nupsit, quem prætorem Cicero consul propter coniurationem Catilinæ ex s.c. occidi iussit. Hac de caussa Cicero eum malle dicit vitrici sui, quam auunculi similem esse. Iulus Antonius, de quo paullo ante diximus, is est, ad quem Horatius carmen illud misit, cuius initium est,

Pindarum quisquis studet æmulari
Iule ceratis &c.

Is vero, aut alius Marci filius, & Fuluiæ, vxorem duxit Marcellam C. Marcelli & Octauiæ maioris sororis Augusti filiam, quam M. Agrippa, vt Iuliam duceret Augusti filiam, post obitum Marcelli prioris viri repudiauit. Erat autem Marcellus eiusdem Marcellæ frater germanus. Cleopatra quoque M. Antonij & Cleopatræ reginæ filia nupsit Iubæ regi Mauritaniæ, ex qua Ptolemæus natus est. Alia filia Marci occiso Cæsare filio M. Lepidi nupsit. Mortuus est Marcus annos natus LVI. Siue LIII. vt Plutarchus asserit. Iulus filium reliquit L. Antonium. Post Augusti mortem ante Gordianos Imperatores duos tantùm consules Antonios inuenio Rufinos cognomento. Alter M. Antonius, qui consul fuit cum Ser. Octauio Lænate Pontiano sub Hadriano Imp. an. DCCCLXXXIII. Alter collega fuit Bruttij Præsentis II. COS. an. DCCCCV. Sub Pio Aug. quem Antonium dictum fuisse non possumus certos testes afferre. Gordiani Imperatores tres fuere Maximini Imp. successores, vel potius eius tyrannidis vindices. Ex his duos Africanos cognominatos scimus, patrem, & filium, pecuniámque eorum nominib. signatam, in qua M. ANT. GORDIANVS. AFR. conscriptum esse videmus. Seni pater fuit Mettius Marullus, mater Vlpia Gordiana, ex Gracchorum genere patrem, ex Traiani cognatione matrem esse dicebat. Vxor Fabia Orestilla Antoni proneptis esse dicebatur. Ipse multis voluminibus Antoninorum Augustorum res gestas versibus, atque soluta oratione conscripsit, seque & liberos suos modo Antoninos, modo Antonios appellabat. Consulatus duos pater gessit, filius vnum, omnes suffectorum fuisse credimus. Neque enim aliud expressum est, quam patrem priore consulatu collegam Antonini Caracallæ, posteriore Alexandri Imp. fuisse. Imperium paucis dieb. in Africa tenuerunt, filiúsque in prælio occisus, pater octogenarius se ipsum laqueo suffocauit. Tertius Gordianus senioris Africani ex filia nepos cum D. Cælio Balbino, & M. Clodio Pupieno Max. Augustis Cæsar dictus, illis occisis, & Maximino Aug. ac Iulio Maximo Cæsare M. Antonius Gordianus Augustus appellatus est. Tribuniciam potestatem sexies, consulatum bis obtinuit. Post Gordianos duos solùm consulares inuenimus Fl. Antonium Marcellinum, qui cum Cœlio Probino COS. fuit an. CIↃXCII. sub tribus filiis Constantini Imp. & Fl. Antonium, qui cum Postumo Syagrio II. COS. fuit an. CIↃCXXXIII. Sub Gratiano, Valentiniano, & Theodosio.

anno

anno autem Christi CCCLXXXII. Addam ad extremum, Antonios ab Anteone, quem Vergilius Antorem, Antonem videtur appellasse, Herculis filio, aut socio originem duxisse, iactatum illis temporibus esse. Is erat illorum temporum error: vt suæ nobilitatis principes aut in deos, aut in heroas deorum nothos filios referrent.

AQVILLIA.

AQVILLIA duplex familia patriciorum, & plebeiorum paucos habuit consulares, & triũphales, aut aliis maximis honoribus vsos. Patriciorum vetustissima memoria est, M. Aquillium Quartumuirum, vel potius Duumuirum sacris faciundis à Tarquinio Superbo insui culleo iussum ob libros Sybillinos euulgatos, vt Dionysius scribit. Post hanc Aquilliorum, & filiorum L. Iunij Bruti primi consulis coniuratio, vt reges restituerentur. Primus consul C. Aquillius Tuscus, cuius collega fuit T. Sicinius Sabinus anno CCLXVI. Ouãs de Herniceis in vrbem rediit. Post centum vno minus annos L. Aquillius Coruus tribunus militum fuit cõsulari potestate cum aliis quinque patriciis. Plebei tres consulares, & triumphales fuerunt. Primus C. Florus M. F. C. N. COS. fuit cum L. Cornelio Scipione. ambóque consules de Pœroeis triumpharũt Scipio COS. I.
Florus procos. IIII. Non. Octob. an. CDXCV. Post hunc M'. Aquillius M'. II.
F. M'. N. cum C. Sempronio Tuditano an. DCXXIV. consul fuit. Ambo etiam triumpharunt, Sempronius in consulatu de Iapudibus, Aquillius ex Asia III. Nonas Nouemb. an. DCXXVII. proconsule. Huius filius M'. Aquillius consul fuit cum C. Mario quinctum COS. an. DCLI. Ouans rediit procos. de serueis fugitiueis ex Sicilia post biennium M. Antonio COS. qui eius patrocinium postea suscepit, atque cum defensione accurata à magnis criminibus liberauit. Pater hic fuit, vt Asconius ait P. Cornelij Lentuli Suræ, qui consul fuit cum CN. Aufidio Oreste an. DCXXCII. Sed postea senatu à censoribus motus iterum prætor fuit Cicerone consule, & à senatu abdicare coactus ob coniurationem Catilinæ occisus est. Vxorẽ habuit Iuliam L. Cæsaris sororem M. Antonij Triumuiri matrem. Sed de hoc in Cornelia dicemus. insertus enim est adoptione in eam familiam.
Addendus est his C. Aquillius Gallus iuris consultus clarissimus, qui prętorius fuit, apud quem Cicero causas egit. Tempore Augustorum duos, III.
trésve consulares inuenio M. Aquillium C. F. Iulianum, qui COS. fuit cũ P. Nonio Asprenate Torquato sub Caligula an. DCCXCI. & Q. Aquillium Sabinum, qui bis consul fuit sub Caracalla, prioris consulatus collega fuit Silius Messalla anno DCCCCLXVI. posterioris Sex. Aurelius Anullinus post biẽnium. Tertius est Aquillius Orfitus, qui cum Sex. Laterano COS. fuit anno .... Fuit etiam vnica Augusta Iulia Aquillia Seuera Elagabali Antonini vxor, quam virginem Vestalem fuisse Dion testatur.

ATILIA.

ATILIA duplex familia patriciorum, qui Longi dicti sunt; & plebeiorum, qui Reguli & Serrani, & Calatini, & Bulbi sunt appellati. Longi duo, tantum ambo eodem prænomine, tribuni militum consulari potestate

quorum alter primus creatus est in eo magistratu cum collegis A. Sempronio Atratino, T. Clœlio Siculo, sed vt vitio facti abdicarunt, & pro eis consules facti L. Papirius Mugilanus, L. Sempronius Atratinus an. CCCIX. Alter L. Atilius K. F. K. N. bis tribunus mil. fuit, an. CCCLIV. & CCCLVII. Reguli sex, consulatus obtinuerunt nouem, censuram vnam,
I triumphos tres. Primus M. Atilius M. F. consul fuit cum M. Valerio Coruo IV. anno CDXVIII. Huius filius esse creditur M. Atilius M. F. M. N. qui con-
II sul fuit an. CDLIX. cum L. Postumio Megello II. amboque consules triũpharunt, Postumius de Samnitibus, & Etrusceis VI. Kal. April. Regulus de Volsonibus, & Samnitibus V. Kal. Tertius fuit princeps ille familię M. Atilius M. F. Lucij, vel Auli nepos; Verrius enim inconstans in hoc est. hũc bis consulem, & triumphalem Cicero appellat, qui captus à Carthagiginiensibus, & missus ab eis, vt captiui redimerentur, aut permutarentur, suasit senatui, vt neutrum facerent, & ad certam mortem, atque cruciatus in Africam reuersus est. Primum consulatum gesserat cum L. Iulio Libone, & ambo cos. de Sallẽtineis triũpharunt VIII. Kal. Feb. an. CDXXCVI.
III In secundo consulatu suffectus est. Q. Cædicio in eo magistratu mortuo, cuius collega fuit L. Manlius Vulso Longus, vndecimo anno post priorem consulatum: in quo insignem victoriam sæpius in Sicilia, & Africa de Pœneis reportauerat. Huius vxor Marcia, filius Serranus à Silio Italico appellantur: quos ait dure, atque aspere ab eo fuisse reiectos. veritus e-
IV nim est, ne eorum caritate fidem, ac iusiurandum violaret. Quartus est C. Atilius M. F. M. N. illius, vt creditur filius, quem etiam Serranum appellãt, qui cos. fuit anno proximo ante superioris secundum consulatum, cum CN. Cornelio Blasione II. naualemque egit de Pœneis triumphum in cõ-
V sulatu. Iterum consul fuit an. DIII. cum L. Manlio Vulsone Longo. II. Quinctus M. Atilius M. F. M. N. superioris fortasse frater consul fuit cum P. Valerio Flacco an. DXXVI. iterum consul suffectus C. Flaminio ab Hãnibale occiso anno secundo belli Punici secundi, post alterum cõsulatum anno X. eorum collega fuit CN. Seruilius Geminus. Censor triennio post cum P. Furio Philo, qui in hoc honore mortuus est, Regulus abdicauit. M. Metellum Quæst. aliosque equites Romanos, qui deserere Italiam
VI iurauerant post Cannensem pugnam ærarios retulerunt. Sextus est C. Atilius M. F. M. N. quem superioris filium fuisse arbitror. Hic consul fuit an. DXXVIII. qui primus fuit belli Gallici Cisalpini, cum L. Aimilio Papo. Serranorum gens tres habuit cõsulares, quos etiam inuenio Sarranos, & Saranos appellatos, quasi Tyrios, vel Punicos dixeris. Pœnos Sarra oriundos Ennius dixit, hoc est Tyro. Inde Sarranæ tibiæ, Sarranum ostrũ. Sic ortos à Regulo captiuo, qui apud Pœnos occidi maluit, quam apud suos viuere, Sarranos fortasse dixerunt. De Caio filio in Regulis dictũ est. Eius, vt arbitror, nepos A. Atilius C. F. C. N. consul fuit cum A. Hostilio Mancino an. DXXCIII. belli Persici anno secundo. Post hunc Sex. Atilius, qui cos. fuit an. DCXVII. Cum P. Furio Philo. Sunt, qui putent hunc M. F. quod titulus inueniatur cuiusdã Sex. Serrani M. F. procos. sed quia incertum est eundem esse, pro certo non accipio. Sequitur C. Serranus, qui consul fuit cum Q. Seruilio Cæpione an. DCXLVII. quibus consulibus M. Cicero natus est III. Non. Ian. vt Gellius scribit. Calatinũ vnum insignẽ virum consularem bis inuenio, & triumphalem. idem dictator, & censor fuit

fuit tempore belli Punici primi. A. Atilius A.F.C.N. à Verrio appellatur. Priorem consulatum egit cum Q. Sulpitio Paterculo an. CCCXCV. ambo triumpharunt Sulpitius in consulatu de Pœneis, & Sardeis, Atilius PR. vel procos ex Sicilia de Pœneis XIV. Kal. Febr. post consulatum. Iterum COS. fuit cũ CN. Cornelio Scipione Asina iterũ COS. an. CDXCIX. & post quinquennium dictator rei gerundæ caussa Magistrum equitum dixit L. Cæcilium Metellum. Censor biennio post factus est cum A. Manlio Torquato lustrum fecerunt XXXIIX. Vxor huius existimatur Fabia Q. Fabij Max. Rulliani filia. Paupertas eius maxima; ex aratro ad honores vocatus est; vnde fortasse cognomen inditum, Calare enim vocare est, vt ex kalendis, & calatis comitiis cognoscimus. Huic positum fuisse elogium ad portam Capenam Cicero refert. Vno ore cui plurimæ consentiunt gẽtes populi primarium fuisse virum. Bulbus vnus C. Atilius A.F.A.N. COS. fuit an. DVIII. cum M. Fabio Buteone. Iterum COS. decennio post cum T. Mãlio Torquato. Quibus consulibus pace populo Ro. vbique parta Ianus iterum clusus est. Primum vero Numa rege claudi cœpit. Tertio Augusto Imperatore V. COS. quarto Aug. IX. COS. quincto Nerone Imp. III. COS. sexto Vespasiano Aug. III. COS. Sed nos ad Atilios reuertamur. Imperatorum temporibus quattuor tantum reperio consulares Atilios. Primus est M. Regulus COS. suffectus ex Kal. Iul. cum C. Fonteio Capitone an. DCCXX. Secundo Augusti cõsulatu. Alter est M. Atilius Metilius Bradua, qui COS. fuit cum Appio Annio Trebonio Gallo an. DCCCLX. sub Traiano Imp. Eiusdem nominis alter Bradua cum Triario Materno COS. fuit an. DCCCCXXXVII. sub Commodo Imp. Iterumque post sex annos cum Cassio Aproniano. Quartus Atilius est, quem alij Iulium appellant Seueri cognomento COS. suffectus fuit cum Æmilio Iunco an. DCCCCXXXIV. Sub eodem Imp.

AVRELIA.

AVRELIA familia prius Auselia dicta à Sole, Sabina origine, & plebeia tribus cognominibus distincta est: Cottarum, Orestarum, & Scaurorum. Cottæ ab anno D. vrbis ad DCC. septem habuit consulares, quorum vnus bis cõsul fuit, duo censores, vnus magister equitum, vnus triumphalis. Orestæ eisdem temporibus tres consulares; vnus etiam triumphalis. Scaurus vnus consularis. Hæc florente republica. Postea multis imperatoribus illustris reddita est. Nam propter adoptionem Hadriani T. Aurelius Antoninus, qui postea Pius appellatus est, T. Ælius Antoninus dictus, & quos ipse adoptauit, M. Annius, & L. Ceionius Aurelij Antonini appellati sunt, & post eos Commodus M.F. item Caracalla Septimij Seueri filius, & Elagabalus M. Aurelij Antonini dicti sunt. Seuerus quoque Alexander, Valerianus, Claudius, Quintillus, Aurelianus, Probus, Carus, Carinus, Numerianus, Diocletianus, Maximianus, Constantius, Seuerus, Maxentius, Constãtinus Max. & Licinius Aurelij fuerunt appellati.
Primus C. Cotta L.F.C.N. COS. fuit cum P. Seruilio Gemino, & solus triũphauit Idib. April. an. DI. de Pœneis, & Siculeis. Iterum cum eodem collega post quadriẽnium COS. fuit. Censor cum N. Fabio Buteone septimo deinde anno, lustrum fecerunt XXXIX. Magister equitum fuit C. Diu- 1

II lio dictatore comitiorum habendorum cauſſa an. DXXII. Alter C.
III Cotta C.F.C.N.ſuperioris,vt creditur, filius COS. fuit cũ P.Sulpicio Gal-
ba Max. II. anno primo belli Philippici hoc eſt an. DLIII. Poſt hunc L.
Cotta fuit,cuius parentes ignoramus, COS. cum Ser. Sulpicio Galba an.
IV DCIX.Quartus L. Cotta ſuperioris, vt creditur, filius COS. fuit cum L.
V Cæcilio Metello Caluo an. DCXXXIV. Quinctus C. Aurelius M. F. COS.
cum L. Octauio an. DCLXXIIX. Huic triumphus decretus erat, ſed ob
reſciſſam cicatricem prius mortuus eſt.Laudatur,vt diſertus à Cicerone,
eiuſque leges aliquot fuerunt. Huius mater Rutilia P. Rutilij conſularis
VI viri ſoror etiam laudatur. Sextus Marcus ſuperioris frater COS. fuit anno
VII ſequenti cum L.Licinio Lucullo.Septimus L.Cotta ſuperiorum duorum
frater COS.an.DCXXCIIX.cum L.Manlio Torquato,damnatis competitoribus iam deſignatis P.Cornelio Sulla,& P.Autronio Pæto.Cenſor idẽ anno proximo cum Q.Cæcilio Metello Pio,quo mortuo, Cotta abdicauit. Oreſtæ omnes eodem prænomine vſi ſunt. ex quibus primus L. Oreſtes L.F.L.N.COS.fuit an. DXCVI. cum Sex. Iulio Cæſare. Alter COS. an. DCXXVII. cum Mam. Aimilio Lepido. quibus COS. ludi ſæculares quarti facti ſunt. Hic ſuperioris filius fuit,triumphauit Procos.ex Sardinia VI.Id.Decemb.poſt triennium. Tertius ſuperioris filius in conſulatu collega fuit C Marij III.COS.& in eo magiſtratu mortuus eſt an DCL. Scaurus vnicus M.Aurelius COS. ſuffectus fuit an. DCXLV. collegæ Ser. Sulpicij Galbæ, quem quidam arbitrantur fuiſſe L. Hortenſium patrem Q.Hortenſij oratoris,eundémque antequam iniret conſulatum,damnatum eſſe.Hactenus Aurelios conſulares retulimus,qui ante Cæſarum imperium vixerunt. Nunc de iis, qui ſub eis, aut de ipſis Aureliis Auguſtis paucis perſtringam. Ante T. Antonini Pij tempora vnum tantùm reperio,qui non fuerit ex eius parentibus M.Aureliũ M.F.M.N. Cottam COS. is conſul fuit cum M. Valerio Meſſalla anno DCCLXXII. ſub Ti. Cæſare. Hunc Meſſallam matre Aurelia fuiſſe ex Cottarum ſtirpe Ouidius auctor eſt. Aurelia quoque matre natus eſt C. Iulius Cæſar Dictator C. Cottæ filia M.Cottæ auus M.Cotta conſul,de quo ſupra diximus. Ceteri conſulares ex Fuluorum familia, quæ in Gallia Tranſalpina in Colonia Nemauſenſe fuerat ex ea ortus T.Aurelius Fuluus auus Pij Antonini Imperatoris bis conſul,& Præfectus Vrbi fuit.Priore conſulatu collega Domitiani Imp.in vndecimo eius cõſulatu an.DCCCXXXVII.poſteriore A. Sempronij Atratini poſt quadriennium ſub eodem Imp.Huius filius eodem nomine conſul etiam fuit,ſed quo tempore incertũ eſt,ſuffectus fortaſſe,aut honoris titulo contentus homo,vt ait Capitolinus,triſtis, & æger. Hic Arriam Fadillam duxit Arrij Antonini bis conſulis, & Bouiniæ, vel Bioioniæ Procillæ filiam.Ex hac natus eſt T. Aurelius Fuluus Boionius Antoninus, qui antequam adoptaretur ab Hadriano Imp. COS.fuit cum L.Catilio Seuero an.DCCCLXXII.adoptatus eſt poſt obitum L.Ælij Cæſaris ea condicione, vt filium Lucij, & M.Annium Verũ ſibi filios adoptaret. is fuit an.DCCCXC.vltimus Imp. Mater poſt patris obitũ Iulio Lupo conſulari viro nupſit, ex ea Iulia Fadilla nata eſt ſoror vterina Pij. Vxorem habuit Anniam Fauſtinã,quæ poſtea Auguſta,& poſt obitũ Diua Fauſtina dicta eſt, filiam Annij Veri aui Marci Imperatoris, qui etiã gener,& filius Pij fuit.Nam Fauſtina minor,quę etiã Auguſta,& Diua

Faustina Pia appellata est, Pij filia fuit, Marci vxor. maior Pij filia Lamiæ Silano nupsit. De Tito, quod in Æliam familiam insertus sit, in Ælia diximus. Marcus ex Annia familia in Aureliam translatus, sub Pio Cęsar dictus tres consulatus obtinuit, ac Tribuniciam potestatem XV. Pontificatum, & Proconsulatum. Post obitum Pij cum L. Aurelio Vero fratre adoptiuo, eodémque genero suo Lucilla filia, quæ postea Augusta dicta est, ei collocata annos VIII. & amplius imperauit. postea Commodum filiũ Cæsarem Augustum appellauit, & cum filio, aut Cæsare, aut Augusto vltra annos decẽ imperauit. Imper. decies dictus est Trib. potest. XXXIIII. accepit. L. Verus viuo Pio Aug. patre adoptiuo bis consul fuit, & Cæsar dictus est. Post obitum Pij cum Marco Augustus dictus, Pontifex fuit, Imperator quinquies, Tribuniciam potest. nouies accepit, consulatúmque tertium obtinuit. Ambo fratres post obitum Diui appellati sunt. M. Aurelius Commodus Marci filius Cæsar viuo L. Vero appellatus est. Post obitum Veri annis aliquot exactis Tribuniciam potestatẽ, ac deinde Augusti nomen accepit, consul bis fuit viuo patre, Pontifex, Imperator quater, Trib. potest. sexies accepit, Post mortem patris Pont. Max. cõsul. VIII. Trib. potest. XVIII. Imp. VIII. dictus occisus est. Indignus tanto patre filius. His temporib. duos consulares Aurelios inuenio, quor. alter M. Aurelius Seuerus Cethegus COS. fuit cum L. Iunio Claro an. DCCCCXXII. post obitum L. Veri sub Marco solo. Imp. alter M. Aurelius Claudius Põpeianus post annos tres COS. fuit cum CN. Claudio Seuero II. Hic gener Marci fuit. Non longè ab interitu Commodi L. Septimius Seuerus imperium obtinuit, hic se Marci filium mentitus est, & filium suum M. Aurelium Antoninum appellari voluit, ac Cæsarem, Pontificem, & mox Augustum fecit, COS. III. Imp. II. TR. POT. XIIII. viuo patre. eo defuncto cum fratre P. Septimio Geta menses fere tredecim, & postea solus annis V. & amplius imperauit. Hoc tempore Pont. Max. COS. IIII. TR. Potest. XIX. Imp. III. appellatus est. Hic à multis scriptoribus Caracalla dicitur, ab aliquib. Magnus Antoninus. Hoc tempore duos consulares fuisse Aurelios reperi, M. Aurelium Claudium M. F. Põpeianum, qui COS. fuit cum Lollialo Auito an. DCCCLXI. sub Seuero, & Antonino Impp. Hic nepos M. Aurelij philosophi fuit ex Lucilla filia maiore. De patris consulatu supradictum est. Iterum consul fuit, sed tempus incertum est. Alterum Aurelium inuenio Sex. Anullinũ COS. cum Q. Aquillio Sabino II. an. DCCCCLXIX. sub eodem Antonino Imperat. Occiso Antonino, & paullo post Macrino Sacerdos dei Elagabali Imperator M. Aurelius Antoninus appellatus est. is se Antonini filium finxit. Põt. Max. TR. Pot. IIII. COS. IIII. occisus est. Successor eius fuit M. Aurelius Seuerus Alexander frater cõsobrinus superioris, quamuis hic etiam se Antonini Magni filium diceret. mater huic Iulia Mamæa Augusta, vel Christiana, vel Christianorum patrona. matertera Iulia Sœmias Augusta mater Elagabali, auia Iulia Mæsa Augusta viuo fratre Cæsar appellatus est, & consul fuit, postea Põt. Max. TR. POT. XIV. COS. III. occisus est, optimúsque Imp. fuit: vt frater omniũ turpissimus. His temporibus, & sequentibus vsque ad Valerianum Imp. COS. consulares inuenio. Primus est M. Aurelius Augustus Lib. Eutychianus Comazoa, qui ter consul fuit. primo consulatu suffectus cum Elagabalo Imp. an. DCCCCLXX. Iterum COS. cum eodem III. COS.

post biennium. Tertij consulatus tempus incertum est. Alter M. Aurelius
Claudius Pompeianus, eius, vt creditur, de quo antea locuti sumus, filius
cos. fuit an. D CCCCXX CIII. sub Alex. Imp. Iterum cos. decennio post
collega Gordiani Tertij Imp. in secũdo consulatu. Valerianus Imp. mul-
tis nominibus appellatus est. P. Aurelius Licinius Valerius Valerianus,
Censor fuit sub Decio Imp. sine collega, lustrum non fecit. cum Gallieno
filio anno VII. imperauit. Pont. Max. Trib. pot. VII. cos. IIII. captus à
Persis est. Filios sunt, qui etiam Aurelios appellent; sed eos in Licinia, vt
Licinios referemus. Eodem tempore M. Aurelius Memmius Fuscus cos.
fuit cum Pomponio Basso an. CIↃ X. Marcus Aurelius Victorinus pater,
& Victorinus fil. Imperatores dicti tyrannis recensentur. M. Aurelius Fla-
uius Claudius Imperator in Claudia referendus. M. Aurelius Quintillus
Imp. Claudij frater dies XVII. imperauit. L. Domitius Aurelius Valerius
Aurelianus Imp. in Domitia collocandus. M. Aurelius Gordianus cos.
suf. sine collega ex Kal. Febr. in interregno occiso Aureliano Imp. ann.
CIↃ.XXVII. M. Aurelius Valerius Probus, hic se Aurelium in ære signato
asserit. Pont. Max. Trib. pot. VI. cos. V. occisus est. M. Aurelius Carus Imp.
à quibusdam etiam Manlius Aurelianus dicitur Carinum, & Numeria-
num filios Cæsares fecit cos. II. Trib. pot. II. Pont. Max. mortuus est. Fi-
lij Imp. an. I. eodem, quo pater prænomine Aurelij cos. II. Carinus Pont.
Max. fuit, Numerianus Pontif. ambo Trib. pot. semel obtinuerunt. C.
Aurelius Valerius Diocletianus imperauit solus annos duos, & cum M.
Aurelio Valerio Maximiano an. XVIII. & Diocletianus Põt. Max. Trib.
pot. XX. cos. IX. ac Maximianus Pontif. Trib. pot. XIIX. cos. VIII. abdica-
runt relicto imperio M. Aurelio Flauio Valerio Constantio, & C. Gale-
rio Valerio Maximiano, quos antea Cæsares creauerant. Constantius
Pont. Max. Trib. pot. XVI cos. VI. mortuus est. His temporibus duo con-
sulares fuerunt M. Aurelius Maximus, qui consul fuit cum Pomponio Ia-
nuario an. CIↃ XXXIX. sub Diocletiano, & Maximiano Impp. & M. Au-
relius Asclepiodotus, qui cum Afranio Hannibaliano cos. fuit ann.
CIↃ XLIII. eisdem Augustis. Hic præfectus Prętorio Britannias recupe-
rauit. Constantij, & Maximiani Iun. tempore C. Galerius Maximinus &
M. Aurelius Seuerus Cæsares appellati sunt. Mortuo Constantio Con-
stantinus filius cum Maximiano, & M. Aurelio Maxentio Maximiani Sen.
filio imperium tenuerunt. Constantinum sunt, qui C. Aurelium Vale-
rium Flauium Constantinum appellent, ac Licinium eius collegam C.
I Aurelium Valerium Licinianum Licinium. Hoc tempore L. Aurelius
II Symmachus cos. fuit cum Ouinio Gallicano an. CIↃ XXCI. sub Constan-
IV tino Imp. & M. Aurelius Xenophilus cos. cum Fl. Valerio Delmatio, qui
postea Cæsar appellatus est triennio post superiorem. Post quem Sex.
Aurel. Victor, cuius extat epitome historica Cæsarum cos. fuit cum Iu-
lio Felice Valentiniano an. CIↃ CXX. sub Valente Valentiniano & Gra-
V tiano Imperato. Secutus est L. Aurelius L. F. Auianius Symmachus insi-
gnis orator, cuius exstant epistulæ, & orationes aliquod illis temporibus
disertissimæ, hoc tempore parum gratæ. Cos. fuit cum Ti. Fabio Titiano
an. CIↃ CXLIII. sub Theodosio, & Arcadio Impp. Hic Præf. Vrbi, & an-
VI nonæ. & Propræf. Præt. Pontifex Maior, & XV. Vir sacris faciundis
etiam fuit. Huius filius Quinctus Aurelius Symmachus cos.
fuit

fuit in Occidente cum F.L.Ætio magistro vtriusque militiæ III.an. CIↃCXCIIX.sub Placidio Valentiniano tempore Theodosij Iun.Imp. Superioris deinde filius Q.Symmachus cos.fuit in occidēte an.CIↃCCXXXVII. VII
Sub Odouacre tempore Zenonis Imp.Secutus est M.Aurel.Cassiodorus Senator,cuius extant præclara monumenta cos.fuit in occidente sub rege Theoderico an. CIↃCCLXVI. hoc est Christi DXIV. tempore Anastasij Imp.Postremus Q.Aurelius Anicius Symmachus an.CIↃCCLXXIV.cos. VIII
fuit cū genero Anicio Manlio Seuerino Boëtio,viri ambo doctissimi habiti sunt tempore Iustini Imp.in occidente sub dicto Rege.

CÆCILIA.

CAECILIA gens plebeia, sed nobilis, ex qua Metellorū familia non ante CDLXX. fere annum cōsulatum adepta,intra annos CCXC.Pontificatus Maximos quattuor, Dictaturas duas,Principatus senatus tres,Censuras septem, Triumphos nouem, Consulatus XX. Magisteria equitum duo, viri XIX. adepti sunt. Ante hæc tēpora Caia Cęcilia Tanaquil Tarquiniis cum Prisco Damarati Corinthij filio Romam migrauit, Etruscæ disciplinę perita viro regnū augurata est. Ab ea boni ominis caussa mulieres omnes Caiæ dictæ sunt. Qua de causa omnes liberti mulierum, se Caię libertos in titulis monumentorū his notis asserunt. C.CAECILIVS. Ↄ.L.EROS.Post Reges exactos Q.Cęcilius anno CCCXIV.tribunus plebis fuit. Primus consul L. Metellus.C.F.cum C. Seruilio Gemino Tucca I
ante bellum Tarentinum anno tertio.in magistratu à Senonibus Gallis occisus est, & in eius locum M'. Curius Dentatus II. cos. factus. Hunc Dentonem, vel Dentricem quidam appellant, quod cognomen ab aliis Cæciliis aliquando vsurpatum est. Alter princeps familiæ sine nulla du- II
bitatione L. Metellus L.F. C.N.bis consul, dictator, Pont. Max. magister equitum, decemuir agris dandis, vir triumphalis clarissimū Metellorum nomen reddidit.Priori cōsulatu,quē cum C.Furio Pacilo egit,anno DII. insignem victoriam in Sicilia de Pœneis adeptus est, ac de eis trumphauit procos. VII. Idus Septemb. anno proximo. Primus elephantos duxit in triumpho, neq. quisquam plures. erant autem CXL.Biennio post magister equitum fuit A.Atilio Calatino Dictatore.Tum primum dictator extra Italiam profectus est. Iterum cos.fuit cum N.Fabio Buteone anno DVI. post quadriennium Pontifex Maximus factus est, eique sacerdotio duos, & viginti annos præfuit. Dictator comitiorum caussa an. DXXIX. Numerium Fabium collegam magistrum equitū dixit. Palladium ex incendio in templo Vestæ exorto eduxit,cæcusq.factus est.Curru in senatū veniens vtebatur. Centesimum annum agens moritur. Huius filius Q. III
Cæcilius, qui patrem in funere laudauit,& orator aliquo in numero fuit, sed & L.Metellus,qui Quæstor fuit an.DXXXIX.& anno proximo tribunus plebis,quiq.post Cannensem cladem auctor deserendæ Italiæ fuerat, nisi à Scipione Africano interpellatus fuisset: nec non M.Metellus, qui prætor fuit an. DXLVII. eiusdem filij esse creduntur. Quinctus eodem anno cos.fuit cum L. Veturio Philone, magister equitum fuerat M.Liuio Salinatori eorundem comitiorum habendorum caussa. Proximo anno post consulatum dictator comitiorum caussa dictus Philonem collegam ma-

IV giſtrum equitum fecit. Huius filij duo maior paterno prænomine po-
V ſtea Macedonicus dictus eſt, minor L. Metellus Caluus. Fuit etiam eiſdem temporibus L. Cæcilius Metellus Dětrix, qui prætor fuit an. DLXX. cuius parentes ignoramus, ſed potuit illius L. Metelli filius eſſe, qui TR. PL. fuit ante annos XXX. Macedonici felicitatem multi laudarunt. Nam cõſul cenſor, augur, ac triũphalis, & duobus luſtris princeps ſenatus, filius, & nepos conſularium, atq. illuſtrium virorum filios, & nepotes habuit conſulares, & triumphales multos. Ante conſulatum propr̨etore triumphauit ex Macedonia de Andriſco Pſeudophilippo an. DCVII. quo anno Africanus Æmilianus ex Africa procos. conſulatum triennio poſt adeptus eſt cum AP. Claudio Pulchro. anno proximo Caluus frater cum Q. Fabio Maximo Seruiliano. Cenſuram ambo fratres obtinuerunt, Macedonicus cum Q. Pompeio Rufo, plebeiuſq. tum primũ vterque cenſor fuit an. DCXXII. Caluus poſt quinquenniũ cũ L. Calpurnio Piſone Frugi, qui luſtrum nõ fecerunt. illi fecerũt LIX. vnum in vita periculum cenſor ſubiit Macedonicus, quod C. Atinium Macerionem TR. PL. ſenatu mouerit; ab eodem enim comprehenſus eſt, & obtorto collo in capitolium ducebatur vt è ſaxo præcipitaretur, niſi collegæ auxilium tuliſſent. vxores ducendas eſſe diſerte in cenſura populum admonuit. Cum Africano minore inimicitias geſſit. Princeps ſenatus duob. luſtris lectus eſt an. DCXXXIII. Balearico filio Cenſore, & quinquẽnio proximo L. Metello Calui F. Cenſore.

VI Huius filij quatuor Quinctus, Lucius, Marcus, Caius. filiæ tres, quarum vna P. Cornelio Scipioni Naſicæ nupſit, qui cos. bello Ingurthino in magiſtratu mortuus eſt. Horum nepos fuit Q. Metellus Scipio, de quo paullo poſt dicemus. Alteram duxit C. Seruilius, ex qua P. Seruilius Iſauricus princeps ſenatus, & bis triumphalis natus eſt. Q. Metellus Q. Macedonici filius ex triumpho, vt pater, cognomen Baliarici cõſecutus eſt, quem egit poſt conſulatum, in quo habuit collegam T. Quinctium Flaminium an. DCXXX. Cenſor triennio poſt fuit cum Q. Seruilio Cæpione, & luſtrum fecerunt LXI. Huius filij Q. Meſellus Nepos, de quo poſtea, & Cæcilia Appij Claudij viri conſularis vxor, ex quibus orti ſunt AP. Claudius vir

VII conſularis & cenſorius, & P. Claudius Trib. Plebis. Alter Macedonici filius Lucius cognomen ex triumpho Delmatici aſſecutus eſt patrẽ, & fratrem imitatus antea Diadematus dictus, vt quidam aſſerunt, ob frontem diu vitta vel diademate obligatum. Conſul fuit Q. Mucio Scæuula, & procos. triumphum egit de Delmateis anno DCXXXVII. Pontifex Maximus fuit anno DCLXIII. poſt CN. Domitium Ahenobarbum. Huius filij fuerunt Q. Metellus Creticus, & Cæcilia M. Æmilij Scauri. qui princeps ſenatus quater lectus eſt, vxor quæ mortuo viro, filio, & filia prius ex eo ſuſceptis nupſit L. Cornelio Sullæ Felici Dictatori. & ex eo etiam

VIII filios peperit. Tertius Marcus Macedonici filius cos. fuit cum M. Aimilio M. F. Scauro, quem generum fuiſſe diximus L. Delmatici an. DCXXXIIX. Ambo conſulares triumpharũt, Scaurus in conſulatu de Galleis Kar-

IX neis, M. Metellus poſt biennium ex Sardinia. Quartus frater horum fuit C. Metellus Caprarius cognomento, quem non conſulem, ſed deſignatum vidit moriens pater cum CN. Papirio Carbone. Hic etiam triumphauit in conſulatu eodem die, quo Marcus frater ex Træcia. Quod tum primum accidit, idque ſolum defuit paternæ felicitati, vt id videre poſſet.

posset. Hic etiam Censor fuit, vt quibusdam placet an. DCLI. cum Q. Metello Numidico fratre patruele, lustrum fecerunt LXIV. Nunc Calui eius fratris liberos persequamur. L. Metellus Caluus L. Calui filius Pontifex X
Max. censor, & consul fuit. collegam in consulatu habuit L. Aurelium Cottam an. DCXXXIV. in Censura, quam quadriennio post gessit, CN. Domitium Ahenobarbum lustrum fecerunt LXII. in quo princeps senatus lectus est Macedonicus, vt antea retulimus. Pontificatum obtinuit mortuo P. Mucio Scæuula anno DCXXXIX. Huius frater fuit Q. Metellus XI
Numidicus post victoriam, & triumphum dictus bello Iugurthino. Consul hic fuit quinquennio post eum annum, quem proximè retulimus Pōtificatus fratris, cum M. Iunio Silano: de Iugurtha, & Numideis Procos. biennio post triumphauit. Clarissimus vir domi, militiæq. Censor quinquennio post triumphum cum C. Caprario fratre patruele, vt antea diximus. Iurare in Appulei Saturnini TR. PL. leges noluit, ob quod exilium fortiter tulit. Saturnino occiso lacrymis filij, qui Pius hac de causa dictus est, reuocatus est. Sororem habuit Cæciliam parum pudicam matrem L. Licinij Luculli, qui de Mithridate triumphauit. Q. Metellus Pius clarissi- XII
mus etiam vir consul, censor, Pontifex, Max. & princeps senatus, ac triumphalis fuit L. Sullæ Felicis in secundo consulatu collega an. DCLXXIII. propter affinitatem eius partes secutus, nam Sulla Delmatici, aut L. Calui filiam, & ex ea liberos susceperat. Q. Sertorium in Hispania persecutus est adiutore CN. Pompeio Magno, mortuo Sertorio à suis, Romam reuersi ambo ex Hispania triumpharunt an. DCXXCII. Pontificatum ante vndecim annos assecutus fuerat mortuo Q. Mucio Scæuula. Princeps senatus lectus est LXVIII. lustro. Septimo post triumphum anno sine liberis mortuus est. Adoptiuum filium heredē nominis, & familiæ reliquit nobi- XIII
lissimum virum P. Cornelium Nasicam P. Scipionis Nasicæ viri consularis, & Cæciliæ Q. Macedonici filię nepotem, cuius mater Licinia L. Crassi oratoris consularis, & censorij filia fuit. Hic post adoptionem Q. Cæcilius Q. F. Metellus Pius Scipio appellatus est. Vxor huic Lepida, de qua cum M. Catone contendit. Filia Cornelia ante adoptionem nata clarissimis nuptiis bis celebratis infelici exitu virorū superstes. Nam P. Crasso prius, qui cum patre M. Licinio Crasso Diuite à Parthis occisus est, postea CN. Pompeio Magno, qui patris in consulatu tertio collega fuit nupsit. Hunc consulatum Magnus sine collega iniit dilatis comitiis contentionibus candidatorum T. Milonis, & Metelli Scipionis, & P. Plautij Hypsæi, quiq. eorum partes non sine ferro agebant. Tunc P. Clodius Seditionum princeps à Milone occisus est. Ab Interrege Ser. Sulpicio Pompeius primus creatus consul sine collega v. Kal. Mart. iniit. collegam socerum Scipionem habuit Kal. Sextil. Milo damnatus est. Bellum paullo post inter Cæsarem, & Pompeium exarsit. Metellus generum secutus, eique superstes in Africa, ne in manus inimici veniret, se ipsum interemit. Moriens cum à militibus Imperator quæreretur, dixit, Imperator bene se habet. Redeo nunc ad Macedonici nepotes. Q. Metellus Nepos Baliarici filius XIIII
cognomen id retinuit, quod nepos esset Macedonici. Consul is fuit cum T. Didio T. F. an. DCLV. ab his lex Cæcilia, & Didia appellata est. Huius filius Q. Metellus Nepos, qui Tribunus Pl. Ciceronem consulatu XV
abeuntem concionem habere prohibuit, iurare tantum veteri more

permisit prid. Kal. Ian. an. DCXC. consul postea fuit cum P. Cornelio Lentulo Spinthero quinquennio post atque æquiorem se M. Ciceroni ab exilio redeunti præbuit. Huius vterina soror Mucia Tertia dicta est CN. Pōpei, & postea M. Scauri vxor. L. Delmatici Q. Metellus filius Creticus postea dictus consul fuit an. DCXXCIV. cū Q. Hortensio oratore, triūphum egit post septē annos Procos. ex Creta. Huius, vt creditur frater, & in consulatu successor L. Metellus cōsul designatus mortuus est, Q. Marcius Rex solus consulatum gessit. In Prætura successor C. Verris in Sicilia fuit. Horum etiam frater M. Metellus de repetundis Prætor cognouit Cretico fratre consule. His etiam temporibus Q. Metellus Celer frater posterioris Nepotis fuit, sed germanus, an vterinus, an patruelis incertum est. Mihi vterinus fuisse videtur, quod eo tempore duo germani non eisdem prænominibus vtebantur. tum etiam, quod cognomen ob celeritatem ludorum post mortem patris accepit. id magis Q. Nepoti debebatur, qui paternū cognomen retinebat, vtpote heredi, aut vnico, aut maximo. Patrueles non fuisse indicat, quod ambo Q. F. dicuntur. Prætor hic fuit Cicerone consule, & coniurationis vindex. Consul triennio post cum L. Afranio. ann. DCXCIII. Sunt, qui putēt hunc Q. Metelli Celeris filium fuisse, qui Tribunus PL. fuit cum Q. Vario, vt Cicero in Bruto significat. idem, & Pontifex, & Augur fuit. Huius vxor Clodia, siue Claudia Appij, & Publij soror, de cuius impudicitia multa Cicero in oratione pro M. Cælio Rufo. Eam Appuleius à Catulo Lesbiam appellari ait, Plutarchus Quadrantariam vulgo cognominatam. Fuit eisdem temporibus L. Metellus, qui C. Cæsari pecuniam ex ærario publico efferenti Tribunicia potestate impedire conatus est. Cuius parentes ignoramus. Postremus Metellus sub Augusto fuit Q. Creticus Silanus Q. F. Q. N. Cos. cum A. Licinio Nerua Siliano an. DCCLIX. Hæc de Metellis, quorum cognomen militaris ministerij esse docet Festus Attij carmine,

XVI XVII XVIII XIX

Calones, famuliq. metelliq. caculæq.

Alij Cæcilij non consulares fuerunt, vt Q. Cæcilius Niger siculus Quæstor C. Verris, de quo multa Cicero in Diuinatione in Verrem. & Q. Cæcilius T. Pomponij Attici auunculus, eiúsque ex testamento pater. vir auarus, & populo odiosus, ob cuius hereditatem Atticus Q. Cæcilius Pomponianus Atticus dictus est, & filia Attici póstea nata Cæcilia Attica, vxor M. Agrippæ ter cos. ex qua Agrippina nata est vxor Ti. Claudij Neronis, qui Ti. Cæsar paullo post dictus est, & postea C. Asinij Galli. De Q. Cæcilio Basso in Philippica XI. Ciceronis fit mentio. fortis is vir fuit aduersus barbaros. His omnibus antiquior fuit Q. Cæcilius Statius poeta comicus, cui primas præsertim in argumentis veteres detulerunt. Seruus is fuit Ennij, & Plauti tempore. Post Augusti obitum consulares Cæcilios tres reperio omnes suffectos. Nam CN. Cæcilius simplex cum G. Quinctio Attico ex Kal. Nouēb. cos. an. DCCCXXI. sub Vitellio Imp. C. Cæcilius Plinius C. F. C. N. Secundus COS. suf. cum Cornuto Tertullo ex Kal. Sept. sub Traiano Imp. an. DCCCLII. Hic est, cuius epistulæ, & Panegyricus ad eundem Imp. extant. patria Nouocomensis fuit. eius auunculus C. Plinius secundus, qui naturalem historiam conscripsit. Tertius est C. Cæcilius Classicus, qui biennio post cum Acilio Rufo ex Kal. Iuliis COS. suffectus fuit sub eodem Imp.

CALPVRNIA.

CALPVRNIA familia origine Sabina, plebeia fuit, multósque habuit consulares viros, censorios tres, triumphalem vnum. Tribus cognominibus distinguitur, Pisonum, Bestiarum, & Bibulorum. Pisonum alij Frugi, alij Cæsonini, alij Pisones tantum, sine alio cognomine dicuntur. Ante obitum Augusti vndecim consulares Pisones inuenio. Antiquissimus C. I.
Piso C.F. C.N. Hic Prætor de Lusitaneis, & Celtibereis ex Hispania triũphauit anno DLXIX. Consul fuit quadriennio post cum A. Postumio Albino .& in magistratu mortuus est, in eius locum Q. Fuluius C.N.F.M.N. Flaccus Pisonis priuignus suffectus est. Ea de caussa suspicio orta est Quartam Hostiliam vxorem matrem Fuluij, Pisonem occidisse, & ob id damnatam fuisse fuerunt. Post hunc L. Piso Cæsoninus C. F. C.N. COS. fuit II.
an. DCV. cum SP. Postumio Albino Magno. Hic superioris filius, aut nepos, & vt ex Ciceronis, & Asconij verbis elicitur, adoptiuus potius, quam naturalis. Nam Cæsonium quendam Gallum Placentiam venisse, eiúsq; filiũ Caluentij Mediolanensis filiam duxisse, ex quibus L. Piso nepos, aut pronepos huius natus sit, in quem tota illa oratione, quæ in Pisonem inscribitur, inuehitur. Tertius CN. Piso cos. cum M. Popillio Lænate an. III.
DCXIV. Quartus Q. Piso cos. quadriennio post superiorem cum Ser. IV.
Fuluio Flacco. Quinctus L. Piso frugi, hic primus cognomen id ob fruga- V.
litatem accepit. Tribunus Pl. fuit an. DCIV. cos. post XVI. annos cum P. Mucio Scæuula. Censor cum L. Metello Caluo an. DCXXVII. lustrum non fecerunt. Legem Calpurniam de repetundis primam in tribunatu hic tulit. Sextus L. Piso Cæsoninus superioris Cæsonini filius cos. fuit cũ VI.
M. Liuio Druso an. DCXLI. Hic legatus occisus est à Galleis cum L. Cassio Longino cos. post annos quinque. Septimus C. Piso Frugi, qui filius, VII.
vel nepos fuit L. Pisonis Frugi, de quo antea diximus. COS. fuit ann. DCXXCVI. cum M'. Acilio Glabrione. His temporibus L. Piso Frugi filius primi L. Pisonis Frugi Prætor in Hispania obiit, & CN. Piso C N.F. qui coniurare cum Catilina, & P. Autronio an. DCXXCVIII. ausus est, Quæstor Pro PR. in Hispania occisus est. Fuit alius L. Piso Frugi L. F. L. illius. primi N. Prætor ante an. DCLXXXIV. Octauus Consularis fuit L. Piso VIII.
Cæsoninus, qui nepos fuit eius, qui à Gallis occisus est, vt C. Cæsar gener testatur, vltum se priuatas inimicitias familiæ, quod auum soceri occiderint. Cos. fuit cum A. Gabinio an. DCXCV. quibus cos. M. Cicero in exilium missus est, quamobrem cum eo inimicitias exercuit. quamuis gener Ciceronis C. Piso L.F. Frugi propinquus esset L. Pisonis. Post consulatum in Macedoniam profectus est. Inde reuocatus post biennium ex sententia Ciceronis, quæ extat in oratione de prouinciis consularibus inscripta. Censor fuit an. DCCIII. cum AP. Claudio Pulchro lustrũ fecerunt LXXI. Calpurnia filia C. Cæsari nupsit, quo anno in Gallias profectus est, eáque Cæsari superstes fuit. Laudatur à Cicerone hic Piso in Philippicis, quod primus in M. Antonium COS. inuectus sit. Hoc tempore M. Pupius Pisonem quendam adoptauit, qui M. Pupius M.F. Piso Calpurnianus dictus COS. & triumphalis fuit, in cuius domo Cicero discere solebat. biennio post Ciceronem COS. fuit cum M. Valerio Messalla Nigro. Nonus IX
CN. Piso CN. F. CN. N. collega Augusti in XI. consulatu in locum A. Te-

rentij Varronis Murenæ, qui antequam iniret, mortuus est. an. DCCXXX.
X. iterum COS. fuit cum Ti. Claudio Nerone II. post XVI. annos. Decimus
L. Piso Cæsoninus L. F. L. N. filius, vt creditur, Censorij COS. fuit cum M.
XI. Liuio Druso Libone post annos octo; quam superior. Hic triumphalia
ornamenta accepit legatus Augusti an. DCCXLIII. de Besseis, & Scordi-
sceis ex Thræcia. Postremus L. Piso Augur CN. F. CN. N. COS. fuit cum
Cosso Cornelio Lētulo Isaurico postea dicto an. DCCLII. qui annus pri-
mus post Virginis partū fuit. Hic CN. Pisonis bis COS. filius fuisse credi-
tur. Bestiam Calpurnium consularem vnum reperio, cuius collega fuit in
consulatu P. Scipio Nasica belli Iugurthini anno I. qui fuit vrbis DCXLII.
is L. Calpurnius Bestia dictus, eodem nomine alter inter sodales L. Cati-
linæ à Sallustio nominatur: & postea Tribunus plebis fuisse dicitur eo-
dem anno. Hunc crediderim à Cicerone defensum fuisse in ea oratione,
quæ inscribebatur pro Bestia, quæ non extat. Laudatur à Paterculo Cal-
purnia Bestiæ filia, quæ P. Antistio Ædilicio viro suo à Damasippo PR.
occiso se ipsam gladio traiecit an. DCLXXI. Horum filia Antistia à CN.
Pompeio repudiata, ex abortu mortua est. Bibulum quoque vnum con-
sularem video, qui cum C. Cæsare COS. fuit, M. Calpurnium an DCXCIV.
quem Cæsar domo sua exire non sinebat, sed edictis fortitudinem animi
contra insolentiam armatorum ostendebat. Censor post quadriennium
fuit cum M. Valerio Messalla Nigro lustrum fecerunt LXX. vt quibusdam
placet. Bello ciuili mortuus est. Huius filios in Ægypto occisos fuisse vi-
deo, eumque M. Catonis generum fuisse. Porcia vxor M. Bruto Cæpioni
nupsit. Post mortem Augusti quinque Pisones consules inuenio, Cęsarem
vnum paucis diebus, adoptatum à Galba Imperatore; Augustum vnum
appellatum à paucis in Thessalia tempore Gallieni Imp. cui à senatu sta-
tua post mortem inter triumphales, & quadriga decreta est. His duobus
Lucij prænomen fuit, Cæsar M. Licinij Crassi filius à L. Pisone Frugi ado-
ptatus est, postea in Sulpiciam familiam à Galba translatus, occisus est
I. cum patre adoptiuo eodem mense. Primus Piso L. Calpurnius L. F. L. N
II. COS. fuit cum M. Licinio Crasso an. DCCLXXIX. sub Ti. Cæsare Imp. Se-
cundus C. Piso Magnus COS. suffectus ex Kal. Iulis cum L. Vitellio Paullo
III. an. DCCC. sub Ti. Claudio Imp. Tertius L. Piso L. F. primi illius, vt credi-
tur, filius collega fuit Neronis Imp. in secundo consulatu nono anno post
IV. superioris consulatum. Quartus L. Piso COS. fuit cum Vettio Rustico Bo-
V. lano an. DCCCLXIII. sub Traiano Imp. Quinctus Calpurnius Piso COS.
fuit cum M. Saluio Iuliano an. DCCCCXXVII. sub M. Philosopho Augu-
sto. Præter hos Pisones vnum consularem reperi Calpurnium Agri-
colam, qui sub Alexandro Imper. COS. fuit cum Clementino an.
DCCCCXXCII.

CASSIA.

CASSIA familia duplex patriciorum, & plebeiorū. Patricius vnū con-
sularis, cuius cognomen variè scribunt alij Vitellinū, alij Viscellinum, alij
Bicellinum. Hic ter consul fuit, bis triumphauit, primus Magister Equitū
fuit. Plebei septem, consulatus totidem, censuras duas ante Cęs. Dict. obti
nuerunt. cognomen omnibus Longinus, vno Varo excepto, & altero
Longino

Longino Rauilla dicto. Patricius Sp. Cassius clarissimus vir, primis illis libertatis temporibus post reges exactos, consul fuit cum Opitre Verginio Tricosto anno CCLI. Ambo consules triumpharunt Cassius de Sabineis, Opiter de Camerineis, & Aurunceis. Quadriēnio post Magister equitum primus factus est, Dictatore, quē tunc Magistrū populi dicebant, primo seditionis sedandæ, & rei gerundæ caussa dicto T. Lartio Flauo. Iterum cos. fuit cū Postumo Cominio Aurūco II. anno nono post alterū consulatum, lustrū fecerunt VII. nondū enim Censores instituti fuerāt, & censendi officium consulū erat. Tertio consul cū Proculo Verginio Tricosto Rutilo septēnio post factus agrariā legem primus tulit. ac de Volsceis, & Herniceis iterum triumphauit. Ex lege Agraria tyrannidis affectatæ crimine offensi senatores post consulatum damnarunt, ei interempto domus diruta est, in solo ædes Telluris facta. à patre de consilio propinquorum damnatum, & interemptum fuisse aliqui historici prodiderunt, peculiumque Cereri consecratum. Primus ex plebeis C. Cassius Longi- I
nus C.F.C.N. anno DXXCII. belli Persici anno primo cōsulatum adeptus est cum P. Licinio Crasso. Censor post XVII. annos cū M. Valerio Messalla. lustrum fecerunt LV. Post hunc Q. Longinus Q.F.L.N. cum A. Manlio II
Torquato cos. fuit an. DXXCIIX. & in magistratu mortuus est. Huius fi- III
lius fuisse creditur L. Longinus Rauilla, qui an. DCXXVI. cos. fuit cum L. Cornelio Cinna, & biennio post censor cum Cn. Seruilio Cæpione, qui lustrum fecerunt LX. Post hunc C. Longinus C. Longini, de quo primo loco dictum est, vt creditur filius. Cos. fuit cum C. Sextio Caluino post IV
Rauillæ consulatum anno tertio. Ambo cōsules plebei triumphasse dicūtur, sed de Sextio certius est. Procos. de Liguribus Vocontieis, Salluueisq; triumphasse. Sequitur L. Cassius L.F.Q.N. Rauillæ, vt creditur, filius in V
consulatu à Gallis occisus est, cum L. Pisone Cæsonino legato an. DCLVI. cui Cn. Cornelius Dolabella suffectus est. Eius collega fuit C. Marius in primo consulatu. Huius frater esse potuit C. Cassius Longinus, qui cum VI
Cn. Domitio Ahenobarbo cos. fuit post vndecim annos. Præter hos Crispus Sallustius L. Cassium Longinum Senatorij ordinis enumerat in coniuratis cum L. Catilina, & ab Asconio competitor Ciceronis, & con- VII
iurationis particeps. Postremo anno DCXXC. C. Cassius Varus cos. fuit cum M. Terentio Varrone Lucullo. Ab his lex Terentia, & Cassia, de qua Cicero in Verrinis, nomen accepit. Aliæ leges Cassiæ dictæ sunt, quod à L. Cassio L.F. Longino Tribuno Pl. latæ fuerunt, quas Asconius enumerat in Corneliana C. Mario VI. L. Valerio Flacco cos. ait latas fuisse, hoc est an. DCLIII. Potuit hic Tribunus eius consulis fuisse filius, qui à Gallis occisus est. Ab eodem mentio fit P. Cassij Prætoris, qui de Maiestate cognoscebat M'. Lepido L. Volcatio cos. hoc est an. DCXXCVII. Sæpius quoque à Cicerone & aliis refertur illud Cassianum, cui bono fuerit, dictum optimi iudicis L. Cassij, qui ab eo crimen ortum fuisse dicebat, cui bono erat id fieri.

Addendus est C. Cassius vnus ex interfectoribus Cæsaris, qui cum D. Bruto cos. designatus fuerat in annum DCCXI. Hic puer Fausto puero Sullæ filio colaphum impegit, quod laudaret patris dominationem. Vxor Iunia M. Bruti soror. Filio togam virilem Idib. Martiis, quibus Cæsarem occidit, dedit. Victus à M. Antonio seipsum interemit, aut à seruo occisus

est. Sub Augusto vnicum consularem L. Cassium L.F.L.N. Longinum inuenio. Cos. suffectus fuit ex Kal. Iulis an. DCCLXIII. Sub Tiberio vltimus Longinus C. Cassius L.F.L.N. superioris, vt creditur filius. hic COS. fuit cum M. Vinucio Quartino an. DCCXCIII. Optimus Iurisconsultus, natusq; ex filia Q. Ælij Tuberonis iuriscon. quæ neptis erat clarissimi iurisconsulti Ser. Sulpitij Rufi. Hic familiam discipulorum duxit, quæ Cassiana dicebatur: vt à Proculeianis distingueretur. Post hæc sub M. Aurelio Antonino Imp. Auidius Cassius Cyprius genere, cuius auus maternus Auidius Seuerus, in oriente ementita morte Marci se Imperatorem appellauit. Occisus tamen est, & Mæcianus filius, cui Alexandria erat commissa. Alter filius Heliodorus deportatus est. Aliis filiis liberum exilium permissum, & Drunciano genero, cui Alexandria filia nupta erat. Alios Cassios reperio sub Gallieno Imp. sese Augustos in Gallia appellasse, quorum extant signati nummi. M. Cassius Postumius, & M. Cassius Hostilius, sunt qui etiam Labienos appellent. Cassios consulares sub aliis Imperatoribus eos solum reperio, qui Dionis, aut Aproniani cognomine significantur. Fuit autem Dion Cassius historicus, cuius pars historiarum Romanarum extat, & epitome Cæsarum à Xiphilino conscripta: Aproniani filius, qui consul sub Commodo Imperatore fuit cum M. Atilio Metilio Bradua II. an. DCCCCXLIII. Ipse Dion bis consul fuit: secũdum consulatum cum Alexandro Imp. III. egit an. DCCCCXCI. Prioris consulatus tempus ignoratur. Hic ex Nicæa Bithyniæ originem duxit, Præfectus Ægypti fuit, & postea Delmatiæ, ac Pannoniarum. Alter Dion COS. fuit cum C. Iunio Tiberiano an CIↃXLII. sub Diocletiano, & Maximiano Imperatoribus, quem putant Dionis historici filium, vel nepotem fuisse.

CLAVDIA.

CLAVDIA gens origine Sabina duplex fuit Patriciorum, & Plebeiorum. Patricij, minorum gentium fuerunt, vtpote post exactos Reges adscripti; in quattuor stirpes pręcipuas cognominibus distinctas diuidũtur. Regillensium, quorum aliqui Crassini etiam dicuntur, Pulchrorum, Centhonum, & Neronum. Plebeij clariores Marcelli cognominati sunt. Vnaquæque familia plurimos habuit ornatissimos viros, qui remp. Romanam illustrarunt, & auxerunt vsque ad Neronem Imp. Regillenses & Crassinos nouem inuenio obtinuisse Dictaturas tres, Decemuiratus legibus scribendis tres, Triumphos duos, Consulatus sex, Tribunatus milita-
I res consulari potestate duos. Inter omnes constat venisse Clausum quendam Sabinum ex Regillis Romam cum ita magna multitudine propinquorum, & clientium, vt ex eis Claudia tribus aucta fuerit, & nomen acceperit, vel, vt quidam arbitrãtur, ceteris addita fuerit. Clausum appellatũ fuisse asserũt, cum inter patricios adscriptus fuit, Appium Claudiũ Regillensem, anno vrbis CCXLIX. Hunc videtur Verrius Flaccus Marcum Claudium appellare, cum eum auum esse asserat Appij Decemuiri. Hic
II consul fuit post annos nouem cum P. Seruilio Prisco. Huius filius consul
III fuit cum T. Quinctio Capitolino Barbato an. CCXXCII. eiusdem cum patre nominis. Alter filius C. Regillensis COS. etiam fuit post XI. annos cũ P. Va-

P. Valesio P. F. Poplicola II. qui in eo magistratu occisus est. Hos tres etiam Sabinos cognominatos ab scriptoribus animaduertimus. Post hos tertius Appius Claudius Crassinus Ap. F. M. N. à Verrio appellatur, quem alij, vt diximus, Appij nepotem, de quo initio locuti sumus, tradiderunt. IV
Hic consul fuit cum T. Genucio Augurino an. CCCII. sed abdicarunt, vt iidem cum aliis Decemuiri legum scribēdarum caussa crearentur. Hi primum decem tabulas conscripserunt, postea duab. aliis scribendis iterum, ac tertio idem Appius cum aliis, quos ipse voluit, eundem magistratum sine prouocatione retinuerunt. Hoc initium legis duodecim tabularum. Sed cū potestate in libidinē, & malos mores abuterētur: seditione in eos mota cum Verginia à patre fuisset occisa, quam M. Claudius cliens Appij in seruitutem vindicabat, coacti sunt Decemuiri abdicare, multiq; ex eis damnati, alij in carcere, aut in exilio perierunt. Sequitur alius Ap. Crassinus Regillensis Ap. F. Ap. N. Superioris, vt creditur filius, qui Tribunus militum consulari potestate fuit cum L. Sergio Fidenate II. Sp. Nautio Rutilo, & Sex. Iulio Iulo anno CCCXXIX. Huius filius P. Crassinus Regillensis Trib. Mil. cum aliis quinque patriciis an. CCCL. fuit. Huius deinde filius Ap. Claudius eisdē cognominibus vsus Dictator fuit primus ex hac familia rei gerundæ caussa an. CCCXCI. Magistrum equitum dixit L. Cornelium Scipionem. primus ex eadem triumphauit de Herniceis. Cos. fuit post XIV. annos cum L. Furio Camillo, & in magistratu mortuus est. Secutus est C. Crassinus Regillensis, quem quidam bis Dictatorem asseuerant, & Ap. F. P. N. Cæcique patrem. prior dictatura anno CDV. comitiorum habendorum caussa, posterior rei gerundæ caussa an. CDXVI. in qua Magister equitum fuit C. Claudius Hortator, quem patricium, aut plebeium fuisse affirmare non possumus. Postremus Appius Cl. Crassinus Rufus Ap. F. C. N. a quibusdam appellatur Appij Cæci filius, is qui consul fuit cum P. Sempronio Sopho an. CDXXCV. Cum apud Suetonium inueniam Appium Cæcum duos filios habuisse P. Pulchrum, & Ti. Neronem, ex quibus duæ familiæ Pulchorum, & Neronum ortæ sint: cumque aliis placeat, Cæcum ipsum ex Regillensibus ortum fuisse: de Appio Cæco tāquam communi pariete; in quem tres hæc familiæ tigna sua immiserint, separatim agendum videtur.
V
VI
VII
VIII
IX

Verrius Flaccus in censura, & consulatu aperte Ap. Claudium C. F. Ap. N. Cæcum appellat. Censuram constituit an. CDXLI. collegam in ea adscribit, C. Plautium, qui in eo honore Venox appellatus est. lustrum fecisse ait XXVI. Ab hoc censore Appia via strata est, aqua Claudia in vrbem ducta, vt multi prodiderunt. Consulatus collega L. Volumnius Flamma Violens an. CDXLVI. cum quo iterum post XI. annos consulatum gessit. Dictator fuit, sed quo anno incertum est. quidam diuinando in anno CDLXVI. retulerunt in veteri titulo hi magistratus enumerantur. Appius
» Claudius C. F. Cæcus Cēsor. Cōsul bis. Dictator. Interrex ter. Prætor bis.
» Ædilis Curulis bis. Quæstor. Tribunus Militum ter. Quid vero egerit, ita
» recensetur. Complura oppida de Samnitibus cepit Sabinorum, & Tuscorum
» exercitum fudit. Pacem fieri cum Pyrrho Rege prohibuit. In censura
» viam Appiam strauit. & aquam in vrbem adduxit. Ædem Bellonę fecit. A Cicerone eius quattuor filij, filiæ vero quinq; enumerantur. Filios fuisse credimus Ap. Crassinum, de quo antea diximus, P. Pulchrum, C. Centho-

nem,& Ti.Neronem. Nunc igitur primum de Pulchrorum stirpe, postea de reliquis dicemus.

Pulchros decem inuenio, totidem consulatus habuisse, censuras tres, triumphos duos assecutos, Principem senatus vnum lectum fuisse. Primus
I is, de quo diximus P.Pulcher.cos.fuit an.DIV.cum L.Iunio Pullo. Hic temere cum Carthaginiensibus congressus bello Punico primo magnam cladem accepit, iussus Dictatorem dicere M. Claudium C.F. Gliciam dixit viatorem suum, qui scriba fuerat, sine Magistro equitū, nam antequam eum diceret, coactus est abdicare. tum A.Atilius Calatinus Dictator factus est, & L. Metellus Magister equitū. Soror Publij Claudia cum à populo in turba premeretur, optauit, vt frater sæpius consul fieret, vt minor esset populi multitudo. Ea de caussa damnata est, alterius criminis rea innocens. Hic auspicia ita contempsit, vt pullos in mare proiecerit, vt biberent, quādo esse pultem nollent. Huius filius AP.CL.Pulcher cos.fuit.an.
II DXLI.cum Q.Fuluio Flacco III.Huius tres filij fuisse videtur Appius,
III Publius, & Caius. Appius cos.fuit XXVII. anno post patrem cum M. Sē-
IV.V pronio Tuditano, Publius anno proximo cum L. Porcio Licino, Caius cum Ti. Sempronio Gracco an. DLXXVI. Ambo consules triumpharunt, Pulcher in consulatu de Istreis, & Liguribus, Gracchus biennio post de Sardeis. Ambo censores fuerunt octauo anno post consulatum, lustrumque LII.fecerunt. Appij filius Appius, vt creditur cos.fuit cum Q.
VI Metello Macedonico an. DIX.suis sumptibus triūphauit de Sallasseis ex Alpibus. Censor quinquennio post cum P.Cornelio Lentulo. lustrū nón fecerunt. Biennio post Princeps senatus lectus est lustro LVIII. Hic ex Antistia vxore Claudiam procreauit, quam duxit Ti.Sempronius Gracchus, qui in Tribunatu plebis à P.Scipione Nasica occisus est; & ex ea liberos reliquit. Caij filius, quem consularem, censorium, & triumphalem
VII diximus, C.Pulcher fuit.consulq; an.DCXXIII.cum M.Perperna.quam-
VIII uis Pulcher hic, an Lētulus Appius, an Caius fuerit incertum sit. Alter C. Pulcher huius filius fuisse creditur, collega alterius M. Perpernæ consul
IX fuit ann.DCLXI.Hunc Verrius C.N.appellat. Secutus est AP.Pulcher superioris, vt creditur filius, aut frater, qui cum P. Seruilio Vatia, qui postea Isauricus dictus est, consul fuit ann. DCLXXIV. quo anno L. Sulla Dictatura se abdicauit. Cinnæ tempore exul fuit, & ei magistratus abrogatus. Huius soror Clodia mater fuit, L.Marcij Philippi consularis
X & censorij. vxor Cæcilia Q.Metelli Baliarici filia ex qua filij tres Appius, Publius, & Caius, filiæ totidem natæ sunt: ex quibus duas L.Licinius Lucullus, qui de Mithradate triumphauit, & Q.Metellus Celer duxerunt: quas parum pudicas fuisse constitit. Tertiam Q.Marcius Rex, vir consularis. Appius consul, & censor fuit, duas filias procreauit, quas filio Pompei Magni CN.vt suspicor, & M.Bruto collocauit. Publius Clodius cum adolescens in domo C.Cæsaris Pont.Max.in sacris Bonæ deæ deprehensus esset. eiúsque criminis reus corrupto iudicio absolutus, vt noceret Ciceroni testi Tribunatum plebis obtinuit; cum se prius P.Fonteio Plebeio minori natu in adoptionem dedisset. Ciceronem exulare coegit. sed restituto Cicerone cum Præturam peteret, à T.Annio Milone occisus est. Huius vxores Pinaria, & Fuluia hæc postea C. Curioni, atque eo interfecto M. Antonio nupsit. Socrus Sempronia Tuditani filia fuit. Filium Sex.

Clodium

Clodium,& filiam Clodiam Augusti sponsam reliquit. Caius filios duos reliquit eisdem cognominib. Appium maiorem, & Appium minorem, quorum Asconius, in Miloniana meminit. Appius Pulcher, de quo dicebamus, consul fuit an. DCXCIX. cum L. Domitio Ahenobarbo, censor quadriennio post cum L. Calpurnio Pisone Cæsonio. Post consulatum procos. in Cilicia fuit, cuius M. Cicero successor fuit. Admonet eũ Cicero, vt de proauo suo in censura cogitet. ex quibus verbis apparet eius proauum fuisse Censorium, vel Appium, vel C. Pulchrum Censorium de quibus antea diximus. Hic Augur fuit, & libros de augurali disciplina edidit. Hæc de Pulchris.

Centhonum cognomine duos solos reperio C. Centhonem Cæci filium, qui consul, censor, & dictator fuit, atque Appium qui Proprætore ouationem obtinuit, eius filium, Cai consulatus fuit an. DXIII. cum P. Sẽpronio Tuditano, quibus consulib. Liuius Andronicus primus poëta Latinus fabulam dedit. Censuram post XV. annos gessit cum M. Iunio Pera, lustrum fecerunt XLII. Dictator fuit comitiorum causa an. DXL. Magistrum equitum dixit Q. Fuluium Flaccum. Appius Proprætore ouãs ex Celtiberia reuersus est an. DLXXIX. Nerones duos consulares video, quorum alter censuram, & ouationem obtinuit. Nam C. Claudius TI. F. TI. N. Nero cos. fuit cum M. Liuio Salinatore II. an. DXLVI. insignem victoriam ambo consules Asdrubale occiso de Pœneis obtinuerũt. de quibus Salinator, in cuius prouincia res gesta est triumphum egit; Nero maiorem laudis partem ouans tantum obtinuit. Censor cum eodem Salinatore triennio post: lustrum fecerunt XLV. inimicitias se non deposuisse obstenderunt, notis collegæ vnusquisque eorum notatus. Alter Nero fuit Ti. Clodius P. F. TI. N. consul cum M. Seruilio Pulice Gemino an. DLI. His cos. Scipio Africanus Hannibalem vicit, & finis bello punico secũdo impositus. Cum hi duo Nerones Tiberij nepotes à Verrio dicantur, & Ti. Nero Cæci filius fuerit, verisimile est, hos pronepotes Appij Cæci fuisse. Neronem lingua Sabina fortem significari veteres testantur. ex hac stirpe pater Tiberij Cæsaris Augusti, & pater Ti. Claudij Augusti, qui Neronem adoptauit, fuit. Præter iam dicta cognomina vnũ relictum est patriciorum cognomen Caudex, quod consularis vir, & vt quidã asserunt, triumphalis Ap. Claudius C. F. AP. N. obtinuit initio primi belli Punici. Eius collega fuit M. Fuluius Flaccus an. CDXXCIX. insignem victoriam in Sicilia cõsecutus est. Sed de triumpho relato varietas est inter scriptores, & Verrius Flaccus in fastis omisit. Hunc fratrem fuisse AP. Cęci sunt qui affirment, ego vel vterinum, vel consobrinum esse crediderim potius, quam germanum. Plebeios Marcellos fuisse dixmus, sed clarissimos, & ornatissimos viros fuisse constat. Nouem enim viri obtinuerunt. Dictaturam vnam consulatus XV. Censuram vnam, triumphos publicos IV. opima spolia semel. ouationem vnam. in monte Albano semel. septem primi M. Marcelli dicti sunt. Primus consul fuit cum C. Valerio Potito Flacco an. CDXII. Dictator quadriennio post comitiorũ caussa Magistrum equitum dixit SP. Postumium Regillensem Albinum vitio facti abdicarunt. Alter Marcellus cos. an. CCCCLXVI. cum C. Nautio Rutilo. Tertius insignis vir, qui primus post Cannensem pugnam Hannibalẽ vicit, & quinquies consul fuit. Ante secundũ bellum Punicum cos. fuit cum CN.

Margin notes (right): II (beside "Centhonum cognomine…"); III (beside "ex Celtiberia reuersus…"); I (beside "mi M. Marcelli…"); II (beside "equitum dixit SP."); III (beside "runt. Alter Marcellus").

Scipione Caluo ann. DXXXI. Kal. Mart. triumphum egit de Galleis Insubribus, & Germaneis, atq; spolia optima rettulit duce hostium Virdumaro ad Clastidium interfecto. II. consul suffectus fuit L. Postumio Albino III. qui ante quam iniret, occisus est, sed vitio factus abdicauit, & in eius locum Q. Fabius Maximus Verrucossus III. COS. fuit cum Ti. Sempronio Graccho post pugnā Cannensem anno primo, hoc est an. vrb. DXXXIIX. Sed anno proximo cum eodem Q. Fabio IV. ipse III. creatur. Triennio post captis Syracusis in monte Albano II. triumphum egit, atq; ouationem III. Procos. Quartum COS. fuit an. DXLIII. cum M. Valerio Læuino II. in quincto consulatu, quem cum T. Quinctio Crispino gessit bien-
IV nio post ab Hannibale occisus est. Quartus Marcellus COS. fuit an. DLVII. cum L. Furio Purpureone. triumphum egit de Comensibus, & Insubribus IIII. Non. Mart. Censor cum T. Quinctio Flaminino post septem
V annos lustrum fecit XLVIII. Quinctus COS. cum Q. Fabio Labeone an.
VI DLXX. Sextus vir insignis, qui ter consul fuit, & ter triumphalis. Hic nepos Marcelli quinquies consulis fuit, de quo Asconius ait, cum ad ædem Honoris, & Virtutis suam, & patris, & aui statuas posuisset subscripsisse TRES. MARCELLI. NOVIES. COS. In mari periisse Cicero auctor est. In primo consulatu, quem gessit cum C. Sulpitio Gallo triumphauit de Galleis Contrubeis, & Liguribus, Veleatibusque Idibus intercalaribus ann. DXXCVII. Iterum COS. fuit cū P. Scipione Nasica II. & de Liguribus, & Veleatibus iterum post annos XI. triumphauit. Tertium COS. fuit triēnio post cum L. Valerio Flacco, & procos. tertio triumphauit de Celti-
VII bereis an. DCII.. Septimus M. Marcellus M.F.M.N. COS. fuit cum Ser. Sulpicio Rufo iurisconsulto an DCCII. Hic ille est, quem magnis laudibus exornat Cicero, tum in Bruto, tum in oratione pro M. Marcello inscripta, qua gratias agit in Senatu Cæsari, quod se facilem in restituendo eo præbuerit. Sed à P. Magio Chilone in portu Attico interfectus est, vt ex
VIII Ser. Sulpitij litteris ad Ciceronem missis constat. Anno proximo C. Marcellus C.F.M.N. frater patruelis superioris COS. fuit cū L. Aimilio Paullo.
IX Huius mater Iunia dicebatur. Postremus COS. fuit anno sequēti, quo bellum ciuile inter Cęsarem, & Pompeium exarsit C, Marcellus M.F.M.N. Hic vltimi Marci frater germanus, eius collega fuit L. Cornelius Lentulus Crus Flamen Martialis. Ferunt Octauiam maiorem sororem Augusti C. Marcelli vxorem fuisse, ex qua natus est ille Marcellus primus gener Augusti, quem deflet Vergilius pulcherrimis versibus & Marcellæ duæ, quarum alteram duxit M. Agrippa, & postea Antonius M. Antonij triumuiri filius. Octauia mortuo C. Marcello nupsit M. Antonio Triumuiro. Hunc C. Marcellum eundem esse arbitrantur, quem C. F. COS. fuisse diximus. A Marcellis Cornelij Lentuli Marcellini originem ducunt translato aliquo Marcello in Corneliorum familiam adoptione Plebeium fuisse C. Claudium Caninam, qui bis consul, Censorius, & triumphalis fuit, collegæ patricij incidant. eius parentes ignoti, vno tantum auo C. prænomine excepto. Prior consulatus cum M. Aimilio Lepido gestus est anno CDLXIIX. Posterior cum C. Fabio Dorsone post XII. annos. in eo triumphum egit de Lucaneis, Samnitibus, Bruttieisque Quirinalibus. Censor triennio post fuit cum Ti. Coruncanio, lustrum fecerunt XXXIV. Antiquissimus C. Claudius Cicero Trib. plebis anno CCXCIX. apud Liuium

lib.

lib.iij. Ventum est ad Cæsaris, & Augusti tempora, quibus gens vtraque Claudia patriciorum, & plebeiorum Augusti affinitate locum suum tenuit. De plebeiis Marcellis dictum est, de patriciis videamus. Etenim Liuia Augusta, quæ etiam Drusilla dicta est Liuij Drusi Claudiani filia origine gentis à Pulchris Claudiis genus duxit. virum habuit Ti. Claudium Neronem, virum Prætorium, qui partes Antonij aduersus Augustum defendit. ex eo Ti. Neronem peperit, cumque prægnans esset, Augusto nupsit viro priori consentiente, tertioq; post nuptias mense Neronē Claudium Drusum edidit. Tiberius in Iuliā familiam adoptatus ab Augusto, translatus est, eiusq; liberos in Iulia referemus. Nero Drusus, qui etiam Germanicus dictus est, ex Antonia minore Germanicum & Ti. CL. Drusum, qui postea Ti. CL. Augustus Germanicus appellatus est, procreauit, & Liuiam, quam duxit Drusus Cæsar Ti. Cæsaris filius. Germanicus à Tiberio patruo adoptatus in Iuliam familiam trāsfertur. De Tiberio Claudio postea dicemus. Consulares Claudij hoc tempore fuerunt AP. Claudius C. F. Pulcher, qui an. DCCXV. COS. fuit cum C. Norbano Flacco. M. Claudius M. F. M. N. Marcellus Æserninus, qui COS. fuit cum L. Arruncio an. DCCXXXI. Idem, vt arbitror, est Magister XV. vir sacris faciundis ludis sæcularibus quinctis post annos quinq; quamuis cognomen Æsernini taceatur. Ti. Claudius Ti. F. Nero priuignus Augusti ante adoptionem COS. fuit an. DCCXL. cum P. Quinctilio Varo. post quinquēnium adiecto Germanici cognomine procos. ouans de Delmateis, Pannonieis, & Daceis. ex Illyrico. Iterum COS. fit proximo anno cum CN. Pisone II. & in consulatu Kal. Ian. de Germaneis iterum triumphat. Proximo anno Tribuniciam potestatem in quinquennium accepit. triumphalia ornamenta bis assecutus est an. DCCXLII. & proximo anno. Anno deinde DCCLVI. V. Kal. Iul. adoptatus est ab Aug. Cæs. Quartus consularis fuit Nero CL. Drusus Germanicus frater superioris priuignus Augusti. Consul fuit ann. DCCXLIV. cum T. Quinctio Crispino, & in magistratu mortuus est. Triumphalia ornamenta assecutus est Prætor legatus Aug. an. DCCXLIII. Post obitum Augusti ante Ti. Claudij Aug. initium neminem Claudium consulem video, excepto ipso Ti. Claudio Drusi F. TI. N. Germanico, qui COS. fuit cum C. Iulio Cæsare Aug. Germanico ex Kal. Iulis anno DCCXCIX. Ipse Tiberius Pont. Max. Trib. Potest XVI. COS. V. Imp. XXVII. mortuus est. Triumphalia ornamēta acceperat anno DCCXCV. de Mauritaneis ex Africa. Huic sponsæ duæ, vxores quattuor collocatæ sigillatim sunt. Æmilia Lepida L. Paulli, & Iuliæ filia, & Liuia Medullina Camilla sponsæ, prima vxor Plautia Herculanilla triumphali patre nata, ex hac suscepit Drusum, & Claudiam. Secunda Ælia Pætia consularis filia, quæ ei Antoniam peperit, CN. Pompeij Magni, & postea Fausti Sullæ vxorem. tertia Valeria Messallina Messallæ Barbati, qui consobrinus Ti. CL. Imp. fuit filia. ex hac Octauia nata est, postea Augusta dicta vxor Neronis Imp. & Germanicus prius, postea Britannicus dictus. quarta Agrippina Augusta Germanici fratris, & Agrippinæ filia, quæ duobus antea viris nupserat Crispo Passieno, & CN. Domitio Ahenobarbo, ex hoc Neronem susceperat. Hunc Neronem Tiberius ex Domitia familia in Claudiam adoptione transtulit, cum filium Britannicum haberet, & affirmaret neminem in Claudiam adoptatum. veneno ab vxore, eademque filia fratris di-

I (beside "Consulares Claudij … AP. Claudius") · II (beside "M. Claudius") · III (beside "Ti. Claudius Ti. F. Nero") · IV (beside "Quartus consularis")

uus factus est. veneno etiam Nero Britannicum sustulit. Drusus puer puerili ioco se ipsum interemit, dum pirum in altum iactatum hianti ore excipit. Nero Claudius Cæsar Aug. Germanicus P.M. TR. POT. XIV. COS. V. Imp. III. occisus est. Inter Neronem, & D. Clodium Albinum, siue Seuerum Imp. hos consulares inuenio. Sub Traiano Imp. tres consulatus Clodij Crispini, vel potius trium Crispinorum inuenio. primo consulatu ex Kal. Iul. cum C. Iulio Africano ann. DCCCLX. Secundo post biennium cum So leno Orfito. Tertio C. Clodius Crispinus post quadriennium à superiore cum L. Publilio Celso II. Post hos Ti. Claudius Ti. F. Fuscus Salinator collega fuit Hadriani Imp. in secundo consulatu an. DCCCLXX. Hic patricius fuit, & Seruiani ter consulis filiam vxorem duxit, ex qua Fuscus natus est, quem cũ auo suo Seruiano Hadrianus interfecit. Ti. Claudius Atticus Herodes vir doctus Marci Imperatoris præceptor COS. fuit an DCCCXCV. cum C. Bellicio Torquato sub Pio Antonino Imp. Post triennium CN. Claudius Seuerus COS. fuit cum Sex Erucio Claro II. Hic philosophus peripateticus Marci Imp. præceptor fuit. iterum COS. sub eodem Imp. an. DCCCXXVI. cum M. Aurelio Claudio Pompeiano Antiocheno, cui nupta erat maior Lucilla filia Marci Imp. Ante hũc annum Claudius Maximus vir doctus eiusdem Imp. præceptor COS. fuit cũ Cornelio Scipione Orfito. D. Clodius Albinus occisis Commodo, Pertinace, & Iuliano Imperator in Gallia appellatus est. Britannias tenuit, nam Septimius Seuerus ei Cæsaris nomen concessit. pecuniamque ea appellatione signari permisit. Sed occiso Pescennio Nigro in eum inuectus est: & occidi curauit. Consul iterum fuit, & patricius ab Herodiano appellatur. Septimij nomen accepit, cum Cæsar appellatus est, quasi filius Seueri esset. Ex hoc tempore vsque ad Marcum Clodium Pupienum, qui cum D. Balbino Imperator factus est, hi consules fuerunt Claudij, vel Clodij. Primus FL. Claudius Sulpitianus Pertinacis Imp. socer Præf. vrbi, & COS. suf. ex kal. Mart. cum L. Fabio Cilone Septimino anno DCCCCXLV. sub eodem Pertinace. Secundus AP. Claudius Lateranus, qui cum M. Mario Titio Rufino post IV. annos à superiore COS. fuit sub Seuero Imp. Tertius Ti. Claudius Seuerus, qui cum C. Aufidio Victorino triennio post superiorem COS. fuit sub eodem Se uero, & Antonino Augg. Quartus, & quinctus Claudius Iulianus, & Clodius Crispinus, qui eodem anno sub Alex. Imp. COS. fuerãt an. DCCCCXXVI. Sequitur M. Clodius Pupienus Maximus, qui cum D. Cælio Balbino II. post triennium COS. fuit sub eodem Alex. & postea ambo collegæ Augusti appellati sunt, occisis duob. Gordianis Africanis, contra Maximinum Imp. Gordianusque nepos Cæsar appellatus est. Hic vir fortis fuit obscuro genere natus, patruus Pinarius Valens, pater Maximus faber ferrarius, aut rhedarius. Hi occiso à militib. Maximino, & filio, à Prætorianis occisi sunt. Eodem tempore COS. suffectus ex Kal. Septemb. fuit Ti. Claudius Iulianus cum Celso Æliano ann. DCCCCXXCIX. Sub Gallieno Imp. Claudius Censorinus Augustus appellatus in Italia est. Hic scurrarum adulatione Claudius appellatus est. bis consul, bis præfectus prætorio, ter præfectus vrbi, quater proconsul, ter consularis fuit. Senex, & aliud agens in agro suo à militibus Imp. salutatus, ab eisdem ob seueritatem disciplinæ occisus est. M. Aurelius Claudius Imp. quem etiam Flauium Trebellius Pollio

lio appellat, fratres habuit Quinctillum, & Crispum. Crispi filia Claudia vxor Eutropij nobilissimi Dardanor. ex quibus Constantius maior natus est. Ipse Claudius post Gallienum Pont. Max. Trib. Pot. II. COS. II. mortuus est. frater Aurel. CL. Quinctillus Imp. dies XVII. superstes occisus est. Claudius in Diuos relatus auctor generis Constantini, ob quem Flauij multi ex eis dicuntur, ac posteriores omnes Imperatores. Ante hũc Imp. Gallieni fratrem Claudium Valerianum Cæsarem appellatum fuisse animaduerti. M. Claudius Tacitus sub Imp. Aureliano COS. fuit cum M. Mæcio Memmio Furio Placido an. CIↃXXV. sed biennio post occiso Aureliano successor fuit, & COS. II. Augustus menses sex dies XX. Post quem frater Florianus menses duos dies XX. Hunc M. Annium Florianum in assibus video signatum. quidam M. Annium CL. appellauerunt. Ab his ad FL. CL. Iulianum neminem, aut Imp. aut COS. inuenio. Hic sub Imp. FL. Iul. Constantio ter consul fuit eius collega in VIII. IX. & X. consulatu, & ab eodem Cæsar appellatus occiso Constantio Gallo Cæsare Iuliani fratre. qui ambo fratres patrueles Constantij Imp. fuerunt, nati Constantio patre, qui frater germanus fuit Constantini Maximi Imp. Mortuo Constantio Iulianus imperauit annos duos, consúlque quater factus est. Post hunc Imp. consulares tres video Clodios, vel Claudios. Primus fuit Q. Clodius Hermogenianus Olybrius, qui cum D. Ausonio Magno Pœonio Gallo poëta COS. fuit an. CIↃCXXX. sub Valente, Gratiano, & Valentiniano Imp. in occidente. Alter Clodius Adelphius, qui cum Imp FL. Marciano COS. fuit an. vrbis CIↃCCIII. Christi CCCCLI. Tertius CL. Iulius Ædesius Dynamius, qui cum FL. Sifidio COS. fuit an. Christi CCCCXXCIIX. sub Zenone Imp.

CORNELIA.

CORNELIA gens patricia in alias, atque alias stirpes deriuata multos insignes viros, & omni honorum genere ornatos habuit. Plebeij vix aliquo numero fuerunt. Quod in multis familiis aliter euenit. Præcipui patricij in tres quatuórue stirpes dirimi possunt: Cossorum, qui etiam Maluginenses, & aliqui Rutili, aut Aruinæ appellantur; & Scipionum, qui alia etiam cognomina acceperunt, vt Asinæ, Calui, Nasicæ, Africani: necnon Lentulorum, qui plura aliis cognomina sumpserunt. Addentur his, qui propter paucos consulares viros non ita nobiles sunt: vt Rufini, Sullæ, Dolabellæ, Merulæ, Cethegi. Cossi viginti consecuti sunt Põtificatum Maximum semel, opima spolia semel, dictaturas tres, censuras duas, triũphos tres, decemuiratum legibus scribendis bis, consulatus decem, tribunatus militares consulari potestate duos, & viginti, magisteria equitum quattuor. Primus Ser. Cornelius L. F. Maluginensis Cossus COS. fuit cum I
Q. Fabio Vibulano an. CCLXVIII. Huius filius esse creditur L. Malugi- II
nensis Cossus SER. F. L. N. qui COS. fuit cum alio Q. Fabio Vibulano III. an. CCXCIV. Lustrum fecerunt X nõdum enim Censores creati erant. Hoc verò fuit postremum consulum lustrum. In hoc consulatu ambo consules triumpharunt Fabius de Æqueis Non. Mai, Cossus de Volsceis Antiatib.
IV. Id. Mai. Huius frater M. Cornelius Decẽuir legib. scribendis an. CCC- III
III. & CCCIV Hic cum ceteris duodecim tabularum leges conscri-
psit, & coactus est abdicare, quod imperio abuterentur. Secutus est IV

alter M. Cornelius, quem quidam ſuperioris filium exiſtimant. Cos. fuit
V cum L. Papirio Craſſo an. cccxvii. Poſt hunc A. Coſſus ſuperioris, vt
creditur frater, inſignis vir Pontifex Max. an. cccxxii. Cos. cũ T. Quin-
ctio Cincinnato ii. triennio poſt triumphum egit de Veientibus, & ſpo-
lia opima tulit poſt Romulum primus hoſtium duce Larte Tolumnio
rege interfecto. Incertũ tamen eſt an. cos. vel Dict. vel Mag. eq. ea tulerit.
Tribunus militum fuit poſt biennium, & eodem anno Mag. equitũ Ma-
merco Aimilio Mamercino iii. Dictatore rei gerũdæ cauſſa. Paullo poſt
A. Coſſus Dictator ſeditionis ſedandæ, & rei gerundæ cauſſa reperitur an.
ccclxiix. cum de M. Manlij Capitolini ſeditione ageretur, quem eun-
VI dem eſſe cum ſuperiore non videtur veriſimile. Sextus P. Coſſus Tribu-
VII nus mil. fuit an. cccxxxiix. Hunc Verrius P.N. appellat. Proximo anno
Trib. mil. Cn. Coſſus, cuius parentes ignorantur. Iterum poſt decennium
VIII creatus eſt cum P. Maluginenſe. Octauus M. Cornelius Coſſus cos. fuit
IX cum L. Furio Medullino an. cccxl. Nonus Cn. Coſſus, quem quidam A.
F.M.N. vocant. cos. fuit cum eodem L. Furio Medullino ii. Trib. mil. fuit
triennio poſt conſulatum cum P. Rutilo Coſſo. Iterum deinde Tribunus
X an. ccclii. Decimus P. Coſſus A.F.M.N. ſuperioris fortaſſe frater Trib.
XI mil. fuit an. cccxlv. Alter P. Cornelius M.F.L.N. Rutilus Coſſus appel-
latur à Verrio Flacco, qui eodem anno Dictator fuit rei gerundæ cauſſa
Mag. equit. dixit C. Seruilium Ahalam. Tribunus militum fuit biennio
XII poſt cum Cn. Coſſo, vt antea diximus. Duodecimus eſt P. Cornelius Ma-
luginenſis, qui Trib. mil. fuit cum Cn. Coſſo ii. an. cccxlix. Iterum ve-
ro poſt ſeptem annos, ſed vitio factus cum aliis quinque abdicauit. Ter-
XIII tiuſdecimus P. Coſſus, qui cum P. Cornelio Scipione, & aliis quattuor
XIIII Trib. milit. fuit an. cccliix. Quartuſdecimus M. Cornelius Maluginen-
ſis triennio poſt cenſor ſuffectus C. Iulio Iulo mortuo, collega eorum fuit
L. Papirius Curſor. luſtrum fecerunt xvii. Sub eo luſtro vrbs capta eſt à
XV Gallis, Quamobrem, ne quis Cenſori mortuo ſufficeretur, decretum eſt.
Sequitur Ser. Maluginenſis, qui ſepties Trib. mil. fuit, quod paucis acci-
dit. Hic M.F. à quibuſdam appellatur parum certis coniecturis. Anno vr-
bis captæ, hoc eſt ccclxiii. Trib. militum fuit, iterum quadriennio
poſt, iii. an. ccclxix. quarto poſt biennium, v. item poſt biennium,
hoc eſt vno ſolo interiecto, in quo priuatus fuit Sextum Tribunus
fuit an. cccxxcii. biennio poſt vii. His temporibus victis Gallis
magnæ ſeditiones ortæ ſunt de conſule altero plebeio creando, ob quas
Tribuni plebis ſine curuli magiſtratu popularem ſtatum quinquennio
XVI rexerunt. Sextuſdecimus M. Maluginenſis ſuperioris, vt putant, frater
XVII bis Tribunus Militum fuit cum A. Cornelio Coſſo an. cccxxciii. &
XIIX triennio poſt. Poſt hos duos, inuenio Ser. Cornelium Maluginen-
ſem, quem M. N. appellat Verrius Magiſtrum equitum fuiſſe T. Quin-
ctio Capitolino Criſpino Dictatore rei gerundæ cauſſa ann. cccxcii.
XIX Hunc ſuſpicantur Seruij ſepties Tribuni filium. Sequuntur Aruinæ duo,
XX quorum alter Magiſter eq. bis, conſul bis, dictator, & triumphalis, alter
conſul bis, & cenſor fuerunt. Prior A. Cornelius P.F.A.N. Coſſus Aruina
Magiſter equitũ fuit T. Manlio Imperioſſo Torquato an. cd. Dictatore
rei gerundæ cauſſa. Iterum eodem Dictatore poſt quadriennium comi-
tiorum cauſſa. Conſul fuit an. cdx. cum M. Valerio Coruo iii. Ambo
de

de Samnitibus triumpharunt, Coruus x. Kal. Octob. Aruina VIIII. kal. Iterum consul fuit cum CN. Domitio Caluino an. CDXXI. Dictator decennio post ludorum Romanorũ, & rei gerundæ caussa. Non desunt scriptores, qui Dictatorem triumphasse affirment, sed Verrius in his non est, quem sequimur. Huius filius P. Aruina A.F.P.N. cos. fuit cum Q. Marcio Tremulo an. CDXLVII. Censor post XII. annos cum C. Marcio Rutilo Censorino. lustrum fecerunt XXX. Iterum cos. cum Q. Marcio collega an. CDLXV. Cossos rugosos dictos Festus ait à vermibus eiusdem nominis, qui ligni materiam edunt, ab hoc cognomine credò Cornelios dici, non à cornu, vel corno: vt à Clauso Claudij, à Voleso Valerij, à Fuso Furij, qui antea Fusij dicti sunt.

Scipionum gentem Africani duo nobilem alioqui, multo ceteris illustriorẽ reddiderunt. De his ita agendũ videtur vt prius eos, qui ante Africanum maiorem Scipiones magistratus maiores, aut honores consecuti sunt, enumeremus, postea de Africano, & aliis tractemus. Vndecim inuenio ante Africanum consecutos fuisse Pontificatũ Max. duos Dictaturam vnam, Triumphos tres, Censuram vnam, Consulatus nouem, Tribunatus consulari potestate duos, Magisteria equitum tria. Primus. P. Cornelius an. CCCLVII. Magister equitum fuit M. Furio Camillo Dictatori rei gerundæ caussa, à quo Veij capti sunt, & de Ieis triũphauit. Anno proximo Trib. Militum factus est, & iterum continuato in alterum annum magistratu. Interrex biennio post fuit. Huius filius Publicus Scipio primus Ædilis curulis fuit an. CCCXXCVII. & Magister equitũ L. Furio M.F. Camillo dictatori comitiorũ caussa an. CDIII. Eius fortasse frater L. Scipio eodẽ an. cos. fuit cum M. Popillio Lænate III. Magister etiã equitum fuerat AP. Claudio Crassino Regillensi Dictatore rei gerundę caussa an. CCCXCI. Quartus est P. Scipio Scapula Pontif. Max. an. CDXXI. quadriennio post cos. cum C. Plautio Proculo. Hunc sequitur P. Scipio Barbatus, qui Dictator fuit comitiorum caussa Mag. equit. dixit P. Decium Murem an. CDLXVII. biennio post Pont. Max. fuit Post hos L. Scipio cos. fuit an. CDLV. cum CN. Fuluio Max. Centumalo. Hunt CN. F. quidam fuisse suspicantur. Septimus. CN. Cornelius L.F. CN. N. Scipio Asina cos. fuit cum C. Duilio anno quincto primi belli Punici, hoc est anno vrbis CDXCIII. Iterum cos. post sex annos cum A. Atilio Calatino II. an. proximo triumphum egit Procos. de Pœnis x. kal. April. quorum omnium Verrius in fastis testis est. Censor fuit cum eodem C. Duilio an. CDXCV. lustrum XXXVI. fecerunt. Huius filius P. Scipio Asina cos. fuit cum M. Minucio Rufo an. DXXXII. & triumphum egit de Istreis. Asinæ cognomen cur primo ex hac familia hæserit, docet Macrobius in Saturnalibus. Patruus superioris esse potest L. Scipio L.F. CN. N. qui cos. fuit anno proximo post Asinæ, & Duilij consulatum, teste Verrio. Cuius collega fuit C. Aquilius Florus triumphum egit de Pœnis, Sardinia, & Corsica V. Id. Mart. Hic Africani auus fuit, cuius filij duo fuerunt CN. Scipio Caluus pater Nasicæ, & P. Scipio pater Africani, & Asiatici. CN. Caluus cos. fuit cum M. Marcello, qui optima tulit an. DXXXI. P. Scipio cos. fuit quadriennio post Ti. Sempronio Longo anno primo belli Punici secundi. Ambo fratres in Hispania occisi sunt Proconsules. Ventum est ad P. Cornelium Scipionem Africanum, qui bis consularis.

Margin: II; I; II; III; IV; V; VI; VII; VIII; IX.; X; XI

& censorius, ac triumphalis ter princeps senatus, fratrem habuit consularem & triumphalem, nepotem vero filij adoptione bis consularem, bis triumphalem, & censorium & Augurem, ex fratris liberis vnus cõsularis fuit. Scipiones Nasicę patruo Africani orti obtinuerunt Pontificatus Maximos duos, triumphos duos, principes senatus lecti sunt bis, censor vnus, consules quinque fuerunt, vnus vir optimus, quod ceteris honoribus maius est, omniũ consensu iudicatus. Africanus matre natus est Pomponia, quam ferunt pariendo, aut paullo post mortuã. quamuis Polybio adscribuntur fragmẽta historiarum, in quibus Lucius, qui postea Asiaticus appellatus est, frater maior Africano dicitur, cum peteret Ædilitatem, Africanum habuisse competitorem matre consentiente, & ambos designatos Ædiles curules. Patrem cõsulem seruasse dicitur in prælio saucium annos natus XVII. In Hispaniam profectus est an. XXIV. consulatum priorem gessit cum P. Licinio Crasso Diuite Pont. Max. an. DXLIIX. Post quadriẽnium de Hannibale, & Syphase Numidarũ rege ex Africa Procos. triumphauit. Iterũ cos. cum Ti. Sempronio Longo an. DLIX. Quadriennio post L. Scipio Africani frater cos. cum C. Lælio fuit, legatus fratris Africanus in Asiam profectus est, ex ea de Rege Antiocho Syrię Procos. L. Asiaticus anno proximo triumphauit. pro Asiatico Asiagetem existimo initio in Græcia dictum. cuius nominis extant vestigia in nũmis, & in veterib. libris Liuianis, & in carmine Sidonij Apollinaris. Censor Africanus fuit cum P. Ailio Paito an DLIV. lustrũ fecerunt XLVI. Ter Princeps senatus lectus est lustro XLVII. XLVIII. & XLIX. noua ratione electus, nõ quia antiquior cẽsorius esset, sed quia dignior. Vxorẽ habuit Tertiam Æmiliam L. Aimilij Paulli bis consulis, & triũphalis, qui in Cannensi prœlio obiit, filiã ex qua filios duos, filias totidẽ procreauit. Maior Cornelia P. Nasicæ viro optimo, aut viri optimi filio nupsit: Minor Ti. Sempronio Graccho bis cõsuli, & Cẽsorio. ex his nati sunt Ti. Gracch. & C. Gracc. ambo Tribuni plebis, ac disertissimi, sed ab optimatibus occisi. Horũ soror Sempronia Africani minoris vxor fuit. CN. & Publius. Africani filij sine liberis decesserunt. Publius tamen Prætorius fuit & L. Paulli, qui ter triumphauit, & bis cos. fuit & censor, filium in adoptionem accepit. Erat autẽ Paullus frater Æmiliæ vxoris Africani. Cuius vxor Papiria C. Masonis Consularis, & triumphalis viri filia fuit. Ex adoptione P. Cornelius P. F. Scipio Æmilianus appellatus est, qui postea minor Africanus dictus. Hic cos. fuit an. DCVI. cum C. Liuio Druso. Procos. anno proximo de Pœnis, & Asdrubale ex Africa triumphum egit, euersa Carthagine. Censor fuit cum L. Mummio Achaico post quadriennium. Lustrum fecerunt LVII. Iterum cos. fuit an. DCXIX. cum C. Fluio Flacco. Procos. iterum triumphauit biennio post de Numantineis ex Hispania Citeriore. Obscurum exitum vitæ vterq. Africanus habuit, maior exul voluntarius Literni, minor Romæ, vt creditum est, à C. Carbone suffocatus. Ex liberis fratris Afric ni maioris vnicum nomen in fastis reperitur. L. Agatici, qui cos. fuit an. DCLXX. cum C. Norbano Flacco. Is L. F. L. N. appellant à Verrio. Capitolium eo anno conflagrauit. Huius filiam duxit P. Sextius P. F. qui TR. PL. Ciceronis partes defendit, & ab eodem iudicio de vi defensus est. extatq. oratio, quæ inscribitur pro P. Sextio, in qua ad exulem L. Scipionem socerum Massiliam vxorem deduxisse refert. Sextij mater Postumia C. Albini

Albini filia fuit. Nunc Scipiones Nasicas persequamur; omnes eisdem prænominibus vsos videmus. Primus P. Cornelius CN. Calui filius vir optimus appellatus est admodum adolescens nondum Quæstor, vt Pessinuntiæ deæ hospes esset. cos. fuit anno primo belli Antiochini, hoc est an. DLXII. cum M'. Acilio Glabrione. De Boieis Galleis triumphauit in cõsulatu. Sunt qui hunc Pontificem Max. fuisse dicant an. DCII. sed id de filio Nasica dictum ratio temporum exposcit, vt probabilius iudicemus.
Alter Nasica, qui à quibusdam Corculum appellatur, fratrem habuisse dicitur Marcum. Cos. designatus est cum C. Marcio Figulo an. DXCI. sed vitio facti abdicarũt, in eorum locum facti sunt P. Cornelius Lentulus, & CN. Domitius Ahenobarbus. Post septem annos II. cos. cum M. Claudio Marcello II. de Delmateis triumphum egit. Censor fuit an. DXCIV. cum M. Popillio Lænate. Lustrum fecerunt LIV. Princeps senatus duobus lustris lectus est lustro LVI. & LVII. Tertius Serapion ob similitudinem formæ cuiusdam victimarij appellatus est. consul fuit an. DCXV. cum D. Iunio Bruto Callaico. Põtifex Max. quinquennio post. Ti Graccum propinquum suum, & Tribunum plebis, vt seditiosum priuato consilio interfecit. Quartus Nasica cos. fuit anno primo belli Iugurthini cũ. L. Calpurnio Bestia; hoc est an. DCXLII. In cõsulatu mortuus est. Hic Serapionis filius Corculi nepos, viri optimi pronepos fuit. Filium consularem nõ habuit. Vxor eius Cæcilia Q. Metelli Macedonici filia. Filius Liciniam duxit L. Crassi oratoris consularis, & Censorij filiam, & Muciæ Q. Scæuulæ Auguris, & Læliæ filiæ. His parentibus ortus est P. Cornelius Nasica postea dictus Q. Metellus Pius Scipio, à Q. Cæcilio Metello Pio adoptatus. cuius frater à L. Crasso auo adoptatus est. Vxor Scipionis Metelli fuit Lepida, quam sponsam dimisit, sed cum ea M. Catoni promissa fuisset, recuperauit. Quod iniquo animo tulit Cato, & Iambicis versibus in eũ inuectus est. Filia Cornelia P. Crassi M. F. à Parthis cum patre interempti, & postea CN. Pompeij Magni vxor. Addatur superioribus CN. Scipio Hispallus L. F. L. N. qui cos. fuit an. DLXXVII. cũ Q. Petillio Spurino. Ambo cõsules in magistratu mortui sunt. Scipionis nomine baculum significari Plautus docet. in hanc familiam id cognomen venisse ferunt, quod senex cæcutiens, aut infirmus pro baculo vteretur filio.

(Margin: II beside "Alter Nasica"; III beside "M. Popillio Lænate"; IV beside "terfecit. Quartus Nasica")

Vidimus Cossorum, & Scipionum stirpes: nunc Lentulorũ persequamur. III
His varia cognomina adduntur Caudinus, Lupus, Sura, Spinther, Marcellinus, & si qua alia sunt. Sexdecim Lentulos inuenio consecutos fuisse Pontificatum Maximum, & Dictaturam semel, censuras quattuor, triumphos duos, ouationes duas, principatum senatus bis, consulatus sexdecim. Primus L. Lẽtulus cos. fuit cũ Q. Publilio Philone II an. CDXXVI. I
Dictator fuit post annos septem rei gerundæ caussa. Alter est Ser. Lentulus CN. F. CN. N. vt Verrio placet. cos. fuit an. CDL. cũ L. Genucio Auetinensi. II
Tertius L. Lentulus Ti. F. Ser. N. cos. an. CCCCLXXIIX. cum Manio Curio Dentato III. triumphũ egit de Samnitibus, & Lucaneis Kal. Mart. III
Quartus L. Lentulus Caudinus superioris filius cos. cum Q. Fuluio Flacco an. DXVI. Censor anno proximo cum Q. Lutatio Cercone, qui in magistratu mortuus est, & Lentulus abdicauit. Pontifex Max. fuit ann. IV
DXXXII. post L. Metellum Huius frater P. Lentulus Caudinus L. F. Ti. N. cos. fuit cum C. Licinio Varo. Successor fratris fuit in cõsulatu. quo anno V

Ludi sæculares tertij facti sunt. Caudinus de Ligurib. Idib. intercal. triũ-
VI phauit. Post hunc CN. Lentulus L. F. L. N. COS. fuit cum P. Ailio Paito an.
VII DLII. Procos. ouãs reuersus est ex Hispania Citeriore post quinquenniũ.
Huius frater L. Lẽtulus Procos. ouãs ex Hispania an. DLIII. & anno pro-
VIII ximo COS. fuit cum P. Villio Tappulo. Octauus P. Lentulus L. F. L. N. su-
perioris filius, vt creditur, cos. suffectus fuit cum CN. Domitio Aheno-
barbo in locum P. Cornelij Scipionis Nasicæ Optimi filij, & C. Marcij
Figuli, qui vitio facti abdicarũt an. DCXI. Censor fuit, vt quibusdam pla-
cet, an. DCXV. cum AP. Claudio Pulchro. Lustrum nõ fecerunt. Princeps
senatus lustro LIX. & LX. lectus est. Auus hic P. Suræ fuit, vt ex Cicerone
IX didicimus. Nonus L. Lentulus Lupus CN. F. L. N. vt Verrius testatur, cos.
fuit cum C. Marcio Figulo an. DXCVII. Censor cum L. Marcio Censori-
no post nouem annos fuit. Hic ille Lupus est, vt arbitror, quem Lucilius
vexat. qui eisdem temporibus fuit, eundémque post consulatum damna-
tum fuisse lege Cæcilia repetundarum, ac postea Censorẽ fuisse Val. Max.
X lib. VI. c. XI. scribit. Post hunc frater huius CN. Lentulus cos. fuit cum L.
XI Mummio anno DCVII. Vndecimus alter CN. Lentulus, cuius parentes
XII ignoramus, cos. fuit an. DCLVI. cum P. Licinio Crasso. Duodecimus CN.
Lẽtulus CN. F. Clodianus cos. fuit cum L. Gellio Poplicola an. DCXXCI.
Iidem Censores fuerunt post biennium, lustrum fecerunt LXIIX. Hic
Lentulus ex cognomine videtur à Clodia in Corneliam familiam ado-
ptione transisse, cuius rei incerta historia est. nisi fortè primus Marcelli-
XIII norum sit. Tertiusdecimus P. Lentulus Sura P. F. P. N. cos. fuit anno pro-
ximo post superioris consulatum, cum CN. Aufidio Oreste. Huius pater
naturalis Manius Aquillius vir consularis, & triumphalis fuit, quem M.
Antonius orator defendit à P. Lentulo Publij principis senatus filio ado-
ptatus P. Cornelij Lentuli nomen accepit. Sura dictus est, quod Quæstu-
ræ pecunia interuersa, cum rogaretur à L. Sulla, cuius Quæstor erat, quam
esset rationem redditurus, præbebo, inquit, Suram. illic enim pueri, & ty-
rones peccantes percuti solebant. Id significat, qui dixit,

Ferimur, inq. vicem præbemus crura sagittis.

Hic post consulatum senatu motus à Censoribus iterum magistratus eos-
dem obtinuit, & Prætor iterum fuit consule Cicerone, & in coniuratione
Catilinæ, cum C. Cethego, & Publio, ac Seruio Sullis Seruij filiis, qui o-
mnes Senatorij ordinis Cornelij fuerunt, & equestris ordinis C. Corne-
lius fuit. detecta coniuratione coactus abdicare se Prætura interfectus est.
Vxor Suræ Iulia mater M. Antonij Triumuiri, soror L. Cæsaris consulis
XIIII an. DCXXCIX. cui successit M. Tullius Cicero COS. Quartusdecimus P.
Cornelius P. F. Lentulus Spinther cos. fuit cum Q. Cæcilio Metello Ne-
pote, sexto anno post Ciceronis consulatum, quo anno ipse Cicero ab exi-
lio reuocatus est. Cognomen Lentulus ab Spinthere histrione, cui erat si-
milimus, accepit, vt Valerius Maximus, & Plinius retulerunt. Procos. ex
XV Cilicia triumphum egit an. DCCII. Sequitur CN. Lentulus Marcellinus
P. F. cos. fuit cum L. Marcio Philippo anno proximo post superioris cõ-
sulatum. Cicero in Bruto auctor est M. Marcellum veterem duorum filio-
rum patrem fuisse, quorum alter Marcellus Æserninus, alter P. Lentulus
Marcellinus appellatus sit. Ab hoc Marcellini originem duxere, ex quibus
XVI hic primus consularis fuit. Postremus L. Lentulus Crus P. F. Flamen Mar-
tialis,

tialis, qui vltimo anno libertatis reip. Rom. cos. fuit cum C. Marcello M. F. qui fuit vrbis annus DCCIV. Huic vxorem fuisse Publiciam, socrum Semproniam inuenio. Alios Lentulos consulares, qui sub Augusto vixerunt postea referemus.

Quartus hic locus postulat, vt de aliis Corneliis dicamus, qui cognominibus à superioribus Cossis, Scipionibus, & Lentulis distinguuntur, vt Rufini, Sullæ, Cethegi &c. Rufini duos habuerunt Dictatorios, alterum bis consularem, & Triumphalem. Nam P. Cornelius Rufinus Dictator rei gerundæ caussa dictus an. CDXIX. M. Antonium Magistrum equitum dixit. sed ambo vitio creati abdicarunt. Alter eiusdem nominis superioris filius fortasse, cos. fuit cum M'. Curio Dentato an. CDLXIII. Ambo consules de Samnitibus triumpharunt. Iterum cos. post annos XIII. cum C. Iunio Bubulco Bruto II. Dictator anno proximo, siue quo alio. res enim obscura est. Hic tamen fortissimus, ornatissimúsque vir à C. Fabricio, & Q. Aimilio Papo Censoribus senatu motus est, quod decem argenti facti pondo haberet. furacem fuisse iocus ille eiusdem Fabricij in eum dictus ostendit apud Ciceronem; cum is gratias ageret, quod cum consulem fecisset bello præsertim magno, & graui; malui inquit compilari, quam venire, non est, quod gratias agas. Ab hoc ortus est L. Cornelius Sulla, qui Sextus ab illo dicitur fuisse. cognomen mutasse maiores dicũtur ob libros Sibyllinos, quibus interpretandis vnus maiorum pręfuit, Decemuir sacris faciundis. ab eo munere Sibylla, vel Sibulla, postea Sulla, vel Sylla dictus est. quamuis aliqui, quod flauo, comptóque capillo fuerit, ita appellatum asserant. P. Cornelius is dicebatur, Flaménque Dialis fuit, vt apud Gelliũ L. Sullam libro rerum gestarum secundo scripsisse inuenio. Duos solos consulares inuenio Sullas, quorum alter cos. designatus ambitus damnatus est, alter Sulla Felix, qui Dictator, bis consul, ac triumphalis fuit. Vir fortis, sed tyrannus, & sanguinarius. L. F. P. N. à Verrio appellatur. Quęstor C. Mario consuli Iugurthino in bello fuit; cúmque Iugurtha deditionem fecisset, à Sulla Mario datus est; quam speciem in anulis, & nummis exprimendam curauit. vnde initium partium, & multorum malorum seminarium exortum est. Tribus tamẽ trophæis postea vsum, quod etiam Pompeio Magno placuit, Dion refert. Consul cum Q. Pompeio Rufo genero patre fuit anno DCLXV. cum bellum Mithradaticum suscepisset, contentione orta inter C. Cæsarem L. F. Strabonem, & P. Sulpicium adolescentes disertos, prouincia consularis C. Mario ex lege Sulpicij tribuitur. Hinc maximum ortum inter Marianos, & Sullanos bellum ciuile. Victor Sulla in Asiam profectus est. Vbi fortem se, atque felicem multis, magnísque rebus gestis ostendit. Inde reuersus Samnites ad internecionem deleuit, Marianos occidendos, proscribendósque curauit. Dictator ab Interrege L. Valerio Flacco Reip. constituendæ longo interuallo Dictaturæ nomine inaudito, dictus est. an. DCLXXI. anno proximo triumphum per biduum egit ex Græcia, Asia, Ponto, & rege Mithradate IV. & III. kal. Febr. In sequẽtem annũ cos. designatus est cum Q. Cæcilio Metello Pio. Altero post consulatũ anno se Dictatura abdicauit: quod C. Cæsar reprehendere solebat, ac dicere eũ magistrum populi, sic enim veteres Dictatorẽ appellabant, litteras nescisse. non quod Sulla indoctus esset, sed quod tyrannorum iura, siue artem tyrannidis retinendæ, quas litteras recondi-

tas appellabat, ignoraret. In quibus illud erat ex Euripide, Si violandum ius est, regnandi caussa &c. in quo Cæsar à Cicerone iure notatur. Vxores L. Sullæ quinque fuerunt, Ilia prima, ex qua filiam suscepit, Ælia secunda, tertia Cœlia, quam vt sterilem repudiauit; quarta Cæcilia L. Metelli Delmatici filia, quæ parum pudica credita est, geminorum Fausti, & Faustæ mater. hæc prius M. Æmilio Scauro principi Senatus nupserat, ex qua filium, & filiam susceperat. Quincta vxor Valeria Messallæ filia Q. Hortēsij soror, ex qua Postuma nata est. Faustus Pompeiam CN. Magni filiam duxit, Fausta nupsit T. Annio Miloni, cum qua C. Sallustius Crispus historicus deprehensus loris cæsus est, altera Fausta, siue eadem nupsit C. Memmio, ex qua C. Memmius natus est, & ab eo repudiata nupsit C. Apronio Limoni. Alia Sullæ filia nupsit Q. Pompeio Rufo, Q. Rufi, de quo supra diximus filio, ex qua Q. Rufus TR. PL. & Pompeia C. Cæsaris Dictatoris vxor, quam P. Clodius adamauit, procreati sunt. Alter Sulla consul designatus P. Cornelius Ser. F. L. N. appellatus, filius fratris Felicis Dictatoris cum L. Autronio Pæto damnatus est ambitus. in eorum locum accusatores successerunt, L. Aurelius Cotta, L. Mālius Torquatus an. DCXXCIIX. Hunc defendit Cicero in oratione, quæ pro P. Sulla inscribitur. Accusabat L. Torquatus Lucij, de quo dictum est, filius Sullam cum Autronio, & Catilina coniurasse. eum in coniuratis cum fratre Seruio nominat Crispus Sallustius, Cicero negat vllam vnquam de eo suspicionem habuisse: sed vixisse Neapoli otiosum. Sullas sequantur Cethegi, ex quibus quattuor consulares, totidem consulatus, censuras duas, duos etiam triumphos obtinuerunt. Primus M. Cethegus M. F. M. N. cum P. Sempronio Tuditano Censor fuit an. DXLIV. lustrum fecerunt XLIV. cum neuter consul fuisset. Nam consules fuerunt quadrienio post. Hic suauiloquens appellatur ab Ennio Alter C. Cethegus L. F. M. N. COS. fuit cum Q. Minucio Rufo an. DLVI. triumphum egit de Insubribus, & Cœnomaneis Galleis. Censor triennio post fuit cum Sex. Ailio Paito Cato. lustrum fecerunt XLVII. Tertius P. Cethegus L. F. P. N. COS. fuit cum M. Bæbio Tamphilo an. DLXXII. anno proximo Procos. triumphauit de Liguribus. Quartus M. Cornelius C. F. C. N. Cethegus COS. fuit cum L. Anicio Gallo anno DXCIII. Si quis horum parentes coniungere velit, quos M. Verrius Flaccus diligenter enumerat, vix vllam propinquitatem eliciat exceptis duobus prioribus, quos fratres patrueles esse idem prænomen aui ostendit. Quartus secundo coniungetur, si eius nepotem fuisse credideris. Ita fiet, vt Marcus sit pater Marci, & Lucij, secundus Marcus pater Marci Cens. & COS. Lucius verò pater Caij consularis, hic Caius Caij pater sit, & Caij consularis auus. Si tertium addere velis, fingendus est aliquis ex parentibus Marci Censorij habuisse etiam Publilium filium, qui pater Lucij fuerit, Lucium Publij consularis patrem.

De Merulis pauca dicenda, duos enim solos consulares inueni, quorum alter Flamen Dialis fuit. L. Cornelius L. F. Merula an. DLX. COS. fuit cum Q. Minucio Thermo. Alter eiusdem nominis Flamen Dialis COS. suffectus fuit L. Cornelio Cinnæ, cui imperium abrogatum est, collega CN. Octauius occisus est, & ipse Merula cos. coactus à Marianis sibi manus intulit an. DCLXVI. Dolabellæ sex, consulatus quinque, triumphos tres obtinuerunt. Primus P. Cornelius Dolabella Maximus COS fuit cum CN. Domitio

mitio Caluino an. CDLXX. triumphum egit de Etrusceis, & Galleis Senonibus. Alter CN. Dolabella CN. F. CN. N. cos. fuit cum M. Fuluio Nobiliore an. DXCIV. Tertius CN. Dolabella cos. suffectus, vt quidam arbitrantur, L. Cassio Longino, qui à Gallis occisus est an. DCXLVI. Alter consul C. Marius fuit, qui postea septies consul appellatus est. Hunc putant quidam Asconium in Verrinis, atque alibi secuti à M. Æmilio Scauro fuisse accusatum, & damnatum. sed mihi non fit verisimile, de eo Ciceronem in Verrinis locutũ; cum si de patre Scauro loquimur, iam Scaurus mortuus erat, cum Verres Prætor, aut Quæstor fuit; si de filio non hic Dolabella est, de quo Cicero in Prætura vrbana lib. iij. in Verrẽ ait Verrem defendisse legatum Pro queſtore suum. Additque. Nemo iam Dolabella, neque tui neq. tuorum liberum, quos tu miseros in egestate, atque in solitudine reliquisti, misereri potest. Ille Dolabella Carbonis successor in consulatu fuit, hic XXV. annis antiquior est. Quartus L. Dolabella L. F. L. N. quincto Kal. Feb. an. DCLV. Par cos. ex Hispa. vlteriore de Lusitaneis triumphum egit. Quinctus CN. Dolabella de quo Ciceronem locutum esse dicebamus. is cos. fuit cum M. Tullio Decula an. DCLXXII. Procos. quadriennio post ex Macedonia triumphum egit. Sextus est P. Dolabella P. F. P. N. gener Ciceronis, qui C. Cæsari cos. V. Idib. Martiis interfecto suffectus est an. DCCIX. collega eorum M. Antonius. Hic modo laudatur, modo vituperatur à Cicerone, quod enim egerat aduersus eos, qui columnam Cæsari statuerant, aut contra M. Antoniũ, effert summis laudibus; quod vero contra Trebonium, aut alios percussores Cæsaris maxime vituperat. Hostis iudicatus est occiso Trebonio, isque paullo post à Cassio obsessus se ipsum interfecit. Cinnæ duo consulatus obtinuerunt quinq. Nam L. Cornelius. L. F. Cinna cos. fuit cũ L. Cassio Longino Rauilla an. DCXXVI. Huius, vt creditur, filius cos. cum CN. Octauio post annos XL. à collega vrbe expulsus cum C. Mario vrbem ingressus, & collegam, & qui ei suffectus fuerat, L. Merulam occidit. triẽnio consulatum continuauit. collegam habuit in secundo consulatu C. Marium Septimum consulem, quo Idib. Ian. mortuo L. Valerius Flaccus suffectus est. In tertio, & quarto CN. Papirius Carbo collega fuit. In hoc quarto Cinna seditione orta se consulatu abdicauit, & ab exercitu suo occisus est. Solus Carbo sine collega cos. fuit Cinnæ filij fuerunt L. Cinna & Cornelia C. Cæsaris Dictatoris vxor, ex qua Iuliam procreauit CN. Pompeij Magni vxorem. Hanc ita adamauit Cæsar, vt magno periculo eam retinuerit inuito L. Sulla Dictatore. Nunc de Merenda, & Blasione, quos consulares fuisse scimus à superioribus separatos, dicendum est. Ser. Cornelius Merenda cos. fuit an. CDLXXIX. cum M'. Curio Dentato IV. CN. Cornelius L. F. CN. N. Blasio cos. fuit cum C. Genucio Clepsina II. post quadriennium à superiore. Triumphum egit de Sassinatibus. Censor fuit cum C. Marcio Rutilo Censorino II. quinquennio post consulatum. Lustrum fecerunt. XXXV. Iterum consul fuit an. CDXCVI. cum C. Atilio Regulo. Sine cognomine vllo Cornelios aliquot inuenio. Nam Seruio Tullio Rege Cornelius sacerdos fuit. & Ser. Cornelius Flamen Quirinalis mortuus est anno vrbis CCC. & A. Cornelius Quæsitor de falso fuit anno sexto ante eum annum, vt Liuius testatur. P. Cornelius Trib. Mil. fuit an. CCCLXIV. Alter eiusdẽ nominis quadriennio post, C. Cornelius

an. CCCLXVII. Hæc tempore libertatis reip. Romanæ. Postea ante Augusti mortem hos consulares inuenio. Lentuli septem totidem consulatus triumphalia ornamenta duo obtinuerunt. Namque eodem anno P. Cornelius P. F. Lentulus Marcellinus, & CN. Cornelius L. F. Lentulus consules fuerunt an. DCCXXXV. & CN. Cornelius CN. F. Lẽtulus Augur postea Getulicus dictus COS. fuit cũ M. Licinio Crasso post quattuor annos. Hic legatus Augusti triumphalia ornamenta accepit de Getuleis ex Africa an. DCCLIX. & anno DCCL. CN. Cornelius Lentulus L. F. Flamen Martialis COS. fuit cũ M. Valerio Messallino Cotta. Et biennio post Cossus Cornelius CN. F. Lẽtulus postea Isauricus dictus COS. fuit cũ L. Carpurnio Pisone Augure. Hic etiam legatus Aug. an. DCCLIX. triũphalia accepit de Isaureis ex Cilicia. Eodem anno P. Cornelius CN. F. Lẽtulus Scipio ex kal. Iulis COS. fuit cũ T. Quinctio Crispino Valeriano. Necnõ anno DCCLXII. ex Kal. Iul. Ser. Cornelius CN. F. CN. N. Lentulus Maluginensis Flamen Dialis COS. fuit. Scipionis cognomine vnum reperio P. Cornelium P. F. P. N. qui COS. fuit cũ L. Domitio Ahenobarbo an. DCCXXXVII. Sulla quoque vnus est L. Cornelius P. F. qui collega Augusti fuit in XII. consulatu an DCCXLVIII. & VII. vir epulonum. Hunc credunt aliqui P. Sullæ COS. des. fil. qui Ser. filius fuit. Cinna vnus L. Cinnæ quater consulis nepos CN. Cornelius L. F. L. N. Cinna Magnus COS. fuit cũ L. Valerio Messalla Voluso an. DCCLVII. Dolabella vnus P. Cornelius P. F. P. N. COS. fuit anno DCCLXII. cum C. Iunio Silano Flamine Martiali. Ipse Septemuir epulonum, & sodalis Titiensis fuit. Præter hos, qui ex veteribus nobilissimis familiis patriciis fuerunt: reperio Balbos Cornelios cõsulares, quorum origo Gaditana. Primus Balbus à CN. Pompeio ciuitatẽ Romanam accepit, de qua postea periclitatus est, & defensus à Cicerone. Huius filius, vt arbitror, COS. suffectus fuit, primus ex prouinciis ad Occeanum constitutis, vt Plinius animaduertit, L. Cornelius L. F. Balbus cũ P. Canidio Crasso an. DCCXIII. Alter Balbus fuit L. Cornelius P. F. qui Procos. ex Africa VI. kal. April. an DCCXXXIV. triumphauit. Hunc existimo COS. suffectum fuisse ante an. XIII. cum Paullo Æmilio Lepido ex Kal. Iulis. quãuis Balbi nomen in fastis desit. Quod si non is est, inter eos, qui sine cognomine Cornelij fuerunt collocetur. Iulius Capitolinus auctor est D. Cælium Balbinum, qui cum M. Clodio Pupieno Maximo Imperator factus est, aduersus Maximinum Imperatorẽ, patricium nobilissimumq; fuisse, quod originẽ suã à Cornelio Balbo Theophane deduceret. Theophanẽ Põpeij Magni libertũ fuisse credo, aliumq; à Cornelio Balbo. propinquum tamen fuisse indicat Cicero in oratione pro Balbo. & ab eodem Theophane adoptatũ. Recte igitur idẽ Theophanes Balbus dici potuit. Balbinos verò à Balbis dictos verisimile est. Itaque potuit aliquis Cornelius Balbus à Cælio adoptatus Cælius Balbinus dici, vt Claudius Marcellus à Lentulo adoptatus Cornelius Lentulus Marcellinus dictus est. Post Augustũ, & ante Vespasianum Imp. adhuc retinuerũt antiqua cognomina hi consulares. Ser. Cornelius Ser. F. Cethegus COS. an. DCCLXCV. cũ L. Visellio Varrone. Cossus Lentulus Cossi F. CN. N. Isauricus cum M. Asinio Agrippa COS. anno sequenti. CN. Lentulus CN. F. CN. N. Getulicus cum C. Caluisio Sabino COS. anno proximo. L. Cornelius L. F. P. N. Sulla COS. cum Ser Sulpicio Galba, qui postea Augustus appellatus est ann. vrbis DCCXXCV. quo anno

anno IESVS CHRISTVS dominus noster cruci affixus est. Superiores sub Ti. Cæsare Imp. fuerunt. Ser. Cornelius Scipio Orfitus collega Ti. Claudij Imp. in V. cõsulatu an. DCCCIII. Ab hoc plures Orfiti consulares. P. Cornelius L.F.N. Sulla Faustus cum L. Saluio Othone patre Imp. Othonis cos. anno sequenti. Eodem anno ex kal. Iulis suffectus est L. Sulla frater consulis ordinarij cum M. Licinio Crasso Muciano, sub eodem Ti. CL. Imp. Sub Nerone P. Scipio P.F. cos. fuit cum Q. Volusio Saturnino an. DCCCVIII. Cossus Cornelius F. Cossi N. Lentulus collega fuit Neronis Imp. in IV. consulatu an. DCCCXII. P. Cornelius P.F. Scipio Asiaticus cos. ex kal. Sept. an. DCCCXX. cũ C. Bellico Natali sub. Galba Imp. At homo nouus Cornelius Laco Præf. Prætorio à Ti. CL. Aug. triũphalia ornamenta accepit an. DCCXCVII. de Britanneis. A Vespasiano ad Gallienum Imp. vnum Scipionẽ Asiaticum, plures Scipiones Orfitos, ceteros Cornelios variis cognominibus cõsulares appellatos inuenio. Omnes temporum ordinũ secutus referam. C. Priscus sub Vespasiano COS. fuit cum L. Ceionio Commodo Vero auo L. Ælij Cæsaris, quem Hadrianus Imp. adoptauit. annus consulatus fuit DCCCXXX. Alter Cornelius Priscus cum Pompeio collega post XV. annos COS. sub Domitiano Imp. Post hũc P. Cornelius Tacitus historicus COS. suffectus T. Verginio Rufo III. qui recusauit occiso Vindice imperium, collegæ Neruæ Aug. in tertio consulatu an. DCCCXLIX. Ab hoc Tacito Imp. M. Claudius Tacitus gloriabatur se originem ducere, eius liberos sæpius quotannis describi, & in omnibus bibliothecis conseruari iussit. Eodem anno M. Cornelius Fronto II. cos. cum Fabio Postumo ex Kal. Iulis, cos. III. fuit cum Imp. Traiano III. cos. post trienniũ. Huius filius M. Cornelius Fronto orator, & cos. Magister fuit Imperatorum Antonini, & Lucij, eius etiã nepos Fronto cos. fuit, qui ex Aufidia Aufidij Victorini bis Præfecti vrbis, & consulis filia M. Aufidium Frontonem procreauit. A. Cornelius Palma bis consul fuit sub eodem Traiano. Namq. anno DCCCLI. cum C. Sosio Senecione II. & decennio post cum C. Caluisio Tullo II. occisus est ab Imp. Hadriano. Cornelius Scipio Orfitus ex kal. Mart. cos. suffectus an. DCCCLIII. Sub Hadriano Imp. P. Cornelius. P. F. Scipio Asiaticus II. COS. cum Q. Vettio Aquilino ann. DCCCLXXVII. Prioris consulatus tempus incertum est. Ser. Cornelius Scipio Orfitus COS. fuit cum Q. Nonio Prisco an. DCCCCI. sub Pio Imp. L. Cornelius C.F. Gal. Celsus cos. fuit sub Marco, & Lucio fratribus Imp. cum C. Iulio Macrino an. DCCCCXVI. Eiusdem cognominis Augusti tempore Cornelius Celsus de rhetorica, de re medica, de agricultura, & de re militari scripsit elegãtissime. Cornelius Scipio Orfitus, & Seruilius Pudens consules fuerunt anno sequenti. Alter Scipio Orfitus cũ CL. Maximo COS. fuit anno DCCCCXXIV. sub Marco Imp. Tertius Orfitus post annos sex COS. cũ Vettio Rufo sub eodẽ Marco, & Commodo Imp. P Cornelius Anullinus II. COS. fuit cum M. Aufidio Frontone an. CCIƆLI. sub Seuero, & Antonino Imp. Alterius consulatus tempus ignoratur. Alter Anullinus, qui COS. fuit cum Q. Aquillio Sabino II. sub Caracalla Imp. an. DCCCLXVIII. non Sex. Cornelius P.F. appellatur, vt quidam scripserunt, sed Sex. Aurelius Anullinus ex tubulo aquæ Marciæ. Peruenimus ad P. Licinium Gallienum Imp. cuius vxor. Cornelia Salonina Augusta appellata est. Filij vero P. Licinius Cornelius

Saloninus Valerianus Cæsar, & Q. Iulius Licinius Saloninus Gallienus Cæsar. Sed Valerianus Cæsar sex annis ante patrem, Gallienus Cęsar cum patre occisi sunt. Post hæc tempora vnum tantum consularem inueni P. Cornelium Anullinum COS. suffectum ex Kal. Iul. occisum à Maxentio Cæs. anno CIↃLVII. sub Constantio Sen. & Galerio Maximiano Impp.

DOMITIA.

DOMITIA plebeia gens consulares viros, & Censorios aliquot habuit, aliisque honoribus, & sacerdotiis vsos, qui eam nobilem reddiderũt. In duas stirpes Caluinorum, & Ahenobarborum distinguitur. Caluini tres, quattuor consulatus Censuram, & Triumphum, & Magisterium equitum destinatum assecuti sunt. Primus CN. Domitius, siue Caius, COS. fuit cum A. Cornelio Cosso Aruina II. anno CCCCXXII. Alter CN. Caluinus superioris, vt creditur, filius COS. fuit an. CDLXX. cum P. Cornelio Dolabella Maximo. Censor triennio post cum Q. Fabio Maximo Gurgite. lustrum fecerunt XXXII. Caluinus plebeius Censor primus lustrum condidit. Tertius lõgo interuallo CN. Domitius M. F. M. N. COS. fuit cum M. Valerio Messalla an. DCC. Notatũ in fastis est post VIII. annos, hunc in insequẽtem annũ designatum non iniisse, sed an de Magisterio equitum, vel de consulatu dictum sit, incertum est. Iterum consul fuit cum C. Asinio Pollione an. DCCXIII. Triumphum egit ex Hispania XVI. kal. Sextil. post quattuor annos sub Augusto Cæsare. Præter hos inuenio C. Domitium CN. F. Caluinum Ædilem Curulem fuisse cum Sp. Caruilio Q. F. Maximo an. CDLIV. Ahenobarbi nouem, totidem consulatus, censuras duas, triumphos totidem, triumphalia ornamenta, & Pontificatum Maximum semel obtinuerunt. Hos patriciis allectos Suetonius appellat. Primus
I CN. Domitius L. F. L. N. L. Pron. COS. fuit anno DLXI. cum L. Quinctio Flaminino. Huius filius CN. Domitius CN. F. L. N. cum P. Cornelio Len-
II tulo suffectus est in locum P. Scipionis Nasicæ Corculi, & C. Marcij Figuli trigesimo post superioris consulatum anno. Hic etiam Augur fuit. Tertius superioris filius CN. Ahenobarbus CN. F. CN. N. COS. fuit an.
III DCXXXI. cum C. Fannio C. F. Strabone. Hunc atauum Neronis Imp. Suetonius appellat. Procos. triumphum egit de Galleis Aruerneis. anno proximo, vel biennio post. Censor fuit cum L. Metello Caluo anno DCXXXIIX. lustrum fecerunt LXII. acerba duorum plebeiorum censura fuit, duos & triginta senatu mouerunt. Quartus CN. Domitius CN. F. CN. N. superioris
IV filius COS. fuit cum C. Cassio Longino an. DCLVII. censor post quadriennium cum L. Licinio Crasso oratore. lustrum fecerunt LXVI. Idem Crassus parum collegæ beniuolus dicere solebat, non mirum si barba ahenea esset, cui os ferreum, cor plumbeum esset. Pontifex Maximus fuit anno DCLI. Hic tribunus plebis, quod in locum patris alium Augures cooptassent, ius sacerdotum subrogandorum à collegiis ad populum transtulit. Hunc auunculum Q. Catuli minoris fuisse Cicero significat. Paterculus eã legẽ tulisse ait C. Mario III. COS. an. DCL. Idẽ diem dixit M. Æmilio Scauro ad populum; quod sacra multa eius opera deminuta esse diceret: cumq; seruus Scauri indicium professus ad eum venisset; comprehendi iussit, & ad Scaurum deferri. Hunc Cicero se puerum vidisse refert consulem. Cẽsorem,

ſorem,ac Pontificem Max. Quinctus L.Domitius CN.F.CN.N.frater ſu- V
perioris cos.fuit cum C. Cœlio Caldo an. DCLIX. Sextus L. Aheno- VI
barbus CN. F. quem Suetonius abauum conſtituit Neronis Imp. aitque cum Prætor eſſet,Cæſarem abeuntem conſulatu ad diſquiſitionem ſenatus vocaſſe:conſulem è Gallia reuocare temptaſſe. tandem ſucceſſorem à Senatu eundem Domitium datum fuiſſe, ſed captum à Cæſare Corfinij, ac liberatum Maſſilienſes labantes confirmaſſe , & in acie Pharſalica occidiſſe.Eius conſulatus fuit an.DCXCIX.cum AP. Claudio Pulchro. Vxor
eius Porcia M. Catonis ſoror germana. Septimus CN.Domitius L. F. VII
CN. N. ſuperioris filius. cos. fuit cum C.Soſio an.DCCXXI.ſub Auguſto. Hunc maxime laudat Suetonius , damnatum lege Pedia , vt Cæſaris percuſſorem,ſed inſontem,Bruti,& Caſſij partes ſecutum,& poſt eorum interitum claſſem retinuiſſe, eamque poſtea tradidiſſe M. Antonio reſtitutum in patria ampliſſimos honores aſſecutum. Iterum oborta diſſenſione cum Antonio fuiſſe legatum, ſed poſtea reuerſum ad Cæſarem Auguſtum. Triumphum egit Procos. ex Hiſpania poſt conſulatum anno pro-
ximo. Octauus L. Domitius CN.F.L.N. ſuperiori filius. Hic conſul fuit VIII
cum P,Cornelio Scipione an.DCCXXXVII.Auus hic Neronis Imp.aurigandi artē,atq; ſæuitiam eidē reliquit. Triūphalia ornamenta ex Germanico bello tulit,an. DCCXLVII. legatus Imp. Cæſ. Aug. Vxor Antonia maior M.Antonij Triūuiri,& Octauię maioris ſororis Auguſti filia.Ex ea ſuſcepit CN. Domitium Ahenobarbum Neronis patrē,quem ex Agrippina Germanici,& Agrippinæ filia procreauit. Confeſſus eſt pater nato Nerone, nihil ex ſe, & Agrippina poſſe,niſi deteſtabile procreari. Cùm verbò Suetonij cum faſtis Verrij confero,magnam video varietatē.Nam Suetonius ſeptem cōſulares,Verrius nouē enumerat: Suetonius poſt tres Lucios tres Cnæos, ceteros varie Lucium, & CN. alternando conſtituit. Verrius duob. tribuſue Luciis quattuor Cnæos,duos Lucios ſtatuit,ceteros alternando variat. Suſtuliſſe videtur Suetonius quartum Cnæum , & quartum Lucium, Caluinorum fortaſſe familiæ eſſe exiſtimans. Cenſura tamen erit alteri addenda , cum Suetonius duos Cenſorios in his ſeptem enumeret. Paterculus ſeptem ante CN. Neronis, vt arbitror, patrem ait fuiſſe ſingulos parentibus ſuis natos, conſulares, ſacerdotes,& pæne omnes triumphales. Sed, vt hoc , quod de triumphis dicit falſum eſt , ita cetera falſa eſſe poſſunt.Pater Neronis conſulatum geſſit cum A.Vitellio patruo A. Vitellij Imp.anno DCCLXXXIV.ſub.Ti.Cæſare Aug. Paullo poſt CN. Domitius CN. F. Corbulo cos.ſuffectus fuit ex Kal.Febr.anno DCCXC. ſub Caligula Imp. eidem poſt decennium ornamenta triumphalia data ſunt de Chauceis ex Germania legato Ti. CL. Imp. Anno proximo poſt ſuperioris conſulatus annum cos.fuit CN. Domitius Sex. F.Afer.cum Q.Curtio Rufo ex Kal.Iulis ſub Caligula Imp. A Veſpaſiano ducta eſt FL.Domitilla FL.Liberalis filia,ex qua Titum,&Domitianum poſtea Imperatores, & Domitillam ſuſcepit. & vxorem, & filiam adhuc priuatus amiſit. Domitianus matris nomen videtur accepiſſe, vt pater Veſpaſianus à Veſpaſia Polla matre dictus eſt. Domitiani vxor Domitia Longina, quæ Ælio Lamiæ nupſerat, poſtea Auguſta appellata eſt. Poſt hæc tempora ante L. Domitium Aurelianum Imp. duos tantum conſulares inuenio. Domitium Apollinarem , qui cum Fabricio Veientone

COS.suffectus fuit ex kalend. Iul.an. DCCCXLIX. sub Nerua Imp. & C. Domitium Dextrum, qui in secundo consulatu collegam habuit L. Valerium Messallam Thrasiam Priscum an. DCCCCXLVIII. sub Seuero Imp. Prioris consulatus tempus ignoratur. Imp. L. Domitius Aurelius Valerius Aurelianus humili genere Sirmij, vel in Dacia Ripensi natus Pont. Max. TR.POT.V.COS.III.Imp.III. occisus est, filiam reliquit, ex qua senator Aurelianus, & alij orti sunt. Post hunc Imp. neminem consularem vno excepto reperi, Domitio siue Dometio Leontio, qui cum Sallustio COS. fuit an. CIϽXCV. sub filiis Constantini Max.

FABIA.

FABIA familia patricia maiorum, vt opinor, gẽtium, quæ clarissimos viros habuit, & omni honorum genere ornatissimos: in sex stirpes diuiditur, quarum tres frequentes sunt Vibulanorum, Ambustorum, & Maximorum; tres minus frequẽtes Dorsonum, Pictorum, & Buteonum. Vibulani septem consulatus obtinuerunt XIIII. Tribunatus Militares consulari potestate V. Decemuiratum legib. scribendis bis, triumphum, & o-
I uationem semel. Primus Q. Fabius K. F. Vibulanus consul fuit anno CCLXIIX. cum Ser. Cornelio Maluginensi Cosso. Huius pater Kæso, siue Cæso Quæstor perduellionis fuerat proximo anno. Iterum COS. fuit cum C. Iulio Iulo triennio post priorem consulatum. biennio proximo occi-
II sus est. Huius frater K. Fabius COS. fuit cum L. Aimilio Mamercino anno proximo post priorem fratris consulatum. Iterum COS. fuit anno proximo post posterioris consulatus fratris annum cum Sp. Furio Medullino
III Fuso. Tertio consul fuit an. CCLXXII. cum T. Verginio Tricosto Rutilo, Superiorum frater M. Fabius consul fuit proximo anno post primi consulatus Kæsonis fratris annum cum L. Valerio Voluso Potito. Iterum cõsul fuit proximo anno post secundi consulatus eiusdem fratris annum cum CN. Manlio Vulsone. Ita factum est, quod nũquam amplius euenit, vt tres fratres septem annis semper consulatus obtinuerint. Biennio tamen post, siue anno proximo CCCVI. Fabij cum familiis, & clientibus ad Cremeram cæsi sunt à Veientibus, diem atrum, & portam Carmentalem, qua exierunt, sceleratam Romani vocauerunt. Falsumque est, vnum tan-
IV tum impuberem domi relictum, idque iure reprehendit Dionysius. Post horum cædem Q. Fabius M.F.K.N. consul fuit anno CCXXCVI. cum Ti. Aimilio Mamercino II. & Iterum consul cum T. Quinctio Capitolino Barbato III. biennio post fuit, & in consulatu lustrum fecerunt VIV. nondum ad id munus Censoribus creatis. Tertium consul cum L. Cornelio Maluginensi Cosso sexto post superiorem anno, lustrum etiam fecerũt X. & triumpharunt Fabius Nonis Mai, de Æquæis, Cossus IV. Idus, de Volsceis Antiatibus. Quartum consulatum obtinuit suffectus L. Minucio Augurino, cuius collega fuit C. Nautius Rutilus II. anno proximo post tertium consulatum. Decemuir legibus scribendis fuit an. CCCIII. Iterumque anno proximo, sed cum ceteris legibus XII. tabularum conscriptis
V abdicauit. Hunc secutus est M. Vibulanus filius COS. fuit an. CCCXI. cum Postumo Æbutio Helua cornicine. Tribunus Militũ post annos IX. cum
VI M. Foslio Flaccinatore, & L. Sergio Fidenate. Sextus Q. Vibulanus superioris

ſuperioris frater cos. fuit cum C.Sempronio Atratino anno cccxxx. VI
Septennio poſt Trib.Mil.fuit.Iterumq;poſt biennium.Septimus Numerius Vibulanus ſuperiorum frater Q. F. M. N. COS. fuit cum T. Quinctio Capitolino Barbato an. cccxxxII. ouans de Æqueis reuerſus eſt. Trib. Mil. fuit poſt ſex annos inter duos Quincti fratris Tribunatus. Iterum Tribunus ann. cccxLVI. De huius Fabij prænomine multi ſcripſerunt, eum Fabium, qui occiſis cccvI. ſuperſtes fuit, duxiſſe filiam Numerij Otacilij Maleuentani viri locupletis ea condicione, vt qui primus naſceretur, prænomen aui ferret. natoque filio Numerium Fabium eum eſſe appellatum:neminemque patricium antea eo nomine vocatum eſſe.Ego hunc aliis fratribus minorem fuiſſe credo, cũ poſt eos fuerit magiſtratus aſſecutus. Vibulanos ſequuntur Ambuſti, Ambuſtos Maximi.Ambuſti XII.obtinuerunt Pontificatum Maximum,& Dictaturas duas, Principatus ſenatus tres, Magiſteria equitum tria, Cenſuras duas, triumphum,& ouationem, Conſulatus V. Tribunatus militares IX. Primus Q. Fabius Ambuſtus,quem putant M.F.Q.N.fuiſſe,vt Numerium,& Kęſonem Ambuſtos, quos huius fratres fuiſſe arbitrantur. Quæ ſi vera ſunt, addamus horum patrem fuiſſe M.Vibulanum,de quo ſupra diximus Ita Vibulanos Ambuſtis coniungemus.Illud certum eſt Q.Ambuſtum cos.fuiſſe cum C.Furio Pacilo ann.cccxLI. Interrex anno proximo fuerat, quod ſolis patriciis conceſſum eſt, & ſi ceteri Magiſtratus poſtea plebeiis fuerint communicati.N.Ambuſtus poſt hunc Trib.Mil. fuit ſexto poſtea anno. II
Hunc Verrius affirmat fuiſſe M. F. Q. N. Tertius K. Ambuſtus ſuperioris III
frater Trib.Mil fuit biennio poſt ſuperiorem. Iterumq; poſt tres annos, IV
& tertio an.cccLVIII. Tres poſtea fratres Q.K.M.Fabij M.F.cum legati V
ad Gallos Cluſium obſidentes de pace miſſi eſſent, Cluſinis opem tule- VI
runt:Gallos irritarunt,vt arma contra vrbem Romam mouerent. prœlio ad Aliam victores vrbem ingreſſi ſunt. tres Fabij Tribuni Militum eodẽ anno cccLXIII. proximo anno occiſi ſunt. Hos Marci nepotes eſſe quidam ſuſpicantur,vt ſint Q pronepotes.nati ex fratre ſuperiorum.Sequitur VII
M.Ambuſtus K.F.M.N.Tribunus Mil.fuit an.cccLXXII. Iterumq; poſt XI.annos.ac Cenſor anno cccxc.cum L.Furio Medullino.luſtrum fecerunt XX. Hunc, ſiue alium M.Ambuſtum conſtat Pont. Max. fuiſſe anno cccLXIII.cum capta vrbs fuit.fortaſſe is eſt,cuius eo anno tres filij Tribuni militum fuerunt. Huius vero M. Cenſorij duæ filiæ Fabia Maior nupta Ser. Sulpitio Prætextato patricio Minor C. Licinio Caluo Stoloni plebeio occaſionem præbuerunt petendi conſulem plebeium; quod exercuit multos annos ciuitatem Romanam. Eiuſdem fortaſſe filius fuit VIII
C. Ambuſtus, qui cos.fuit an.cccxcv.cum C.Plautio Proculo.Nonus IX
M.Ambuſtus ter conſul fuit.Hunc Verrius N.F.M.N.appellat.primo conſulatu eius collega fuit C. Pœtelius Libo Viſolus biennio ante ſuperioris conſulatum. ſecundum quadriennio poſt primum geſſit cum M. Popillio Lænate II. tertium biennio poſt cum T. Quinctio Capitolino Criſpino. In primo conſulatu ouans rediit de Herniceis Nonis Septemb. anno cccxcIII.in tertio triumphans de Tiburtibus III. Non,Iun.anno cccxcIX. Dictator fuit comitiorum cauſſa triennio poſt triumphum. Cenſorem fuiſſe neceſſe eſt, cum ter tribus luſtris princeps ſenatus fuerit, hoc eſt XXV.XXVI.& XXVII. Cenſura fortaſſe ea eſt, quam M.Am-

busto fratri patrueli tribuimus anno CCCXC.& quã aliqui huic tribuunt quinquennio post,eam illi M.Ambusto,siue alij conferrem,aut totã abiicerem. Cum enim princeps senatus legeretur antiquissimus Censorius, quo eum antiquiorem constituamus, magis ad veritatem, aut veritatis imaginem accedemus.Huius filius Q.Maximus Rullianus fuit,qui septies
X princeps senatus lectus est.de quo paullo post dicemus.Est etiam alius M. Ambustus superioris,vt creditur Marci filius, qui Magister equitum fuit A.Cornelio Cosso Aruina Dictatore ludorum,vel rei gerundæ caussa an.
XI CDXXXI.quo anno Q.Fabius Rullianus COS.fuit.Ante hunc Q.Ambustus,cuius parentes ignoramus, Magister equitum fuit P.Valerio Potito Poplicola Dictatore Latinarum feriarum caussa an.CCCCIX.& Dictator
XII anno CDXXXII.Comitiorũ caussa. Duodecimus est.C.Ambustus Mag. eq.in locum Q.Aulij Gerretani in prœlio occisi Dictatore Q.Fabio Max. Rulliano ann.CDXXXIIX. Hunc M.F.M.N.Verrius appellat,vt ipsum Q. Rullianum, cuius fratrem esse credendum est. Ambustos sequuntur Maximi, vel potius Maxumi, ita enim tunc dicebantur, ex quibus originem ducunt; qui fere omnes aliis cognominibus singularibus inter se singuli distinguntur,cum omnes fere Q.Fabij Maximi appellarentur.XI.reperio ante Augusti mortem his honoribus, & magistratibus vsos fuisse.Dictaturas enim quattuor,triumphos decem, censuras quinque principatus senatus XIII.consulatus XXI. & magisterium equitum obtinuerunt. Hoc singulare accidit huic familię Fabię,vt quattuor Principes senatus essent, tres Maximi,& vnus Ambustus,pater,filius,nepos,ac pronepos,siue abnepos,& ex his tres primi XIIII. lustris lecti fuerint sine vlla interpola-
I tione,pronepos post duos,quorum alter Fabius etiam fuit.Primus Q.Fabius M.F.N.N.Rullianus fuit,qui cognomine à Rullis originem ducere videretur,in adoptionem datus Fabiis;quod minime scriptum reperi,Rullos tamen Seruilios plebeios appellatos fuisse certum est,vel ex eo,qui legẽ Agrariam promulgauit TR. PL. Cicerone COS. Maximi cognomen ex Censura obtinuit, in qua turbam forensem in tribus vrbanas coegit, qui plurimum in Comitiis poterant. Verrius tamen id cognomen ante Censuram eidem tribuit.Hic quinquies COS.fuit,ter triumphalis,bis Dictator, quod pauci Romæ obtinuerunt, septies princeps senatus lectus est,quod nemini datum est.Magister equitũ fuit L. Papirio Cursore Dictatore rei gerundæ caussa ann. CDXXVIII.coactus est abdicare,honesta de caussa, quod absente Dictatore Samnites hostes vicisset. Consul fuit post triennium cum L.Fuluio Curuo. Ambo COS.de Samnitibus triumpharunt:Fuluius Quirinalibus,hoc est XIII.Kal.Mart. Fabius postridie. Dictator rei gerundæ caussa ann. CDXXXIIX. Magistrum equitum dixit Q.Aulium Cerretanum, eo occiso à Samnitibus C. Fabium Ambustum fratrem. Consul iterum fuit post quinquennium cum C. Marcio Rutilo, postea Censorino appellato, iterumque Procos. triumphauit Idib. Nouemb.anno proximo de Etrusceis. Insequenti anno tertium consulatum gessit cum P.Decio Mure II.COS.& cum eodẽ Censor fuit an.CCCCXLIX. lustrum fecit XXVIII. à quo lustro princeps senatus in septimum lectus semper est.Iterum Dictator fuit triennio post rei gerundæ caussa M. Aimilium Paullum Magistrum equitum dixit, eoque anno sine consulibus duo Dictatores fuerunt,Rullianus,& post eum M.Valerius Coruus,senis mensibus,

mensibus, quod tempus omnibus Dictatoribus ante L. Sullam constitutum fuit. Quartus consulatus datus est quadriennio post cum eodẽ P. Decio, cũ quo tertium, & Censuram gesserat. vnó postea anno interiecto vacuo iidem consules refecti sunt Fabius V. Decius IV. Hoc consulatu Decius exemplo paterno se deuouit, & occisus est: Fabius triumphum egit tertiũ de Samnitib. Etrusceis, & Galleis pridie Non. Sept. an. CDLVIII. Huius filius Q. Gurges ter consularis, bis triũphalis, & Cẽsorius, ac princeps senatus quater à paternis virtutibus non longè abfuit. Consul fuit cũ D. Iunio Bruto Scæua an. CDLXI. triumphum egit Procos. de Samnitib. an. proximo patre legato in equo currum sequente. Iterũ cos. fuit cum C. Genucio Clepsina post XVI. annos, iterumque triumphauit de Samnitib. Lucaneis, Bruttieis Quirinalibus an. CDLXXVII. Tertium consulatum egit cum L. Mamilio Vitulo post XI. annos. Censor creditur fuisse, quod princeps senatus lectus sit, anno CDLXXIII. cum Cn. Domitio Caluino, qui primus è plebe lustrum XXXII. condidit. Lustro XXXV. & tribus proximis lustris Gurges princeps senatus lectus est. Tertius Q. Maximus Verrucossus à Plutarcho pronepos Rulliani Maximi appellatur, sed cum Q. F. Q. N. à Verrio appelletur, credendum est Gurgitis nepotem fuisse, patrem verò Quinctum nullis maioribus magistratibus vsum fuisse. Ipse quinquies cos. bis Dictator, bis triumphalis, bis etiam princeps senatus, semel Censor, Pontifex, Augur, & quod omnium maximum fuit, conseruator populi Romani creditus est, secundo bello Punico. quod magis prudenti cunctatione, & constanti patientia assecutus est, quam aliis virtutibus. de quo Ennius

II

III

Vnus homo nobis cunctando restituit rem;
Non ponebat enim rumores, ante salutem:
Ergo postque, magisque viri nunc gloria claret.

Primum consulatum obtinuit anno DXX. cum Manio Pomponio Mathone. Ambo cos. triumpharũt Maximus de Ligurib. Kal. Feb. Matho de Sardeis Idib. Mart. Censor triennio post fuit cum M. Sempronio Tuditano. lustrum fecerunt XLI. post biennium iterum cos. fuit cum Sp. Caruilio Maximo II. Ex hoc apparet censuræ honorem quinquennio non durasse, sed XVIII. menses. Hic enim & Censor, & cos. fuisset, quod numquã accidit. Dictator an. DXXXII. Magistrum equitum dixit C. Flaminium Comitiorum caussa, siue alterius rei vrgẽtis; sed ridicula superstitione abdicarunt, quod vitio creati essent soricis occentu audito. tantis tenebris maximi viri tenebantur. Huius rei Valerius Maximus auctor est, & Plutarchus idem Minucio Dictatori contigisse affirmat. Iterum Dictator, vel potius pro Dictatore à populo creatus fuit anno DXXXVI. occiso ab Hannibale C. Flaminio II. cos. apud Trasimenum, Magistrum equitum dixit M. Minucium Rufum, qui primus obtinuit, vt ei imperium æquaretur Dictatori, quod obtrectatione militum, & ambitione Minucij, neque intellecta prudenti Fabij cunctatione factum est. Sed Minucius temerè vsus imperio partem exercitus, cui præerat, in summum periculum adduxit, Fabius vtrumque exercitum seruauit; idq. Minucius agnouit, patrémque appellauit, eiq; fasces submisit. Biennio post cos. tertio suffectus M. Marcello II. qui vitio factus fuerat, isq; creabatur in locũ L. Postumij Albini III. qui occisus fuit, antequã iniret. Eorũ collega fuit Ti. Sẽpronius

D

Gracchus. Refectus est an. proximo anno cum M.Claudio Marcello III.
& gladius,& clypeus populi Ro.ambo COS.dicti sunt. Quinctum consu-
latum gessit cum Q.Fuluio Flacco IV.an.DXLIV.iterumque triumphauit
de Tarentineis,& Pœneis.Princeps Senatus lectus est XLIV. & XLV. lu-
stro.Tantam gloriã maior splendor Scipionis Africani imminuit.Sed al-
IV ter alterius ope adiutus est,& ciuitas vtriq; obnoxia fuit.Filiũ amisit con-
sularem Q.Fabium Maximum,qui Ti.Sempronij Gracchi II. COS.collega
fuit an. DXL.post duos patris consulatus. Proditum est patrem Procon-
sulem filio consuli obuiam venisse,iussúmq; à filio, vt equo descenderet:
V id patri gratissimum fuisse.Ex liberis L. Æmilij Paulli, qui de Perse Rege
triumphum egit,paterq; Africani Minoris fuit,maiorẽ filium Verrucos-
sus adoptauit,natũ Papiria C. Masonis cõsularis, & triumphalis viri filia.
Is cos.fuit cum L. Hostilio Mancino an. DCVIII. Sunt qui adoptionem
in filium transferant.Hic Q.Fabius Max.Aimilianus appellatus est Allo-
VI brogici pater. Sextus est Q.Fabius Seruilianus,quẽ putant Æmiliani fra-
trem adoptiuum fuisse adoptatum à Verrucosso,vel ab eius filio Q.Maxi-
mo,filiumq; fuisse asserunt CN.Seruilij Cæpionis,cuius filij CN.Cępio &
Q.Cæpio duobus proximis annis consulatum Q.Fabij Seruiliani subse-
cuti sunt. Consul autem is fuit cum L. Metello Caluo an. DCXI. Censor
sexto postea anno cum Q.Fuluio Nobiliore.lustrũ fecerunt LVIII.filium
VII minus castum occidit,seq. è conspectu patriæ priuauit. Allobrogicus se-
cutus est,quem Aimiliani fuisse filium certum est.Is cos.fuit cum Q.O-
pimio an.DCXXXII.triumphũ egit anno proximo.Procos.de Allobro-
gibus,& Rege Aruernorũ Betulto, vt Verrius notat. Censor fuit an. DC-
XLV.cum G.Licinio Geta lustrum fecerunt LXIII.Tum fornix Fabianus
dictus est arcus iuxta regiam in sacra via ab eo Censore constructus,ibiq;
VIII eius statua posita est. Huius filius fuit Q.Max. cui Eburnus ob candorem
cognomen fuit quem etiam pullum Iouis vocabant. Consul fuit cum C.
Licinio Geta an. DCXXXVII. Huic proditum est à Q.Pompeio Præ-
tore Vrbano bonis interdictum fuisse.Superiores Maximi reip. Romanæ
IX tempore fuerunt.Sub C.Cæsare Q.Fabius Q.F.Q.N. consul suffectus fuit
an. DCCVIII. qui trib. mensibus consul fuit vno, aut altero minus die
namq; III.Kal.Ian. mortuus est, cui C. Caninius Rebilus in vnum diem
,, suffectus est.In quem pleraque Ciceronis ioca sunt. Vigilantem cõsulem
,, fuisse, qui toto consulatu suo somnum non ceperit.Antea Flamines Dia-
,, les habueramus, nunc habemus consulem. Dum ad gratulandum festi-
X ,, narem,nox me oppressit. Atque alia id genus. Sub Augusto Paullus Fa-
XI bius Q.F.Q.N. Maximus COS.fuit cum Q.Ælio Tuberone an. DCCXLII.
& anno proximo Q.Fabius Q.F.Q.N. Maximus Africanus cum Iulo An-
tonio. Hos duos Fabios fratres fuisse verisimile est. Maxumos vete-
res non Maximos dicebant. Primus C. Cæsar traditur optimum Maxi-
mum scripsisse.Maxsumos etiam scribere veteres solebant,quod vsus po-
stea mutauit. Tres familias frequentiores Fabiorum peregimus Vibu-
lanorum, Ambustorum,& Maximorum:minus frequentes facilius perse-
quemur. Dorsonum antiquissimus is est, qui capta vrbe ex Capitolio in
collem Quirinalem ritu Gabino accinctus ad statum sacrificiũ Fabiorum
accessit:& inde in Capitoliũ reuersus est an. CCCLXIII.Is C.Fabius Dor-
so appellatus est.Eius gentis duos tantum consulares inuenio M.Fabium,
qui cos.

qui cos.fuit an.CDVIII. cum Ser.Sulpicio Camerino.& C.Fabium illius fortasse filium, qui an. CDXXC. cos. fuit cum C.Claudio Canina iterum. Pictorum duos etiam consulares legi. Alter est C. Fabius C. F. M. N. qui cos.fuit cum Q.Ogulnio Gallo anno CDXXCIV.Hunc Q.Fabium appellat Plinius,eóque cos.ait argẽtum signatum primo fuisse Romæ quincto anno ante primum bellum Punicum. Alter Caij frater N.Pictor,qui triẽnio post cos.fuit cum D.Iunio Pera.triumphum egit bis III. Nonas Oct. de Sassinatib.& Kal.Febr. de Sallentineis, Messapieisque. Pictores historiarum scriptores referuntur Q. N. SER. Græcéque eas scripsisse constat. Seruius etiam, vt iurisperitus à Cicerone laudatur. pingendi artem didicisse primum eius cognominis constat,eius opera à Plinio referũtur. Buteonis familia duos etiam habuit consulares, quorum alter multis aliis honorum titulis ornatus fuit. nam Dictator, Censor, & Magister equitum, & bis Princeps Senatus fuit Numerius Fabius M. F. M. N. Buteo. Is cos. fuit anno DVI. cum L. Cæcilio Metello II. Censor cum C. Aurelio Cotta post sex annos. lustrum fecerunt XXXIX. Magister equitum ann. DXXIX. L.Metello collega Dictatore comitiorum caussa. Dictator sine Magistro equitum senatus legendi caussa fuit post pugnam Cannensem, quod numquam amplius accidit an. DXXXVII. Princeps senatus lustro XLII.& XLIII. lectus est. Alter Buteo superioris frater biennio post fratris consulatum cum C. Atilio Bulbo consul fuit. Buteonis nomine accipitris genus significari, à quo huic familiæ id cognomen hæsit, Plinius auctor est. Apud Appianum quoque legi Buteonem quendam fratrem patruelem Africani Minoris fuisse. Addam hoc loco Q.Fabium Q.F.Q.N. Labeonem, qui Prætor ex Creta naualem egit an. DLXIV. & post sex annos cos.fuit cum M. Claudio Marcello. Hunc ferunt arbitrum decepisse Nolanos, & Neapolitanos de finibus agrorum contendentes, & regem Antiochum bello victum.illorum enim agrum, de quo lis erat,adiudicauit populo Ro.huius naues dimidias pollicitus ei se relicturum,secari iussit,vt dimidiatæ relinquerentur. Vnum etiam consularem reperi,cognomine Licinum, cuius in superioribus haberi ratio non potuit. Is est M. Fabius C.F.M.N.Licinus, qui cos.fuit anno DVII.cum M'.Otacilio Crasso II.Huius fortasse pater is est,quem paullo ante in Dorsonibus rettulimus,C.Fabius M.F. quem Eutropius antiquus, & fasti Græci Liciniũ appellant, alij Luscinum. A Licino Licinia familia dicta est. Veteris poetæ carmen legi in Porcium Licinum.Marmoreo in tumulo Liscinus iacet,at "
Cato nullo,Pompeius paruo: credimus esse deos? Vetustissima memoria "
Fabiorum est,vt fabulam Herculis,& nymphæ negligamus,sub Romulo apud Ouidium lib.ij.Fastorum.

Risit,& indoluit Fabios potuisse Remumque.
Vincere,Quinctilios non potuisse suos.

Hos Festus Lupercos Fabianos,& Quinctilianos videtur appellasse à Fabio,& Quinctilio præpositis. Alibi legi Fabium Celerem Centurionem Remum occidisse, quod muros vrbis transgredi ausus fuerit. Romulum Celeres quosdam satellites habuisse notum est.Post mortem Augusti aliquot Fabij consules fuerũt,vnus tamẽ solus ex patriciis esse videtur Paullus Fabius Persicus,qui cos.fuit cum L.Vitellio patre A.Vitellij Imp.an. DCCLXXXVI.post resurrectionẽ Christi domini an. primo sub Ti.Cæ-

ſare. Ceteri noui homines fuerunt, quos ordine temporum ſeruato referemus. C. Fabius Valens cos. ſuffectus fuit cum A. Licinio Cæcina ex kal. Sept. an. DCCCXXI. ſub Vitellio Imp. Fabius Poſtumus cos. ſuf. ex Kalen. Iul. cum M. Cornelio Frontone II an. DCCCXLIX. ſub Nerua Imp. L. Fabius Iuſtus cum C. Iulio Vrſo Seruilio Seruiano II. cos. ſuf. ex kal. Iul. an. DCCCLXIII. ſub Traiano Imp. Q. Fabius Catullinus cum M. Flauio Apro cos. fuit anno DCCCXXCII. ſub Hadriano Imp. L. Fabius M. F. Gal. Cilo Septiminus Catinius Acilianus Lepidus Fulginianus bis cos. fuit priori conſulatu cum FL. CL. Sulpiciano ex Kal. Mart. an. DCCCCXLV. ſub Pertinace Imp. Iterum cum M. Annio Libone poſt XI. annos ſub Seuero, & Antonino, quo anno ludi ſæculares VIII. facti ſunt. Hic alios Magiſtratus obtinuit in titulis ſtatuarum enumeratos. Præfecturam vrbis, Legationes Auguſtales, pro Præfectis multarum prouinciarum, Præf. ærarij militaris, Procos. prouinciæ Narbonenſis, x. Viratum Stlitibus iudicandis, ſodalit. Hadrian. atque alia munera. Ti. Fabius Titianus cos. fuit cum Imp. M. Iulio Philippo an. DCCCCXCVII. Hoc nomine alij quattuor cos. fuerunt. Fabius Iuſtus cum Fl. Magno Ianuario cos. fuit anno CIↃLXXIX. ſub Conſtantino Imp. Alter Ti. Fabius Titianus cos. fuit cum Feliciano cos. an. CIↃXXCIIX. quo anno Conſtantinus Imp. mortuus eſt. Tertius cos. cum Neratio Cereali an. CIↃCIX. ſub Conſtantio Iun. Imp. Quartus cum Q. Aurelio Auiano Symmacho anno vrbis CIↃCXLII. Chriſti CCCXCI. ſub Valentiniano Iun. Theodoſio, & Arcadio Imp. Quinctus Ti. Fabius Titianus cos. fuit cum Imp. Leone III. cos. an. vrb. CIↃCCXVII. CHRISTI. CCCCLXVI.

FVLVIA.

FVLVIA plebeia gens, ſed quæ non paucos habuit claros viros omni honorum genere ornatos; in tres familias cognominibus diſcretas diuiditur. Nam Curui, Pætini, & Nobiliores vnam, Centumali alteram, tertiam Flacci obtinent. Curuos duos, Pætinos tres, Nobiliores quattuor inuenio, ſed ſeptem tantum viri omnes fuerunt; quod duo bis numerantur; propterea quod alter, & Curuus, & Pætinus, alter & Pætinus, & Nobilior appellati ſint. Hi igitur ſeptem totidem conſulatus, cenſuram vnam, triumphos ſex, ouationem vnam, magiſterium equitum item vnum aſſecuti ſunt. Centumali tres conſulatus totidem, Dictaturam vnam, triumphos duos obtinuerunt. Flacci ſeptem conſulatus decem, cenſuras duas, Dictaturam, Magiſteria equitum duo, triumphos ſex conſecuti ſunt. Primus L.
I Fuluius L. F. L. N. Curuus cos. fuit anno CDXXXI. cum Q. Fabio Max. Rulliano. Ambo conſules de Samnitibus triumpharunt. Curuus Quirinalibus, Fabius poſtridie, hoc eſt XII. Kal. Mart. Magiſter equitum fuit dictus à L. Aimilio Mamercino Priuernate II. Dictatore rei gerundæ cauſ-
II ſa poſt ſex annos à conſulatu. Huius filius, vel frater fuit M. Curuus Pætinus L. F. L. N. qui cos. ſuffectus fuit Ti. Minucio Augurino in magiſtratu occiſo, cuius collega L. Poſtumius Megellus erat. triumphũ egit in conſulat. de Sãnitib. III. Non. Octob. an. CDXLIIX. Pætini cognomẽ adoptionis indiciũ eſt à Pæteis, quod cognomen Æliorũ fuit. Oculorum vitiũ ſignificat amãtibus ſuaue, quamobrem Venerem pætam dixere vt cæſiam Miner-

Mineruam. Tertius est M. Pætinus CN. F. CN. N. qui COS. fuit cũ T. Manlio Torquato, qui in magistratu mortuus est anno CCCCLIV. & triumphum egit de Samnitibus, Nequinatibusque. Hunc superioribus coniungere non possumus, nisi fingamus, aliquem Lucium duos filios habuisse Lucium, & CN. ex Lucio superiores natos esse filios, aut nepotes, ex CN. hunc nepotem. Quartus Ser. Pætinus Nobilior M. F. M. N. COS. fuit cum M. Aimilio Paullo an. CDXCIIX. Ambo nauales egerunt triumphos de Cossurensibus, & Pœneis Fuluius XIII. Kal. Feb. Paullus XII. Kal. Feb. anno proximo Procos. Quinctus post hos cõsulares, & triumphales ouationem supra triumphum, & consulatum adiecit, vt iure nobilior ceteris diceretur, M. Fuluius M. F. Ser. N. Nobilior. In Prætura ouans ex Hispania reuersus est an. DLXII. cõsul biennio post fuit cum CN. Manlio Vulsone, & post biennium à consulatu triumphum egit X. Kal. Mart. de Ætoleis Ambracibus, & Cephalenia. Secutus est alter M. Nobilior M. F. M. N. superioris, vt creditur filius, qui etiam post consulatum triumphum egit. Cõsul fuit cum CN. Cornelio Dolabella Procos. triumphauit anno proximo de Liguribus, & Veleatibus XII. Kal. Sept. an. DXCV. Huius frater Q Fuluius anno sexcentesimo primus Kal. Ian. consulatum iniit cum T. Annio Lusco Censor fuisse dicitur cum Q. Fabio Max. Seruiliano post XVII. annos lustrumque fecisse LVIII. Lusit aliquando in hoc nomine M. Cato Censorius, qui paullo post consulatum Q. Fuluij mortuus est; & eum, de quo loquebatur, non Nobiliorem dicendum esse affirmabat, sed mobiliorem. Centumalus primus CN. Fuluius CN. F. N. Maximus COS. fuit cum L. Scipione anno CDLV. anno proximo post consulatum M. Fuluij CN. F. CN. N. Paitini, qui videtur frater eiusdem fuisse. Hic etiam triumphum egit de Samnitibus, Etrusceisque Idib. Nouemb. Dictator fuit claui figendi caussa an. CDXC. vt Verrius hęc omnia diligentissime in fastis conscripsit. Secutus est alter CN. Centumalus item CN. F. CN. N. superioris, vt creditur filius. Consul fuit anno DXXIV. cum L. Postumio Albino II. Anno proximo Procos. ex Illureis naualem egit X. Kal. Quinct. Tertius CN. Centumalus CN. F. CN. N. consul fuit cum P. Sulpicio Galba Maximo an. DXLII. Successorque fuit Q Fuluij Flacci quater consulis, post eius tertium consulatum. Cognominis huius origo mihi ignota est. Legi in Pandectis Florentinis Centemmanum appellatum fuisse Appium Claudium Cæcum. Ab eo nomine potuit hoc deduci, hoc est à centum manibus. Litteram verò N. in L. mutari Mallij pro Manliis, gemelli pro geminis exemplo sunt. Flaccorum primus M. Fuluius Q. F. M. N. COS. fuit anno primo belli Punici primi, post vrbem conditam an. CDXXCIX. cum AP. Claudio Caudice. triumphum egit de Vulsiniensibus Kal. Nouemb. Magister equitum fuit Ti. Coruncanio Dictatore Comitiorum habendorum caussa an. DVII. Huius filius Q. Fuluius M. F. Q. N. quater COS. Dictator, Censor, Magister equitum, & triumphalis, princeps huius gentis fuit. Primum consulatum egit nono post superioris Dictaturam anno cum L. Cornelio Lentulo Caudino, in eo de Liguribus triumphauit. Censor fuit cum T. Manlio Torquato an. DXXII. vitio tamen facti abdicarunt. Iterum COS. fuit post septem annos cum eodem Torquato II. etiam COS. Magister equitum an. DXL. Dictatore C. Claudio Centhone Dictatore Comitiorũ caussa. His comitiis COS. III. designatus est cum AP. Claudio Pulchro. ab

his cos. & vrbs obsidione Hannibalis liberata, & Capua capta est anno proximo, & Flaccus inuito collega, & senatus litteris non lectis supplicium de senatorib. Campanis sumpsit. Dictator fuit comitiorum caussa biennio post consulatum, & his comitiis IV. cos. designatur cum Q. Fa-
III bio Max. Verrucosso V. cos. Huius tres filij fuisse dicuntur Q. & L. Flacci, tertius datus est in adoptionem L. Manlio Acidino. Duo fratres tum primum consules codẽ anno fuerunt Q. Fuluius Q. F. M. N. Flaccus, & L. Manlius L. F. L. N. Acidinus Fuluianus an. DLXXIV. Ambo etiam ante consulatum triumpharunt, Fuluius anno proximo cos. des. Proprætore ex Hispania citeriore, Fuluianus an. DLXIIX. Proprætore ex eadem prouincia ouans rediit. Iterum etiam in consulatu Fuluius de Liguribus triumphauit. Censor postea fuit an. DLXXIX. cum A. Postumio Albino. lustrum fecerunt LI. in Censura L. Fuluium fratrem senatu mouit, quod Tribunus
IV Militum cohortem suam iniussu consulis domum dimiserit. Quartus est Q. Flaccus CN. F. M. N. qui cos. suffectus fuit in locum C. Calpurnij Pisonis vitrici sui, qui in magistratu mortuus est an. DLXXIII. Eorum collega fuit A. Postumius Albinus. Huius mater Quarta Hostilia damnata est, quod
V virum suum occidisse diceretur. Quinct. Ser. Flaccus, cuius parentes ignoramus, cos. fuit cum Q. Calpurnio Pisone an. DCXIIX. triumphum egit de
VI Vardeis ex Illurico. Anno proximo C. Flaccus collega fuit P. Scipionis Africani Æmiliani in secundo consulatu. Huius etiam parentes ignoran-
VII tur. Septimus M. Flaccus M. F. Q. N. cos. fuit an. DCXXIIX. cum M. Plautio Hupsaco. Procos. biennio post de Ligurib. Vocontieis, Salluuieisque triumphauit. Hic cum M. Flacco Prætore filio, alioque prætextato an. DCXXXII. occisus est cum C. Graccho TR. PL. à L. Opimio cos. Horum soror fuit Fuluia L. Cæsaris consularis, & Censorij vxor mater L. Cæsaris consularis, & Iuliæ matris M. Antonij Triumuiri reip. constituendæ, cuius vxor Fuluia, quæ C. Curionis antea, & P. Clodij vxor fuerat, & ingentes spiritus in Ciceronem, & postea in Augustum generum ostendit. Sub Domitiano Aug. C. Fuluius Valens annos natus XC. Cos. fuit cum C. Antistio Vetere, & in magistratu mortuus est an. DCCCXLVIII. Sub Seuero, & Antonino Impp. Fuluius Æmilianus consul fuit cum M. Nummio Ceionio Annio Albino an. DCCCCLIIX. Alter eiusdem nominis vltimo Gordiani Imp. anno cos. fuit cum Peregrino anno vrbis DCCCCXCVI. Iterum post quinquennium cum Vettio Aquilino sub Philippis Augg. Tertius Æmilianus cos. fuit post decennium à posteriore consulatu superioris cum Pomponio Basso II. sub Valeriano, & Gallieno Impp. Sub eodem Gallieno Imperatores Augusti appellati sunt tres Fuluij Macrianus Iunior, & Quietus, pater cum duobus filiis, sed ab Aureoli duce Domitiano victi, occisi sunt: ex eorum genere superstites Alexandri Magni imagine in omnibus ornamentis, & poculis vtebantur. eam Macrianorum familiam appellat Trebellius Pollio, & ex ea Cornelium Macrum. Postea collega M. CL. Taciti Imp. in secundo consulatu fuit Fuluius Æmilianus an. CIↃXXIIX.

FVRIA.

FVRIA gens patricia, vel vnico M. Camillo illustris, aliis etiam clarissimis

mis viris exornata est. Diuiditur in Fusorum, siue Medullinorum, vel Pacilorum, atque in Camillorum stirpes frequentiores. Phili quoq. & Purpureones eiusdem gentis sunt, sed pauci ex eis consulares fuerunt. Hos omnes constat Fusios primum dictos, vt Valesios, & Auselios, postea Fourios, siue Furios. Idque Fusorum cognomen indicat à Fuso Fusios dictos, vt ab Iulo Iulios, à Clauso Claudios, à Voleso Valerios, à Cosso Cornelios, à Licino Licinios, à Plauto Plautios, à Tullo Tullios. Lusit in hoc nomine eleganter Ouidius,

Cur ego non dicam Furia te Furiam?

Sub Tullo Rege Sp. Fusius pater patratus reperitur, Liuio teste, quem ex hac familia fuisse certum est. Fusos, & Medullinos, ac Pacilos XVII. inuenio obtinuisse Pontificatum Max. Consulatus XI. Tribunatus Militares XVII. Censuras duas, Camillos quinque assecutos fuisse inuenio Dictaturas VII. Triumphos quinque, consulatus quinque, Tribunatus militares VI. Censuram. Interreges fuisse ter. Philos duos totidem consulatus, Censuram, & triumphum adeptos fuisse. Purpureonem vnum consulatum, & triumphum consecutum. Primus Sex. Furius Medullinus Fusus cos. fuit I
cum Sp. Nautio Rutilo an. CCLXV. Secundus Sp. Furius cos. fuit post an- II
nos VII. cum K. Fabio Vibulano II. Tertius L. Furius cos. fuit an. CC- III
LXXIX. cum A. Manlio Vulsone. lustrum fecerunt VIII. ante primos Censores anno XLI. Quartus P. Furius biennio post cos. fuit cum L. Pinario IV
Mamercino Ruso. Quinctus Sp. Furius cos. fuit cum A. Postumio Albo V
Regillensi an. CCXXCIX. Hoc eodem anno P. Fusus consularis frater consulis occisus est. Iterum cos. fuit suffectus Sex. Quinctilio Varo, qui in hoc magistratu occisus est an. CCC. eorum collega fuit P. Curiatius Trigeminus. Sextus Q. Fusius Fusus Pont. Max. post quadriennium à superiore se- VI
cundo consulatu. Septimus Agrippa Medullinus Fusus cos. fuit cum T. VII
Quinctio Capitolino Barbato III. an. CCCVII. Octauus C. Fusus VIII
Pacilus, qui post quinque annos cos. fuit cum Manio Papirio Crasso. Censor septennio post consulatum cum M. Geganio Macerino. lustrum fecerunt XII. Tribunus militum fuit an. CCCXXVII. Nonus L. Furius Sp. f. Medullinus Trib. Mil. fuit sexennio ante su- IX
periorem. Iterum creatus est anno proximo post superioris Tribunatum. Tertio an. CCCXXXIII. Decimus L. Furius L. F. SP. N. Me- X
dullinus, sic enim à Verrio appellatur. cos. fuit an. CCCXL. cum M. Cornelio Cosso. Iterum quadriennio post cum CN. Cornelio Cosso. Septies Tribunus Militum fuit, quod huic, & Ser. Cornelio Maluginensi tantum concessum est. Primus Tribunatus fuit an. CCCXLVI. biennio post consulatum. Secundus post alterum biennium. Tertius ann. CCCLV. Quartus anno proximo. Quinctus biennio post quartum. Sextus anno sequenti. Septimus anno CCCLXII. Vndecimus est XI
C. Furius Pacilus, qui superioris C. Fusi Pacili filius, vt creditur, fuit. Consulatum gessit cum Q. Fabio Ambusto anno CCCXLI. Huius nepos, aut pronepos fuit C. Furius C. F. C. N. Pacilus, qui COS. XII
fuit cum L. Cæcilio Metello anno DII. Tertiusdecimus fuit M. Furius XIII
Fusus Tribunus Mil. anno CCCL. Quartusdecimus Sp. Furius L. F. SP. N. XIIII

Medullinus Lucij bis COS. ſepties Tribuni frater, quamuis hunc etiam
XV Lucium Liuius appellet, Tribunus Mil. fuit an. CCCLIII. Quinctuſdeci-
mus Agrippa Furius Medullinus Fuſus alterius Agrippæ, vt creditur filius
XVI Trib. Mil. fuit cum L. Medullino VII. an. CCCLXII. Sextuſdecimus eſt L.
Furius SP. F. L. N. Medullinus, qui Trib. Mil. fuit anno decimo poſt ſupe-
riorem cum M. Furio Camillo VI. Iterum decennio poſt Cenſor fuit cum
XVII M. Fabio Ambuſto an. CCCXC. luſtrum fecerunt viceſimum. Septimuſ-
decimus SP. Furius ſuperioris, vt creditur frater, Trib. Mil. fuit an. CCC-
LXXV. Hanc numeroſam familiam nimis ieiune perſecuti ſumus; quod
de ea hiſtorici non ſatis certa ſcripſerint; & Verrij Faſti in his tradendis
I deſiderentur. Camillorum primus ille princeps Romanæ Reip. alter Ro-
mulus dictus, cuius parentes ignoramus, M. Furius Camillus, cuius hono-
res maximi, & frequentes fuerunt, nam quinquies Dictator, ſexies Tribu-
nus militum fuit, quater triumphum duxit, ſemel Cenſor, ter Interrex fa-
ctus eſt. Hic tamen tantus, ac talis vir numquam conſul fuit, & exilium
paſſus eſt. Sed ex relegatione maior ei gloria nata eſt, & patriam liberandi
exilium ei occaſio fuit. Primus ei magiſtratus Cenſura fuit, quam cum M.
Poſtumio Albino Regillenſi egit an. CCCL. luſtrum fecerunt XVI. Primus
Tribunatus fuit biennio poſt, ſecundus tertio poſtea anno, anno proxi-
mo Interrex. Dictator anno CCCLVII. triumphum de Veientibus egit
quadrigis albis, biennio poſt tertio Trib. Mil. fuit, & an. CCCLXI. Inter-
rex II. Poſtea in exilium ob inuidiam miſſus capta à Gallis Senonib. vrbe
an. CCCLXIII. reſtitutus, & abſens Dictator II. factus Gallos vicit, & de
Ieis triumphauit. Anno proximo Dictator III. fuit rei gerundæ cauſſa
III. triumphum egit de Volſceis, Æqueis, Etruſceiſque eodem anno In-
terrex III. fuit. Quartum Tribunatum egit an. CCCLXVII. quinctum
poſt biennium, ſextum anno tertio poſt quinctum. Dictator IV. fuit an.
CCCXXCV. rei gerundæ cauſſa; ſed magis, vt ſeditio de plebeio conſule ſe-
daretur; tamen cum videret maioris ſeditionis occaſionem ex delectu; &
edictis oriri, abdicauit, Anno proximo Dictator V. triumphum quartum
egit de Galleis Senonibus. & conſule plebeio accepto à patribus, ac Præ-
tore vrbano, & duob. Ædilib. Curulibus patriciis creatis, ſeditio ſedata
I eſt. Primus Prætor vrbanus fuit SP. Camillus M. F. Alter L. Camillus M. F.
II bis Dictator, ſemel COS. fuit. Priorem dictaturam egit an. CDIII. comi-
tiorũ habendorũ cauſſa, & eiſdẽ comitiis COS. deſignatus eſt cũ AP. Clau-
dio Craſſino Regillenſi, ambo patricij fuerũt. Iterum Dictator fuit quar-
III to anno poſt conſulatũ rei gerundæ cauſſa. Tertius Camillus L. Furius SP.
F. M. N. conſul fuit an. CDXV. cum C. Mainio. Triumphum egit de Peda-
neis, & Titurtibus IIII. Kal. Octob. Iterum COS. fuit an. CDXXVIII. cum
IIII D. Iunio Bruto Scæua. Quartus longo interuallo M. Furius P. F. P. N. COS.
fuit cum Sex. Nonio Quinctiliano an. DCCLX. ſub Auguſto. Suetonius e-
tiam auctor eſt Ti. Claudium Cæſarem habuiſſe admodum adoleſcẽtem
ſponſas duas Æmiliam Lepidam Auguſti proneptem, & Liuiã Medullinã
Camillã è genere antiquo Camilli Dictatoris, quã ipſo die nuptiis deſti-
nato amiſit. Sed & ſub Ti. Cæſ. Aug. M. Furius M. F. P. N. Camillus Scribo-
nian. COS. fuit ſuffectus ex Kal. Iul. an. DCC. Nũc de Philis vidẽdũ eſt. Duos
conſulares reperio eodẽ nomine vtrũq. P. Furiũ Philũ appellari. prior COS.
fuit an. DXXX. cũ C. Flaminio. Hic SP. F. M. N. à Verrio notatur. Triũphum
egit

egit in consulatu de Galleis, & Liguribus IIII. Idus Mart. Censor fuit post annos nouem cum M. Atilio Regulo, sed in eo honore mortuus est, & Regulus abdicauit. Alter Philus COS. fuit cum Sex. Atilio Serrano an. DCXVII. Hic laudatur, quod Q. Metellum, & Q. Pompeium consulares inimicos suos in prouinciam Hispaniam duxerit legatos inuitus, testes suarum actionum. Purpureo vnus L. Furius SP. F. SP. N. ante consulatum triumphum egit Prætor de Galleis an. DLIII. quadriennio post COS. fuit cum M. Claudio Marcello. Sub Imp. Claudio an. CIↃXXII. consulem inuenio Furium Orfitum cum FL. Antiochiano. Idem Orfitus post trienniũ Pręfectus vrbi fuit. quo anno consules fuerunt M. C L. Tacitus, qui postea Imp. fuit, & M. Męcius Mẽmius Furius Balburius Cęcilianus Placidus sub Aureliano Imp. Post quadriennium Furius Lupus Præf. vrbi, & COS. collega Imp. Probi in secundo consulatu. Pręfecturam tenuit eo, & aliis duobus postea annis. Ante superiores consules Furia Sabinia Tranquillina Augusta vxor Gordiani III. Imp. fuit.

IVLIA.

IVLIA Patricia maiorum gentium in duas præcipuas stirpes scinditur Iulorum, & Cæsarum. Alia cognomina minus frequentia vsurparunt, vt Mento, & Libo, de quibus posterius dicemus. Iulorum familia duodecim maioribus honoribus vsos habuit, qui Decemuiratum legibus scribendis, Dictaturam, Censuram, Magisterium equitum, Consulatus VII. Tribunatus Militares consulari potestate IX consecuti sunt. Cæsares ante Augustum quinque, Dictaturas quattuor, Censuram, triumphos sex, Pontificatum Max. consulatus IX. obtinuerunt. Mento vnus consul. Libo I
alter consularis, & triumphalis. Iulorum primus C. Iulius L. F. COS. fuit an.
CCLXIV. cum P. Pinario Mamercino Ruso. Huius filius fuisse creditur C. II
Iulus C. F. L. N qui COS. fuit post septem annos cum Q. Fabio Vibulano II. Decemuir legibus scribendis fuit an. CCCII. legatus occisus est anno
deinde XIII. Tertius fuit Vopiscus Iulius Iulus, qui COS. fuit an. CCXXC. III
cum L. Aimilio Mamercino III. Hic fortasse superioris frater fuit. Quar- IV
tus C. Iulius. COS. fuit cum M. Geganio Macerino an. CCCVI. Hic fortasse x. viri filius fuit. II. COS fuit post annos XII. cum L. Verginio Tricosto. qui anno proximo refecti fuisse dicuntur, quod alij historici negant.
Quinctus L. Iulus, qui Vopisci filius fuisse creditur, Tribunus Militum V
fuit cum Mamerco Aimilio, & L. Quinctio Cincinnato anno CCCXV. Magister equitum fuit A. Postumio Tuberto Dictatore rei gerundæ caussa. Anno proximo COS. cum L. Papirio Crasso II. anno CCCXXIII.
Post hunc Sex. Iulius post Sex. annos Trib. Militum fuit: Huius parentes VI
ignoramus. Septimus C Iulus L. F. Vopisci N. Trib. Mil. fuit an. CCCXLV. VII
& triennio post iterum. Censor mortuus est an. CCCLXI. eique suffectus est M. Cornelius Maluginensis, qui cum L. Papirio Cursore lustrum fecerunt XVI. K. eo lustro vrbs à Gallis capta est. Religio fuit deinceps aliquem in demortui locum sufficere; quasi vero aliquid ad eam rem pertinuisset. Huius frater fuit L. Iulius, qui Tribunatum militum gessit anno VIII
CCCLII. & iterum post quadriennium. Ante hunc alter L. Iulius eun- IX
dem magistratum gessit biennio ante priorem superioris Tribunatum.

X eius parentes ignoramus. Decimus eodem nomine appellatus est. Tri-
XI bunus Militum fuit anno CCCLXV. Vndecimus eiusdem nominis si-
XII milem Tribunatum gessit anno CCCLXXIV. Duodecimus C. Iu-
lius Iulus Dictator rei gerundæ caussa in Castris dictus anno CCCCI.
I Cæsarum primus Sex. Iulius Sex. F. L. N. COS. fuit anno DXCVI. cum
II L. Aurelio Oreste. Post hunc alter Sex. Cæsar C. F. SEX. N. à Ver-
rio appellatur. COS. fuit anno DCLXII. cum L. Marcio Philippo.
III Eius successor L. Cæsar L. F. Sex. N. superioris frater patruelis cum P.
Rupilio Lupo anno primo belli Marsici consul fuit. Ab eo lex Iulia appellata est, qua ciuitas data fuit sociis, qui in officio manserunt, aut qui cito redierunt. Censor fuit anno proximo post consulatum cum P. Licinio Crasso, lustrum non fecerunt. biennio post occisus est cum fratre C. Cæsare Strabone, qui Ædilis Curulis fuit, Quæstor Trib. Milit. bis, X. vir agris dandis, adtribuendis, iudicandis, & Pontifex. Horum mater fuit Popillia, quam mortuam laudauit publice Q. Lutatius Catulus maior, horum frater vterinus, eique mulieri tum primum is honos datus est, qui antea tantum viris haberi solebat. Vxor L. Cæsaris Fuluia M. Fuluij Flacci viri consularis filia, qui cum C.
IV Graccho occisus est à L. Opimio COS. Huius filius L. Cæsar COS.
fuit cum C. Marcio Figulo anno DCXXCIX. cuius soror Iulia ex M. Antonio Marci oratoris filio Marcum Antonium Triumuirum, & Caium, & Lucium Antonios suscepit, postea P. Cornelio Lentulo Suræ consulari nupsit, qui in coniuratione Catilinæ Cicerone COS. occisus est anno proximo post L. Cæsaris consulatum. Hic semper optimarum partium fuit, nulla propinquitatis C. Cæsaris, vel M. Antonij habita ratione. Qua de caussa proscriptus est à Triumuiris, conseruatus à sorore inuito filio eius Antonio. Huius filius fuit alter L. Cæsar, qui cum man-
V datis de pace missus est ad Cæsarem initio belli ciuilis. Sequitur C.
Iulius C. F. C. N. Cæsar. cuius pater Prætor repentino mortuus est ann. DCLXVIIII. Auia paterna fuit Marcia Marcij Regis filia. Amita Iulia C. Marij septies COS. vxor, quam mortuam laudauit. In ea oratione dixit Iulios à Venere, & Ænea; Marcios à Numa Rege ortos. Mater ei fuit Aurelia, quæ eum Pontificem Max. vidit, & nescio, an COS. Initium Pontificatus fuit idem ille annus coniurationis Catilinæ, in qua consensisse insimulatus est. Quadriennio post COS. fuit cum M. Calpurnio Bibulo anno DCXCIV. Omnia solus per vim, & populum egit. L. Calpurnij Pisonis successoris in consulatu filiam duxit, Pompeia repudiata, ob P. Clodij Pulchri amorem, cum in Bonæ deæ sacris domi suæ Aurelia mater reperit Clodium veste muliebri indutum, Pompeia L. Sullæ Felicis neptis fuit, Q. Pompeio Rufo, & Comelia nata. Habuerat ante hanc vxorem Corneliam L. Cinnæ quater COS. filiam, ex qua Iuliam susceperat CN. Pompeij Magni vxorem. Ante Corneliam Cossutia Equitis Romani filia Cæsaris sponsa fuit. Post consulatum decem annos Gallias tenuit, postea cum exercitu aduersus CN. Pompeium, & consules Romam venit. Dictator à M. Lepido Prætore vrbano dictus est an. DCCIV. Iterum COS. anno proximo cum P. Seruilio Vatia Isaurico. quo anno victo Pompeio II. Dictator reip. constituendæ, M. Antonium Mag. Eq. dixit. III. COS. cum M. Aimilio Lepido anno DCCVII. fuit & III. Dictator anno proximo COS. IV. sine

IV. sine collega, censum vicatim egit. Eodem anno IV. Dictaturam iniit, quæ ei postea perpetua concessa est. In tertio consulatu quater triumphum egit. primum de Galleis & Germaneis, secundum de Pharnace Ponti Rege ex Asia, Tertium ex Ægypto de Rege Ptolemæo, Quartum de Iuba Mauretaniæ Rege ex Africa. In quarto consulatu quinctum egit ex Hispania. Anno DCCIX Dictator IV. vel potius perpetuus, consul V. occisus est Eidibus Martiis. Eius collega fuit M. Antonius. In hac quarta Dictatura ouans ex monte Albano VII. kal. Febr. reuersus est. Sororem habuit Iuliam nuptam M. Attio Balbo viro Prætorio, ex quo Attiam peperit. Attia C. Octauio C. F. C. N. Pron. nupta est, postea L. Marcio Philippo. C. Octauius Prætor fuit, & Procos. prouinciam Macedoniam rexit, in qua Imperator appellatus est. ex priore vxore Ancharia Octauiam Maiorem, ex Attia Octauiam Minorem, & C. Octauium, quem heredem C. Cæsar testamento reliquit. Quamobrem C. Iulius C. F. Cæsar appellatus est, quem etiam iure Octauianum aliqui vocant. Post Cęsares quinque de Mentone, & Libone agere polliciti sumus. CN. Iulius Mento fuit anno CCCXXII. cum T. Quinctio Penno Cincinnato L. Iulius L. F. L. N. Libo cum M. Atilio Regulo an. CCCCXXCVI. & triumphum egit de Sallentineis VIII. kal. Febr. cum M. Regulo collega. Sine cognomine antiquissima mentio est Proculi Iulij Senatoris, qui Romulo à Senatoribus, vt creditur, occiso iurauit se eum vidisse postea mandantē patribus, & populo, vt Quirinum appellarent, seque vt Deum colerent. Iulios etiam plebeios fuisse video, ex quibus Tribuni plebis fuerunt Ap. Iulius an. CCCIV. C. Iulius an. CCCXXX. L. Iulium Annalem, qui proscriptus est à Triumuiris, & Q. Iulium Candidum, qui patrem proscriptum prodidit, plebeios fuisse existimo. De Sexto Annali teste producto in reum, quem Cicero defendebat, notus est iocus; cum enim læsisset reum, & accusator. dic aliquid M. Tulli si potes, de Sexto Annali, tum Cicero versum ex sexto Annali Ennij recitauit,

Qui potis ingentes caussas euoluere belli.

Primus ex his cognomen ex lege Iulia Annali, quam pertulit, inuenit. Sunt qui putent Annales non Iulios sed Villios fuisse, legemque Villiam non Iuliam appellandam. Hæc de Iuliis ante Augustum. à quo, & à maiori auunculo C. Cæsare hæc familia super alias omnes excelluit. Nam, vt verum fateamur libertatis tempore non à patriciis solum; Valeriis, Corneliis, Fabiis, Æmiliis, sed etiam à plebeiis Cæciliis, & Fuluiis personarum, & honorum dignitate Iulia familia victa est. A Cæsare, & Augusto menses duo, qui antea Quinctilis, & Sextilis dicebantur; Iulius & Augustus appellati sunt. Ab eisdem omnes Imperatores Cæsares, & Augusti dicti sunt. Inter diuos falsos hi relati sunt, Diuus Iulius, Diuus Augustus, Diua Augusta, quæ Iulia post mortem Augusti appellata est, vt ex parte hæres. Diua Drusilla C. Cæsaris Caligulæ soror. Diua Iulia Diui Titi filia. Diua Iulia Augusta Seueri Imp. vxor. Diua Iulia Mæsa Elagabali, & Alexandri auia materna. Diua Iulia Mamæa Alex. Imp. mater. Diuus Philippus Senior. Diuus Philippus Iunior. & quæ vere Diua dicta est, FL. Iulia Helena, quam Sanctam Helenam dicimus, & veneramur. Ex hac familia præter supradictos Imperatores & Augustas fuerunt: Ti. Iulius Cæsar Augusti Cæsaris filius adoptiuus, C. Iulius Cæsar Ger-

manici filius TI.N. Augusti pronepos, Agrippina Augusta eiusdem Germanici filia Ti. Claudij Im. vxor mater Neronis Imp. Iulia Sœmias Augusta mater Elagabali Imp. Iulia Aquilia Seuera Augusta vxor eiusdem Imp. Iulia Paula Augusta, cuius cognationem ignoramus. Maximus Imp. & C. Iulius Verus Maximus Cæsar eius filius. C. Iulius Æmilianus Imp. & Q. Iulius Gallieni Imp. filius. FL. Iulius Crispus Cæsar Constantini Max. filius, & FL. Iulius Constantius Iun. Imp. Ex tanta gloria iterum in obscuras tenebras deciderunt: & vix fumi prætereuntis vmbra quasi in somnis visa sit, leuem quandam sui memoriam reliquit.

Nunc de Augusto, & eius liberis videamus; postea de iis, qui sub eo, & ceteris consulatus gesserunt. C. Octauius, ante adoptionem Magister equitum designatus fuit in locum M. Lepidi C. Cæsare IV. Dictatore an. DCCIX. post adoptionem COS. suffectus anno proximo, & III. vir Reip. constituendæ cum M. Aimilio Lepido, & M. Antonio ex ante diem V. Kal. Decemb. ad pridie kal. Ian. Sextas II. Triumuir in alterum quinquẽnium cum eisdẽ fuit, sed Lepidum abdicare cœgit, M. Antoniũ hostem Reip. declarauit, & vicit, terdecies cos. fuit, duas ouationes, tres triũphos egit, Tribuniciam potestatem XXXVII. accepit, Imperator XXI. appellatus est, Pontifex Max. fuit mortuo M. Lepido an. DCCXL. Post Actiacã victoriã, quæ DCCXXII. anno vrbis accidit, solus imperium tenuit, optimusq; Imperator fuit ad an. DCCLXVI. quo mortuus est. Priores XII. an. tyranni instar egit. Sponsas habuit duas Seruiliam P. Isaurici filiam, hanc reliquit vt priuignam M. Antonij duceret, Claudiam Fuluię ex P. Clodio Pulchro filiam: Sed eam intactam dimisit mores socrus exosus. Mox Scriboniam L. Libonis soceri Sex. Pompei Magni sororẽ, quæ duobus antea consularibus nupserat, & ex altero mater erat, duxit. Cum hac etiam diuortium fecit. Tandem Liuiam Drusillam, quæ postea Liuia Augusta dicta est, prægnãtem ex Ti. Nerone duxit. quæ post tres menses Neronem Claudium Drusum Imperatoris Ti. Claudij patrem peperit. Ex Scribonia Iuliam susceperat, quæ prius M. Marcello Octauię sororis Augusti filio, eoq. mortuo M. Agrippæ nupsit, qui tũc Marcellam eiusdem Octauię filiam habebat in matrimonio, & ex ea liberos: sed eam repudiatã Octauia Antonio M. F. collocauit. Agrip. mortuo Iulia T. Claudio Nero. priuigno Augusti nupsit, qui vxorem prægnãtem, & ex qua Drusum filiũ habebat, dimittere coactus est. Ea autem erat Agrippina M. Agrippæ, de quo diximus filia ex Cæcilia Attica Q. Cæcilij Attici Pomponiani, & Piliæ filia: quæ post diuortium abortum fecit; & nupsit C. Asinio Gallo Pollionis F. qui Salonini ex eadem pater fuit. Nepotes Augusti ex M. Vipsani Agrippa, & Iulia filia fuerunt tres Caius, Lucius, & Agrippa Postumus: neptes duæ Iulia, & Agrippina. Caium, & Lucium adoptauit emptos per æs, & librã à M. Agrippa patre. Ita ex Vipsaniis Iulij facti sunt. Iuliam duxit L. Paullus Censoris filius, ex his Æmilia Lepida nata est Ti. Claudij Imp. sponsa, postea repudiata, quod parentes Augustum offenderant. Agrippinam duxit Germanicus Neronis Drusi, de quo diximus, & Antoniæ Minoris filius. Erat autem Antonia M. Antonij Triumuiri, & Octauiæ maioris minoris sororis Augusti, de qua diximus, filia. C. & L. Cæsares Pontifices, consules designati, quamuis aliqui Caium COS. fuisse tradiderint, & principes iuuentutis mortui sunt, Caius in Lycia, Lucius Mas-

cius Maſſiliæ. Tunc Agrippam Poſtumum tertium nepotem, quem mox abdicauit, & Tiberium Neronem priuignum in foro per legem Curiatam adoptauit. Sic Nero ex Claudia familia in Iuliam venit prænomine retecto. Ti. Iulius Auguſti F. Cæſar appellatus eſt. Duas Iulias filiam, & neptem Auguſtus relegauit. natum ex nepte filium ali, adgnoſcique vetuit. A Tiberio Cæſ. Germanicus fratris filius adoptatus eſt, ita is quoque ex Claudio Iulius effectus eſt. Ti. Cæſar viuo Auguſto patre adoptiuo Tribuniciam poteſtatem XVI. accepit, Pontifex, & bis conſul fuit, Imperator VII. appellatus eſt. Poſt mortem Pontifex Max. conſulatum ter amplius accepit, Tribunic. poteſt. ad XXXVIII. auxit, Imperator octauum appellatus eſt. triumphos duos egit, ouationem vnam, triumphalia ornamenta bis conſecutus eſt. Vxores duas habuit, quas paullo ante retulimus, Agrippinam, ex qua Druſum ſuſcepit, & Iuliam Auguſti filiam; ex hac nullos liberos habuit. Druſus Liuillam ſiue Liuiam duxit Neronis Claudij Druſi, & Antoniæ Minoris filiam Ti. Claudij Auguſti, & Germanici Cæſaris ſororem, quæ ei Tiberium, & alios peperit. Sed à Seiano adultero perſuaſa virum veneno ſuſtulit. Tiberium Druſi filium C. Cæſar. Imperat. necari iuſſit. Germanicus Cæſar Ti. Cæſaris adoptiuus filius ex Agrippina Iuliæ filia, Auguſti vero nepte, vt antea dictum eſt, nouem liberos procreauit. ex quibus tres infantes perierunt: tres mares Nero, Druſus, & Caius, quem Caligulam dicebant; tres feminę fuerunt Agrippina, Liuilla, Druſilla, pro Liuilla alij Iuliam ſcribunt, quod ipſum denariis, & aſſibus C. Cæſaris confirmatur. Agrippinam duxit CN. Domitius Antoniæ Maioris filius Ahenobarbus, quæ ei Neronem peperit Imp. & poſtea Ti. Claudio Auguſto patruo nupſit, Nerone filio adoptato, à quo poſtea occiſa eſt. Iulia M. Vinicio, Druſilla L. Caſſio Longino ſiue M. Lepido nupſit. Has tres ſorores dicitur Caligula vitiaſſe, Druſillam in diuos retuliſſe, duas alias relegaſſe. Agrippinam Germanici vxorem, & duos filios Neronem, & Druſum Tiberius Cæſar Imp. variis criminibus excogitatis mori coëgit. Ipſum Germanicum per CN. Piſonē ſuſtuliſſe creditum eſt. Piſo damnatus pœnas dedit. Caius ſucceſſor Tiberij, cuius mortem acceleraſſe dicitur, eius crudelitatis heres, quadriēnium fere in imperio debacchatus eſt. Pontifex Max. COS. IV. Imp. II. Trib. poteſt. IV. & triumphalis occiſus eſt. Vxores habuit ante imperium Iuniam Claudillam M. Silani filiam, poſtea Liuiam Oreſtillam C. Piſonis, Lolliā Paulinam C. Memmij vxores abreptas, & mox dimiſſas; & Cæſoniam impudicam trium filiarum matrem duxit, ex qua filiam procreauit Iuliam Druſillam. Sed hanc cum matre percuſſores Caligulæ occiderunt. Hic finis Cæſarum fuit. Conſules ſub Auguſto tantum reperio Iulios ipſum Auguſtum, & Ti. Cæſarem, de quibus antea diximus, & Caium, ac Luciū M. Aggrippæ filios, nepotes Auguſti, quos à patre emptos adoptauit. Ex quibus C. Iulius Aug. F. Cęſar COS. deſignatus fuit, ſed non iniit an. DCCXLVII. Conſul vero fuit an. DCCLIII. cum L. Æmilio Paullo. L. Iulius Aug. F. Cæſar ſuperioris frater COS. deſignatus eſt an. DCCXLIX. ſed non iniit. Tertius poſt hos Germanicus Cæſar fuit, cuius pater naturalis Nero Claudius Druſus fuit, adoptiuus Ti. Iulius Cæſar. hic conſul fuit an. DCCLXIV. cum C. Fonteio Capitone. triumphum egit Procos. de Cheruſceis, Catteis, Angriuarieiſque Germaneis. VII. Kal. Iul. an. DCCLXIX. Iterum

ſub Tiberio patre, eiuſdem in tertio conſulatu collega fuit anno proximo, ſed aut non iniit, aut ſtatim abdicauit. Sub eodem Tiberio Druſus Cæſar filius non adoptiuus ſed naturalis COS. fuit cum C. Norbano anno DCCLXVII. Iterum COS. poſt ſex annos cum ipſo Ti. Auguſto. IV. & anno proximo Tribuniciam poteſtatem in decennium accepit: ſed poſt annum mortuus eſt. Hic etiam Germanicus appellatus eſt, & ouans Procos. de Germaneis rediit an. DCCLXXIIII. Poſt Caligulã ante Maximinũ Imp. hos conſules inuenio. Primus eſt C. Iulius Atticus Veſtinus, qui COS. occiſus eſt an. DCCCXVII. ſub Nerone Imp. Eius collega fuit P. Silius Nerua, quem etiam Silianum appellarunt. Sub eodem Imp. C. Iulius Rufus COS. fuit biennio poſt cum C. Fonteio Capitone. Eiſdem COS. C. Iulius Vindex Proprætore in Galliis primus aduerſus Neronem cum exercitu ſe in libertatem vindicauit, Galbámq; vt idem faceret, exhortatus eſt. Sub Veſpaſiano Imp. CN. Iulius Agricola Iulij Græcini eruditi viri filius COS. ſuffectus fuit cum Domitiano Veſp. Aug. F. VI. an. DCCCXXIX. Huius Agricolæ vitam conſcripſit P. Cornelius Tacitus eius gener. ortum fuiſſe ait ex Foroiulienſi Colonia, patre, quem diximus Græcino, quem C. Cæſar Caligula, quod noluerit M. Silanum accuſare, interfecit. matre Iulia Procilla, vtroq; auo equite procuratore Cæſaris. vxor eius Domitia Decidiana. allectus eſt à Veſpaſiano inter patricios. poſt conſulatum filia collocata in Britanniam miſſus. ex victoria Britannica ornamenta ei triũphalia à Domitiano Imp. decreta, & ſtatua. ſucceſſore miſſo, annos natus ſex & quinquaginta Romæ mortuus eſt. ſub eodẽ Domitiano C. Antius, Iulius Quadratus COS. fuit ex Kal. Iulis cũ M. Lollio Paulino Valerio Aſiatico Saturnino an. DCCCXLV. Sequitur Iulius Ferox COS. ſuffectus cũ Acutio Nerua an. DCCCLII. ſub Traiano Imp. Quincto deinde anno Ti. Iulius Candidus II. & A. Iulius Quadratus II. COS. fuerunt. quorum cõſulatus priores cõſcripti non ſunt. Quamobrem ſuffectos fuiſſe credidimus. Biennio poſt C. Iulius Seruilius Vrſus Seruianus COS. fuit ex Kal. Iulis cũ Surano II. Iterum an. DCCLXIII. etiam ex Kal. Iulis cum L. Fabio Iuſto ſub eodem Traiano. Tertium COS. fuit ſub Hadriano, cuius ſororem duxerat, & ab eo XC. annos natus occiſus eſt. Hic etiam appellatur Ser. Seruianus. eius collega fuit C. Vibius Iuuẽtius Verus. conſules fuerunt an. DCCCXXCVI. Sub Traiano C. Iulius Africanus bis COS. fuit. Priori conſulatu an. DCCCLX. COS. ſuffectus cum Clodio Criſpino ex Kal. Iul. in ſecundo collega fuit Im. Traiani in ſexto cõſulatu poſt quadriennium. Secutus eſt Ti. Iulius Alexander. qui COS. ſuffectus fuit ex Kal. Iul. an. DCCCLXIX. cũ M. Erutio Claro, ſub eodem Traiano. Sub Hadriano Q. Iulius Balbus cos. fuit cum P. Iuuentio Celſo an. DCCCLXXXI. Et ſexto poſtea anno. L. Iulius L. F. Atticus Acilianus cum Pompeiano Luperco. Sub Pio Imp. C. Iulius Seuerus, & M. Rufinus Sabinianus COS. fuerunt an. DCCCCVII. Sub Marco & L. Vero Imp. C. Iulius Macrinus COS. fuit cum L. Cornelio Celſo poſt annos IX. Et ſub Imp. Pertinace C. Iulius Fructus Clarus COS. fuit cũ Q. Sofio Falcone an. DCCCCXLV. Sub Alex. Imp. Iulius Lupus COS. fuit cũ Maximo an. DCCCCXXCIV. Maximinus Imp. patre Micea matre Ababa altero Gotho, altera Alana in Thracia natus à magnitudine corporis appellatus eſſe videtur. Cuius filius C. Iulius Verus Maximus appellatus eſt. barbaris feriſq; moribus pater biennio Imp. fuit P. M. Trib. Pot. III. COS.

II. Pater

II. Pater patriæ occisus est cum filio Cæsare. Sub eodem Imp. COS. fuit. C.Iulius Africanus collega eiusdem Imp.anno DCCCCXXCIIX. & anno proximo COS.suffectus ex kal. Mai Iulius Silanus cum Messio Gallicano. Sub Gordiano C. Iulius Arrianus, & Æmilius Papus COS. fuerunt anno DCCCCXCV. Imp.M.Iulius Philippus Pont.Max.Trib.Pot. VI.COS.III.cum filio eiusdem nominis Pontifice Trib.Pot.III.COS.II.Procos. occisi sunt. C.Iulius Æmilianus Imp. Pont.Max. Trib. Pot.COS. occisus est. Q.Iulius Licinius Saloninus Gallienus Cæsar Gallieni Imp. filius cum patre occisus est.Iam vero C.Iulius Capitolinus collega fuit in consulatu, secundo L.Domitio.Aureliano Im.an.CIↃXXVI.FL.Iulius Crispus Cęs.Im. Constãtini Maximi nothus filius post triennium Cos. fuit. cũ Imp.C. Aurelio Licinio V.& II.cum FL. Valerio Constantino Iuniore. II.ann.MLXXII. sub Constantino Max. & eodem Licinio Impp. FL. Iulius Constantius Imp.annis XXV.imperauit. Cos. fuit decies. triumphum egit Cos. VI. de Magnentio, Decentióque tyranneis ex Gallia Pridie Kal.Mai an.CIↃCVI. Consulem postea vnum tantum inuenio Iulium Felicem Valẽtinianum, qui cum Sext. Aurelio Victore Cos. fuit anno CIↃCXX. sub Valentiniano Valente & Gratiano Augustis.

IVNIA.

IVNIA duplex & patricia, & plebeia, vtraque nobilis fuit. Sed illa vnico viro Consulari pręfulsit L.Iunio Bruto, qui & primus Consul fuit, & auctor libertatis populi Romani: plebeia in plures stirpes propagata XIII. Consulares viros ante Augusti imperium habuit. Eorum cognomina hæc sunt: Bruti, Scæuæ, Bubulci, Peræ, Pulli, Silani, & Penni. Lucius ille Brutus M. Iunij. & Tarquiniæ sororis L. Tarquinij cognomento Superbi Regis filius, stultitiæ simulatione, ne à Rege Superbo, vt Marcus frater, & pater occideretur, Bruti cognomen accepit. Sed post illud Sex. Tarquinij facinus, qui Lucretiæ Sp. Tricipitini filiæ, L. Tarquinij Collatini vxori vim intulit, sapientiam detexit, & primus Regibus exigendis auctor fuit. quamuis iam tum Tribunus Celerum esset, quo magistratu vsus est in abrogando Regibus imperio. Primus Consul fuit; siue Prætor, sic enim à præeundo dicebatur; cum eodem L. Collatino, quem tamen abdicare se magistratu coëgit, & in exilium abire extra vrbem propter odiosum Tarquinij nomen; collega subrogato P. Valerio Publicola, quem tunc Valesium Popliculam dicebant, in prœlio occisus est. Aruntem enim Superbi filium, ita inuasit, vt ambo ictu contrario ceciderint, vt Cicero in Tuscul. auctor est. Id prœlium fuit pridie Kalendas Martias anno post vrbem conditam ducẽtesimo quadragesimo quarto. Eum mortuum matronæ annum luxere. Vxor eius fuit Vitellia, siue Gellia, cuius fratres Marcum & Manium, cum duobus filiis suis Tito, & Tiberio, & fratris filiis, vt quibusdã placet, atq; sororis Collatini Lucio, & Marco filiis, & Aquilliis ob coniurationem interfecit. statua ei decreta est, atque statuta in Capitolio ex ære inter regum statuas gladium distringentis habitu, vt Plutarchus affirmat. Idem Possidonium refert asserere ex tribus filiis duos securi interfici iussisse, tertium infantem relictum, à quo familia Brutorum deducta sit. Alios ex Bruti dispensatore

ortos fuisse dixisse, eos præsertim qui M. Bruti odio, qui C. Cæsarem cum D. Bruto, & C. Cassio, ac ceteris coniuratis interemit, flagrarent. Hanc vero patriciam L. Bruti familiam Dionysius à quodam Æneæ socio progenitam scribit. Plebeius vetustissimus L. Iunius C. F. Paterculus, qui primus Tribunus plebis fuit cum L. Sicinio L. F. Veluto anno XVI. post Reges exactos, hoc est ann. CCLIX. vt ex Asconio in Corneliana didicimus. quamuis pro L. Iunio Lauinium quidam scripsere. hos C. Licinium, L. Albinum Liuius appellat: Dionysius L. Iunium Brutum, & C. Sicinium Bellutum, & his tres alios additos C. & P. Licinium, & C. Iusillium Rhiuganum. Brutum illum Tribunum appellatum fuisse, non quod sanguine cum L. Iunio Consule coniungeretur; sed quod eo nomine ab amicis laudaretur, ab inimicis irrideretur. Post hunc Q. Iunius Tribunus Plebis fuit anno CCCXIV. consul primus D. Iunius Brutus Scæua cum L. Furio Camillo, iterum an. CCCCXXIIX. fuerat Magister equitum ante quattuordecim annos Q. Publilio Philoni Dictatori rei gerundæ caussa. Alter eodem nomine D. Brutus Scæua consul fuit anno CCCCLXI. cum Q. Fabio Maximo Gurgite. Hunc superioris filium fuisse probabile est. Vtrumque Sæuam non Scæuam quidam appellãt, sed plerique omnes Scæuam, quod placet; cum videam Scæuolam siue Scæuulam cognomen Muciorum ab hoc deductum; siue à sinistra, siue ab omine, aut augurio bono. Sinistra enim auspicia Romanis meliora fuere; vt pote quæ sinerent rem fieri, sic enim interpretabantur. Ea Græce σκαιά dicuntur. Sic Festus ait Scæuam & in bona, & in mala re vocari. Et Varro lib. VI. de lingua Latina pueris refert turpiculam rem suspendi in collo, ne quid obsit bonæ Scæuæ causa, vnde Scæuola appellatus est, Scæuumque bonum esse omen dicit: quod sinistra bona auspicia existimarentur. Bubulci Bruti duo item consulares fuerunt, quorum alter ter Consul, bis triumphalis, Dictator, censorque semel, ac bis Magister Equitum: alter iterum consul triumphauit, ambo C. Iunij dicti Caio patre, Caioque auo prognati Verrio Flacco auctore sunt. Prior enim consul fuit anno CDXXXVI. cum Q. Aimilio Barbula, iterum quarto demum anno cum L. Papirio cursore quinctum consule. anno proximo Magister Equitum fuit C. Sulpitio Longo Dictatore rei gerundæ caussa. Tertium consul cum collega suo Q. Barbula iterum eodem anno designatus est, & de Samnitibus Nonis Sextilib. in consulatu triumphum egit. Barbula de Etrusceis Idib. Sextil. Biennio post iterum Magister Equitum L. Papirio Cursore iterũ Dictatore rei gerundæ caussa, quo anno, vt Verrius asserit, Dictator, & Magister Equitum sine consulibus fuerunt. Censor cum M. Valerio Maximo an. CDXLVII. lustrum fecit XXVII. L. Antonium senatu mouit, quod virginem repudiasset sine amicorum consilio. Dictator de Æqueis. III. Kal. Sextil. an. CDLI. iterum triumphum egit. Ædem salutis, quam consul vouerat. censor locauerat, Dictator dedicauit. Eam ædem qui primus ex Fabiis pictor appellatus est, pinxit. Huius filius vt creditur, Consul fuit an. CDLXII. cum L. Postumio Megello tertium, qui Interrex erat. Iterum Consul de Lucaneis, & Bruttieis Non. Ian. ann. CDLXXVI. triumphum egit. Eius collega fuit P. Cornelius Rufinus iterum Consul. Post hos tres consulares Brutos accepimus fuisse, nullo alio cognomine distinctos. Quorum primus M. Iunius M. F. L. N. consul fuit cum A. Manlio Vulsone anno post vrbem conditam

DLXXV.

DLXXV. Huius, vt arbitror pater Prætor Vrbanus fuit tertio decimo antea anno. annóque ei proximo P. Iunius Brutus Prætor Tuscos prouinciam obtinuit, & postea Pro prætore in vlteriorem Hispaniam profectus est. His temporibus, vt Valerius Max. scribit, Marcus, & Decimus Bruti primi in funere patris gladiatores dederunt anno DXLI. sed Florus lib. XVI. id D. Bruto soli defert bello Punico primo. Alter consularis D. Brutus, quem M. F. Cicero in Bruto fuisse scribit, in consulatu collega fuit P. Cornelij Scipionis Nasicæ Serapionis cognomento appellati anno vrbis DCXV. Post consulatum Callaicus appellatus est, & triumphum gessit Proconsule de Lusitaneis, & Callaiceis ex Hispania Vlteriore. De hoc Plutarchus, post Ciceronem refert non vt ceteros mense Februario, sed Decembri parentasse. Eundem Attio familiarem fuisse, & ab eo templa de manubiis ornata versibus Attij decorasse alij conscripserunt. Huius filius ex Clodia vxore D. Brutus D. F. M. N. à Verrio censetur, collega Mamerci Lepidi Liuiani an. DCLXXVI. Non desunt, qui supra scriptis inserant M. Iunium Pennum, quem M. F. M. N. Verrius appellat, & fuisse existiment M. Bruti consularis filium, ac patrem D. Bruti Callaici. Hic consul fuit cum Q. Ailio siue Allio Paito anno vrbis DXXCVI. Huius filius M. Pennus laudatur à Cicerone, vt pote qui in tribunatu plebis C. Gracchum exagitarit Quæstorem an. DCXXVI. Eúmque Ædilicium mortuum fuisse asserit. Ante hos tamen M. Iunius Pennus Prætor Vrbanus fuit anno DLII. & post annos XXIX. alter M. Pennus Hispaniam citeriorem Prætor optinuit. quem illius filium esse existimo, hunc verò eundem illum consulem. Peræ cognomine duos Consulares reperio, quorum alter Censorius, & bis triumphalis; alter Dictator, & Censor fuit. Prior D. Iunius D. F. D. N. Consul fuit anno CDXXCVII. cum N. Fabio Pictore, & in eodem consulatu bis triumphum egit V. Kal. Octob. de Sassinatibus, & Non. Febr. de Sallentineis, Messapieísque Censor fuit anno quingentesimo cum L. Postumio Megello, qui Prætor etiam erat, & eo in magistratu mortuo D. Pera abdicauit. Sunt, qui suspicentur hunc Peram D. Scæuæ consularis filium fuisse, & alterius Scæuæ consularis nepotem. quod à temporum ratione alienum non est. Sed id, vt incertum omittamus. Alter Consularis M. Pera D. F. D. N. Superioris vt arbitror filius, consul fuit cum M. Aimilio Barbula anno DXXIII. & Censor quinquennio post cum C. Claudio AP. F. Centhone, lustrum fecerunt XLII. Dictator verò rei gerundæ caussa post pugnam Cannensem anno DXXXVII. Magistrum Equitum dixit TI. Sempronium Gracchum Ædilem curulem. Eisdem temporibus Pulli cognomine L. Iunium C. F. L. N. consulem fuisse inuenio cum P. Claudio Pulchro anno vrbis DIV. vrgente bello Punico primo: Sed ambo consules classem amiserunt, & Pulcher damnatus à populo est, Pullus necem sibi consciuit. Eisdem consulibus tertij ludi Sæculares acti Antiate, & Liuio auctoribus. In hæc etiam tempora incidit, quod Plinius lib. XXXIV. cap. VI. scribit P. Iunio, & TI. Coruncanio interfectis à Teuca Illyriorum regina tripedaneas statuas positas fuisse. Sed Polybius lib. ij. Eos C. & L. Coruncanios appellat, & vnum tantùm ex his occisum fuisse an. DXXIII. Ad Silanos consulares ventum est, quos ex Manliis Torquatis originem duxisse indicant Ciceronis verba libro primo de

finib. cui Valerius Max. lib. v. cap. VIII. & Florus lib. LIV. subscribunt. Nam T. Manlius A. F. T. N. Torquatus, qui cum CN. Octauio Consul fuit anno vrbis DXXCIIX. cum Decimo Silano filium in adoptionem dedisset, ísque Prætor Macedoniam optinuisset, de prouincialium querellis domi audiuit, erat autem iuris ciuilis, & Pontificij peritissimus; cúmque contra filium pronuntiasset, in conspectum suum venire vetuit, filius eadem nocte laqueo sibi necem intulit. at pater adolescentis funeri non interfuit, & se consulentibus aditum patere iussit. Hac de causa titulum extare scio cuiusdam sepulchri Virginis Vestalis Maximę, cuius apud Tacitum lib. iij. mentio fit, vt C. Silani pro Consulis Asiæ sub Tiberij Cæsaris sororis, quæ cum C. Silani filia esset Iunia Torquata dicta sit. Ex veteribus Silanis M. Iunium Prætorem fuisse cognouimus anno vrbis quingentesimoquadragesimoprimo. Huncarbitror à Boijs occisum fuisse post annos XVI.

Primus M. Silanus Consul fuit anno Sexcentesimoquadragesimoquarto. cum Q. Metello Numidico. Hic male cum Cimbris pugnauit, & accusatus est à CN. Domitio Tribuno plebis quinquennio post, apud populum duæ tantùm tribus Sergia, & Quirina damnarunt. Huius filius, vt arbitror D. Silanus M. F. Consul fuit cum L. Licinio Murena anno vrbis Quingentesimononagesimoprimo. Hic primus in Senatu à Cicerone Consule rogatus, cum designatus esset, sententiam in P. Cornelium Suram, & Cethegum Catilinæ socios dixit. Huius vxor Seruilia fuit Soror M. Catonis mater M. Bruti, qui adoptione in Seruiliam gentem insertus est. Itaque appellatur in Philippicis, & in denariis eius nomine signatis Q. Seruilius Q. F. Cæpio Brutus. Huius sorores tres fuere Iuniæ dictæ ex Silano, vt arbitror, patre natæ, quarum vna M. Aimilio Lepido Pontifice Maximo, & postea Triumuiro reipublicæ constituendæ nupsit, altera C. Cassio percussori Cæsaris, quam Tertiam, siue Tertullam cognominatam fuisse accepimus, de qua notus est Ciceronis iocus. Nam cum malè audiret Seruilia, quod à Dictatore prædia emeret minimo pretio: nil mirum inquit ille, Tertia deducta est. De alia Iunia sorore nihil accepimus. Tacitus in calce libri tertij, Iuniam C. Cassij vxorem obiisse ait sexagesimoquarto post Philippensem pugnam anno. Viginti clarissimarum familiarum imagines antelatas, Manlios, Quinctios, aliáque eiusdem nobilitatis nomina. Seruiliæ, & Catonis mater fuit Liuia M. Drusi Tribuni plebis soror. M. Bruti percussoris Cæsaris pater post mortem Syllæ bellis ciuilibus à Pompeio occisus est, cum Florus M. Brutum appellat libro nonagesimo.

Alij duo eodem prænomine, & cognomine fuerunt, M. Brutus pater vir Prætorius, iuris ciuilis peritissimus, qui multis in locis à Cicerone, & à Pomponio in Digestis laudatur; & M. Brutus filius accusator dictus, quem L. Crassus multis iocis vexauit. Fuit etiam percussor Cæsaris D. Brutus Marci propinquus. hic ab A. Posthumio Albino adoptatus A. Postumius Bruti filius Albinus appellatus est. Consul designatus Mutinæ à M. Antonio obsessus est. Ab eodem postea occisus est, & parum viriliter collum percussori præbuit, vt Valerius obicit. At M. Bruti vxores duæ Claudia Appij Pulchri filia, & Porcia Catonis auunculi

culi filia, quæ prius ex M. Calpurnio Bibulo Cæsaris in Consulatu collega filium habuit. Porciæ, Bruti interitus à multis laudantur; quos ego minime laudo. At eorum igniculos virtutis suspicio. Fuerunt enim in Bruto magna quædam animi ingenij, & eruditionis atque eloquentiæ bona. Reliquit orationes, & de philosophia libros, qui non extant.

Ad Silanos redeo, quorum cognomen à Silo deductum esse censeo, non vt quidam existimant à Sylla, qui eos Sillanos conscribunt. Silus Sergiorum, & Liciniorum cognomen, eum significat, vt Festus refert, qui naso sursum versus repando sit, & galeæ Silæ dicebantur ab eadem similitudine. Hos patricios fuisse, vt Torquatos, à quibus originem ducunt, quærendum Censeo. auget suspicionem, quod collegas habuerint plebeios in Consulatu: alter Metellum Numidicum, alter Murenam.

Sub Augusto tres Consules Silanos inuenio. M. Silanum collegam Augusti nono Consulatu, anno Septingentesimouigesimooctauo, quo anno Ianus Clusus est. Hunc D. F. M. N. quidam appellant, vt ceteris Consularibus coniungant. C. Silanum C. F. qui post octo annos Consul cum C. Furnio fuit, quo anno ludi sæculares quincti acti sunt. C. Silanum Caij filium Marci Nepotem Flaminem Martialem, qui anno Septingentesimosexagesimosecundo Consul fuit cum P. Cornelio Dolabella. Sub Tiberio Cæsare duo Consules Silani fuerunt, M. Iunius M. F. qui cum L. Norbano Balbo Cos. fuit anno Septingentesimoseptuagesimoprimo & AP. Silanus, qui nono postea anno Consul fuit cum P. Silio Nerua Marci Silani filia Iunia Claudilla nupsit C. Caligulæ ante adeptum imperium, quæ ex partu mortua est. Socerum idem Imperator ad necem compulit. Marci frater D. Silanus Iuliæ neptis Augusti adulter exilium voluntarium suscepit, vt Tacitus libro tertio scribit. Temporibus. Ti. Claudij Imperatoris D. Silanus Appij filius consul fuit cum Q. Haterio Antonino anno Octingentesimoquinto. Hunc Proconsulem Asiæ, & fratrem Lucium generum Ti. Claudij Imperatoris Agrippina Neronis mater occidi iussit, ne filio præferretur in imperio. Eos Tacitus initio libri decimitertij appellat Diui Augusti abnepotes, Plinius verò libro septimo, " capite decimotertio naturalis historiæ, Marcus Silanus, inquit, nepos " neptis Augusti, natus quo anno excessit è vita Augustus, Asiam ob- " tinuit post Consulatum, à Nerone veneno sublatus. Idem Tacitus libro decimo quinto refert Torquatum Silanum mori coactum à Nerone, qui Diuum Augustum atauum ferebat. & libro decimosexto huius sororem Lepidam C. Cassij vxorem, & amitam L. Silani, quem etiam occidi iussit.

Sub Hadriano Imperatore Iunius Silanus Sisenna cum Hibero Consul fuisse dicitur anno DCCCXXCV. In titulo tamen quodam Prænestini monumenti exstat mentio horum Cos. Q. Iunij Silani, & L. Septimij Valeriani, in quo titulo mentio fit Ælij Augusti liberti. Sub Commodo duo Silani eodem anno consules fuerunt Cassiodoro anno DCCCCXLI. alterum Iunium, alterum Seruilium quidam appellant. Maximini verò temporibus consules suffecti ex kal. Mai Iunius Silanus, & Messius Gallicanus anno DCCCCXXCIX. Sub quibus Maximino abrogatum imperium est,

& Gordiani Africani Imperatores appellati sunt. Maximi filio C.
Iulio Maximo Cæsari Iunia Fadilla proneptis Antonini Imp. sponsa
coniuncta non est, sed post eius cædem Toxotio nupsit eiusdem familiæ
Senatori, & postea Prætori, cuius poëmata legit Iulius Capitolinus. Enu-
merat idem ex Iunij cordi indagatione arras, & munera regia sponsæ da-
ta. Sed nos ceteros consulares Iunios persequamur, quorum varia cog-
nomina fuerunt. Primus sub caligula Sex. Iunius celer cum Sex. Nonio
II Quinctiliano consul suffectus ex kal. Iuliis fuit anno DCCXCII. Al-
ter Q. Rusticus collega Imperatoris Hadriani in tertio consulatu
III anno DCCCLXXI. Tertius eiusdem nominis, quem etiam Præfe-
ctum Vrbis fuisse sub. M. Antonino, & L. Vero Vlpianus significat,
eius collega in consulatu Vettius Aquilinus, vel vt in titulo cuiusdam
monumenti est, Q. Flauius Tertullus Kal. Iul. anno DCCCCXIV.
Hunc existimo bis consulem fuisse, eumque esse, quem Iulius Capito-
linus ait summum philosophum Stoicæ disciplinæ, cuius auditor
Marcus Imperator fuit eique mortuo statuas à Senatu postula-
IV uit. Anno proximo A. Iunius Pastor Consul fuit cum L. Papirio
Æliano, siue cum M. Pontio Læliano. Quinquennio post T. Iu-
V nius Montanus cum L. Vettio Paullo. Altero anno hoc est DCCCC-
VI XXII. sub eodem Marco Imp. L. Iunius Clarus cum M. Aurelio Seuero,
VII quem etiam Cethegum quidam vocant. At sub Valeriano, & Gallie-
no Iunius Donatus cum Cornelio Sæculari iterum Consule anno CIↃ-
VIII XII. quo anno Valerianus Imp. à Persis captus est. Sub Probo Iunius
IX Messala Consul fuit cum Grato anno CIↃXXXI. Item C. Iunius Tiberia-
X nus anno proximo collega Imp. Probi IV. Secundus eiusdem consula-
tus fuit cum Cassio Dione anno CIↃXLII. Sub Diocletiano, & Maximi-
XI niano, quo tempore idem Tiberianus Præfectus Vrbi fuit. Inter hos
duos consulatus M. Iunius Maximus, qui etiam Vrbis Præfectus fuit, bis
XII Consul fuit. Namque anno CIↃXXXV. Consul suffectus ex kal. Iul. cum
M. Aurelio Maximiano, qui postea imperium optinuit, & biennio post
XIII Consul ordinarius fuit cũ Vettio Aquilino sub Diocletiano Imp. Fuit al-
ter Iunius Maximus cum Imp. Maxentio IV. Consul suffectus anno CIↃLX.
XIIII Sub Constantino, & Licinio Flauius Iunius Rufinus Cos. fuit quarto-
XV decimo anno post superiorem cum Acilio Seuero. Postremo Iunius
Quartus Palladius collega fuit in Consulatu Septimo Imp. Theodosij
Minoris anno CIↃLXIX. & eisdem temporibus idem Palladius Præfe-
ctus vrbis, & Pręfectus Prętorio fuit. Hęc de Consularibus Iuniis. Trium-
phalia ornamenta C. Iunius Blæsus tulit anno vrbis DCCLXXV. Pro-
consul Africæ permittente Tiberio Cæsare quod auunculus Ælij Seiani
Præfecti Prætorio esset, qui tum plurimum poterat eidemque permissum
est, vt Imp. more maiorum salutaretur à militibus post victoriam de Tac-
farinate & Numidis, vt Tacitus lib. III. & IIII. refert. Huius fortasse
filius fuit à Vitellio Imp. occisus Iuniis, & Antoniis auis clarus, vt Taci-
tus lib. XIX. refert de quo fortasse Sudas in Apicio. Tulit etiam simil.
ornamenta L. Silanus Appij filius, cui Octauia Ti. Claudij Imp. filia desti-
nata fuit, quam Nero Imp. duxit vxorem, cum legatus de Britanneis vi-
ctoriam obtinuit anno. DCCXCVI. Hunc eiusque patrem de medio sustulit
Idem Claudius Imperator, eiusque fratrem Decimum Silanum Asię Pro-
consulem

consulem Agrippina post Tiberij mortem, vt supra diximus.

LICINIA.

LICINIA Familia plebeia, sed clara, ac nobilis in quattuor consulares præcipuas cognominibus distinctas stirpes propagata est: Caluorum, Crassorum, Lucullorum, & Murenarum. Sed & Vari, & Getæ, & Neruæ, aliique minus clari extitere, de quibus postea dicemus. Primus Tribunus plebis C. Licinius fuit anno CCLIX. vt Liuius scribit, C. & P. Licinij cum aliis trib. vt Dionysius, ac post XIII. annos SP. Licinius. Primus quoque Tribunus militum consulari potestate de plebe P. Licinius Caluus anno CCCLIII. ita ceteri plebeij cedere debent Liciniis, quod primi & plebeios, & patricios magistratus fuerint consecuti. Magister Equitum è I.
plebe primus C. Caluus, consul plebeius secundus fuit C. Licinius Caluus Stolo, quem constat auctorem fuisse, vt alter Consul plebeius esse posset. Namque vt Liuius refert, M. Fabio K. F. M. N. Ambusto, qui Tribunus militum bis, Censor, & Pontifex Maximus fuit, duæ filiæ natæ sunt, quarum alteram duxit Ser. Sulpicius Rufus prætextatus, qui Tribunus militum fuit anno CCCLXII. Minor huic C. Caluo Stoloni nupsit. Hanc ferunt inuidia sororis, quæ patricio nupta amplissimis magistratibus domum exornatam cerneret, impetrasse à patre, & à viro, vt in hanc rem maxime incumberent: vt plebeij patricios magistratus consequi possent. Tum Caluus Tribunus plebis leges promulgauit, quarum alteram facilè pertulit, ne quis ciuis Romanus supra quingenta iugera possideret: alteram de plebeiis consulibus, de qua magnæ contentiones ortæ sunt. Sed ita in ea re perstitit Caluus, vt non permiserit comitia vlla haberi, nisi hac lege perlata. Ita idem Caluus cum L. Sextio Laterano refectus quinquies Tribunus plebis fuit, & curulibus magistratibus toto eo quinquennio Roma caruit. quorum primus fuit post vrbem conditam annus CCCLXXVII. Consul fuit anno CCCXXCIX. cum C. Sulpicio Petico, iterumque triennio post cum eodem collega. Sed quarto post alterum consulatum anno sua lege Licinia damnatus est, quod vltra quingenta iugera cum filio emancipato, cui donationem in fraudem legis fecerat, possideret: Hunc primum Stolonem dictum fuisse Varro ait: quod nullus stolo in eius agris reperiretur: eósque identidem tolli iuberet. Sunt autem stolones arborum stirpes, ac radices, quæ arantibus obsunt. Verrius hoc ei cognomen non adscripsit, qui eum dixit fuisse C. F. P. N. suspicor eius auum fuisse eum, qui primus Tribunus militum è plebe fuit cum quinque patriciis. Cuius filius P. Caluus quadriennio post patrem eundem magistratum obtinuit. Post quem alter C. Caluus P. F. P. N. anno CCCLXXV. Tribunus etiam Militum fuit, & decimo postea anno Magister Equitum primus è plebe P. Manlio Capitolino Dictatori seditionis sedandæ, & rei gerundæ caussa, qui M. Furio Camillo Dictatori abdicanti suffectus est; & eo anno duo Dictatores, & duo Magistri Equitum sine aliis Curulibus magistratibus fuerunt. Ita quattuor Calui duos Consulatus, Tribunatus Militares tres, ac Magisterium Equitum obtinuerunt. Celebris longo postea interuallo fuit C. Licinij Calui optimi oratoris & poëtæ fama, cuius pater C. Licinius Macer vir Præ-

torius accusatus Cicerone Prætore repetundarum, cum damnaretur, se ipsum interemit. Erat tum Caluus filius annos natus XVII. Macri autem historia à veteribus celebratur, sed oratio Calui in P. Vatinium illustrior fuit. Quæ cum haberetur, dum multi exclamarent; surgens Vatinius, num inquit, quia hic disertus est, ego innocens damnandus sum? Fuit autem Caluus Atticorum imitator verbis, & sententiis valde pressus, quod Cicero improbare videtur non sine aliqua molestia, ne dicam inuidia, quod à multis doctis viris id genus orationis Tullianæ præ-
II ferretur. Crassi feliciores Caluis fuerunt. Nam septem Consulares viri, octo Consulatus, Censuras quattuor, Pontificatus Maximos duos, triumphum, & ouationem, & Magisterium Equitum ante Cæ-
I sarem Dictatorem obtinuerunt. Primus P. Crassus Diues P. F. P. N. Pontifex Maximus anno DXLI. in locum L. Cornelij Lentuli cooptatus est, biennio post Magister equitum Q. Fuluio Flacco Dictatori comitiorum habendorum caussa, & eodem anno Censor cum L. Veturio Philone, qui in eo magistratu mortuus est: quamobrem Crassus abdicauit: vt post vrbem captam à Gallis factum semper est. Consul cum P. Scipione Africano maiore fuit anno DXLIIX. duobus, & viginti annis post Consulatum vixit. Eius funeris caussa visceratio da-
II ta, & gladiatores CXX. & ludi funebres triduo, & post ludos epulum, vt Liuius lib. XXXIX. scribit. Alter P. Crassus C. F. P. N. COS. fuit anno primo belli Persici cum C. Cassio Longino, hoc est anno DXXCII. Prætor is fuerat ante quinquennium, & in Hispaniam prouinciam ire re-
III cusauit. Tertio postea anno C. Crassus eisdem parentibus natus, vt fratrem germanum esse non dubites; M. Verrio teste, cum L. Aimilio Paullo iterum Consul fuit. qui ante quadriennium Prætor Vrbanus
IV fuerat. Tertius P. Crassus, quem Verrius P. F. P. N. appellat, Paterculus Nucianum cognomento, alij Diuitem, Pontifex Maximus in locum P. Scipionis Nasicæ Serapionis anno DCXXI. cooptatus est. proximo anno Consul fuit cum L. Valerio Flacco Flamine Martiali. cum quo postea de prouincia contendit, & Flaminem vetuit à sacris discedere. Sed ipse in Asia occisus est ab Aristonico, primus extra Italiam Pontifex Maximus profectus. Hunc ferunt P. Muccio Scæuola Consulari, & triumphali viro natum à P. Crasso Diuite adoptatum fuisse, fratremque germanum fuisse P. Scæuulæ Pontificis Maximi, & Consularis viri, qui iuris ciuilis peritissimus fuit. De hoc Sempronius Asellio, quinque maxima consecutus est Mucianus, quod esset ditissimus, nobilissimus, eloquentissimus, iurisconsultissimus, & Pontifex Maximus. Eius duæ filiæ fuerunt, quarum alteram C. Sulpicius Seruij Galbæ oratoris, & Consularis filius. alteram C. Gracchus optimus orator duxit. Huius filium videtur Cicero appellare P. Crassum Vinuliæ filium, & viuo
V patre mortuum esse suspicari. Quartus P. Crassus M. F. P. N. ex fastis Capitolinis, Consul fuit anno DCLVI. cum CN. Cornelio Lentulo. Huius pater M. Crassus, is est, quem semel in vita risisse Lucilius scripsit, auum fuisse eum existimo. quem secundo loco constituimus P. Crassum. Pro consule de Lusitanis triumphat quarto anno post Consulatum pridie Idus Iunias. Censor quadriennio post triumphum cum L. Iulio Cæsare factus est. aduersus vnguenta exotica,

& sumptus

& ſumptus ambo edixere. Iidem à C. Mario; & L. Cornelio Cinna occiſi ſunt anno DCLXVI. quamquam hic ſibi manus intulit. Occiſus etiam eſt P. Craſſus filius, & C. Cæſar frater L. Cæſaris, & alij inſignes viri. Superſtes VI
patris fuit M. Craſſus, quem diuitem plerique appellant, Cn. Pompei Magni in duobus conſulatibus collega. Eos geſſit anno DCXXCIII. & DCXCVIII. Ante conſulatum priorem anno proximo pro prætore de Spartaco, & fugitiuis ouans Laurea, non myrtea corona vt ceteris ex Senatuſconſulto vrbem ouans ingreſſus eſt. Huius diuitiæ, & potentia à multis celebratur, quæ fere in tyrannidem euaſit trium virorum clariſſimorum Cn. Pompeij, C Cęſaris, & M. Craſſi. Cenſor fuit quincto anno poſt priorem Conſulatum cum Q. Lutatio Catulo, ſed diſſenſione inter eos orta abdicarunt. A Parthis cum P. filio magnæ ſpei adulescente occiſus eſt, aduerſus quos cum exercitu profectus Proconſule eſt. Vxor eius Tertulla. M. Luculli conſularis viri, & triumphalis filia, parum pudica C. Cæſari fuiſſe traditur. Sunt etiam, qui ſuſpicentur Cæciliam Metellam Q. Cretici filiam eiuſdem vxorem fuiſſe, quod in titulo eiuſdem monumenti Craſſi nomen adſcriptum ſit. Venio nunc ad L. Craſſum diſertiſſimum VII
illum oratorem, quem maximè laudat M. Cicero. Conſul is fuit cum Q. Mucio P. F. Scæuula Pontifice Maximo anno vrbis DCLIIX. Hic ne triumpharet, collega impedimento fuit, vt ex Cicerone, & Aſconio in Piſoniana didici. Cenſor triennio poſt cum Cn. Domitio Ahenobarbo, cum quo ſæpe contendit. Anno proximo L. Philippo conſule annos natus fere quinquaginta mortuus eſt, vt Cicero initio libri tertij de Oratore, & in Bruto ſignificat. Tribunum plebis fuiſſe Lucilius refert. Huius parentes ignoramus. vxor eius fuit Mucia Q. Scæuulæ Auguris, qui Conſul fuit anno DCXXXVI. filia, & Læliæ Maioris C. Lælij ſapientis filiæ. Filias duas reliquit, ex quarum altera, quam P. Scipio Naſica duxit, nepotem teſtamento in filium adoptauit, qui L. Craſſus dictus eſt; fratérque fuit Q. Metelli Scipionis Corneliæ patris, quæ prius vxor P. Craſſi M. F. à Parthis occiſi fuit, mox Cn. Pompei Magni. Alteram duxit C. Marius C. Marij ſepties Conſulis filius. Sed & idem Marius pater alteram Muciam eiuſdem Q. Sceuulæ Auguris filiam vxorem habuit. Antequam ab hac Craſſorum gente diſcedo, commemorare libet, quæ Valerius Max. lib. VI. cap. XI. ſcriptum reliquit, Craſſum quendam cognomine Diuitem decoxiſſe, bonáque eius à creditoribus fuiſſe diuendita, ita non ſine riſu veteri diuitis nomine poſtea ſalutatum. Eodem fortaſſe pertinet, quod Cicero Attico ſcripſit, Noſter amicus magnus, cuius cognomen vna cum Craſſi diuitis cognomine conſeneſcit.

LVCVLLORVM.

LVCVLLORVM tres tantùm conſulares fuiſſe inuenio, duos ex his e- III
tiam triumphales. Ante hos L. Lucullus, & Q. Fuluius Ædiles curules ludos Romanos anno DLI. ter inſtaurarunt. Pecuniam ex ærario non ſine Luculli infamia ſcribas, & viatores ſumpſiſſe compertum eſt. Sexto poſtea anno C. Lucullus T. Romuleius, & P. Porcius Læ-

ca primi Triumuiri Epulones facti sunt. & post XII. annos M. Lucullus Prætor inter ciues, & peregrinos ius dixit. Est etiam apud Sallustium P. Luculli TR.PL. mentio, qui Iugurthini belli tempore continuare magistratum nitebatur. an. DCXLIII. Primus L. Lucullus consul fuit anno DCII. cum A. Postumio Albino biennio ante bellum Punicum Tertium. Sub hoc in Hispania Scipio Africanus minor militauit. Huius filius Lucius Cæciliam Q. Metelli Numidici sororem L. Metelli Calui filiam duxit, qui anno nono post Luculli consulatum consul fuit: ex ea Lucium, & Marcum filios reliquit. Sed ambo coniuges infami nota famosi vixerunt. alter furti, seu repetundarum Seruilio augure accusante damnatus, cæcilia parum pudica vulgo credita. His parentibus ortus L. Lucullus præstanti vir ingenio clarissimus, & fortissimus fuit. Litterísque tam Græcis, quàm Latinis in primis eruditus, philosophiæ quoque vt Cicero, & Plutarchus conscribunt, operam dedit. consul fuit anno DCLXXIX. cum M. Aurelio Cotta. post vndecim annos M. Cicerone consule de Regib. Mithradate, & Tigrane triumphum Proconsule egit. Vxores habuit duas Clodiam AP. Pulchri filiam, & Seruiliam M. Catonis sororem, ex qua pupillum reliquit Catonis tutelæ commissum. quamuis ita post triumphum vixit, vt parum gratus Catoni esset, in omni genere luxus, & deliciarum sumptus effundens. Huius & cænæ, & piscinæ, & villa vt regij splendoris, & magnificientiæ celebrantur. Lucij Luculli frater patruelis ni fallor fuit M. Lucullus M. F. quem adoptatum fuisse constat à M. Terentio Varrone. Ita à quibusdam M. Licinius Lucullus, ab aliis M. Terentius Varro Lucullus appellatus est. consul is fuit cum C. Cassio Varo anno proximo post L. Luculli fratris consulatum. & biennio post suum consulatum triumphum de Thracibus, & Dardanis egit ex Macedonia. Eum Cicero in Bruto videtur iuris publici, & priuati peritum appellare. Huius filiam, vt antea diximus, M. Crassus Diues vxorem duxit. quæ de C. Memmij cum vxore eius adulterio prodita sunt, sileamus. Occisum à M. Antonio Triumuiro Valerius ait, eiúsque amicum summum C. Volumnium. Nunc ad Murenas venio, quos Murænas Græci, vt pisces eiusdem nominis appellant. Triumphalis, & Consularis familia fuit. Namque anno DCLXXIII. L. Licinius Murena Pro prætore de Rege Mithradate, ex Ponto & Asia triumphum egit. Huius filij duo fuere Lucius, & Caius. Lucius Murena Consul fuit cum Diuo Iunio Silano anno DCXCI. Hunc Cos. designatum ambitus accusatum à Ser. Sulpicio, & M. Catone defendit M. Cic. Consul. extátque pulcherrima eius defensio. Vitricus hic fuit L. Pinarij Nattæ, & Pinariæ vxoris P. Clodij AP. F. Pulchri Tribuni plebis, qui eundem Ciceronem aqua, & igni interdicendum sua rogatione curauit. Incerti temporis est, quod D. Murena Valerio teste aduersus Libertinos Volsinienses fecit, qui cùm omnem publicam disciplinam corrumperent, à Senatu Romano missus Murena omnes aut in carcere necari, aut veteribus dominis restitui iussit. Atque etiam P. Murena, cuius Cicero in Bruto mentionem facit, bello ciuili Mariano occisus. Ante hos omnes Crassos, Lucullos, Murenas C. Licinius Varus P. F. P. N. Consul fuit anno DXVII. cum P. Lentulo Caudino. quo tempore ludi sæculares tertij facti sunt.

sunt. Anno vero DXLIII. P. Licinius Varus, & L. Veturius Ædiles Curules ludos Romanos diem vnum instaurarunt. Biennio Post Prætor vrbanus idem P. Varus fuit. Post centum & viginti annos à C. Vari Consulatu C. Licinius Geta Consul fuit cum Q. Fabio Maximo Eburno, & post Consulatum anno octauo Censor fuit cum Q. Fabio Allobrogico, lustrumque fecerunt LXIII. Cum tamen proximo lustro fuisset post Consulatum Senatu motus à L. Cæcilio Metello Caluo, & Cn. Domitio Ahenobarbo censorib. Hactenus consulares Licinios enumerauimus ante Cæsarum imperium. Ipsum Licinij nomen à Licinio deductum esse arbitror, vt Iulij ab Iulo, Postumij à Postumo, Planci à Planco, atque alia nomina eadem ratione. Licini & Fabij, & Porcij dicti sunt à Liciis fortasse quibus telæ texuntur. Porcij quoque Liciniani dicti Licinia priore vxore Marci Catonis Censoris orti, Saloniani vero Salonina posteriore. Neruas Licinios duos Prætores inuenio, quorum alter C. Nerua Hispaniam Vlteriorem anno DXXCVI. & proximo anno A. Nerua Prætor aut eandem, aut citeriorem Hispaniam prouinciam optinuit. M. Cicero in Bruto C. Licinium Neruam Tribunum plebis cum L. Calpurnio Bestia coniunxit, vtrumque non indisertum appellat, sed Neruam ciuem improbum fuisse, alterum bonis initiis orsum Tribunatum, quod P. Popillum à C. Graccho expulsum sua rogatione restituerit, tristi euentu Consulatum gessisse damnatus enim est Mamilia lege, quod à Iugurtha corruptus pecunia fuerit. Pollionis cognomine Liuius L. Licinium quendam appellat à Senatu missum cum Sex. Cæsare, & L. Cincio Alimento ad Consulem T. Quinctium Crispinum post obitum M. Claudij Marcelli collegæ anno DXLV. L. Damasippi Prætoris crudelitas celebrata est, qui partes Marianas secutus aduersæ patris nobilitatem trucidare iussit, in quib. Q. Scæuulam Pont. Max. ad ædem Vestæ, C. Carbonem Prætorium, Antistium Ædilicium, cuius vxor Calpurnia Bestiæ filia se ipsam interemit. Acta hæc an. vrbis DLXXI. Sacerdotis cognomen C. Licinius Prætor habuit, qui ante C. Verrem Siciliam optinuit. Apud Florum quoque inuenio Sex. Licinium Senatorem à C. Mario VII. Cos. de saxo eici iussum esse. & apud Valerium Liciniam virum suum Claudium asellum necasse, & à propinquis strangulatam, cuius rei Florus quoque lib. XLVIII. mentionem facit. Liciniam quoq; Vestalem absolutam postea incestus esse damnatam à L. Cassio, alij tradiderant. Vid. Flor. lib. LXIII.

CRASSORVM.

CRASSORVM familia quinque Consulares eodem prænomine sub Cæsaribus habuit, quorum vnus cognomento Mucianus ter Consul fuit. Primus M. Crassus M. F. M. N. collega Augusti fuit in quarto I
Consulatu anno DCCXXIII. biennio post Proconsule ex Thræcia, &
Geteis IV. Nonas Iul. triumphum egit. Alter eodem prænomine Crassus II
M. F. Consul fuit cum Cn. Cornelio Lentulo anno DCCXXXIX. sub
Augusto. Hunc superioris esse filium suspicantur. Tertius post III
annos XL. Consul fuit cum L. Calpurnio Pisone sub Tiberio Cæsare. Hunc etiam proximi filium esse existimant. Quartus M. IV

Crassus Mucianus ter Consul suffectus ex Kal. Iul. fuit, in primo Con-
sulatu cum L. Cornelio Sulla anno DCCCIV. sub Ti. Claudio Imp.
in secundo collega Domitiani Cæsaris, temporibus Vespasiani anno
DCCCXXII. in tertio vero Consulatu collega eiusdem Domitiani quin-
quennio post fuit. quamquam hæc non certis indiciis, sed suspicioni-
V bus quibusdam collecta sunt. Quinctus M. Crassus Frugi COS. fuit
cum C. Lecanio Basso anno DCCCXVI. sub Nerone. Hic ex Cal-
purniis frugi in Liciniam familiam adoptione translatus est. Huius,
vt arbitror, filia Licinia Magna L. Pisonis Pontificis vxor fuit. Nam se
in titulo cuiusdam monumenti Crassi Frugi Pontificis filiam appel-
lat. Eisdem temporibus L. Piso Frugi M. Crassi filium adoptat,
qui L. Piso Frugi Licinianus dictus est. Hunc postea Ser. Galba
Imp. adoptauit Reliqui Consulares Licinij ante Imp. Valeria-
num, qui ex eadem familia fuit, sex fuerunt. quorum vnus Nerua
Silianus, duo Cæcinæ, ex quibus alter etiam Largus, vnus Su-
I ra, qui ter Consul fuit, duo Sacerdotes appellati sunt. Primus A.
Licinius A. F. Nerua Silianus cum Q. Metello Cretico Consul. ann.
DCCLIX. sub Augusto. Hic P. Silij filius ab A. Nerua adoptatus est,
II vt Paterculus asserit. C. Cæcina Largus, quem Asconius Longum
appellat, Consul fuit cum Ti. Claudio Imp. iterum COS. an. DCCXCIV.
III Hic in magistratu mortuus est. At vero A. Cæcina Consul suffectus ex
kal. Sept. an. DCCCXXI. cum C. Fabio Valente. Sed vltimo die bimestris
Consulatus magistratus ei abrogatus est, quod à Vitellio Imp. ad Ve-
spasianum defecisset, & in eum diem Consul Dialis, vt Cicero lu-
sit, cum de C. Caninij Rebili simili Consulatu ornati à C. Cæsare
ageret, Rossius Regulus creatus est. Anno proximo C. Cæcina Pæ-
tus, & L. Annius Bassus mense Nouembri Consules fuerunt sub Ve-
IV spasiano Imp. Sed an hic Cæcina Licinius fuerit, incertum est. Quar-
tus L. Sura ter Consul cum C. Sosio Senecione fuit sub Traiano Imp.
Primo Consulatu suffecti fuerunt ex Kal. Iul. anno DCCCL. Alter Con-
sulatus Suræ, tertius Senecioni fuit quadriennio post. & postea quincto
ab hoc anno tertius Consulatus Suræ, quartus Senecioni. Hoc Suræ co-
gnomen P. Cornelio Lentulo accessit, qui à Cicerone Consule ob con-
iurationem Catilinæ ex S. C. occisus est. Fieri potest, vt adoptione à Cor-
V neliis in Licinios venerit. Sacerdotum alter cum Tertullo tempori-
VI bus Pij Antonini anno DCCCCX. alter collega M. Antonini Elagabali
Imp. in secundo Consulatu post annos vnum & Sexaginta. Trium-
phalia ornamenta hostibus deuictis acceperunt. A. Cæcina Seuerus
legatus Ti. Cæsaris Imp. de Germaneis an. DCCLXIIX. M. Licinius Cras-
sus Frugi legatus Ti. Claudij Imp. bis ante annum DCCXCVI. ex Britan-
nia. & M. Crassus Mucianus legatus Vespasiani Imp. de Sarmateis anno
DCCCXXII. Valerianus Imperator, eiusq; filij Valerianus minor, & Gal-
lienus Licinij fuerunt, quamuis adoptione ex Valeria familia, vt ipsum
Valeriani nomen significat, & quod pater Valerius fuerit, vt Trebellius
Pollio testatur. Victor cognomen Colobij addit Valeriano; alij nomen
Aurelij & Valerij. Sed in nummis eodem tempore signatis P. Lici-
nium Valerianum tantum legimus. Censor ante Imperium fuit sub De-
cio Imp. anno vrbis MIII. sine collega, & lustrum non fecit. quater con-
sul

sul fuit; Tribuniciam potestatem septies accepit, annos LXXVII. natus in prælio victus à Persis captus est. Ex duabus vxoribus duos filios habuit, quorum alter P. Licinius Gallienus Aug. alter P. Licinius Valerianus Cæsar dictus est. Gallieni vxor fuit Cornelia Salonina Pipa Marcomannorum Regis filia ex hac duos filios procreauit. quorum alter P. Licinius Cornelius Saloninus Valerianus Cæsar appellatus, alterum sunt qui Q. Iulium Licinium Saloninum Gallienum Cæsarem appellent. Gallienus cum patre Imperium adeptus est, posteaque filios Cæsares appellauit, consul septies fuit, Tribuniciam potestatem XV. accepit. Triumphum de Persis egit. Valerianum fratrem, & Cæsarem. & Consulem iterum, & deinde Augustum fecit. Ambo fratres, & Q. Iulius filius Gallieni simul occisi sunt, Cornelius Saloninus ante sex annos occisus fuerat. Post horum cædem quadragesimo anno Galerio Maximiano & Constantino Maximo, & Maxentio Augustis adiectus est Valerius Licinianus Licinius. Hic inter agricolas natus fortis miles fuit, bonarum litterarum non solum expers, sed etiam hostis, vt spadonum, & palatinorum, quos tineas & mures palatij appellabat. Vxorem duxit Constantiam Constantini Imp. sororem, Filium habuit Valerium Licinianum Licinium Cæsarem. Consulatus quattuor optinuit, Tribuniciam potestatem XV. coactus est abdicare se imperio à Constantino, & postea occidi iussus; nec multo post Licinianus Cæsar filius, qui semel tantum Consul fuit. Post hos neminem Licinium Imp. aut Consulem fuisse accepimus.

LIVIA.

LIVIAM familiam, quamuis plebeiam olim floruisse admodum, octo consulatibus, censuris duabus, triumphis tribus, dictatura ac magisterio Equitum honestatam Suetonius in Tiberio Cæsare auctor est. Sed cum eius verba cum his fastis consularibus, qui hodie circumferuntur, contuli, ante eiusdem Imp. tempora septem consulatus, Magisteria Equitum duo inuenio, cætera eodem modo. Quo fit, vt existimem alterum Magistrum Equitum, non Magistrum sed consulem in illis fastis, quos Suetonius secutus est, proditum fuisse. Liuiorum cognomina fuerunt Denter, Salinator, Drusus, Libo, Æmilianus, Claudianus. C. Denter incertis suspicionibus Magister Equitum fingitur C. Claudio Crassino Regillensi dictatori comitiorum habendorum caussa anno CDIV. Huius nepos M. Denter consul fuit anno CDLI. cum M. Aimilio Paullo. Hic etiam ornatur à quibusdam Magisterio Equitum post annos XVI. Q. Hortensio dictatore seditionis sedandæ caussa, à quo lex Hortentia de plebiscitis lata est. Sed nos incertis hærere nolumus. Ad Salinatores venio, quorum primus M. Liuius M.F.M.N. Magister decemuir sacris faciendis fuit cum Manio Aimilio Manij filio ludis sæcularibus tertiis anno DXVII. ex Verrio Flacco. Idem, aut alius eiusdem nominis patre & auo ortus simili etiam prænomine appellatis Consul fuit cum L. Aimilio Paullo an. DXXXIV. qui proximus fuit ante secundum bellum Punicum ambo Consules de Illurieis triumphum egerunt. Peculatus accusatus ob inuidiam multa ei irrogata est omnium

tribuum vna excepta Mæcia suffragio. Iterum Consul post duodecim annos vrguente Hannibale creatus cum C. Claudio Nerone, cum quo inimicitias gesserat, eas reip. caussa deposuit. Maximámque rem ambo gessere victo Asdrubale, & Pœnis de quibus triumphum iterum Salinator, in cuius Prouincia res gesta fuit, egit; Nero ouans Vrbem ingressus est. Eodem anno Dictator comitiorum caussa à collega dictus est. Triennio post Censores ambo fuerunt, qui cum equitum centurias recognoscerent, in quibus adhuc ambo censeri soliti fuerant, in Pollia tribu Salinator à collega equum vendere iussus est, quod olim populi iudicio fuisset damnatus. At is omnes tribus vna excepta Mæcia ærarias reliquit, quod magna inconstantia in se vsæ fuerint, quem & damnauerint, & iterum Consulem, atque Censorem fecerint. De collega questus est, quod non sincera fide cum eo in gratiam redierit, & quod falsum in se testimonium dixisset. Ob quas causas eum vendere equum iussit. Ambo Censores cum à CN. Bæbio Tribuno PL. rei agerentur ob nimis aspere actam Censuram, Senatus ne causam dicerent, decretum interposuit. Salinatoris cognomen in censura inuenisse Liuius existimat vectigali nouo ex salaria negotiatione inducto. Sed aliis antiquum cognomen fuisse videtur. Post hunc C. Salinator M.F.M.N. superioris vt arbitror filius, Consul fuit cum M. Valerio Messalla anno DLXV. Ante Con-latum anno XIV. Prætor Brutios prouinciam optinuit, huius vt arbitror patruus eodem prænomine; at hic idem triennio ante Prætor classem prouinciam sortitus est. Drusorum primus Consularis C. Liuius, quem Verrius M. Aimiliani filium, Marci nepotem fuisse affirmat. Consul is fuit cum P. Scipione Africano Aimiliano anno DCVI. Drusi cognomen à Drauso hostium duce occiso primum inuenisse Suetonius scribit. eundemque Proprætore ex prouincia Gallia aurum retulisse Senonibus Capitolium obsidentibus datum. Huius abnepotem ob eximiam aduersus Gracchos operam patronum Senatus dictum. Hunc ipsum patronum M. Cicero M. Drusum C.F. appellat, qui in Tribunatu C. Gracchum collegam iterum fregerit, eumq; & C. Drusum fratrem laudat. Fuit autem C. Drusus, ni fallor, iuris peritissimus, cuius senis, & cæci domum multi frequentabant, vt Cicero lib. V. Tuscul. & Val. lib. VIII. scripserunt. Nec displicet nobis eorum opinio, qui eundem ipsum esse arbitrentur M. Drusum, qui Consul fuit cum L. Calpurnio Pisone Cæsonino an. DCXLI. & superioris Consularis C. Drusi filium. Idem M. Drusus triumphum anno proximo post Consulatum Proconsule egit de Scordisceis ex Thræcia. Censor biennio post fuit. cum M. Aimilio Scauro lustro mors Drusi impedimento fuit. Ex Cornelia vxore M. Drusum. qui Tribunus Pl. occisus est anno DCLXII. & Liuiam matrem M. Catonis, & duarum Seruiliarum, & Q. Seruilij Cæpionis procreauit. Seruiliarum, altera M. Bruti, & trium Iuniarum mater, altera L. Luculli Consularis, & triumphalis viri vxor fuit. Hos Drusos ab Æmiliis ortos fuisse Æmiliani nomen docet, & pro senatu Tribunos plebis ea de caussa stetisse credimus. Gratior tamen patris Drusi Tribunatus fuit, ob quem filius prætextatus diligebatur. Parua de re ob anulum forte orta cum Q. Cæpione sororis eius viro contentio maximas tragœdias in perniciem reipublicæ excitauit. Plurimas

leges

leges promulgauit, quas omnes L. Philippo Consule auctore eo prætextu, quod aduersus auspicia latæ essent, Senatus abrogauit. Dum ciuitatem Latinis pollicetur, caussa belli socialis extitisse creditur. Hunc existimo aut eius filium adoptasse aliquem ex Claudia Pulchrorum familia, qui Liuius Drusus Pulcher Claudianus appellatus sit. Namque Tranquillus refert Tiberium Cæsarem paternum genus à Tiberio Nerone maternum ab Appio Pulchro ducere, qui ambo Appij Claudij Cæci filij fuerint. Insertumque Liuiorum familiæ adoptato in eam materno auo. Mater Tiberij Liuia Drusilla filia fuit Liuij Drusi, quem nobilissimum & fortissimum virum appellat Paterculus, licet falso Calidianum, pro Claudiano, eumque victis Bruto, & Cassio se ipsum interemisse, & Aufidiæ Lingonis filiæ. Hanc cum ex Tiberio Nerone priori viro Tiberium, quem diximus, filium haberet, & prægnas esset, Augustus duxit; quam semper vnice dilexit. Hunc Tiberium adoptauit, & Germanicum Drusi Neronis filium, quem Liuia in domo Augusti peperit post tres menses à die nuptiarum, Tiberius idem adoptauit. Hæc Liuia postea obitum Augusti Iulia Augusta appellata est ob testamenti condicionem, post obitum vero ob consecrationem Diua Augusta dicta. Tertius Drusus Consularis fuit temporibus Augusti M. Liuius L. F. Drusus Libo, qui cum L. Pisone Cos. fuit ann. DCCXXXVIII. Ex Scribonia familia adoptatum Libonis nomen indicat, & Tacitus lib. II. refert mortem Libonis Drusi, cuius proauus Pompeius, amita Scribonia Augusti vxor, consobrini Cęsares essent. an. DCCLXIIX. Drusi cognomen Claudio cuidam Suetonius addit, quem refert statua sibi cum diademate ad Appij forum posita Italiam per clientelas occupare temptasse. Antiquissimam Liuiorum memoriam reperio apud T. Liuium lib. IX. cum de Caudinæ pacis expiatione ageretur anno CCCCXXXIII. Nam L. Liuius, Q. Mælius Tribunis plebis impedire deditionem Consulum cœperunt. Sed Cicero lib. III. Officiorum eosdem Tribunos T. Numitium Q. Æmilium appellat. At cum se P. Decius P. F. Mus Cos. deuouit, M. Liuius Pontifex verbis sollemnibus præiuit anno CDLIIX. & cum littoribus Decij Proprætore Gallos vicit. Ex Liuiis Mamercus Aimilius Lepidus ortus est. qui Consul fuit anno, DCLXXVI. ac postea Censor, & princeps Senatus. Quem à M. Verrio Lepidum Liuianum appellari didicimus. An autem is D. Drusi filius fuerit, nobis incertum est, quamuis id alio loco retulerimus. Non omittam primum illum Latinum Poëtam L. Liuium Andronicum, & T. Liuium Patauinum optimum historicum huic familiæ decus adiecisse. Ille primus fabulam dedit anno DXIII. Sed eius scripta vix digna iudicantur à Cicerone, vt iterum legantur: huius eloquentiam mirantur omnes. Nunc Liuias quasdam referam, quæ aut Imperatorum vxores fuerunt, aut celebres. Nero Claudius Drusus Germanicus Liuiæ, & Ti. Neronis, vt supra scripsimus, filius ex Antonia Minore M. Antonij filia Germanicum Cæsarem, & Ti. Claudium Drusum, qui postea Augustus quoque appellatus est, & Liuiam siue Liuillam, quæ Druso Tiberij Cæsaris Imp. filio, & Aggrippinæ Atticæ filiæ nupsit, eique filium Tiberium peperit. Hæc Liuia ab Ælio Seiano corrupta virum veneno sustulit, vt Seiano nuberet: sed pœnas ambo dedere: vt Tacitus, & alij scripserunt. Ger-

manicus Cæſar ex Aggrippina Iuliæ filia C. Caligulam Imp. & quinque Sorores, quarum vna Liuilla dicta eſt, procreauit. Inter Caligulæ vxores Liuia Oreſtilla fuit, quam is C. Piſoni nubentem ſibi vindicauit. & poſt paucos dies repudiatam biennio poſt relegauit. At Tiberij Claudij Imp. ſponſa fuit Liuia Medullina Camilla, quæ genus ducere à M. Furio Camillo dicebatur; hanc ipſo nuptiarum die amiſit. Ad Hæc Liuia Rutilij vxor ſeptimum & nonageſimum annum vixiſſe memoriæ proditum eſt. Denique Liuia Ocellina Ser. Sulpitij Galbæ Imperat. nouerca eundem adoptauit, & L. Liuius Ocella vſque ad imperij tempus appellatus eſt.

LVCRETIA.

LVCRETIA patricia familia cum Tarquiniis Regibus propin-
quitate coniuncta, & ab eis propter iniuriam deſciſcens vindicandæ liber-
tati cauſſam præbuit, & exactis Regibus intra CXXX. annos ſeptem
viri Conſulatus ſex, Tribunatus Conſulari poteſtate totidem, Trium-
phos duos obtinuerunt. Omnes cognomine Tricipitini, vno excepto
Flauo ſunt appellati. Primus Conſul SP. Lucretius pater illius caſtiſ-
ſimæ & infeliciſſimæ feminæ Lucretiæ L. Tarquinij Collatini vxoris,
quæ vim paſſa à Sex. Tarquinio ſuperbi Regis filio, & ſi infamiam ti-
mens conſenſit, ne ſeruum cum ea ſimul occideret, vt Sextus minaba-
tur; ſe ipſam in viri, & patris, & aliorum conſpectu interemit. Erat tum
Præfectus vrbis à Rege conſtitutus idem Sp. Tricipitinus Tribunus
Celerum L. Iunius Brutus. imperio Regibus abrogato, ab eodem
Præfecto comitia centuriata habita ſunt, & primi Conſules quos
tunc Prætores appellabant, creati idem L. Brutus, & L. Collatinus
Lucretia coniuge orbatus. quorum alter Tarquinia ſorore Regis na-
tus erat, Collatinus fratris patruelis, vt multi, aut ſobrini eiuſdem Regis
filius, vt Dionyſius affirmat, & altera Sorore ſuperbi natus. Sed
abdicanti Collatino & Lauinium abeunti P. Valeſius Poplicula ſuffi-
II citur & L. Bruto in prœlio occiſo SP. Lucretius magnus natu, &
infirmis viribus, qui paullo poſt moritur; cui M. Horatius Puluillus
ſucceſſit. Erat is annus CCXLIV. Vrbem conditam M. Ver-
rio Flacco, quem libens ſequor, teſte. Alter T. Lucretius anno pro-
ximo cum eodem P. Valeſio iterum Conſul fuit, & luſtrum quinctum cō-
diderunt. Tunc enim Conſulum munus erat, quod poſtea Cenſoribus,
quos Magiſtros morum dixerunt, proprium fuit. Antea Ser. Tullius Rex
quater luſtrum condidit, & primus centuriata comitia inſtituit. Iterum
Conſul fuit poſt quadriennium cum eodem Poplicula IV. Conſule Am-
III bo Conſules de Sabineis, & Veientibus triumphum egerunt. Tertius
L. Tricipitinus T. F. T. N. Conſul fuit cum SP. Vetuſio Craſſo anno
vrbis CCXCI. Hunc ſuperioris filium fuiſſe exiſtimant, ex patris, &
aui prænominibus à Verrio adiectis. Triumphum Conſul de Volſceis,
IV & Æqueis egit. Sequitur Hoſtus Lucretius. ſiue Hoſtius, incertum e-
nim vetuſtas facit, & in hoc fere ſingulare prænomen, quo ex Vale-
rio Iulius Paris ait vocatos eos, qui peregre apud hoſpites, quos tunc
hoſtes dicebant, naſcerentur. Perduelles enim à duello hoc eſt bello di-
cti ſunt

cti sunt, quos nunc hostes dicimus: vnde perduellionis crimen nomen accepit. quamuis ea nomina vna tantum L. littera tunc & scriberentur; & proferrentur. Hic igitur Lucretius Consul fuit cum L. Sergio Fidenate iterum an. CCCXXIV. Huius filius P. Lucretius decimo postea anno Tribunus Militum fuit cum Agrippa Menenio Lanato SP. Nautio, Rutilo & C. Seruilio Axilla, & post vnius anni otiosi interuallum iterum cum eodem Agrippa, & L. Seruilio Structo iterum, atque SP. Vetusio Crasso. Post hunc quater Tribunus Militum fuit L. Lucretius Tricipitinus ab anno CCCLXII. ad septuagesimum secundum, inter primum & secundum Tribunatum vacui honoribus anni duo; inter secundum & tertium anni quattuor, inter duos postremos annus relictus est. Collegas enumerare operosum, & molestum est. Vnus Flaui cognomine L. Lucretius Consul fuit cum Ser. Sulpicio Camerino anno vrbis CCCLX. Præter hos sine aliquo cognomine P. Lucretium Præfectum Vrbis fuisse inuenio anno CCXCIV. & SP. Lucretium Ædilem Plebis creatum Prætorem in anno DXLIIX. Ariminum, siue Galliam ei prouinciam obtigisse. nec non alterum SP. Lucretium Prætorem Hispaniam vlteriorem anno DXXCI. prouinciam optinuisse Anno proximo C. Lucretius Gallus Prætor etiam fuit. Paullo ante idem siue alter C. Lucretius cum C. Matieno Duumuir naualis creatus est anno DLXXII. Sed hic Gallus Prætor, cui classis prouincia etiam fuit, cum ea in Asia; & Græcia auare versatus magistratu exacto à populo damnatus est, multaque ei decies æris dicta. Ante hæc tempora anno primo belli Punici secundi, hoc est vrbis DXXXV. duo Quæstores Romani à veniente in Ligures Hannibale intercepti sunt C. Fuluius, & L. Lucretius. Sub Augusto Q. Lucretius Q. F. Vespillo Cos. fuit cum C. Sentio Saturnino anno DCCXXXIV. Fuerat autem is à Triumuiris proscriptus. Primus ex ea familia hoc cognomine appellatus est is Lucretius Ædilis, qui Tiberij Gracchi occisi à P. Scipione Nasica corpus in Tiberim proiecit. Vespæ, & Vespillones Festo dicuntur, qui vesperi eos efferunt, qui funebri pompa duci propter inopiam nequeunt. Annus Gracchanæ cædis fuit DCXX. A Cicerone in Bruto Q. Lucretius Vespillo inter oratores enumeratur, qui in priuatis caussis versaretur, & laudatur, vt actus, & iuris peritus. Offellæ cognomine Lucretium quendam legi fuisse, occisum à L. Sulla Felice dictatore, siue à L. Bellieno auunculo L. Catilinæ ex eius auctoritate, quod ausus esset petere Consulatum contra eius voluntatem; quod cum populus Romanus indigne tulisset, aduocata concione omnes se id iussisse certiores fecit: vt verba à tyranni facto non discreparent. Hunc Florus & Asconius Asellam appellant non sine mendo, vt credimus. Sed ego eos omnes, quos post Tricipitinos, & Flauum primo excepto enumeraui, suspectos habeo, vt ex patriciis Lucretiis non fuerint; & in eam opinionem propensior sum, vt credam plebeios fuisse. Quamobrem duplicem Lucretiam, vt plerasque facere oportet patriciorum & plebeiorum familiam.

LVTATIORVM.

LVTATIORVM plebeia familia, sed nobilissima fuit, clarissimis viris atque ornatissimis illustris Consulatus quinque, censuras duas,

Triumphos tres, & Principatum Senatus quinque tantum viri consecuti sunt. Omnes Catuli cognomine, vno excepto Cercone, & ipsi eorumque parentes solo Caij, aut Quincti prænomine nuncupati. Primus C.
I Lutatius C. F. C. N. Catulus Consul cum A. Postumio Albino Flamine Martiali anno vrbis cõditæ DXI. insignem victoriam de Pœnis optinuit, & finem bello Punico primo post XXIII. an. imposuit. Anno proximo IIII. Nonas Octob. Proconsule naualẽ triumphũ egit. Cũ Q. Valerio Prętore contendit. Atilio Calatino spõsionis iudice; & facile vicit; vt quãuis, dum prœliũ commissum esset, Cõsul in lecto Claudius accubuerit. Prætorque
II pugnauerit: tamen cũ imperiũ Consulis fuerit, & auspiciũ; eidem ius triũphandi competiisset. Eodem anno Q. Certo frater & Consul fuit cum A. Manlio Torquato iterũ, & triumphauit de Falisceis kal. Mart. Quinquénio post idem Quinctus Cẽsor fuit cũ L. Cornelio Lẽtulo Caudino, & in magistratu mortuus est. Cerconis cognomen à cauda dictũ credimus, vnde cercalopex, & cercopithecus. Eodẽ cognomine CN. Lutatius ad Regẽ
III Persen cum aliis legatus profectus est an. DXXC. Sequitur C. Catulus, qui
IV cũ L. Veturio Philone cõsul fuit an. DXXXIII. Huius parẽtes ignoramus, sed ex superioribus fuisse credimus. Post hos fuere duo Q. Catuli insignes viri, quos Cicero ita distinguit, vt alterum patrẽ, alterum filium appellet. Pater collega C. Marij in quarto Consulatu fuit an. DCLI. & ambo consules de Cimbreis, aliisq; barbareis gentibus præclarissima victoria potiti, anno proximo Proconsulibus triumphum egerunt. Huius mater Popillia post mortem Q. Catuli prioris viri L. Iulio Cæsari nupsit, ex quo liberos duos L. Cæsarem, & C. Cæsarem Strabonem suscepit. Laudata Popillia est à Q. Catulo filio suo post mortem exemplo singulari. Hic est ille Q. Catulus, quem Cicero cum C. Cæsare fratre finxit lib. II. de Oratore interfuisse illi sermoni, quo L. Crassus, & M. Antonius de ratione dicendi vsi sunt. Eius vxor Domitia CN. Domitij Ahenobarbi filia CN. Domitij soror, qui Tribunus plebis legem de sacerdotiis tulit. Ex ea Q. Catulũ, & Lutatiam procreauit, quam L. Hortensius orator duxit. Sunt qui hanc Seruilia matre fuisse credant. Mortem sibi consciuit cubiculo inclusus nuper calce illito, & igne admoto, cũ L. Cinna, & C. Marius Cæsares fratres, & alios Senatores occidi iussissent, & à militibus à collega Mario missis quæreretur anno DCLXVI. Post quattuor annos Capitolium conflagrauit, quem Q. Catulus filius curauit restituendum, quamobrem Capitolinus à Suetonio appellatur. Consul fuit cum M. Aimilio Lepido anno. DCLXXV. cum L. Sulla se Dictatura perpetua abdicasset; maximis contentionibus hi duo Consules inter se, vt pote diuersarum factionum homines contenderunt, & Lepidum Catulus ex Italia eiecit. Censuram cum M. Licinio Crasso post XIII. annos gessit, Sed discordiæ caussa lustrum non fecerunt. quadriennio post principem Senatus à Censoribus lectum, & eodem anno mortuum esse ferunt. eius adulescentia delicatior quam par erat, fuit. Sed cum de mittendo in Asiam aduersus Mithridatem duce ageretur, & Manilius Tribunus plebis legem promulgasset, vt CN. Pompeius mitteretur, dissuasit hic idem Q. Catulus, qui cum in concione diceret, non in vno Pompeio omnia esse ponenda, neque eum omnibus periculis obiiciendum esse: quem enim haberẽt, si quid ei accidisset, in quo spem essent habituri, vna voce populus exclamauit

clamauit in te. Cepit inquit Cicero, qui tunc Prætor erat, & Maniliæ rogationis suasor, cepit magnum suæ virtutis fructum, atque dignitatis: cum omnes prope vna voce in eo ipso vos spem habituros esse dixistis. Etenim talis est vir, vt nulla res tanta sit, ac tam difficilis, quam ille non & consilio regere, & integritate tueri, & virtute conficere possit. Vterque Q. Catulus & pater, & filius eruditissimi tum Græcis, tum Latinis litteris fuerunt. pater libros scripsit de reb. gestis & consulatu, eiusque carmina vt mollia, & delicata laudantur. Filius non fuit in oratorum numero, sed elegans quoddam, & eruditum orationis genus sequebatur. Huius filiam duxit Mummius L. Mummij Achaici, qui Corinthum euertit, nepos; ex qua Mummiam Achaicham suscepit Ser. Sulpicij Galbæ Imperatoris matrem. Itaque Galba statuarum titulis se pro nepotem Q. Catuli Capitolini semper adscripsit: & cum generis sui imagines longo ordine in atrio collocaret, paternam originem ad Iouem; maternam ad Pasiphaën Minois vxorem retulit. Tanta erat illis temporibus cæcitas; vt nobilissimum hic se esse putaret, si genus duceret, vel ab illo omnium cubilium adultero, vel ab hac suæ pudicitiæ supra sexum, atque feminæ condicionem prodiga.

MANLIA.

Manlia gens patricia clarissima fuit, & ab ipsis initiis libertatis ad Cn. Pompei, & C. Cæsaris Consulatuum tempora multis præclaris viris effloruit. Initio Vulsonis, & Capitolini cognomine, postea Imperiossi, & Torquati multi vsi fuerunt, vnus. atque alter Atticus, Acidinus, Fuluianus, Longus appellatus est. Fuerunt etiam Vulsones posteriores à Torquateis, & Imperiosseis distincti. Nos igitur prius de iis agemus, qui ante primum Imperiossum in maioribus magistratibus fuerunt, hos sequentur Imperiossi, illos Torquati, Torquatos Vulsones posteriores, & Acidinus Fuluianus. Nouem igitur Manlij fuerunt, primo loco à nobis constituti, qui Consulatus tres, Tribunatus Consulari potestate duodecim, Dictaturam, Decemuiratum legibus scribendis, & ouationes duas optinuerunt. At Imperiossi tres Consulatus duos, Dictaturam, Censuram, & Magisterium Equitum. Torquati autem septem Consulatus vndecim, Dictaturas quattuor, Censuras duas, Triumphos tres consecuti sunt. Postremo Vulsones posteriores tres Consulatus quattuor, triumphos duos. Acidinus nouo exemplo Consul cum fratre germano fuit, & ante Consulatum ouans vrbem ingressus est. Tot præmiis secunda virtus Manliorum exotnata annos quadringentos & amplius emicuit. Primus I
Consul, vel vt tunc appellabant, Prætor Cn. Manlius fuit, cuius cognomen ignoramus, cum M. Fabio Vibulano iterum anno vrbis CCLXXIII. post Reges exactos an. XIX. Fortiter aduersus Etruscos pugnans cum Q. Fabio collegæ fratre occisus est. M. Fabius victor, quamuis saucius, & triumphum recusauit, & se Consulatu abdicauit. Sexto ab hinc II
anno A. Manlius Cn. F. P. N. Consul fuit cum L. Furio Medullino, & lustrum octauum fecit; non enim Censores adhuc creati erant. Idibus Martiis ouans ingressus est, quod inducias cum Veientibus fecerit.

Anno CCXCIX. miſſus legatus eſt ad leges Græcorum conſcribendas cum SP. Poſtumio Regillenſi,& Ser.Sulpicio Camerino:eas cum attuliſſent, Conſulibus abdicantibus Decemuiri cum aliis collegis creati ſunt legibus ſcribendis anno vrbis trecenteſimo ſecundo.His duodecim tabularum lex fons, & origo totius iuris ciuilis Romanorum debetur. Huius cognomen Baſſi vel Vulſonis fuiſſe, vt ſuperioris Cincinnati, aut Cæcinati alicubi inueni; ſed parum tutum eſſe exiſtimaui eorum librorum fi-
III dem ſequi. Tertius L. Manlius eſt, quem Capitolinum Liuius appellat,
IV Tribunus militum fuit anno CCCXXXI. Hunc ſequitur M. Manlius eodem magiſtratu functus poſt alterum annum, cuius & parentes, & co-
V gnomen ignoramus. Poſt hunc M. Verrio debemus A. Manlium. A. F. Cn. N. Vulſonem Capitolinum, qui cum aliis quinque Trib. Mil. fuit anno CCCXLIIX. & biennio interiecto iterum. Additúrque à quibuſdam tertius Tribunatus anno CCCLVI. quod Liuio A. Manlius hoc anno Tribunus nuncupetur. Sed eundem eſſe non ſignificat, cùm is nume-
VI rum tertium non addat. Ventum eſt ad M. Manlium Capitolinum, qui bonis initiis, dum altiſſimum gloriæ gradum conſecutus altiora ſe cogitat, ex eodem Capitolino ſaxo, quod ſeruarat, deiectus eſt. conſul is fuit anno CCCLXI. Cum L. Valerio Potito, ouans de Acqueis vrbem ingreſſus eſt. Biennio poſt vrbe capta à Galleis, in arce Capitolina, dum anſeres obſtrepunt, hoſtes adeſſe intelligens, eos deiecit ex cuniculo, qua aggreſſi arcem erant. Interrex fuit triennio poſt, damnatus eſt anno CCCLXX. Poſt hunc nemo Manlius Marci prænomine eſt vſus. Huius fratres fuerunt Aulus, & Titus Manlius, quorum alter fortaſſe eſt is, de quo locuti ſumus A. Vulſo Capitolinus. Sex ciuicas tuliſſe hunc M. Capitolinum, in quibus vnam de duce Seruilio Plinius lib. XVI. auctor eſt.Sed Liuius ſpolia hoſtium cæſorum triginta, dona imperatorum XL. in quibus inſignes duas murales coronas, ciuicas octo: inter ſeruatos ciues C. Seruilium Mag. Eq. nominatum. Capitolini nomen non hunc primum adeptum oſtendunt alij, quos retulimus, quod in Capitolio habitarent, ita appellati: id deinde patriciis pro-
VII hibitum. Septimus eſt A. Manlius, quem ter Tribunum Militum fuiſſe Liuius affirmat anno vrbis CCCLXV. & CCCLXIIX. & CCCLXX. Sunt qui quartum Tribunatum addant poſt annos duodecim, quo
VIII anno Liuius A. Manli Tribuni mentionem facit. Octauo loco C. Manlij Tribunatus cum P. Manlij tribunatu coniungitur anno CCC-
IX. LXXIV. Publius hic Capitolinus cognomento Dictator fuit ſuffectus M. Furio Camillo abdicanti ſeditionis ſedandæ, & rei gerundæ cauſſa anno CCCXXCV. Is C. Licinium Caluum primum plebeium Magiſtrum Equitum dixit. Anno huic proximo idem P. Manlius ſiue alter eiuſdem nominis Tribunus Militum fuit, quem Verrius Flaccus A. F. A. N. Capitolinum appellat, nec addit notam, quam ſolet ſecun-
X. dis magiſtratibus. Imperioſſi cognomen primus habuit L. Manlius A. F. quod nimis ſeuere delectum habuerit Dictator anno vrbis CCCXC. Claui fingendi cauſſa creatus. Cui M. Pomponius Tribunus plebis diem dixit, quod aliquot ſibi dies ad Dictaturam gerendam addidiſſet, quódque Titum filium, qui poſtea Torquatus appellatus eſt, rus ab hominibus relegaſſet. Sed filius Pomponium coëgit iurare ſe ab accuſatione diſceſſurum.

ſurum. Alter Torquati frater is eſt, vt arbitror, quem M. Verrius Cn. Manlium L. F. A. N. Capitolinum Imperioſum appellat. Conſul is fuit cum M. Popillio Lænate anno quarto poſt patris Dictaturam. Iterúmque anno interiecto cum C. Marcio Rutilo, vt quidam arbitrantur; neque enim à veteribus proditum eſt eundem iterum creatum. Interrex biennio poſt fuit. Cenſor cum eodem Rutilo primo è plebe fuit anno CDII. luſtrum feciſſe dicuntur XXII. Tertius alter Cn. Manlius ſuperioris, vt creditur filius, niſi forte idem ipſe eſt, Magiſter Equitum fuit à Dictatore L. Furio Camillo dictus anno CDVIII. Torquati cognomen inuenit T. Manlius L. F. A. N. Imperioſſus cum anno CCCXCII. cum Gallo pugnat, & ei torquem aureum detrahit, eoque ſe induit. Hic ter Dictator, ter Conſul fuit, & in tertio Conſulatu triumphauit. Primam Dictaturam geſſit anno vrbis quadringenteſimo rei gerundæ cauſſa Magiſtrum Equitum dixit A. Cornelium Coſſum. Iterum Dictator quarto deinde anno comitiorum habendorum cauſſa eundem Mag. Equ. dixit. & biennio poſt Conſul fuit cum C. Plautio Vennone. iterumque Conſul cum C. Marcio Rutilo tertium ann. CDIX. Tertium Conſulatum geſſit cum P. Decio Mure quadriennio poſt; & vrgentibus Latinis inſignem victoriam optinuit. Collega ſe deuouit, & occiſus eſt. Hic Titum filium, quod eius iniuſſu pugnauit, licet victorem occidi iuſſit. Quamobrem odioſum ſe iuuentuti Romanæ fecit, nemoque ei adoleſcens nobilis obuiam proceſſit vrbem ingredienti, dum triumphum agit XV. kal. Iunias de Latineis, Campaneis, Sidicineis, & Auronceis. Tertia Dictatura fuit anno DXXXIII. comitiorum, vt creditur, cauſſa. Alter Torquatus ſuperioris fortaſſe nepos in Conſulatu, quem cum M. Fuluio Paitino geſſit anno CDLIV. ex quo lapſus, dum ſe exercet, mortuus eſt. Tertius à Verrio Flacco A. Manlius T. F. T. N. Torquatus Atticus appellatus Cenſor fuit anno DVI. cum A. Atilio Calatino, & luſtrum fecerunt XXXVIII. Conſul triennio poſt cum C. Sempronio Blæſo iterum factus eſt. iterumque Conſul cum Q. Lutatio Cercone anno DXII. cum eodem de Faliſceis triumphum egit. Cerco kal. Martiis, Atticus IV. Nonas Quartus T. Torquatus T. F. T. N. proximi frater, aut fratris filius vt ſuſpicamur, conſul fuit cum C. Atilio Bulbo iterum ſexennio poſt illum triumphum, & de Sardeis VI. Idus Martias hic quoque triumphauit. eodem anno pace vbique parta templum Iani iterum cluſum fuiſſe veteres prodiderunt. Sub Numa Rege antea ſolum cluſum fuerat. Tertio temporibus Auguſti Cæſaris. Cenſuram geſſit cum Q. Fuluio Flacco anno DXXII. Sed luſtrum non fecerunt, quod vitio facti fuiſſe dicerentur. Itaque abdicarunt Verrio teſte. Septimo poſtea anno cum eodem Flacco iterum Conſule iterum hic ipſe Torquatus Conſul fuit. Dictator quoque anno DXLV. tum comitiorum habendorum, tum ludorum cauſſa fuit. Triennio antea cum Comitiis Conſularibus prærogatiua centuria cum conſulem faceret, & aliæ idem facturæ eſſe viderentur: oculorum valetudinem excuſauit, quæ cum excuſatio recepta non eſſet; neque ego veſtros, inquit, mores Conſul ferre potero, neque vos imperium meum. Hunc filius, vt opinor, Auli ſequitur T. Manlius A. F. T. N. à Verrio dictus, quem Valerius iuris ciuilis, & Sacrorum Pontificalium peritiſſimum appellat. Conſul hic fuit cum Cn. Octauio

anno Vrbis DXXCIIX filium D. Iunio Silano in adoptionem dedit, in quem auditis Macedonum legatis sententiam tulit pecunias cum à sociis accepisse, eaque de caussa & republ. & domo sua indignum esse. Eam notam filius tam acerbe tulit, vt eadem nocte se ipsum laqueo interemerit. Pater funeri noluit interesse, sed consultoribus eodem tempore vacare. Proximo anno A. Torquatus fratri in consulatu succes-
VI sit, cuius collega fuit Q. Cassius Longinus. Prætor triennio ante fuerat,
VII de rebus capitalibus quæstiones exercuit. Septimus L. Torquatus Consul fuit cum L. Aurelio Cotta anno DCXXCIIX Hi videntur præmio legis Consules facti, cum accusassent ambitus P. Sullam, & P. Autronium competitores Consules designatos, & optinuissent. Sed maximum periculum Kal. Ian. & Nonis Febr. subierunt ab eisdem, quos accusauerant, inita coniuratione cum L. Catilina. & CN. Pisone. Sed detecta coniuratio est, & CN. Piso in Hispaniam missus, Catilina Consulatum cum optinere non potuisset, Cicerone Consule biennio post, iterum coniurationem instituit. Extat Ciceronis oratio pro P. Sulla, ex qua apparet L. Torquatum L. Torquati consularis viri filium, cuius mater Asculana fuisse dicitur, Sullam accusasse, vt vtriusque coniurationis non expertem. Hic est L. Torquatus filius, quem vt Epicureum fingit idem Cicero lib. I. de finibus cum eo longum habuisse sermonem. Fuit eo-
·.III.·. dem tempore A. Torquatus quæsitor in Milonem de ambitu. Nunc ad Manlios Vulsones posteriores venio. Primus L. Manlius A. F. P. N. Vulso Longus Consul fuit anno CCCCXCVII. cum Q. Cædicio, & eo mortuo cum M. Atilio Regulo iterum. bello Punico primo in Consulatu naualem de Pœneis triumphum egit. Iterum Consul fuit
II sexto ann. à priore. eiusque collega C. Atilius Regulus iterum. Alter CN. Vulso CN. F. L. N. à Verrio dictus, superioris, vt credimus, nepos Consul fuit cum M. Fuluio Nobiliore anno DLXIV. triumphum egit III. Nonas Martias biennio post de Galleis Asiaticeis. Huius res gestas Hannibal Græce scripsit. Tertius A. Vulso superioris frater, vt existimamus, cum à Verrio Flacco CN. F. L. N. vt ille appelletur, Consul fuit cum M. Iunio Bruto anno DLXXV. Præter hos P. Manlius Vulso Prætor Sardiniam optinuit anno DXLIII. & anno postea XIII. L. Vulso PR. Siciliam eadem prouinciam biennio post C. Vulso Præ-
·.IV.·. tor sortitus est. Reliquum est, vt de Acidino Fuluiano agamus. Q. Fuluius Flaccus, qui quater Consul, semel Dictator, Censor, Magister equitum, & Triumphalis fuit, filium in adoptionem dedit L. Manlio L. F. Acidino. Itaque filius, qui antea, vt credimus. M. Fuluius Flaccus dicebatur, postea L. Manlius L. F. L. N. Acidinus Fuluianus appellatus est. ἀκιδνὸς Græcis imbecillum significat, ac tenuem: inde fortasse Acidini cognomen deducitur. nisi potius ab acido Acidinus est. Hic cum fratre germano Q. Fuluio Q. F. M. N. Flacco quod numquam alias ante Cæsarum imperium accidit, Consul fuit anno vrbis DLXXIV. Triumpharunt duo fratres germani Metelli eodem die, duo etiam Censores eodem anno fratres patrueles fuerunt, & vt Paterculus refert, duo quoque Censores fuerunt Scipiones, siue Cæpiones fratres germani; quod, vt alia multa, quo anno acciderit, ignoramus. Acidinus biennio ante Consulatum cum P. Scipione Nasica, & C. Flaminio Aquileiam

Coloniam

Coloniam Latinam Triumuir deduxit. ex Hispania Citeriore Pro prætore fuisse reuersum ouantem constat anno vrbis DLXVIII. Prætor is fuerat ante triennium. Alius quoque L. Acidinus Prætor fuit an. DXLIII. M. Marcello IV. Consule. Idémque vt arbitror post vndecim annos ex Hispania reuersus à senatu, vt ouans ingrederetur, impetrauerat; sed à M. Porcio Læca TR. PL. prohibitus est. magnum tamen auri & argenti pondus in ærarium tulit. Præter hos omnes P. Manlius Cos. fuisse dicitur cum C. Papirio Carbone anno DCXXXIII. sed is Mallius, aut Manilius fortasse est, quæ ambæ Consulares familiæ fuerunt; quamuis à multis tam Græcis, quàm Latinis & inter se, & cum hac Manlia confundantur. vt in collega P. Rutilij Rufi. Cos. an. DCXLIIX. quem Cn. Mallium in titulo veteris monumenti appellatum esse scio, & in collega L. Marcij Censorini, qui Consul fuit an. DCIV. quem Manium Manilium P. F. P. N. Verrius appellat. Prætorem quoque L. Manlium fuisse scimus anno primo belli Punici secundi, vrbis conditæ DXXXV. & post vndecim annos C. Manlius Prætor Siciliam optinuit. Nec dubito, quin apud Liuium lib. XXVIII. Q. Manilius Thurinus fuerit is, qui Ædilis Plebis cum M. Pomponio Mathone ludos plebeios instaurauit anno DXLVI. & anno proximo Prætor peregrinus fuit. quamuis Q. Manlius mendosè legatur. At P. Manlius anno DLVIII. Prætor Hispaniam citeriorem prouinciam optinuit, adiutórque M. Porcio Catoni Consuli datus est. Idem iterum Prætor eandem prouinciam optinuit post annos tredecim. Quærendum quoque est, quis nam L. Manlius fuerit, qui cum L. Minucio Myrtilo iussu M. Claudij Prætoris Vrbani, quod legatos Carthaginiensium pulsassent traditi legatis sunt, vt Carthaginem ducerentur.

MARCIA.

MARCIA gens duplex patriciorum, & plebeiorum, vtraque nobilissima: illa vetustate, atque origine à duobus Romanorum Regibus orta, atque decorata, & Coriolano clarissimo viro, atque fortissimo illustris: hæc in varias stirpes diuisa multis insignibus viris eluxit. Nam & Rutili, & ex his orti Censorini, & Philippi, & Figuli, ac Reges, & si qui alij aliis cognominibus distinguntur, omnes plebeij fuerunt. At patricij, quos maiorum gentium dicere possumus, si eorum opinionem sequamur, qui credunt à L. Iunio Bruto primo Consule adscitos ex equestri ordine, primos patricios minorum gentium fuisse appellatos, ex Sabinis Romam cum Numa Pompilio Rege migrarunt. Numa Marcius princeps gentis appellatus est, quod Marci filius esset, vt Numa Rex, quod Pomponis esset, Pompilium gentis nomen inuenit. Hunc Numam Marcium Præfectum Vrbis fuisse, & Pontificem Maximum sub Numa, & Tullo Hostilio inuenio. ex vxore Pompilia Numæ Regis filia Ancum Marcium Regem quartum Romanorum suscepit. Numæ Regis vxor Tatia Titi Tatij Regis Sabinorum filia fuit, qui Romæ cum Romulo regnauit. Ex ea Pompilia nata fuerit, nec ne, ignoramus. Sunt, qui affirment eundem Regem quattuor præterea filios procreasse Pomponem, Pinum, Calpum, & Marcum siue Mamercum, vtroque

enim nomine idem significatur, vt cùm Mamers Mars dicitur. Ab his ortos fuisse Pomponios, Pinarios, Calpurnios, & Marcios, quos falso Mamercios Plutarchum appellasse quidam arbitrantur. Ita duplex origo Marciorum, aut à Numæ Regis filio, aut ab Anco Rege, & à Numæ filia, orationibus, & laudationibus funerum iactabatur. Quibus affirmat Cicero historiam rerum Romanarum effectam esse mendacem. Multa enim, inquit, scripta sunt meis quæ facta non sunt. falsi triumphi, plures Consulatus, genera etiam falsa, & à plebe, vel ad plebem transitiones, cum homines humiliores in alienum eiusdem nominis infunderentur genus. Anci prænomen Marcij Regis Sabinum esse Varro significat, quidam Græcum esse putant à vitio brachij nimis adunci. Regnauit annos XXIV. triumphum bis egit de Veientibus, & Sabineis, Ostiam Coloniam deduxit. Duos filios, qui postea L. Tarquinium Priscum Regem occiderunt, reliquit, quos Seruius Tullius Rex in exilium misit. Tarquinius annos XXXIIX. regnauit. occisus est anno vrbis conditæ CLXXV. Ab hoc anno ad CCLX. nulla Marciorum mentio, quod sciam, fuit. Tum Cn. Marcius, quem Caium Plutarchus appellat, à Postumo Cominio Consule laudatus, quia fortem se, dum Corioli Volscorum oppidum caperetur, ostenderat; qui cum ei multa dona optare concederet, equum, & hospitem tantùm Marcius Coriolanus, sic enim appellatus postea est, optauit. Anno proximo cum repulsam in Consulatus petitione tulisset, & de Tribunorum PL. potestate abroganda in Senatu consilium dedisset, ne damnaretur præsens, solum vertit in patriam magnum Volscorum exercitum quadriennio post duxit sed Vetusiæ matris, & Volumniæ vxoris, & aliarum matronarum precibus ab incepto destitit. Matronis multa concessa à Senatu enumerantur, aram Fortunæ muliebri eodem loco faciendam curarunt, quo id impetrauerant. Coriolani mortem variè veteres scripserunt. Alij à Volscis proditionis crimine inuisum occisum esse, alij se ipsum interemisse, vt Themistoclem; tertij senem admodum in exilio esse mortuum. Plebeio-
II. rum vetustissimus C. Marcius, qui Tribunus plebis fuit. anno post vrbem conditam CCCLXIV. Rutilorum, & Censorinorum tres Consulares ante Augusti tempora fuerunt, quorum primus quater Consul, bis triumphum egit, idémque primus è plebe Dictator, primúsque plebeius Censor fuit. Alter cùm bis Censor fuisset, quod nemo vnquam optinuit: Censorini cognominis caussa fuit. Tertius & Consulatum, & Censuram consecutus est. Primus igitur C. Marcius L. F. C. N. Rutilus in primo Consulatu, quem cum Cn. Manlio Imperiosso II. gessit an. CCCXCVI. de Priuernatibus triumphauit kal. Iuniis & anno proximo de Tusceis pridie Nonas Mai Dictator, Quarto postea anno iterum Consul fuit cum P. Valerio Potito. Poblicola. Anno vertente Censor cum Cn. Manlio Imperiosso, lustrum fecerunt XXII. Tertium Consul fuit anno CDIX. cum T. Manlio Torquato II. & cum Q. Seruilio Ahala quartum Consul vno anno interiecto hono-
II. ribus vacuo. Ex hoc clarissimo principe familiæ natus est C. Rutilus, qui cum Q. Fabio Maximo Rulliano iterum ann. CDXLIII. Consul fuit. Censuram priorem gessit post annos XVI. cum P. Cornelio Aruina. lustrum fecerunt trigesimum. Iterum Censor post annos nouem & viginti, hoc

hoc est anno CCCCXXCIIX. cum Cn. Cornelio Blasione fuit, lustrumque fecerunt XXXV. Tunc Censorini nomen accepit, quod posteris quoque accessit. Populum increpuisse dicitur. quod bis eidem tantam potestatem detulerit: & ne aliquis bis Censor fieret, legis promulgandæ auctorem fuisse. Tertius L. Marcius C. F. C. N. Censorinus Manij Manilij III.
in Consulatu collega anno primo tertij belli Punici, hoc est anno vrbis DCIV. biennio post Censor fuit cum L. Cornelio Lentulo Lupo. lustrum fecerunt LVI. Hunc nepotem, aut pronepotem superioris fuisse credimus.

PHILIPPI.

PHILIPPI quattuor, Consulatus quinque, Censuras duas, Magisterium Equitum, & triumphum optinuerunt. Primus Q. Marcius Q. F. Q. I.
N. in Consulatu, quem cum L. Aimilio Barbula gessit, triumphauit de Etrusceis kal. Aprilis anno CDLXXII. Magister Equitum fuit anno XIIX. Cn. Fuluio Maximo Centumalo Dictatore claui figendi caussa. Sequitur Q. Philippus L. F. Q. N. Verrio teste, quem proximi nepotem fuisse suspi- II.
camur. Consul fuit cum SP. Postumio Albino an. DLXVII. ob Bacchanalia ex Senatus consulto Consules quæstiones exercuerunt in plerasque feminas non viles; quæ sacrorum prætextu turpiter vixerant ante biennium Prætor Siciliam optinuit. Iterum Consul fuit cum Cn. Seruilio Cæpione an. DXXCIV. quinquennio post Censor cum L. Aimilio Paullo. Lustrum fecerunt LIII. Huius filius Q. à Liuio commemoratur. Tertius L. Phi- III.
lippus Q. F. Q. N. cuius mater Clodia soror fuit Appij Pulchri C. F. Consularis viri, clarissimus vir fuit, & post L. Crassum, & M. Antonium eloquentissimus: in Tribunatu plebis legem Agrariam promulgauit, Sed eam non pertulit, in Tribuni Militaris, & consulatus petitione repulsam tulit, consul tamen factus est cum Sex. Iulio Cæsare anno proximo ante Marsicum, siue sociale bellũ: hoc est vrbis an. DCLXII. in eodem consulatu M. Drusi TR. PL. conatus fregit, eiúsque leges Liuias neminem tenere decernendi senatui auctor, vt consul & Augur fuit, vt pote contra auspicia latas. Censor cum M. Perperna quinquẽnio post lustrum condi-
ti LXVII. Quartus L. Philippus L. F. hoc est superioris L. Philippi filius IV.
consul fuit cum Cn. Lentulo Marcellino an. DCXCVII. Hic vitricus fuit C. Octauij, qui postea adoptione maioris auunculi C. Cæsar Octauianus appellatus est, & postea Augusti cognomine imperium tenuit. Namque Attia Augusti mater post C. Octauij Prætorij viri mortem L. Philippo nupsit ex qua L. Philippum procreauit, vt Dion scribit. Ouidius verò in calce lib. VI. fastorum materteram Cæsaris Augusti Philippo nupsisse ait, & ex eo natam Marciam, quæ tum ab Anco Rege, tum ab eo Philippo, qui templum Herculis Musarum ædificauit, genus duceret. Hunc autem Augusti tempore fuisse, qui id templum construxerit, Suetonius auctor est. Ex alia vxore Philippi Marcia nata est M. Catonis, & Q. Hortensij vxor, quæ viuo Catone ab Hortensio expetita esse dicitur, & mortuo Hortensio ad Catonem rediisse. L. Philippum patrem inuenio Gellij vitricum fuisse, & Geliæ Postumij matris. Est autem is Gellius quem Catullus turpissimis verbis proscidit,

in quem Cicero in Sextiniana inuehitur, frater vt arbitror L. Gellij Publicolæ viri Censorij. .·.IV.·. Figulos duos tantum consulares reperio ambos eodem prænomine. Prior C. Marcius C. F. Q. N. consul cum P. Cornelio Scipione Nasica, qui corculum dictus est, anno DXCI. Sed Figulus è Gallia, Nasica è Corsica redierunt, & abdicarunt se consulatu, quod vitio facti esse dicerentur. In eorum locum facti sunt P. Lentulus, & CN. Domitius Ahenobarbus. Iterum tamen consul sexto postea an. fuit cum L. Lentulo Lupo. cum Delmatis varie pugnauit, victoria tandem potitus est. C. Figulum Prætorem fuisse inuenio anno DXXCIV. eum hunc ipsum fuisse arbitror, & Classi præfectum fuisse. Huius filius C. Figulus iurisconsultus cum in petitione Consulatus repulsam tulisset, postridie fertur consulentibus dixisse, Vos consulere scitis, Consulem facere nescitis. Alter consularis C. Figulus C. F. à Dione appellatur, Figuli iurisconsulti, vt arbitror, filius, aut nepos. Consul fuit cum L. Iulio Cæsare anno DCXXCIX. Ante hos T. Marcius Figulus anno DXXIV. nuntiauit Senatui palmam enatam in impluuio suo.

REGES.

.·.V.·. REGES duos etiam Consulares inuenio, & alterum triumphalem. Prior Q. Marcius Q. F. Q. N. Consul fuit cum M. Catone Liciniano anno DCXXXV. Pro consule an. proximo triumphum egit de Liguribus Stœneis III. Nonas Decembres. Hic in consulatu vnicum filium amisit magnæ spei adulescentem; eodem die Senatum habuit. Alter Q. Rex superioris vt creditur fratris filius consul fuit an. DCXXCV. maioreque parte anni solus consulatum gessit, propterea quod cum L. Metellus collega initio anni mortuus fuisset, & eum qui ei suffectus fuerat, antequam iniret, mortuum fuisse audirent, religioni habitum est Regi collegam creare.
I Ex hac familia Marcia fuit auia paterna C. Cæsaris Dictatoris. Nam cum is funebri oratione Iuliam amitam, quæ C. Marij septies consulis vxor fuit, laudaret; eius paternum genus cum diis immortalibus coniunctum esse dicebat, cum à Venere Iulij essent: & maternum ab Regibus ortum, cum ab Anco Marcio Marci Reges essent, quo nomine fuisset mater amitæ. Captasse quoque P. Clodium AP. F. Pulchrum constat Q. Marcij Regis consularis hereditatem, qui Tertiam Clodiam eius sororem duxerat, ex Ciceronis ioco discere quis potest. sed ad Consules reuertamur.
.·.VI.·. Ante hos omnes, quos diximus Philippos, Figulos, Reges Q. Marcius Tremulus fuit, qui bis Consul, & triumphalis Marciæ genti maximum ornamentum addidit. Priori Consulatu, quem cum P. Cornelio Aruina gessit, triumphum egit de Anagnineis, Herniceisque prid. kal. Quinctilles anno CDXLVII. statua ei equestris togata ante ædem Castorum statuta est, quod Samnites bis deuicerat,
V & Anagnia capta populum stipendio liberauerat. Prætorem inuenio vrbanum fuisse M. Marcium Rullam anno DXLIX. & biennio post legatum Carthaginem missum cum L. Veturio, & L. Scipione. sine cognomine insignis vir L. Marcius fuit Septimij filius eques Romanus, qui morte Publij, & CN. Scipionis, quorum alter Africani, alter Nasicæ pater fuit, perditas res in Hispania collecto exercitu restaurauit, & maximos ho-

mos hostium exercitus vicit. Senatum tamen offendit: quod se Proprætore appellauerit in litteris, quibus de rebus gestis eum certiorem fecit. A militibus enim nouo exemplo fuerat dux electus, & Proprætore salutatus. Eidem ferunt concionanti caput ardere visum; clypeumque in Capitolino templo positum esse, quod Marcium diceretur cum imagine Asdrubalis ab eo victi. M. Marcius Tribunus Militum secundæ VII legionis occisus à Gallis anno DLX. M. Marcius Rex sacrorum moritur anno DXLIII. quem arbitror patricium fuisse. Nam Cicero in oratione ad Pontifices Regem Sacrorum, Flamines, Salios, & ex parte dimidia sacerdotes, & Interregem, & eum, à quo is proditur, patricios esse oportere affirmat. L. Marcius cum Q. Fuluio Ædilis Curulis fuit anno DXXCIIX. cum Hecyra Terentij tertio relata est, potuit is esse L. Marcius Censorinus, quem Consulem fuisse diximus post annos XVI. De aqua Marcia varietas inter scriptores est, à quo nomen sumpserit. Plinius Marcia inquit, quondam Aufeia, fons ipse Piconia. Primus eam in vrbem ducere auspicatus est Ancus Marcius vnus è Regibus: postea Q. Marcius Rex in Pretura rursusq; restituit M. Agrippa. Plutarch. Marcij inquit fuere Publius, & Quinctus, qui maximum, pucherrimumq; Romæ aquæ ductũ fecere. Iulius Frõtinus anno ab vrbe cõdita DCVIII. Ser. Sulpitio Galba, L. Aurelio Cotta Cos. datum est à Senatu negotium Marco Titio, qui tum Prætor inter ciues, & peregrinos ius dicebat, aquæ ductuum reficiendorum, & vt alias aquas duceret. Is hanc aquam à tertio miliario duxit, cui ab auctore Marciæ nomen est. Fenestellam quoque is refert Marco decreta in hæc opera HS. DCCCIV. & Præturam in alterum annum prorogatam. Sed in verbis Frontini mẽdum esse potest, vt pro Marcio, vel pro Marcio Tito M. Titius scribatur. nam cur à prænomine Marco Marcia, non à Titio nomine gentis Titia dicta est? quamuis Appia & via, & aqua à prænomine Appij Claudij dicitur; sed nonnulli Claudiam aquam dixere, & Appij prænomen genti Claudiæ ita hæsit vt raro apud alias inueniatur. Augent opinionum varietatem denarij Philippi Monetalis, qui adhuc extant, in quibus Anci Regis imago cernitur eius prænomine adscripto, & aquæ ductus his literis inscriptus AQVA. MARC. & in eo statua equestris cum his litteris PHILIPPVS. Non dubito, quin is Triumuir Monetalis, qui denarium signauit, voluerit gentis suæ monumenta celebrare, & se originem ducere ab Anco Rege significare, & ab eo, qui aquam duxerit, & cui statua equestris donata sit, quem fortasse antea Tremulum cognomento appellauimus. Laudatur præterea à Plinio Manius Marcius Ædilis plebis, qui primus frumentum populo in modios assibus donauit. Nec est omittendus Marcius vates à veteribus Romanis celebratus, quisquis ille fuit. Sub Augusto Cæsare duos Consulares fuisse video ex censorinorum familia; quorum alter triumphalis etiam fuit. Prior L. Marcius L. F. C. N. Cos. ex Macedonia triumphum egit Kal. Ian. anno DCCXIV. eius collega fuit C. Caluisius C. F. Sabinus. Alter superioris filius C. Censorinus L. F. L. N. Consul fuit anno DCCXLV. Tiberij Cæsaris temporibus vnus Q. Marcius Barea cum T. Rustio Nummio Gallo Cos. suffectus fuit an. DCCXXCIIX. Neque post hæc tempora alium Consularem Marcium inuenio. Marciæ Augustorum vxores, aut

concubinæ hæ à nobis collectæ sunt. Marcia Furuilla Titi Vespasiani filij vxor splendidi generis, vt ait Suetonius, ex qua filia nata est Iulia, quam Domitianus patruus adamauit. Marcia item Commodi Imper. concubina, quam Amazonis habitu diligebat, & Amazonium se, mensemque Decembrem, vel Ianuarium appellabat. Hanc dum occidere meditatur, eius consilio occisus est. Marcia quoque L. Septimij Seueri vxor prior appellata est, cui Imperator factus statuas posuit. Marciæ Otaciliæ Seueræ Augustæ vxoris Philippi Imperatoris multa monumenta extant, & pecunia eius nomine, & imagine signata. Fuit præterea Marcia Fabij Maximi vxor Liuiæ Augustæ valde familiaris. & Marcia Vestalis cum Licinia prius absoluta, postea damnata L. Cassio Quæsitore. cum Sex. Peduceus Tribunus P L. L. Metellum Pont. Max. & totum collegium Pontificum criminatus est male iudicasse Æmiliam tantum condemnando, ceteras absoluendo, vt Asconius testatur in Miloniana.

MINVCIÆ.

MINVCIAE gentis familia duplex patriciorum, & plebeiorum, vtraque Consularis. Namque Augurini patricij Consulatus quinque, Decemuiratum legibus scribendis, & Pontificatum Maximum optinuerunt. Rufi plebei Consulatus tres, triumphos duos, & Magisterium Equitum cuius imperium cum Dictatore nouo exemplo est æquatum. Præter hos Thermorum familia, quam plebeiam fuisse existimo, Consularis
I. & triumphalis fuit. Primus M. Minucius Augurinus Consul fuit cum A. Sempronio Atratino anno vrbis CCLVI. post Reges exactos anno XIII.
II Iterum cum eodem collega Consul fuit, vel vt nunc dicebatur, Prætor an. post superiorem Sexto. Anno proximo hoc est an. CCLXI. Consul fuerat
III. P. Augurinus cum T. Geganio Macerino. Tertius L. Minucius eodem cognomine ceteris & virtute, & præmiis præcellens Consul fuit an. CCXCV. cum C. Nautio Rutilo iterum coactus est abdicare à L. Quinctio Cincinnato Dictatore. Decemuir legib. scribendis fuit anno CCCIII. & proximo, quo abdicare cum reliquis est coactus propter Appij Claudij collegæ libidinem, atque potentiam. Idem tamen siue alius eiusdem nominis præfectus Annonæ fuit anno CCCXIII. & proximo, quibus SP. Mælij facinus tyrannidem captantis, quem C. Seruilius Ahala interemit, detexit, & farris pretium trinis nundinis ad assem redegit. ob quas res vndecimus Tribunus plebei creatus est, & ei statua, atque columna stipe à populo collata extra portam Trigeminam statuta est non ex Senatusconsulto, sed tum primum ex populi decreto, vt Plinius auctor est. Liuius tantùm boue aurato extra portam Trigeminam donatum asserit, falsúmque esse imaginis titulum, quo diceretur vndecimum TR. PL. cooptatum; cùm patricius fuerit, & patres non sinerent augeri numerum. Extant hodie Augurinorum denarij cum columnæ, & Auguris
IV. imagine. Quartus Q. Augurinus Cos. fuit an. CCXCVI. cum C. Ho-
V. ratio Puluillo. Quinctum inuenio SP. Augurinum Pontificem Maxi-
VI. mum fuisse an. CCCXXXV. Postremo TI. Minucium reperio Consulem L. Postumij Megelli in Consulatu collegam an. CDXLTIX. mortuum esse,

ſe, eique ſuffectum M. Fuluium Curuum plebeium. Quod facit, vt dubitet quidam, num ipſe Minucius plebeius fuerit. Sed mihi non mirum eſſe videtur, vt initio anni duo patricij Conſules fuerint, & poſtea altero mortuo plebeius fuerit ſuffectus. Venio nũc ad Minucios plebeios, quorum I
vetuſtiſſimus eſt M. Minucius Tribunus plebis anno CCCLII. Ruforum vero primus Marcus ille Minucius, qui Coſ. anno DXXXII. cum P. Scipione Aſina, & quarto poſtea anno Magiſter equitum fuit Q. Fabio Maximo Verrucuſſo II. Dictatori, qui cum victorem Hannibalem cunctando coërcuiſſet, eam cunctationem milites ignauiam, & ſocordiam appellantes à populo Romano optinuerunt, vt Minucio cum Dictatore æquaretur imperium. Sed cum id in perniciem ceſſiſſet, niſi Minuciani à Fabianis fuiſſent ſummo periculo liberati, iterum ſe omnes Dictatori ſubiecerunt, eumque patrem appellarunt. Alter eſt Q. Minucius C. F. II
C. N. Rufus à Verrio dictus. is Conſul an. DLVI. cum C. Cornelio Cethego, triumphum egit de Liguribus, & Boiis in monte Albano. Prætor Brutios prouinciam ante triennium optinuit. & M. Rufus Prætor peregrinis ius dixit, anno Conſulatus Q. Rufi. Tertius Q. Rufus, quem aliqui M. appellant, Conſul fuit cum SP. Poſtumio Albino anno ſecundo belli Iugurthini, hoc eſt vrbis DCXLIII. triumphum egit anno proximo de Scordiſceis, & Triballeis ex Træcia. Thermum Conſularem vnum inueni Q. Minucium Q. F. L. N. qui Proprætore anno DCXLIIX. ex Hiſpania Citeriore triumphũ egit, Conſul fuit biennio poſt cum L. Cornelio Merula. Hic Ædilis Curulis cum T. Sẽpronio Longo an. DLV. fuerat. & ab his ludi Romani quater inſtaurati fuerunt. Præturam biennio poſt geſſit in Hiſpania Citeriore, ex qua, vt diximus, triumphũ egit. Occiſus eſt an. DLXV. à Thracibus. Pretor M. Thermus fuit, ſub quo C. Iulius C. F. Cæſar poſtea Dictator prima ſtipendia in Aſia fecit. & ab eo in expugnatione Mytilenarũ ciuica donatus eſt anno plus minus DCLXXIII. Præter hos inuenio T. Minucium Melliculum Prætorem inter ciues, & peregrinos mortuum eſſe anno DLXXIII. C. Minucium Numatium occiſum Cannenſi prœlio, quem Magiſtrum equitum fuiſſe anno proximo, hoc eſt anno vrbis DXXXVI. aliquot dies Liuius aſſerit. Minucia Veſtalis viua defoſſa extra portam Collinam campo ſcelerato nomen dedit ann. CDXVI. Lucius Minucius legatus à Q. Fuluio Flacco miſſus ex Hiſpania Citeriore an. DLXXIII.

MVCIA.

MVCIA gens plebeia quidem, & quæ ſero ad Conſulatum peruenerit, tamen clariſſimos viros habuit, & tum iuris ciuilis ſcientia, tum grauitate morum inſignes: Conſulatus quinque, Pontificatus Maximos duos, & triumphum optinuit. Omnes eodem cognomine Scæuolæ ſiue Scæuulæ vſi ſunt, eo excepto, qui primus id cognomen inuenit, quem Cordum à multis, ab Athenodoro Opſigonum appellatum fuiſſe accepimus. Cordi agni, & Cordum frumentum, aut fenum dictum eſt, quod ſero naſceretur, aut matureſceret. idem Opſigonus ſignificat. Scæuola is dictus eſt, quod dexteram in ignem miſerit, cum Porſenam Regem vrbem obſidentem interimere putans, purpuratum eius ſiue ſcri-

bam occidit: & postea sinistra vsus necessario est. Scæua Græca origine
sinistram significat,& Scæuula deminutionis caussa dicitur, vt sportula,&
animula. Quod vero O littera pro V posteri in eo nomine vsi sint, mi-
randum non est, tum propter earum litterarum in multis aliis facilem
permutationem, tum propter vsum eius vocalis post digamma, quæ
raro ab eruditioribus veteribus retinebatur, sed in O mutabatur. Vn-
de in nummis paullo post Cædem C. Cæsaris signatis DIVOS.
IVLIVS. sic in veteribus Plauti, & Terentij & aliorum libris
VOLGVS, VOLT, VOLTIS, VOLTVS, &
cetera eadem ratione. Sed Antiquius esse arbitror Scæuulæ vsum, vt Po-
pliculæ,& epistulæ, quorum alterum in Publicolam mutatum est, alte-
rum licet vt origine Græcum, O littera scribendum esset, non nisi post
Iustiniani tempora eam litteram accepit. Prænomen Cordi varie scri-
ptum video. Sunt, qui Caium Mucium, quo prænomine Consulares vsi
non sunt, alij Quinctum, vel Publium, quibus frequentius gentiles vsos
video, prodiderunt. Ab hoc Mucia prata dicta sunt ea, quæ virtutis ergo
ei donata cum statua esse dicuntur. Fuit is annus post Reges exactos alter,
post vrbem vero conditam CCXLV. Hunc patricium fuisse non nemo
scripsit, sed cum neque is, nec posteri magistratus optinuerint ante, quam
I cum plebeiis communicarentur, id mihi non fit verisimile. Primus Con-
sul P. Mucius Q. F. P. N. Scæuula triumphum egit de Liguribus anno
DLXXIIX. eius collega fuit M. Aimilius Lepidus in secundo consulatu.
Huius pater vt arbitror Prætor anno DXXXIIX. Sardiniam optinuit.
II Publij frater germanus Q. Scæuola Consul proximo anno post fratris
Consulatum fuit cum SP. Postumio Albino Paullulo. Tres Soles eo an-
no visi Prætores ambo fratres eodem anno fuerunt an. DLXXIV. Publius
PR. vrbanus fuit, & quæstionem de veneficiis exercuit. Quinctus Sici-
liam optinuit. Tertius P. Scæuola P. F. maximus vir, & iuris peritissimus
Tribunus plebis anno DCXII. aduedsus L. Tubulum, qui Prætor quæ-
stionem de sicariis anno proximo exercuerat, & pecunias accepisse dice-
batur, rogationem pertulit, qua CN. Cæpioni Cos. ea quæstio defereba-
tur. Sed Tubulus in exilium profectus est. Prætor fuit quinquennio post,
& Consul ann. DCXX. cum L. Calpurnio Pisone Frugi. In consulatu TI.
Gracchi TR PL. conatus non solum non repressit, verum etiam adiuuisse
cum fratre germano P. Licinio Crasso Muciano iurisconsulto,& ann. pro-
ximo Pontifice Maximo creato dictus est. Quamobrem nobilitas exarsit,
& duce P. Scipione Nasica Tiberius occisus est. Pontifex Maximus frater
IV in Asia mortuo cooptatus est anno tertio post Consulatum. Quartus est
Q. Mucius Q. F. quem Augurem Cicero appellat, Consulatum gessit cum
L. Metello Delmatico anno DCXXXVI. Hic ex Lælia Maiore C. Lælij sa-
pientis filia duas Mucias procreauit, quarum alteram L. Crassus duxit,
alteram C. Marius septies Consul. Crassus duarum Liciniarum pater
fuit, quæ P. Scipioni Nasicæ, & C. Mario filio nupserunt. C. Lælius mi-
norem filiam C. Fannio M. F. collocauit: qui cum maior natu esset,
quam Q. Scæuola, moleste admodum tulit sibi illum in Auguratus
collegio prælatum. Horum omnium nomina leguntur in dialogis Ci-
ceronis, qui inscribuntur Cato maior siue de Senectute, & Lælius siue
de Amicitia,& de Oratore ad Q. fratrem. Hunc etiam Q. Mucium iuris
consultum

cōsultum fuisse accepimus. quamuis à Pomponio omissus sit, cuius historia minus vera, & plena est. Sequitur Q. Mucius P. F. quem Pontificem, aut Pontificem Maximum, vt ab Augure distinguant, appellant. Hic paternam disciplinam exornauit, maioresque progressus in ea fecit. cuius hodie extant aliquot capita in Digestis ex libro definitionum. Consul fuit anno DCLIIX. cum L. Licinio Crasso Auguris genero, cum quo alios magistratus gessit excepto Tribunatu Plebis, in quo Scæuola Crasso successit. Et Scæuola Tribuno in rostris sedente legem Seruiliam Q. Cæpionis Consulis Crassus suasit anno DCXLVII. quo anno Cicero natus est. Ambo Consules legem Liciniam, & Muciam pertulerunt, de ciuibus regendis, vt in suæ quisque ciuitatis ius redigeretur, neque ius ciuitatis Romanæ vsurparet; quam Cicero in Corneliana perniciosam Reipublicæ fuisse dixit. Ex ea enim alienati sunt animi Italicorum, & belli socialis occasio quinquennio post exorti fuit. Prouinciam Asiam nouem menses Prætor, vt arbitror, rexit, ea iustitiæ, æquitatis, & integritatis, ac diligentiæ fama; vt exemplum prouinciarum rectoribus reliquerit, eiusque edicta Asiatica in alias prouincias transferrentur: & festos dies singulis annis deinceps ageret Asia. quæ Mucia dicerentur, vt tanti viri memoriam quotannis renouarent. Pontifex Maximus fuit an. DCLXIV. triennio post in funere C. Marij septies Consulis, C. Fimbriæ perditissimi ciuis iussu vulnus accepit, ab eodem paullo post accusatus est. quadriennio post ante Vestæ templum occisus L. Licinij Damasippi Prætoris, qui Marianarum partium erat, auctoritate. Hic non solum iurisconsultus, sed etiam orator habitus est non contemnendus. Huius soror Mucia Manio Acilio Glabrioni nupsit, ex quo Manium Glabrionem peperit, qui Cōsul fuit an. DCXXCVI. apud quem Prætorem C. Verres accusatus est. Apud Pomponium mentio extat Q. Mucij Volusi, qui Auli Cascellij præceptor fuit, à quo P. Mucius Quincti nepos heres institutus est. Eum Volusum Plinius libro octauo Volcatium appellasse videtur, defensumque esse à cane narrat, ne à grassatore occideretur. Sed in vtroque libro mendosus locus est. Apud Asconium legi Q. Mucium Orestinum Tribunum plebis fuisse an. DCXXCIX. quem Cicero furti à L. Fuffio Caleno accusatum priuato iudicio defenderat, sed Catilinæ in petitione Consulatus fauebat, & in senatu intercesserat, ne lex ambitus aucta pœna ferretur. De Tertia Mucia CN. Pompei ter Consulis tertia vxore, ex qua tres liberos procreauit, quam non sine adulterij suspicione dimissam M. Æmilius Scaurus duxit, Scauri principis senatus filius, ex qua etiam filium suscepit, alio loco diximus fuisse quidem Scæuolæ alicuius filiam, sororemq; vterinam Q. Metelli Nepotis, & fortasse Q. Metelli Celeris, qui ambo Consulares fuerunt. Ob hanc eandem Muciam Pompeio obiectum est à C. Curione patre, & filio, cur eius, quem Ægisthum solitus erat appellare, filiam vxorem acceperit, hoc de C. Cæsare dixisse aliquando Pompeium in memoriam redigebant, regnandique cupiditatem vtrique exprobrantes, quæ ambos simul cum republica transuersos egit.

NAVTIÆ.

NAVTIAE gentis origo à Naute comite Æneæ Troiano fuit,

cui Palladium à Diomede traditum fuisse, & posteris Mineruæ sacra
semper commissa, Varro in libris de familiis Trioanis prodidit. Itaque
ex his patricia familia Rutilorum, maiorum, vt arbitror, gentium se-
ptem habuit, qui Consulatus quinque & Tribunatus Militares cum Con-
I sulari potestate quattuor consecuti sunt. Primus SP. Nautius Consul
fuit cum Sex. Fusio Fuso Medullino an. CCDXV. Hunc Dionysius vt no-
bilissimum adolescentem, & Mineruæ sacerdotem, Palladiique custo-
II dem, & mox futurum Consulem sexto antea anno laudat. Patrem e-
ius Spurium appellant, qui existimant eius filium fuisse C. Rutilum bis
Consulem, quem Verrius Flaccus SP. F. SP. N. appellat. Eius in priore
Consulatu, quem gessit an. CCLXXIIX. collega fuit P. Valesius P. F. Popli-
cola, in posteriore L. Minucius Augurinus ann. CCXCV. Anno vicesimo
ab hoc Consulatu SP. Nautius legatus Populi Romani à Fidenatibus
iussu Lartis Volumnij Veientum Regis cum aliis tribus C. Fulcinio,
& L. Roscio, & Tullo Cluuio, siue Cœlio, aut C. Iulio Iulo occisus est.
Pro SP. Nautio, quem Liuius, & Plinius produnt Cicero in Philippicis,
nisi mendosus liber sit, SP. Antium refert. Horum in rostris statuæ ex
III S.C. positæ sunt. Primus post hos Tribunus Militum fuit SP. Rutilus an-
IV no CCCXXIX. Alter Spurius ter eodem magistratu functus est annis
XXXIV. XXXVII. & XLIX. supra trecentesimum. Hunc etiam Verrius
V SP. F. SP. N. appellat. Quinctus C. Rutilus Consul fuit cum M. Papirio
VI Mugillano anno CCCXLII. Sextus SP. Nautius SP. F. SP. N. Rutilus, vt
Verrius notat, Cos. fuit cum M. Popillio Lænate anno CCCCXXXVII.
VII Postremus C. Nautius in Consulatu, quem gessit ann. CDLXVI. Collegam
habuit M. Claudium Marcellum.

OCTAVIA.

OCTAVIOS Velitris ortos Romam à Tarquinio Prisco translatos, in Senatumque adscitos, à Ser. Tullio patricios factos esse Suetonius auctor est. Velitris vicum Octauium celebrem fuisse, & aram Octauio consecratam, qui belli cum finitimis dux Marti sacrificans nuntio accepto hostes adesse, sacrum imperfectum reliquit, hostesque vicit, ex quo decreto publico singulis annis exta Marti semicruda reddi, reliquias ad Octauios referri solitas fuisse dicebant. Romæ ad plebem translati Consulatus quinque, triumphum vnum optinuerunt. Iterum à C. Cæsare Dictatore patricij facti sunt, vt sororis suæ nepoti, quem postea testamento adoptauit, gratificaretur. Is fuit C. Octauius C. F. C. N. C. PRON. C. AB N. qui postea C. Iulius C. F. Cæsar Octauianus Augustus appellatus est. Primus populi suffragio magistratum adeptus est C. Octauius Rufus, cui Quæstorio, Cnæus, & Caius filij nati sunt. Cnæus, & qui ab eo orti sunt, summos honores optinuerunt. Caius eiusque liberi in equestri ordine permanserunt vsque ad C. Octauium Augusti patrem, qui primus Senator fuit, & post Præturam Proconsule Macedoniam prouinciam optime rexit.
I Primus Cn. Octauius Cn. F. Cn. N. vt Verrius ait, cum Pro prætore kal.
Decembr. anno DXXCVI. triumphum naualem egisset ex Macedonia, & Rege Perse, biennio post cum T. Manlio Torquato Consul fuit.
Hic

Hic postea missus ad Regem Antiochum, cum Rex responsum dare differret, Regem, circulo facto circumscripsit virga, quam gerebat, & statim dare responsum coëgit, quod ipsum ab aliis CN. Popillio tribuitur: sed huic quidem certe in legatione mortuo statua in rostris ex Senatus consulto posita est. Eidem in palatio domum præclare ædificatam ad Consulatum suffragium attulisse Cicero scribit. Hunc existimo C. Rufi pronepotem fuisse. Hunc Festus ait porticum Octauiam fecisse theatro Pompei proximam, quam combustam reficiendam curasse Cæsarem Augustum. eumque fuisse refert, Ædilem Curulem, Prætorem, Consulem, Decemuirum sacris faciundis, & Triumphalem. Alter CN. Octauius superioris, vt creditur, filius Consul fuit cum T. Annio Lusco an. DCXXV. II
Tertius eodem prænomine infelicem Consulatum gessit cum L. Cornelio Cinna anno DCLXVI. nam licet seditione cum collega orta, eum ex vrbe abrogato ei magistratu eiecerit, & in eius locum suffectus fuerit L. Cornelius Merula Flamen Dialis: Cinna tamen cum C. Mario exule, magnoque exercitus aduocato vrbem ingressus est. & Octauium collegam, M. Antonium, L. & C. Cæsares occidi iussit. Merula quoque Dialis Cos. & Q. Catulus, & P. Crassus Marci diuitis pater sibi manus intulerunt, vt vt crudeliorem mortem effugerent. III
Quartus CN. Octauius M. F. CN. N. proditur à Verrio, qui cum C. Scribonio Curione consul fuit anno DCLXXVII. Hunc magnos cruciatus fortiter pertulisse, cum omnes eius artus ardere viderentur, Cicero libro secundo de finibus refert. IV
Postremus L. Octauius CN. F. CN. N. anno proximo consul fuit cum C. Aurelio Cotta. V
Apud Liuium primus Prætor CN. Octauius, qui anno proximo Ædilis plebis fuerat, Sardiniam prouinciam optinuit an. DXLVIII. nauésque onerarias LXXX. Pœnorum cepit. Sed biennio post cum CC. onerariis, & XXX. longis nauibus ex Sicilia in Africam traiiciens aduersa tempestate classem amisit. Hunc existimo patrem fuisse eius, qui primus ex hac familia Consul factus est. Redeo nunc ad Augusti maiores. Proauus Augusti secundo bello Punico stipendia in Sicilia Tribunus militum fecit Æmilio Papo Imperatore. Auus Velitris locuples consenuit, quidam argentarium fuisse dixerunt. Pater, vt ex titulo eius statuæ didicimus, Tribunus militum fuit bis, Quæstor Ædilis plebis cum C. Toranio, quem tutorem filio suo reliquit, à quo Triumuiro proscriptus est. Iudex etiam quæstionum fuit, & Prætor, & Pro consule Imperator appellatus est ex prouincia Macedonia Bessis & Thracibus magno prœlio fusis. fudit quoque in itinere fugitiuos, qui agrum Turinum occuparãt. quamobrem fortasse filio cognomen Turini, dum puer esset, hæsit. quãuis M. Antonius proauum eius Restionem ex agro Turino libertinum exprobaret, eaque de causa identidem eum Turinum appellaret. Restionis cognomen Antiorum familiæ fuit. Apud Dionem, & Xiphelinum Cæpias non sine mendo scriptum cognomen Augusti est. Pater, dum ad petitionem Consulatus venit, Nolæ mortuus repētino est in eodem cubiculo, in quo postea Augustus filius, quem tum quadrimum reliquit anno DCXCIV. Vxores duas habuit Anchariã, ex qua Octauia maior, & Attiam M. Attij Balbi, & Iuliæ C. Cæsaris postea Dictatoris sororis filiam, ex qua Octauia minor, & Augustus nati. Balbus paterna stirpe Aricinus ex senatoria familia, quam Vergilius ab Æneę comitibus ortam significat illis versib.

Alter Atys, genus vnde Atti duxere Latini,
Paruus Atys, pueroq. puer dilectus Iulo.

Maternum Balbi genus CN. Pompeio magno propinquum fuit. De Octauia minore nihil accepimus. Octauiam maiorem C. Marcellus duxit, ex qua tres liberos procreauit, M. Marcellum generum Augusti, & filias duas. Mortuo Marcello M. Antonio Triumuiro intra decem menses nupsit. & ex eo duas Antonias peperit; Maior Neronis Augusti auia fuit; minor Tiberij Claudij Augusti mater, C. Cæsaris Caligulæ auia, Neronis Augusti proauia. Octauia porticus theatro Marcelli proxima ab hac Octauia maiore sorore Augusti facta est. Laudauit auiam Iuliam mortuam Augustus annos natus duodecim, matrem Attiam amisit in primo Consulatu viginti annos natus, Octauiam sororem post XXXIV. an. Attia mater L. Marcio Philippo Consulari viro nupsit, ex quo liberos suscepit, vt Dion significat. Octauia quoque appellata est Tiberij Claudij Augusti, & Messalinæ filia Neronis Augusti vxor, à quo occisa est. Præter hos laudantur à Cicerone in Bruto M. Octauius TI. Gracchi in tribunatu plebis collega, qui dum perseueraret in intercessione aduersus leges Sẽpronias, quas Gracchus ferebat, ei abrogatus est Tribunatus an. DCXX. Alter M. Octauius CN. F. qui tantum auctoritate, dicendoque valuit, vt idem scribit, vt legem Semproniam frumentariam C. Gracchi populi frequentis suffragiis abrogauerit. Cædes C. Gracchi post XII. annos fuit, quam Tiberij fratris Tribunatus & cædes. Sed eodem an alio anno hic M. Octauius eam legem abrogauerit, nobis incertum est. Tertius M. Octauius M. F. laudatur à Cicerone, vt optimus Senator cum M. Catone patre, & Q. Catulo filio. Sed & L. Octauius Balbus iuris consultus Senator tam in Verrinis, cuius quæstionis in consilio fuit, quam etiam in Cluentiana, in qua tamen P. dicitur, maximis laudibus extollitur. Et in eisdem Verrinis M. Octauius Ligus senator ornatissimus dicitur loco, ordine, nomine, virtute, ingenio, & copiis. Antiquissimus Octauius Mamilius Tusculanus, qui genus ab Vlyssis filio Tusculi conditore ducere se iactabat, Superbi Regis gener, à quo Mamilia gens Romæ orta. Sed mihi is Octauus Mamilius dicendus videtur, vt simile prænomen sit Quincto, & Sexto, & Decimo à numero liberorum. & vt ab illis Quinctia, Sextia, & Decia, ac Decimia familiæ deducuntur, sic ab Octauo prænomine Octauia gens est.

PAPIRIA.

PAPIRIA gens, quam veteres PAPISIAM vocabant, & patriciorum & plebeiorum fuit. Patricij, quos Cicero minorum gentium fuisse testatur, his cognominibus distinguntur: Mugillani, Crassi, Cursores, Masones. Plebeij Consulares Carbones tantum fuerunt, non Consulares alij, vt Turdi, Pæti, atque alij minus frequentes. Patricij multi insignes viri, & qui ab ipsis initiis libertatis ad annum DXXIII. annis trecentis fere clarissimi floruerint. Plebeij Carbones viri Seditiosi, & partium minus bonarum habiti sunt extremis temporibus Reipublicæ, quibus iam omnia bellis ciuilibus, & ambitione, ac dominandi cupiditate flagrabãt.

Anti-

Antiquissima Papisiorum memoria est apud Pomponium, qui refert Sextum Papisium aut Publium, temporibus Superbi Tarquinij Regis leges Regias collegisse, eúmque librum ius Papirianum à posteris appellatum. Sed & ab aliis, quo anno Reges exacti sunt, & C. Papisius Pontifex Maximus, & Manius Papisius Rex sacrorum primus appellatur: & post annos IX. M. Papisium item Pontificem maximum Asconius, quem Liuius Q. Fusium Fusum appellet. Mugillani tres Consulatus, & Tribunatus militares cum Consulari potestate totidem, & Censuram consecuti sunt. Primus L. Papisius anno post Romam conditam CCCIX. cum L. Sempronio Atratino Consul suffectus fuit Tribunis Militum, qui eo anno primum cum Consulari potestate, creari cœpti quod vitio creati fore dicerentur Censor anno proximo cum eodem factus est, quem veteres Magistrum morum dicebant, vt Consulem Prætorem prius, & postea Iudicem, ac Dictatorem Magistrum populi. Hi primi Censores quinquennio fuerunt, lustrumque fecerunt vndecimum. Id munus à Rege Ser. Tullio quater administratum, Sexies à Consulibus fuit. Iterum Consul fuit cum C. Seruilio Ahala anno CCCXXVI. Cicero vnius tantùm Consulatus collega Atratino mentionem facit, eumque gessisse refert anno CCCXII. anteaque eosdem Censores simul fuisse, & ab hoc ad L. Papirium Crassum Dictatorem tredecim sellam curulem Papisios optinuisse. Hunc eundem inuenio Interregem fuisse anno CCC-
XXXIII. Alter L. Mugillanus Tribunus Militum fuit biennio ante II
eum annum, qui fortasse idem Interrex fuit. Tertius M. Mugillanus bis III
Tribunus Militum fuit annis XXXV. & XXXVII. supra trecentesimum, & Consul quinquennio post Tribunatum posteriorem cum C. Nautio Rutilo. Occisus est vrbe à Gallis capta anno CCCLXIII. cùm in Sella curuli sedenti Gallus barbam prius demulcere cœpisset, isque Scipione eburneo Gallum percussisset. Hunc Manium Papirium Plutarchus ap-
pellare videtur, licet mendose Marius scriptum sit. Crassi nouem sunt .·.II.·.
consecuti quinque Consulatus, Tribunatus Militares quattuor, Dictatu-
ras duas, Censuras, & Magisteria equitum totidem. Primus Marcus I
siue Manius Papisius Cos. fuit cum C. Fusio Pacilo anno CCCXII. Se- II
quitur L. Crassus bis Consul, & Censor. priorem Consulatum gessit cum M. Cornelio Maluginensi quinquennio post superiorem, & post quinquennium alterum otiosum posteriorem gessit cum L. Iulio Iulo. Censor fuit anno CCCXXV. lustrumque fecit XIV. eius collega incertus est. Hunc superioris filium fuisse ex fragmentis Verrij suspicantur.
Tertius C. Crassus Tribunus Militum fuit cum Consulari potestate an- III
no CCCLXIX. quo & M. Manlius Capitolinus necatus est & Aristoteles
philosophus natus, vt Gellius affirmat. Quartus biennio post Tribunus IV
etiam militum fuit SP. Crassus cum L. Papisio Crasso. Hos sequitur V
alius L. Crassus Sp. F. C. N. à Verrio Flacco dictus, vt Spurij Crassi fi- VI
lium, Cai Crassi nepotem, de quibus paullo ante diximus, fuisse suspicemur. Hic Tribunus militum fuit anno CCCXXCIV. Ventum est ad
illum L. Papirium Crassum, qui primus est Papisius vocari desitus, vt Ci- VII
cero testatur. Hunc L F. M. N. Verrius appellat, illius fortasse L. Crassi filius fuit, quem quincto loco retulimus. Hic & Dictator, & Magister equitum & Censor & bis Consul fuit. Nam cum Prætor esset an. CDXIII.

Dictator rei gerundæ caussa factus Magistrum equitum dixit L. Papirium Cursorem, de quo paullo post agemus. quadriennio post Consul fuit k. Duilio iterumque cum L. Plautio Vennone post sex annos, & Censor anno CDXXXV. cum C. Mainio, lustrum fecerunt XXV. tunc Oufentina, & Falerna tribus auctæ, & Mæniana ædificia ab Mænio Censore nomen acceperunt. Is enim primus in foro vltra columnas tigna proici iussit, vt superiora spectacula ampliora fierent. Magister equitum fuit suffectus Q. Fabio Rulliano, cui imperium abrogauit L. Papirius Cursor Dictator, propterea quod pugnam aduersus Samnites commiserit contra eius imperium eo absente, quamuis vicerit. Erat is annus CDXXIIX. & annum proximum idem Dictator, & Magister equitum sine Consulibus egerunt. Eisdem temporibus M. Crassus Dictator rei gerundæ caus-
VIII sa Magistrum equitum dixit P. Valerium Poblicolam anno CDXXI.
IX Postremus L. Papirius, qui à Verrio T. Manlio Dictatori Magister equitum fuit anno CDXXXIII. comitiorum, vt credimus, caussa. Hunc tamen Crassum fuisse, & L. F. L. N. nobis incertum est. Mu-
∴III.∴ gillanos, & Crassos Cursores sequuntur. Hi quattuor fuerunt, Dictaturis, & Magisteriis equitum duobus Consulatibus septem, Tribunatibus militaribus tribus, Censuris duabus, & triumphis quinque ho-
I norati. Primus L. Papisius Censor cum C. Iulio Iulo, & eo mortuo cum M. Cornelio Maluginense anno CCCLXI. lustrum intra XVIII. menses fecerunt septimum decimum. Sed cum biennio post vrbs capta fuisset, religioni fuit Censori mortuo alterum sufficere, quod à suffecto lustrum conditum ita infelix tunc fuisset, quasi verò id Galli expectassent, vt ante Alliensem pugnam id lustrum conderetur. Sic etiam dies atri fuerunt omnibus rebus agendis postridie kalendas, Nonas, & Idus, quod Alliensis pugna cum Gallis postridie Idus Quinctiles commissa foret. In tantis tenebris gens illa versabatur. Sed ad L. Crassum redeo.
II. Tribunus Militum bis idem fuit an. CCCLXVI. & LXIIX. Quinquennio
III. post SP. Fusius, quem patrem L. Cursoris quinquies Consulis esse suspicantur. Quód non reicio. Is enim SP. F. L. N. teste Verrio fuit. Idem Dictator bis, ter triumphalis, & Magister equitum fuit, fortissimus vir, & veteris disciplinæ seuerus obseruator. quem non dubitat Titus Liuius Alexandro Magno, qui eodem tempore vixit, conferre, excepta singulari illa felicitate, & regni fastigio. Sed magnis scriptoribus omnia licent, dum patriam præsertim exornant. Magistrum equitum fuisse L. Papirio Crasso Dictatori an. CDXIII. antea diximus Prætorem fuisse existimo ann. CDXXI. eiúsque lege Acerranis ciuitatem esse datam sine suffragio. post annos deinde sex Consul fuit cum C. Pœtelio Libone Visolo iterum anno deinde proximo Dictator rei gerundæ caussa duos Magistros equitum habuit insignes viros Q. Fabium Rullianum, & L. Papirium Crassum, cui antea Dictatori Magister equitum fuerat. In Fabium iratus, quod absente eo, & interdicente prœlium commiserat, more maiorum animaduertere voluit, exercitu primum, deinde Senatu veniam impetrante vix cessit. Annum sine Consulibus alterum in Dictatura exegit, & tertio Nonas Martias anno CDXXIX. de Samnitibus triumphum egit. Triennio mox interiecto biennium iterum, & tertio Consul fuit cum Q. Publilio Philone III. & cum Q. Aulio Cerretano II. Collegiis.

giis.iterumque de Samnitibus Consul tertium x.kal.Sept.an.CDXXXIV.
triumphat.Quadriennio post cum eodem Philone quartum Consulatum
gerit. Collega item quartum Consule,quod tum primum visum est,neq;
vnquam alias vt opinor,vigente Republica accidit.In quincto Consula-
tu collegam habuit C.Iunium Bubulcum Brutum II.inter quinctum, &
quartum consulatum annus tantùm interiacet. Mox quadriennio post i-
terum Dictator eundem. C. Bubulcum iterum Magistrum equitum ha-
buit, is etiam annus Consulibus caruit, & tertio triumphum egit de eis-
dem Samnitibus Idibus Octobris anno CDXLIV.Huius filius L.Papirius IV
L.F. SP.N. Cursor Magister equitum fuisse dicitur L. Cornelio Lentulo
Dictatori rei gerundę caussa an.CDXXXIII.& Consul post XXVII.annos
cum SP.Caruilio Maximo de Samnitibus triumphum egit Idib.Feb.ann.
CDLX. Hic ædem Quirini, quam pater vouerat, dedicauit, & hostium
spoliis exornauit, & in ea Solarium horologium tunc primum Romæ
visum statuit. Prætor anno proximo post Consulatum fuit, vt Liuius
testatur. qui SP. Papirij fratris Consulis filij mentionem facit, dum de
ementitis auspiciis in prœlio renuntiatis commemorat:Censor cum Ma-
nio Curio Dentato fuit, vt Frontinus refert, sed quo anno incertum est.
sunt, qui putent anno CDLXV. lustrúmque fecisse XXXI. iterum Consul
cum SP. Caruilio II. post XVI. iterum triumphum egit de Tarentineis,
Lucaneis,Samnitibus,Bruttieisque. Cursoris cognomen Liuius L.Papi-
rium patrem velocitate cursus assecutum testatur,sed nos maioribus hæ-
sisse animaduertimus. Masones multos fuisse post L. Masonem Ædili- .·.IV.·.
cium Cicero auctor est. nos vnum Consularem agnoscimus C. Papi-
rium C.F.L. N. collegam M. Pomponij Mathonis; qui de Corseis
Cos. III. Nonas Martias anno DXXII. in monte Albano primus suis
sumptibus myrtea corona cinctus triumphum egit. Hunc existimo
Pontificem minorem mortuum fuisse anno DXL. quo etiam anno C.
Maso L. F. Decemuir sacrorum mortuus est. Hic post triumphum
fonti delubrum dedicauit, vt Cicero libro III. de natura deorum
refert. Huius cognominis origo mihi incerta est. Sed arbitror Ma-
sones quasi Mansones dictos à mandendo vt edones, comedones, gu-
lones, epulones. fieri etiam potest, vt amari dicantur, quod male
fortasse dictum prius, vt asa pro ara, eso pro ero, & Fusij, Valesij,
Papisij pro Papiriis Valeriis Furiis. Inde etiam P. Vergilij cogno-
men Maro, quod alios optinuisse non memini. Maximum orna-
mentum accessit huic familiæ, cùm Papiria huius C. Masonis filia L. Æ-
milio Paullo ter triumphali nupsit,quorum filij duo,filiæ tres fuerunt.fi-
lij Corneliæ, & Fabiæ familiis per adoptionem inserti sunt. Namque P.
Cornelius Scipio Æmilianus, postea Africanus minor alter est, alter Q.
Fabius Maximus Æmilianus. Filias in Æmilia retulimus. Apud Liuium
inuenio L. Masonem Prætorem vrbanum fuisse anno DLXXVII. Car- .·.V.·.
bones, quos solos plebeios Consulares libertatis Reip. tempore inue- I
nimus, tres tantùm fuerunt. Primus C. Carbo vir maximi ingenij, &
eloquentiæ Tribunus plebis fuit anno DCXXIII. legem promulgauit
de Tribunis reficiendis, quam dissuasit minor Africanus, & C. Lę-
lius, qui optinuerunt, ne lex reciperetur. Sed Africanus anno proxi-
mo mortuus domi suæ inuentus est, non sine suspicione dolo malo

Carbonis interemptum. Legem tabellariam pertulit de iubendis legibus, ac vetandis.& Triumuir agris diuidendis cum C.Graccho,& Fuluio Flacco fuit. Consul mox cum P.Manilio anno DCXXXIII. L.Opimium interfectorem C.Gracchi Consul defendit. Ita varius, & inconstans fuit, vt modo popularis, modo in partibus optimatium esse diceretur. Sed à L. Licinio Crasso maximo oratore tunc annos nato vnum & viginti accusatus est proximo anno post Consulatum,& cantharidas sumpsisse Cicero refert, ne damnaretur. Huius filius C. Carbo in Galliam profectus, vt specularetur, quæ L.Crassus perperam in prouincia ageret, magno tamen ille animo inimici filio locum in tribunali assignauit,& nihil,nisi eo
II in consilium adhibito decreuit. Alter Consularis Cn. Carbo fuit collega C. Metelli Caprarij anno DCXL.Is à Cimbreis cũ exercitu fusus, fugatus
III est.Tertius ter Consul fuit collega L.Cornelij Cinnæ in tertio, & quarto Consulatu,& C.Marij Cai septies Consulis filij. cum enim morte C.Marij patris L. Cinna Consul iterum in vrbe anno DCLXVII. tyrannidem exerceret, in proximum annum se, & Cn. Carbonem Consules designauit, cúmque anno vertente Consules creari oporteret, eosdem Consules edidit. Sed cùm is quartum Consul ab exercitu fuisset occisus, solus Cn. Carbo nullo suffecto collega Consulatum gessit. Tertium postea Consulatum anno interiecto cum C. Mario, vt diximus, iniit. Sed aduentu Syllæ hostis Italiam deserere coactus est, & persequente Cn. Pompeio Lilybæi in Sicilia occisus Consul est in secreto, turpíque loco, dum ventrem exonerare se simulat,vt vitam prorogaret. eodem anno Consulis fratrem C. Carbonem Prætorium L. Licinius Damasippus iussu C. Marij Cos. interimi curauit. Hos fratres Cn. filios, C. nepotes fuisse Verrius auctor est. Patrem à M. Antonio maximo illo oratore accusatum sutorio atramento absolutum Cicero in Epistula ad L. Papirium Pætum scribit. In eadem tres fratres enumerantur Caius, Cnæus, & Marcus Carbones. ex his Marcum repetundarum redeuntem ex Sicilia à P. Flacco accusatum, Caium à L. Crasso vt antea scripsimus: Cnæum existimo non eum esse, quem Cn. Pompeius interfecit, sed quem M. Antonius accusauit, & fortasse is est, quem fusum à Cimbreis Consularem diximus. vt illi duo Consulares C. & Cn. fuerint C. filij, & ex Cn. alter Cn. ter Consul natus sit. Alij quoque Carbones enumerantur à Cicerone nobis ignoti, Cn. Carbo, & frater eius scurra, & Rubriæ filius, qui tunc viuebat, atque amicus eius erat. Omnes contemnendos esse iudicat, neminémque laudari posse præter eum, quem Damasippus occiderit. In Veninis C. Verrem Quæstorem Cn. Carbonis ter Consulis fuisse, eúmque Arimini deseruisse, & ad Syllam transisse criminatur. Ante hos omnes C. Carbo Prætor Sardiniam prouinciam optinuit anno DXXCV. cuius filius, aut nepos fortasse, is est, qui primus ex hac familia Consul à nobis commemoratur. Aliorum Papiriorum ex plebe antiqua memoria extat: vt L. Papirij fœneratoris, cuius cognomen vel nullum fuit, vel dedita opera ab historicis omissum est. Is in C. Publilium nexum à patre ob æs alienum verbera admouit: quamobrem lege cautum est, ne postea necterentur anno post Romam conditam CDXXVII. & ante sex & viginti annos, Quinqueuirum mensalem M. Papirium

rium creatum inuenio, cúmque tres collegę plebei fuerint, vnus Æmilius, qui patricius esse potuit, incertum est, an is quoque plebeius fuerit. Papiriam tribum rusticam fuisse certum est, causam nominis ignotam. Vapula Papiria vetus prouerbium cur diceretur, à Festo discere poteris. Sub Cæsaribus tres tantùm Consules inuenio Papirios Ælianos. Primus cum M. Eggio Marullo N. Papirius Cos. fuit anno DCCCCXXXVI. Alter Ælianus triennio post cum Iullio Crispino, quem Papirium fuisse incertum est. Hi duo temporibus Commodi Imp. Tertius sub Alexandro cum Maximo Consul fuit anno DCCCCLXXVI. Sed hic quoque incertus est.

PINARIA.

PINARIAE gentis originis duplex est fama. alij eos ante vrbem conditam hospites Herculis fuisse, & ab eo cum Potitiis, qui in sacrificiis sunt prælati Pinariis, sacerdotes constitutos; cùm ad aram, quæ postea maxima dicta est, decimam boum, quos ex Hispania attulerat, sacrificasset: alij à Pino Numæ Regis filio ortos. Patricios fuisse constat cognomento Mamercinos, Rufos, & Nattas. Ex quibus duo tantum Consules fuerunt, vnus Tribunus militum Consulari potestate, vnus
quoque Magister equitum fuit. Primus P. Rufus cum C. Iulio Iulo I.
Consul fuit anno post Romam conditam CCLXIV. Hunc etiam Mamercinum quidam appellant. Alter L. Rufus Mamercinus Cos. fuit II.
anno CCXXCI. cum P. Fusio Fuso Medullino. Hunc superioris filium fuisse credibile est. Tertius eisdem nominibus Tribunus Mili- III.
tum fuit anno CCCXXI. cum L. Fusio Medullino & SP. Postumio Albo Regilensi. Quartus L. Natta Magister equitum fuit L. Man- IV.
lio Capitolino Imperiosso Dictatori claui figendi caussa anno CCCXC. Post XIV. annos L. Pinarium Prætorem fuisse inuenio, cuius cognomen ignoramus. & anno DLXXII. M. Pinarius Posca Prætor Sardiniam optinuit, & in ea hostes vicit & anno DXXXIX. L. Pinarius in Sicilia præfectus à M. Marcello Cos. Ennæ vrbi, ne Carthaginensibus proderetur, oppidanos à militibus trucidari curauit. Denique apud Ciceronem L. Pinarius Natta Pontifex frater vxoris P. Clodij Pulchri auctor fuit adoptionis à P. Fonteio factæ eiusdem Pulchri, vt Tribunus plebis creari possit. Eundem priuignum fuisse ait L. Licinij Murenæ Consularis.

PLAVTIA.

PLAVTIA gens plebeia quidem fuit, sed Consularibus octo, triumphis duobus Censura, & Magisterio equitum ante Augustum ornata. cognomina hæc habuit: Proculus, Venno, Venox, Decianus, Hypseus, Silua-
nus Primus C. Proculus, quem P.F.P.N. appellat M. Verrius, anno vrbis I
CCCXCV. Consul fuit cum C. Fabio Ambusto. & Idibus Mai triumphum egit de Herniceis. biennio post Magister equitum fuit C. Marcio Rutilo primo plebeio Dictatori rei gerundæ caussa; qui de Tusceis tunc
egit triumphum. Alter C. Plautius cum T. Manlio Torquato II

Consul fuit anno CDVI. quem Vennonem, siue Venocem appellant nonnulli. Sed Flaccus Verrius, & Frontinus Venocis cognomen postea Censori impositum esse affirmant. Iterum Consul fuit sexto postea anno
III. cum L. Aimilio Mamercino. Tertius L. Venno L. Papirij Crassi in secundo Consulatu Collega fuit an. CDXXIII. tum domus diruta M. Vitruuij Vacci Fundani in Palatio, quod cum Fundanis & Priuernatibus coniurasset. id solùm postea Vacci prata dixerunt. Quartus anno proximo Consul C. Plautius P. F. P. N. Decianus Hypsæus cum L. Aimilio Mamercino secundo, de quo paulo ante diximus, quique in hoc honore Priuernas appellatus est. Ambo autem Consules Kalend. Martiis de Priuernatibus triumpharunt. Hypsæi cognomen Verrius omisit, ex denariis his litteris signatis nos addidimus. C. YPSÆ. COS. PRIV. CEPIT. & in aliis C. HVPSÆ. COS. PREIVE. CAPTVM, quibus significatur, Caius Hypsæus Consul Priuernum cepit: & Caio Hupsæo Consule Priuernum captum. Deciani cognomen ostendit hunc adoptione ex Deciis ad Plautios peruenisse: sed cum prænomine à patre distinguatur; hic enim Caius, ille Publius dicitur: suspicor Deciani cognomen fuisse hereditarium, & patrem potius, qui eodem prænomine est cum auo, adoptatum fuisse. Omnes enim adoptiuos filios eo tempore adoptantis prænomen, & nomen accepisse nouimus. Fuit eisdem temporibus P. Decius Q. F. Mus Collega T. Manlij Torquati in tertio Consulatu anno quadringentesimodecimotertio. is qui primus se deuouit pro Republ. Ro-
V. mana. Sequitur C. Plautius C. F. C. N. qui Censor cum App. Claudio Cæco fuit anno quadringentesimoquadragesimoprimo. & propter venas aquarum ab eo repertas, aqua quidem Appia siue Claudia dicta est. Plautius autem Venox. Hic à collega deceptus est. nam cùm finxisset se velle post decem & octo menses abstinere, munere Censuræ, vt ceteros Censores; post abdicationem Plautij variis artibus vsus Appius viam Appiam, & aquæductum perfecit. Consul Plautius hic Venox fuerat anno quadringentesimovigesimoquincto cum P. Cornelio Scapula Scipione. Sunt qui Venocem antea cognomento Proculum dictum fuisse contendant, & prænomine Publium. nos Verrij Censuram secuti sumus. Ex his apparet tres Plautios tribus continuis annis Consulatum optinuisse nemine alio plebeio interiecto L. Vennonem, C. Decianum, & C. Venocem.
VI. Sextus Consularis L. Venno fuit, quem Verrius L. F. L. N. appellat, eiúsque Collegam M. Fosliu C. F. Flaccinatorem anno quadringen-
VII tesimotrigesimoquincto. Postremus M. Hypsæus Consul fuit cum M. Fuluio Flacco anno sexcentesimovigesimooctauo longo quidem certè à superioribus interuallo. Medio tempore inuenio Lucium. Plautium Hypsæum Prætorem Hispaniam Citeriorem optinuisse anno quingentesimosexagesimoquarto. Postea verò anno vrbis septingentesimo P. Plautius Hypsæus cum T. Annio Milone Q. Metello Scipione Consulatum tanta contentione petiisse traditur: vt in alterum annum comitia consularia fuerint dilata. quoad P. Clodius Pulcher, qui tum etiam Præturam petebat, & Hypsæo fauebat, à Milone occisus decimotertio kalend. Febr. causam dedit, vt Cn. Pompeius

peius solus ex S.C. ab Interrege v. kalend. crearetur eius Quæstor idem Hypsæus fuerat, eíque in petitione fauebat, sed damnato Milone Scipionem socerum collegam kal. sextil. accepit. Sub Cæsaribus quinque Siluanos Plautios Consulares fuisse video, quorum vnus bis Consul duo triumphalia ornamenta assecuti sunt. Primus M. I.
Plautius M. F. A. N. septemuir Epulonum in Consulatu Collega fuit Imperatoris Augusti in decimotertio Consulatu anno vrbis DCCLI. quo anno Salus generis humani nato Christo domino exorta est. in titulo cuiusdam monumenti huius M. Siluani in Tiburtino agro reperto, quem Lartia Cn. F. vxor, & A. Plautius M. F. Vrgulanius posuerunt, adiectum est. Huic Senatus triumphalia ornamenta decreuit ob res in Illyrico bene gestas: Id optinuisse creditur an. DCCLXI. Eius filium eundem illum A. Plautium fuisse arbitror, cui ouationem Tiberius Claudius Imperator decreuit ex Britannia redeunti anno plus minus DCCXCIIX. Apud Tacitum eisdem temporibus inuenio Plautium Siluanum Prætorem anno DCCLXXVI. accusatum apud Ti. Cæsarem à L. Apronio socero, quod vxorem Aproniam præcipitem egisset, atque ita interemisset eíque Vrgulaniam auiam pugionem misisse, quæ ob amicitiam Liuiæ Augustæ plurimum eo tempore poterat; Plautium frustra ferro temptato venas excidendas præbuisse. Eius priorem vxorem Numantiam, quod veneficiis ei mentem abstulisset, accusatam absolutam fuisse. Alter Consularis Ti. II.
Plautius M. F. M. N. Siluanus Ælianus bis Consul fuit. Priori Consulatu suffectus ex Kal. Martiis an. DCCXCIX. sub Ti. Claudio Imperatore posteriori ex Kal. Iulij suffectus cum Domitiano Cæsare sub Vespasiano post annos vigesimumnonum quamuis non satis certa sint vtriusque temporis consulatus testimonia. Hunc superioris M. Siluani filium fuisse credimus. extatque titulus. etiam in agro Tiburtino alterius monumenti, ex quo apparet hunc in Præfectura vrbis iterum Consulem à Vespasiano Imperatore factum esse. Sed & Pontificem fuisse, & sodalem Augustalem, & Triumuirum Monetalem, Quæstoremque Ti. Cæsaris, legatum legionis quinctæ in Germania, legatum, & comitem Claudij Cæsaris in Britannia, Proconsulem Asiæ, Legatum proprætore Mœsiæ, & post alia ab eo gesta ita scriptum est. Hunc legatum in Hispaniam ad Præfecturam vrbis remissum «
Senatus in Præfectura triumphalibus ornamentis honorauit auctore «
Imp. Cæsare Augusto Vespasiano verbis ex oratione eius Q. I. S. S. «
hoc est, quæ infrascripta sunt. Mœsiæ ita præfuit, vt non debuerit à «
me differri honor triumphalium eius ornamentorum. Tertius III.
M. Siluanus, qui cum M. Saluio Othone, qui postea imperium tenuit, ex Kalend. Iuliis suffectus est anno octingentesimouigesimo sub Ser. Galba Imp. Quartus M. Siluanus cum M. Annio Vero IV.
Pollione anno octingentesimotricesimotertio sub Tito Vespasiani F. Consul fuit. Quinctus, cuius prænomen ignoramus, Consul fuit V
cum Sentio Augurino anno DCCCCIIX. sub Pio Aug. Præter hos inuenio P. Plautium Pulchrum Plautiæ Herculanillæ vxoris Ti. Claudij Imp. fuisse Triumphalis viri filium, & ab eodem Claudio Censore inter patricios lectum, eundem Augurem, Triumuirum Monetalem, & Questorem

Ti. Cæsaris Augusti quincto consulatu. Plautia Drusum, & Claudiam ex Claudio peperit, mox ab eo repudiata multa aduersus eam criminato. Filiam ante quinctum mensem diuortij natam, alique iam cœptam exponi ante matris ianuam nudam iussit; cùm à Liberto suo Botere conceptam diceret. Drusus puer ludens à pyro strangulatus est. Antiquior his Plautius Rufus, qui in iis. qui aduersus Augustum coniurarunt, enumeratur. Consularem quoque sub Tiberio Cæsare inuenio Q.Plautium Q.F. Lælianum, qui anno vrbis DCCXXCIIX. post Christi mortem anno tertio Consul fuit cum Sex.Papinio Q.F.Gallieno. Sub Nerone autem Plautius Lateranus Consul suffectus occisus est anno DCCCXVII. Ab eodem Nerone An. Plautius nobilis puer, quod à matre Agrippina diligeretur, & iniuria affectus, & occisus est. Denique duos Plautios Quinctillos Consulares fuisse constat, alterum sub Pio Augusto cum Statio Prisco anno DCCCCXI. alterum sub Marco, & Commodo post annos XVIII. cum eodem Commodo Imp. quem etiam Augurem fuisse affirmant. Ad extremum addam Plautillam Augustam M. Aurelij Antonini Seueri filij Augusti vxorem. Plautiani Præfecti Prætorio, & bis ter Consulis, qui multum Seueri temporibus potuit filiam fuisse. sed à genero socer, & à viro vxor, & frater vxoris Plautus occisi sunt. Afer is fuit sordidis natalibus vt Seuerus Imperator eius vel propinquus, vel municeps, & à pueritia carus. Plautiorum nomen, vt aliarum quarundam familiarum à cognomine Plauto ductum est, sic Planciorum à Planco, Variorum à Varo, Iuliorum ab Iulo. Plauti autem siue Ploti dicebantur, qui planis supramodum pedibus essent: quamobrem M. Attius Sarsinas Vmber, cuius extant comœdiæ initio Plotus, postea Plautus appellatus est. Hinc etiam Plotij dicti sunt, qui à Plautiis non distinguuntur, vt nec à Claudiis Clodij: Sic Paula Polla, & aula olla, & Plaustrum plostrum, vnde plostellum dicitur. Cn. Plotij Planci proscripti à Triumuiris Lepido, Antonio, & Octauiano à Paterculo mentio fit, cuius frater L. Munatius Plancus COS. triumphum egit de Galleis cum M. Æmilio Lepido II. an. DCCXI. cúmque diceretur vterque Consul fratrem proscribendum curasse: celebratum est à militibus carmen non infacetum De Germaneis, non de Galleis, duo triumphant Consules. Hunc proscriptum odore vnguenti detectum fuisse ferunt, cúmque eius serui torquerentur, vt indicarent dominum, & pernegarent, non passum seruorum fidelium cruciatus, & se iugulandum militibus obtulisse. Est etiam celebris duorum Plautiorum erga coniuges amor, M. Plautij, qui cùm à Senatu iussus esset classem sociorum sexaginta nauium in Asiam ducere, & Tarentum cum vxore Orestilla venisset, vxore illic defuncta cum eam in rogum impositam osculatur, stricto ferro se ipsum interemit. Et ambo combusti coniuges simul sunt, sepulchrúmque amantium id à Tarentinis postea fuit appellatum. Necnon C. Plautij Numidæ, qui morte vxoris audita, pectus gladio transfixit: cúmque à domesticis curaretur, ruptis fasciis, & discisso vulnere periit. Laudandus quidem vtriusque amor, sed præter modum vterque dolore vexatus est.

POM-

POMPEIA.

POMPEIA gens plebeia, ex qua nemo ante annum sexcentesimum duodecimum consulatum fuerat adeptus, postea Consulatus sex, triumphos quattuor, Censuram vnam consecuta clarissima extitit. Eam CN. Pompeius cognomento Magnus præstantissimus vir totius ciuitatis Romanæ illustriorem reddidit, quem libertatis vnicum assertorem ac vindicem respublica habuit aduersus C. Cæsaris potentiam nimis excrescentem, è qua superatus cum ipsa libertate extinctus est. V
Primus Q. Pompeius, quem quidam Rufum, alij Aufidum, alij A.F. appellant, obscuris parentibus natus, tibicinem patrem ei exprobabant inimici, Consulatum aduersus conatum Africani minoris, qui C. Lælio amico suffragabatur, adeptus est cum CN. Seruilio Cæpione anno suprascripto. In Hispania victis Thermistinis, siue Termantinis cum eisdem, & Numantinis iniquum fœdus iniit. Censor fuit cum Q. Metello Macedonico anno DCXXII. Lustrum fecerunt ambo tum primum Censores plebei LIX. Multum dicendo potuit, & inimicitias cum clarissimis viris Cæpionibus & Metellis gessit. eius orationes vt plenas prudentiæ Cicero laudat. eius ex filia nepos fuit C. Sicinius, qui Quæstorius mortuus est, & aliquem locum in patronorum numero tenuit. I
Sunt, qui putent Q. Pompeium Q. F. Rufum, qui Consul cum L. Cornelio Sulla fuit anno DCLXV, illius Consularis, & Censorij filium fuisse. Id nobis incertum est: certum vero eius filium Q. Rufum duxisse Corneliam L. Sullæ alterius Consulis filiam, ex qua Q. Rufum, & Pompeiam C. Cæsaris C. F. vxorem suscepit. Sed gener Sullæ eodem anno à C. Mario, & ipse Rufus Consul ab exercitu CN. Pompei Strabonis, quem inuito Senatu obtinebat, in sacrificio occisus est. Pompeiam Cæsar dimisit, cum comperisset P. Clodium Pulchrum domi suæ muliebri veste deprehensum, dum sacra Bonæ deæ in eius domo fierent. Testis in Clodium productus dixit se nihil scire, & diuortium fecisse, quod vxorem Cæsaris suspicionibus non minus, quam criminibus carere oporteret. II
De CN. Strabone patre CN. Magni nunc dicendum est. Hunc Verrius Flaccus Sex. F. CN. N. appellat. Eius frater Sextus & vt iuris peritissimus, & vt optimus philosophus laudatur Stoicæ disciplinæ & Geometriæ scientiæ deditus. Prænomen patris simile ostendit maiorem fuisse Strabone fratre. honoribus videtur prætulisse earum rerum, quas diximus, scientiam. Strabo bello Marsico Prætor à Picentibus victus, mox Consul eosdem aliosque vicit VI. Kal. Ian. anno DCLXIV. de Asculaneis Picentibus triumphum egit. eius collega fuit L. Portius Cato, qui in prœlio occisus est. Multæ transpadanæ Coloniæ ab eodem deductæ sunt, quibus ius Latij dedit, vt qui in eis magistratus gererent, ius ciuitatis Romanæ adipiscerentur. Biennio post Consulatum bello ciuili Octauiano, dum vtramque partem fouet, vtrisque inuisus fulmine ictus interiit. Ex Lucilia vxore Senatoria familia orta, fratre C. Lucilij poëtæ, cuius Satyræ veteribus placuerunt, nata Cneium Pompeium, & Pompeiam vxorem suscepit. C. Memmius Quæstorius vir C. Memmij C. Memmium Tribunum III

plebis procreauit, qui ex Fauſta Sullæ Dictatoris filia tertium, C.Mem-
IV mium ſuſcepit, cuius in oratione pro Scauro ab Aſconio fit mentio. Cn.
Pompeius annos natus tres & viginti Sullanas partes ſecutus, exercitu
priuato conſilio ex agro Piceno propter paternas clientelas ei addicto
coacto, ad Sullam redeuntem in Italiam venit, à quo magno honore ſu-
ſceptus eſt. Ei enim ſoli ex equo deſcendere, caput aperire, & aſſurgere ſo-
litus, cum omnes Marianos ex Italia profligaſſet, vt reliquias perſequere-
tur, in Siciliam aduerſus Cn. Carbonem Conſulem, in Africam aduerſus
Cn. Domitium Ahenobarbum, in Galliam Togatam aduerſus M. Bru-
tum Bruti Cæpionis patrem, & poſtea in Hiſpaniam contra Q. Sertoriū,
& M. Perpernam miſit. Hos omnes vicit, & interfici curauit. Triumphum
bis eques Romanus egit, nullo prius honore publico ſuſcepto à populo,
ex Africa de Hiarba Mauretaniæ Rege an. DCLXXII. & decennio poſt ex
Hiſpania pridie Kal. Ian. Conſul deſignatus in proximum annum cum
M. Licinio Craſſo. eodem tempore Tribuniciam poteſtatem à L. Sulla
Dictatore deminutam reſtituit, hoc eſt vt concilium habere, & plebem
rogare Tribunus plebis poſſet: Sulla enim intercedendi tantum pote-
ſtatem reliquerat. Poſt Conſulatum in Aſiam profectus Mithradatem, &
Tigranem Reges domuit, multaſque barbaras nationes ſubegit. de qui-
bus omnibus & de piratis biduo triumphauit tertio & pridie Kal. Octo-
bres decennio poſt alterum triumphum, hoc eſt anno DCXCII. pridie &
die natalis ſui. Sexto dein anno iterum Conſul cum eodem M. Craſſo col-
lega fuit. Tertium Conſulatum ſine collega occiſo P. Clodio à T. Annio
Milone, nouo more à Senatu accepit, v. ka. Martias an. DCCI. ſed Ka. Sex-
tilibus Q. Metellum Scipionem ſocerum collegam habuit Huius filia v-
xor eius quincta fuit nomine Cornelia, quæ prius P. Craſſo M. Craſſi col-
legæ eius filio nupſerat. Duxit adoleſcens Antiſtiam P. Antiſtij viri præ-
torij filiam, & Calpurniæ L. Beſtiæ filiæ. Hanc duxit vt ſocero gratifica-
retur, qui de magna re pecuniaria eius iudex erat. peculatus enim, ſiue de
reſiduis accuſatus fuiſſe dicitur propter patris rapinas eo mortuo, & de-
fenſus à Q. Hortentio. Abſoluto eo plerique adoleſcentes Thalaſſium ac
clamauerunt, vt in nuptiis tunc ſolebat. Antiſtiam dimittere coactus eſt,
vt Sullæ priuignam ex altero viro grauidam duceret Æmiliam. M. Scauri
principis Senatus filiam, & Metellæ vxoris Sullæ Dictatoris. parentes An
tiſtiæ tragœdiæ argumentum fuerunt. namque patrem L. Licinius Da-
maſippus occidi iuſſit, Calpurnia audita viri cæde, & diuortio filiæ ſe ip-
ſam interemit. neque Æmilia diu læta his nuptiis fuit, ſed ex abortu pe-
riit. Mucia Tertia Scæuolæ, cuius prænomen ignoramus, filia ſuc-
ceſſit, ex qua Magnus liberos procreauit, ſed eam vt parum pudicam
etiam dimiſit; quam duxit M. Scaurus vir prætorius Æmiliæ alte-
rius vxoris frater. Quarta vxor Iulia fuit C. Cæſaris tunc Con-
ſulis filia ex Cornelia Cinnæ quater Conſulis filia, quam Seuilio Cæ-
pioni collocatam abſtulit pater. Hæc dum vixit, vinculum coniun-
ctionis inter Cæſarem, & Pompeium fuit, quo ſublato morte Iuliæ
ex abortu, & mox filiæ formidabilis Cæſar Pompeio effectus eſt. Is
quoque dum timet damnationem, ſe non ſolum tutari, ſed etiam ar-
mis arreptis imperare ciuibus conatus eſt. Multa tunc Pompeium
fefellerunt, neque enim credidit auſurum Cæſarem cum exercitu in
taliam

Italiam venire, & maiori exercitu putauit se oppressurum eius conatus.
Cum ea mira Cæsaris celeritate fuissent occupata, ex Italia cum ma-
gistratibus profusus magnam ex prouinciis manum coëgit. Victus tan-
dem est anno DCCIV. in acie Pharsalica, & in Ægyptum fugiens, vt Pto-
lemei auxiliis bellum repararet, à Satellitibus Regis occisus die pro-
ximo post eius natalem annos natus vnde sexaginta in oculis vxoris Cor-
neliæ, & alterius filij. Caput, & anulus in quo sculptus leo gladium te-
nens, vt Plutarchus ait, siue tria trophea, vt Dion prodit, Cæsari dati
sunt. is collacrymans percussores occidi iussit Filios reliquit Cn. & Sex.
& Pompeiam L. Cornelij Felicis filij Fausti vxorem. Cnæus vt arbitror,
Appij pulchri Consularis & Censorij viri filiam duxit, Sextus Scriboniam
L. Libonis filiam, cuius Libonis soror Augusti vxor fuit, & ex ea Iulia na-
ta est. Ambo fratres in Hispania aduersus Cæsarem acriter pugnarunt,
victique sunt non sine magno Cæsaris periculo, qui cum aliis de gloria,
cum his de salute ad Mundam contendit. Cnæus captus, occisusque est,
Sextus, quem Magnum, & Pium appellatum fuisse, & Neptuni filium
constat, superstes Cæsaris fuit. cum Octauiano varie pugnauit, pacemque
cum eodem, & M. Antonio Triumuiris fecit. Præfectus Classis, & oræ I
maritimæ ex S.C. & Imperator iterum dictus diu Siciliam tenuit. Tan-
dem à M. Antonio in Ægypto occisus est consul designatus in annum
DCCXX. Dubitat Paterculus duæ ne, an tres fuerint Pompeiorum fa-
miliæ: neque enim Pompeius Magnus, & Rufus ex eadem familia fuerunt,
& præter hos fuerunt alij Bithynici cognomento. Nam Cicero in Bruto “
ita scripsit. Q. Pompeius A. F. qui Bithynicus dictus est, biennio quam nos “
fortasse maior, summo studio dicendi, multaque doctrina, incredibili la- “
bore, atque industria. De eo vt mortuo loquitur, occisus autem fuerat
cum Cn. Pompeio Magno. Eius filius A. Bythinicus à Sex. Pompeio
Cn. F. postea occisus est. Quod vero Plinius scribit, mortuum fuisse
repentino A. Pompeium in Capitolio Iouem salutantem; sunt, qui
ad patrem Q. Bithynici referant, quod incertum est. Consulares sub
Augusto tres inuenio sine cognomine. Sextum Pompeium Sex. F.
qui cum L. Cornificio L. F. Consul fuit anno DCCXIIX. Cn. Pom-
peium suffectum ex Kal. Octob. post quadriennium, & Sex. Pom-
peium Sex. F. qui cum Sex. Appuleio Sex. F. Consul fuit anno DCC-
LXVI. quo anno Augustus mortuus est. Post Augustum ante Hadria-
num quinque, quorum vnus bis consul fuit. ex his duo Siluani cogno-
mine, vnus Conlega bis consul, vnus Longinus Gallus, vnus Paulli-
nus fuerunt. Siluanus prior consul suffectus cum M. Cluuio Rufo
anno DCCXCVII. sub Ti. Claudio Imp. Posterior Vopiscus Silua-
nus cum Ti. Verginio Rufo COS. suffectus ex Kalend. April. anno
DCCCXXI. sub Vitellio. Medio tempore C. Pompeius Longinus Gal-
lus cum Q. Verannio Cos. fuit anno DCCCI. sub Claudio, quo anno
Olympias CCVII. Solino teste actis publicis notata. Octauo deinde
anno Consul suffectus Pompeius Paullinus cum Ducennio Gemino ex
Kalend. Iuliis sub Nerone. Conlega bis consul fuit, ordinarius sub
Domitiano anno DCCCXLV. cum Cornelio Prisco, suffectus quadrien-
nio post sub Nerua. Hunc etiam Siluanum appellatum inuenio. In-
certi temporis Consul fuit Cn. Pompeus Ferox Licinianus cum C.

Pomponio Rufo vt ex titulo cuiusdam monumenti Idibus Octobris dedicati constat Antiquior memoria est CN. Pomp. Mag. nobilissimi adulescentis, cui Ti. Claudius Imp. Antoniam filiam collocauit, & postea Fausto Sullæ, priori genero interempto. Item Scribonij Libonis Drusi, cuius proauus Pompeius, amita Scribonia Augusti vxor, consobrini Cæsares, quem Tiberius Cæsar, vt se interimeret, coëgit Idibus Sept. an. DCCLXIIX. Hunc existimo filia Sexti Pompei Magni natum fuisse.

DECIORVM FAMILIA.

AMPLISSIMA fuit & clarissima Romæ Deciorum familia, cùm propter res domi militiæque præclarè fortitérque gestas, tum verò propter singularem erga patriam pietatem & amorem. Nam P. Decius parens huius familiæ, qui (vt Cicero & Valerius testantur) primus è Deciis Consul fuit, Codri Atheniensium regis exemplo, deuouit se, & voluntariam mortem pro patria oppetiit: cuius mors ita gloriosa fuit, vt eandem cõcupisceret filius, & amplissimis perfunctus honoribus, & quartum tum Consul. Nepos verò haud ipse maiorum suorum virtute indignus, & quidem certè laudem quæ in hac familia floruit, cupidissimè est persecutus, dissimili tamen ratione: neque enim se deuouit (vt quidam existimant) sed Consul, in prælio contra Pyrrhum fortiter pugnãs cecidit. Pręclara sanè huius familiæ & immortalis ad laudem & gloriam posteris fuisset memoria, nisi eam, quæ nihil habet perpetuum, nihil firmum, fortuna, è medio quasi cursu reuocasset, vt quam secundissimo vento in altum prouexisset, eandem antè obrueret, quàm portum conspicere posset. Neque enim quemquam è Deciis post hos, aut honores adeptum, aut magistratus gessisse, aut virtute aliqua vel mediocri floruisse accepimus. Plebeiam verò hanc esse familiam omnibus, opinor, perspicuum est: & Liuius lib. IX. & X. satis dilucidè ostendit: atque etiam probant isti Iuuenalis versiculi, quos adscribere libuit:

Plebeiæ Deciorum animæ, plebeia fuerunt
Nomina: pro totis legionibus attamen, & pro
Omnibus auxilijs, atque omni plebe Latina
Sufficiunt dijs infernis, terræque parenti. Extat inscriptio vetus P. Decij eius qui quartum COS. fuit, in lib. Epigram. vrbis antiquæ: quam, quia eius de Samnitibus triumphum indicat, de quo non satis inter omnes constat, subiiciendam existimaui.

P. DECIVS P. DECII F. PRIMO COS. DE
SAMNITIBVS TRIVMPHANS, SPOLIA
EX HIS CERERI CONSECRAVIT, ITERVM ET TERTIO CONSVL.

HORATIA GENS.

NOBILIS est apud veteres historicos trigeminorum pugna, clarissimáque Horatiorum de Curiatiis victoria, quæ libertatem ac imperium Romano populo, Albanis perpetuam seruitutem peperit. Qui enim antè rerum

rerum præclarè gestarum magnitudine inuicti existimabantur, ij virtute & industria Horatiorũ victi, debilitati depresſíque sunt. Ab his Horatiis (ne in re notissima diutius hæream) Horatiam gentem ortam Dionysius lib. quinto tradit: neque sanè dubium est quin maiorum gentium Patricij Horatij sint, vt qui cum Romulo primùm in vrbem migrarunt. Diuiditur hæc gens in Puluillos, Barbatos, Coclites. Illorum quidem nominum ratio reddi certè nulla potest: Coclitem veteres appellabant, qui altero oculo careret: vnde Cyclopas pro coclitas antiquos dixisse, auctor est lib. octauo Æneid. Seruius, quomodo etiam Varro lib. de ling. Lat. V. scribit. Hinc illud Plauti est in Curculione, de Coclitum prosapia te esse arbitror: nam hi sunt vnoculi.

HORTENTIA GENS.

SEBASTIANVS Corradus, scriptorum veterum & antiquitatis bene peritus, quem nos, vt eius in litterarum studia merita poscunt, honoris caussa nominamus, Hortensios plebeios fuisse existimat, tum quòd Q. Hortensius Dictator legem de plebiscitis tulerit, tum etiam quod cõplures Hortensios Tribunatum pl. gessisse in veterum monumentis reperiat. Ego vt Hortensios inter Patricios referrem, hac potissimum causa adductus sum. Video enim Q. Hortensium oratorem, cùm in Quinctiana oratione, tũ verò in Verrinis actionibus nobilem à Cicerone appellari: quod qua ratione verum sit, nisi Patricium fuisse dicamus, cõiectura assequi certè nullo modo possum. Neminem etiam Hortẽsiorum, præter Lucium, (quem lib. XLIII. Liuius prætorem fuisse scribit) ante hunc curulem gessisse magistratum reperio. Quum igitur conditione nobilis non sit, origine nobilem esse necesse est: cuiusmodi Patricios fuisse iam antè dilucidè perspicuéque, opinor, demonstrauimus. Nec verò aut quia Dictator Hortensius legem de plebescitis tulit, aut quia Tribuni pl. Hortensij fuerunt, plebei existimandi sunt. Ille enim beneuolentiam & voluntates plebis hac sua lege captabat, quod Poplicolas, Horatios, quod complures alios factitasse animaduertimus. Hi verò quòd diuersæ essent gentis, Tribuni pl. creati sunt, vt etiam in Corneliis, Claudiis, Sẽproniis. Vterer plurimis exemplis, nisi rem perspicuam arbitrarer & apertam. Ipsum quidẽ certè Hortensium magistratum plebeium adeptum, nulli, quod sciam, veterum tradiderunt. Hoc sanè miror, Ortalum Hortensij oratoris nepotem apud Tacitum in secundo ita loqui, En stirps & progenies tot Consulum, tot Dictatorum, quum vnus ex Hortensiis fuerit Dictator, vnicus etiam Consul. Hoc nimirum est quod in Bruto Cicero queritur, Laudationibus historiam factam esse mendosiorem. Multa enim scripta sunt in eis quæ facta non sunt, falsi triumphi, plures Consulatus, genera etiam falsa, & à plebe transitiones, quum homines humiliores in alienum eiusdem nominis infunderentur genus, quod ex stemmate liquido constabit.

MARIA GENS.

CAIVS Marius municeps Arpinas, humili atque obscuro loco natus, nulla maiorum commendatione, amplissimos honores est consequutus. Contigit illi quod haud scio an nemini, vt duabus in Ædili-

tate acceptis repulsis, septies tamen Consul summo populi studio creatur. vir quem neque propter dignitatem laudare satis quisquam cōmodè, neque propter crudelitatem abūdè vituperare potest. Nemo vnquam tanto metu & periculo rempublicam liberauit, nemo maiori calamitate eandem affecit. Qui enim gladios Cimbrorum & Teutonum in rempublicam districtos à iugulis ciuium reiecerat: qui faces iam accensas ad vrbis excidium, extinxerat: qui vrbem & Italiam ex ore atque faucibus hostium eripuerat, ipse ille libertatis Romanæ vindex, primus in Rempublicam gladium distrinxit, primus sceleratas faces patriæ intulit, vastitate denique Italiam: cædibus, incendio, ruina, vrbem repleuit. Iustas ergo & debitas pœnas Reipublicę persoluit. Armis Sullanis vrbe eiectus, in Minturnensium paludibus latuit: terra maríque iactatus, in oris Africæ desertissimis iacuit. Filius non ita multis post annis in cuniculis Præneste trucidatus, memoria simul & nominis & generis interiit, Extat epigramma vetus in libro vrbis antiquæ, quod res eius gestas indicat, eiusmodi,

C. MARIVS PR. TR. PL. Q. AVGVR. TR. MIL. EX. SORTEM BELLVM CVM IVGVRTHA REGE NVMID. VEL. PROCOS. GESSIT, EVM CEPIT, ET TRIVMPHALIS IN IOVIS AEDEM SECVNDO CONSVLATV ANTE CVRRVM SVVM DVCI IVSSIT. III. CONSVL ABSENS CREATVS EST. IIII. TEVTONORVM EXERCITVM DELEVIT. V. CONSVL CIMBROS FVGAVIT EX IEIS ET TEVTONIS ITERVM TRIVMPHAVIT. REMPVBL. TVRBATAM SEDITIONIBVS ET TR. PL. ET PRAETOR. QVI ARMATI CAPITOLIVM OCCVPAVERANT, VI. COS. VINDICAVIT. POST LXX. ANNVM PATRIA PER ARMA CIVILIA PVLSVS, ARMIS RESTITVTVS VII. COS. FACTVS EST. DE MANVBIIS CIMBRICIS ET TEVTONICIS AEDEM HONORI, ET VIRTVTI VICTOR VESTE TRIVMPHALI CALCEIS PVNICEIS.

C. MARIVS C. F. *N. Bello Numantino Scipione imperatore in Hispania meruit, hostem ex prouocatione occidit. Plutarchus. Cicero pro Cornelio Balbo. TR. PL. Cotta, Metello COSS. legem de suffragiis tulit. Plutarchus. Cicero libro de Legibus III. In Ædilitate bis repulsam tulit. Cicero pro Plancio. Ex prætura Hispaniam sortitus, prouinciam Iberorum latrociniis liberauit. Legatus cum Metello Imperatore ad Numidicum bellum profectus, à quo quum Romam missus esset, criminatus est, bellum illum producere, se, si Consulem fecissent, breui tempore aut viuum aut mortuum Iugurtham in pop. R. potestatem redacturum. Itaque COS. factus est cum L. Cassio. ANN. DCXLVI. Cassiodorus. Cicero lib. de Officiis tertio. In Africam cum exercitu profectus, Iugurtham & Bochū Maurorum regem multis præliis vicit: Iugurtham viuum à Bocho, Sullæ opera, accepit, déque eo triumphauit. Salustius in Iugurth. Epitome LXVI. Florus libro III. Eutropius libro IV. Orosius libro V. cap. XIV.

COS.

COS. iterum absens creatus cum C. Flauio. ANN. DCXLIX. Cassiodorus. Asconius in Corneliam. COS. III. cum L. Aurelio. ANN. DCL. Cassiodorus. Epitome LXVII. Plinius libro II. capite LIX. COS. IV. cum Q. Catulo. ANN. DCLI. Bellum Cimbricũ gessit, summa vi oppugnata à Teutonis & Ambronibus castra defendit: duobus deinde præliis circa Aquas Sextias eos deleuit, in quibus cæsa traduntur hostium ducenta millia, capta nonaginta. Epitome LXIIX. Eutropius libro V. Florus libro III. cap. III. COS. V. cum M'. Aquillio. ANN. DCLII. Cassiodorus. Cimbros qui per Noricum profligato Q. Catulo procos. irruperant in Italiam, collatis signis funditus deleuit: cæsa traduntur hostium centum quadraginta millia, capta sexaginta. Marius totius ciuitatis consensu exceptus, pro duobus triumphis qui offerebantur, vno contentus fuit. Epitome LXIIX. Vellius libro II. COS. VI. cum L. Valerio. ANN. DCLIII. Cassiodorus. His COSS. Saturnius Trib. pl. qui seditionem concitauit, & Glaucia Prætor à Rabirio occisi sunt. Epitome LXIX. Cicero pro Rabirio perduellionis reo. L. Sulla, Q. Pompeio COSS. ciuitate à Sulla pulsus, in Minturnensium paludibus latuit, à Minturnensibus captus & dimissus, in Africam delatus est. Accersitus à Cinna COS. vrbem cepit, eam cædibus & rapinis vastauit. Epitome LXXVII. & XXC. Appianus libro primo Velleius libro II. Florus lib. III. cap. XXI. COS. VII. cum L. Cornelio ANN. DCLXVII. Idibus Martiis in magistratu mortuus est. Appianus. Plutarchus in vita & Sulla. Cicero lib. de Nat. deo. III.

PORCIA GENS.

EA FVIT reipublicæ Romanæ ratio & consuetudo, vt peregrinas nationes societatis fœdere, Italicas verò gentes ciuitatis iure sibi coniungeret. Nunquam enim à Romanis (vt Cicero pro Balbo scribit) intermissa est largitio & communicatio ciuitatis, quæ res, & ad conciliandos animos hominum & ad augendam potentiam, maximo in imperio adiumẽto esse solet. Quorum igitur spectata in rempublicam & cognita fides esset, iis ciuitatem populus Rom. largiebatur, non tamen eadem ratione omnibus. Nam aliis cum suffragio, aliis verò sine suffragio, ciuitatis beneficium tribuebat. illi municipes, hi cærites dicebantur. Municipes suo iure & suis legibus viuebant: muneris tantum cum populo Romano honorarij participes erant: à quo munere capessendo municipes appellati videntur. Cærites verò, ciues quidem illi erant, & onera ciuium sustinebant, nullo tamen honore fungebantur, nec suffragij ius habebant. Dicti autem Cærites sunt à Cære oppido, quod primum, pro sacris bello Gallico receptis custoditisque, ciuitatem sine suffragio accepit. Hinc tabulæ Cærites rectè non versa vice, vt Gellius lib. XVI. cap. XIII. de eadem re contrariè scribit, appellatæ, in quas Censores referri iubebãt, quos notæ causa suffragiis priuabant. Hanc differentiam vsque ad bellum Marsicum durasse, quo vniuersa ferè Italia ciuitate donata est, licet promiscuè ab auctoribus etiam ij qui suffragij ius non haberent, municipes nominarentur, testis est libro secundo Velleius Paterculus. Itaque verè municipes & ciues Romani erant, & suffragia ferebant, atque magistratus petebant. Quare Curij, Coruncani, Porcij, Pompeij, Marij, Tullij, & reliqui ex mu-

nicipiis oriundi amplissimos Romæ honores consecuti sunt. Hæc autem qua de agimus Porcia gens, Tusculana est, auctore Plutarcho in Censorino, & Tacito libro vndecimo: quomodo etiam Cicero libro de Legibus secundo scribit, Ego me hercule, inquit, & illi, & omnibus municipibus duas esse censeo patrias: vnam naturæ, alteram ciuitatis. vt ille Cato, quum esset Tusculi natus, in populi Romani ciuitatem susceptus est: itaque quum ortu Tusculanus esset, ciuitate Romanus, habuit alteram loci patriam, alteram iuris. Est autē hic M. Porcius Cato princeps huius gentis, qui Priscus primò, deinde quia multarum rerum vsum haberet, Cato, teste Plutarcho, appellatus est. quod cognomē posteri retinuerunt. Idem quoque à censura seuerè administrata, Censorius dictus est: & in summa senectute, quia multa eius in Senatu, multa in foro, vel prouisa prudēter, vel acta constanter, vel responsa acutè ferebantur, Sapientis cognomen adeptus est. testis Cicero de Officiis tertio, & in Lælio. Cuius præclarum in Hispania monumentum tali quam subiiciam inscriptione extare, refert Augustinus Nerrucius.

PALLADIS VICTRICIS SACRVM.

HIC HOSTIVM RELIQVIAS PROFLIGAVIT CATO, VBI SACELLVM MIRO ARTIFICIO CONDITVM, ET AEREAM PALLADIS EFFIGIEM RELIQVIT.
PAREANT ERGO ET NOSCANT OMNES, SENATVS ET POPVLI ROMANI IMPERIVM DEORVM NVMINE ET MILITVM FORTITVDINE ET TVERI ET REGI.

CVRII, FABRICII, CORVNCANII.

QVONIAM eorum qui ex municipiis honores essent & magistratus Romæ adepti, proximè meminimus, haud alienum visum est à proposito nostro, si Curios hīc, Fabricios & Corūcanios subiiceremus. Nam & municipes hi sunt, & æquales illorum temporum, ita verè plurimis maximísque virtutibus atque omni laude cumulati: vt quanuis neque familiam, neque stirpem constituant, sine tamen iusta reprehensione præteriri posse non videantur. Curios municipes fuisse, Cicero pro Murena & Sulla demonstrat, municipij mentionem facit nullam. item de Fabriciis. Corūcanios in vndecimo apud Tacitum Claudius Imp. Camerino Italiæ municipio oriundos testatur. Cicero verò pro Plancio, Tusculanos fuisse satis dilucidè ostendit.

M'. CVRIVS M'. F. M'. N. DENTATVS. TR. PL. ANN. CDLIV. Cicero in Bruto. COS. cum P. Cornelio. ANN. CDLXIII. Cassiodorus. Eutropius libro II. Cicerone in Catone. Plutarchus in Censorino. Valerius libro IV. capite III. Plinius libro XV. capite V. Bellum Samniticum gessit: omnem eum tractum, quà Nar ambit, fontésque Velini Adriatico tenus mari, igne ferróque vastauit.

ſtaiut. Qua victoria tantùm agrorum, tantum hominum redactum in poteſtatem, vt in vtro plus eſſet ne ipſe quidem poſſet exiſtimare qui vicerat. De Samnitibus, Sabinis, Lucanis triumphauit. Florus libro III. cap. XV. Eutropius ſecundo. Oroſius libr. III. cap. XIX. CENS. cum L. Papirio. ANN. CDLXIV. COS. II. cum L. Cornelio. ANN. CDLXXIIX. Epitome XIV. Valerius lib. VI. cap. III. Cicero pro Muræna, & in Catone. Contra Pyrrhum miſſus, cum eo pugnauit, exercitum eius occidit, ipſum Tarento fugauit, caſtra cepit, de rege Pyrrho & Samnitibus II. triumphauit. Plutarchus in Pyrrho. Eutropius libro I. capite XIIX. COS. III. cum Ser. Cornelio. ANN. CDLXXIX. Caſſiodorus.

C. FABRICIVS C. F. C. N. LVSCINVS. COS. cum Q. Aimilio. ANN. CDLXXI. Caſſiodorus. Cicero in Lælio. De Etruſcis & Gallis triumphauit. COS. II. cum Q. Aimilio. ANN. CDLXXV. Bellum cum Pyrrho geſſit. Ad quem quum Pyrrhi medicus nocte veniſſet, promittens veneno Pyrrhum occiſurum, vinctum eum Pyrrho reduci iuſſit. Cum Bruttiis & Lucanis proſperè pugnauit, de iis, Tarentinis & Samnitibus II. triumphauit. Epitome XIII. Eutropius libro II. Florus libro I. capite XIIX. Cicero in Bruto, in Catone, Officiorum tertio. Gellius libr. III. capite IIX. Plutarchus in Pyrrho. Virgilius Æneid. libro VI. Meminit. Valerius libro IV. cap. III. & IV. Vbi mendoſè Luſcitius pro Luſcinius ſcriptum eſt. Idem libro VI. capite V. CENS. cum Q. Aimilio. ANN. CDLXXIIX. Gellius libro XVII. Valerius libro II. capite IV.

TI. CORVNCANIVS. TI. F. TI. N. PRIMVS PONTIFEX. MAX. è plebe creatus. Epitome XIIX. Cicero pro domo, De natura deorum primo, De Legibus ſecundo. COS. cum P. Valerio. ANN. CDLXXIII. Caſſiodorus. De Vulſinienſibus triumphauit. CENS. cum C. Claudio. ANN. CDXXCV. DICT. COMIT. HABEND. C. ANN. DVII. Meminit Cicero in Bruto, de Oratore tertio. Pomponius De origine iuris. Meminit præterea C. & L. Coruncaniorum, qui legati ad Teucam Illyriorum reginam miſſi ſunt. Polybius lib. II. & minorem natu à regina occiſum refert: quos tamen Plinius libro XXXIV. cap. VI. P. Iunium & Ti. Coruncanium nominat, atque ambos à regina interfectos, ſtatuas illis in foro tripedaneas ſtatutas ſcribit: quem ſecutus videtur Florus lib. II. cap. V. Prætor hos nullum apud veteres Coruncanium reperire licet.

SERGIA GENS.

SERGIA GENS à Sergeſto comite Æneę. Virgil. quinto, Sergeſtúſque, domus tenet à quo Sergia nomen. Floruit annis plus minus LXXI.

EX HAC gente L. Sergius Catilina fuit, Saluſtio & Aſconio auctoribus. Homo, vt Cicero pro Cælio ſcribit, ex contrariis diuerſiſque inter ſe pugnantibus naturæ ſtudiis cupiditatibúſque conflatus, in quo permulta maximarum, non expreſſa ſigna, ſed adumbrata virtutum erant, quæ multis maximiſque obſcurata & deformata vitiis eluceſcere nullo

modo poterant. Accusatus bis & absolutus est. Ter Consulatum petiit, bis repulsam tulit. In Senatum semel atque iterum coniurauit. qua de re verbum non eram facturus, nisi à plerisque ita perturbari hæc & confundi animaduerterem, vt diiudicari difficillimè possent. Bis accusatum Cicero in Pisonem ostendit. Semel repetundarum à P. Clodio, cum Proprætor Africam prouinciam, superbè, auarè, crudeliter administrasset, socios spoliasset & diripuisset. absolutus est præuaricante Clodio: testis Asconius, quod idem Salustius in Catil. tradit. Iterum inter sicarios à L. Lucullo, Cæsare Figulo Coss. quòd Sulla dominante complures peremisset. Asconius Q. Cæcilium nominat, M. Volumnium, L. Tantasium, M. Marium Gratidianum, cuius caput abscissum per vrbem sua manu tulerat Idem Q. Fr. de petitione Consulatus scribit, & Dio lib. XXXVII. Orosius tamen cap. tertio libri sexti, quem Seb. Corradus præstantissimo vir ingenio sequitur, tertiam accusationem Catilinæ de incestu profert, quod cum Fabia Vestali virgine commisisse arguebatur. Quod falsum esse Plutarchus & Asconius apertè indicant. Neque enim Catilina eius criminis est accusatus, sed Fabia, virgo Vestalis, causam incesti dixerat, cùm ei Catilina obiiceretur. Consulatum ter petiit Catilina. Primò Tullo, Lepido Coss. ratio tamen eius habita non est, quòd cum repetundarum reus esset, intra legitimos dies profiteri nequiuerit, auctore Salustio. Secundò, cum Curione, Figulo Cæsare Coss. Tertiò, Cicerone, Antonio Coss. ac tum quoque Muræna & Silano Coss. dess. repulsam tulit. Coniurauit in Rempub. cum Cn. Pisone primo, Tullo, Lepido Coss. Suetonius in Cæsare. Salustius. Cicero pro Sulla. Dio lib. XXXVI. Deinde Cicerone, Antonio Coss. quæ quidem coniuratio, virtute & mirifica Ciceronis vigilantia oppressa est & extincta. Ipse Catilina à M. Petreio Antonij Cos. Legato in agro Pistoriensi cum exercitu deletus est. Epitome CII. & sequenti. Appianus primo. Plutarch. in Cicerone. Dio lib. XXXVII. Salustius in Catilinario. Virgilius lib. IIX.

SERVILIA GENS.

TVLLVM Hostilium diruta & euersa Alba, cùm multas alias gentes, tum etiam Seruiliam Romam transtulisse, & in Senatum ac Patriciorum ordinem legisse, Liuius libro primo, & in secundo Antiquitatum Dionysius, scribunt. Floruit hæc gens Romæ, vt quæ maximè. Familias habuit quatuor præcipuas. Nam & Prisci Seruilij numerantur ab auctoribus, qui Axillas & Ahalas complectuntur: & Cæpiones, & Vatiæ quoque, & Gemini. Legitur inscriptio in antiquitatibus Veronensibus perantiqua, vt mihi quidem videtur, quæ haud scio an huc referri debeat. Est autem hæc:

C. SERVILIO CAEPIONI CONCEN. ET TRIVMPHALI. PATRIAE LIBER. DECVR. VERONEN. OB. IVD. RESTITVTA. M. S.

SILVIA

SILVIA GENS.

SILVIAE gentis tres omnino familias in veterum annalium monumentis reperio. Quarum prima Æneæ est, qui Anchise patre natus, post mortem Latini soceri, Latinorum regnum obtinuit. Hic duos reliquit filios superstites, Ascanium Creusa matre, Ilio adhuc incolumi natum, & Siluium Latini regis ex Lauinia filia nepotem. Æneæ in regno successit Ascanius maior natu filius. Ascanio Siluius Fr. excluso Iulo Ascanij F. quem Iulij gentis suæ auctorem, & familiæ principem nuncupant. Siluio autem Æneas Siluius successit: Æneæ, Latinus Siluius, Lauiniæ & Melampodis filius, Siluij primi frater vterinus. Hęc prima Latinorum regum familia est. Altera Albæ Siluij traditur ab antiquis. ex Alba Atis ortus est, Ati Capis, Capi Capetus, Capeto Tiberinus, Tiberino Agrippa, cui Romulus filius, Romulo Auentinus in regni hæreditatem successit. Hinc tertia familia initium sumpsit, vbi ad Procam Siluium Latinorum regnum translatum est, à quo rerum Romanarum auctores historiam suam penè omnes exordiuntur. Proca filios habuit Numitorem & Amulium. Amulius regnum vi occupauit, quo occiso Numitor in regnum est restitutus, auus maternus Romuli & Remi. Hæc ferè tradunt Dyonis. Halicarnasseus, Liuius, Virgilius, & reliqui quasi minorum gentium historici, Velleius Paterculus, Messala Coruinus, Cassiodorus, Orosius, Zonaras. Gentem hanc, Siluiam appellauimus, non tam ex consuetudine aliarum gentium Romanarum, quàm quòd antiquitati aliquid hac in re concedendum arbitraremur. Licet enim incertum Romuli & Remi paternum genus sit, maternum tamen ad Latinorum reges antiqui retulerunt, quos libenter sequuti sumus.

TARQVINIA GENS.

DAMARATVS Corinthius, homo locuples in primis & honestus, armis ciuilibus in exilium pulsus, Tarquinios Corintho fugit, ibique suarum fortunarum sedem constituit. Causam exilij hanc Liuius adfert libro primo. Cicero verò Tusculana disputatione quinta, & in tertio Antiquitat. Dionysius, Corintho Damaratum, quòd Cypselum tyrannum ferre non posset, profugisse scribunt: quorum sententiæ Plinius cap. tertio libri XXXV. subscribere videtur. Duxit autem vxorem Tarquiniis nobilem & summo loco natam, ex qua duos suscepit filios, quorum alterum Aruntem, Lucumonem alterum Etrusco more nominauit. Et Aruns quidem viuo patre mortuus est, quem Damaratus pater paulò pòst, cum ætate & corporis morbo, tum animi doloribus ex morte filij confectus, secutus est. Lucumo verò ex asse hæres à patre, præterito postumo institutus, vbi locum inter suos honestum tenere non posset, Romam cum vniuersa familia & vxore Tanaquili est profectus, commutatóque nomine pro Lucumone L. Tarquinius dici voluit: ab Anco deinde rege in Patriciorum ac Senatorum ordinem ascitus, mox rex Romanorum creatus est. Hæc sunt breuiter quæ de gentis Tarquiniæ origine veteres tradidere. Magna autem opinionum varietas est & dissensio eorum qui

genealogiam Tarquiniorum scripserũt. Fabius enim Pictor Tarquinium Colatinũ Egerij F. appellat. Dionys. nepotẽ esse contẽdit. Sic Liuius Tarquinium Superbum Prisci F. Damarati nepotem fuisse scribit. Dionysius eundem Damarati nepotem esse probat. Libenter autem assentior Halicarnasseo, auctori rerum Romanarum, iudicio doctissimorum hominum, cum primis bono & religioso. Vtcunque autem se res habeat, apparet certe Pomponij IC. erratum, qui in L. ij. D. de origine iuris, sic scribit, Qui fuit illis temporibus quibus Tarquinius Superbus Damarati filius: cum nepos sit, si Liuio, si Dionysio credimus, pronepos. Neq; enim quod Zasius Iurisconsultorum illius ætatis facilè princeps, cui suffragari videtur Alciatus, scribit, filij appellatione nepotem contineri, locum hoc in genere vllum habet. Nam vt illud omittam, quòd sæpe ne in Iure quidem ciuili hoc verum est, quis non videt historiæ scriptionem ab isto subtilitatis genere plane alienam esse, in qua solida & expressa rei effigies desideratur, nec fictis & adumbratis rebus loci quicquam esse potest?

TVLLIA GENS.

TVLLII, qui Cicerones dicuntur, municipes Arpinates sunt, orti à Tullo Attio Volscorum rege. Auctorem huius rei habeo (vt omittam Plutarchum & Eutropium) Silium Italicum, qui libro octauo Punicorum sic scribit,

Tullius æratas raptabat in agmina turmas,

Regia progenies, & Tullo sanguis ab alto. Ipse quoque Cicero stirpem suam antiquissimam libro de Legibus secundo prædicat. Sunt tamen qui à tullis, id est aquæ ductibus, Tullios deducere malunt. à quibus vt dissentiam, cùm illorum quos dixi facit auctoritas, tum verò quòd in cognominibus, vocabulorum eiusmodi deriuationes locum quidem habere aliquem posse videantur, in nominibus certè gentium non item. Atque haud scio an Tullum, quod Volcatiorum cognomen est, quàm Tullium, quod gentis est nomen, à tullis rectius deducamus, accommodatius sanè ad horum nominum rationem. Vnica verò huius Tulliæ gentis familia magistratibus & honoribus floruit, ea quæ Ciceronum cognomen tulit, à ciceribus serendis, vt ait Varro. Illud enim quod de verruca, quam cicerem Latini vocant, Plutarchus narrat, eò mihi minus verisimile fit, quòd patrem & auum suum Cicero eodem planè vsos esse cognomine de Legibus tertio, & secundo de Oratore satis dilucidè ostendat. Ac ex his quidem primus M. Cicero orator honores est adeptus. Nam de auo sic libro de Legibus tertio loquitur, Et auus noster singulari virtute in hoc municipio, quoad vixit, restitit M. Gratidio, cuius in matrimonio sororem auiam nostram habebat, ferenti legem tabellariam. Excitabat enim fluctus in simplo (vt dicitur) Gratidius, quos post filius eius Marius in Ægeo excitauit mari ac nostro quidem. Quæ quum res esset ad se delata, Scaurus cõsul, Vtinam, inquit, M. Cicero, isto animo atque virtute in summa Republica nobiscum versari, quàm in municipali maluisses. Hæc ille.

VALESIA GENS.

SEQVVNTVR nunc Latinarum gentium familiæ, quo nomine & Sabinas,

& Sabinas, & omnes eas quæ ex Italicis municipiis in vrbem migrarunt, comprehendimus. Quæ verò ex his maiorum, quæ minorum gẽtium Patriciæ familiæ sint, in tanta antiquitatis ignoratione constituere nullo modo possumus. Sunt illæ quidem maiorum gentium, quas Romulus, quas cæteri reges vsque ad Tarquinium Priscum, siquidem Liuium sequamur, inter patricios cooptarunt: reliquarum eadem opinor ratio est, incerta & obscura. Prima autem & præcipua Latinarum gentium Valeria est, cùm propter generis antiquitatem, tum etiam propter summam nobilitatem, eximiásque virtutes, quibus hæc gens facilè ceteris antecelluit. Dionysius lib. IV. & V. auctor est, gentem Valeriam ex Sabinis oriũdam, cum Tatio rege, quîcum Romulus imperij societatem communicarat, in vrbem migrasse. Plutarchus Valesium gẽtis principem appellat, quem etiam auctorem pacis inter Sabinos & Romanos fuisse scribit. Hinc Valesia hæc gens primùm pòst Valeria dicta est, vt etiam Fusia, Papisia, Auselia, Vetusia: neque enim ante Appij Cæci ætatem, qui primus literam R, protulisse dicitur, Valerij, Furij, Papirij, Aurelij, Veturij dicti sunt. qua de re Liuius lib. III. Cicero Epist. IX, ad Papirium Pætum. Varro de ling. Lat. VI. Macrobius cap. II. libri tertij Saturnalium, & Festus primo: Pomponius quoque IC. de origine iuris. Meminit etiam cuiusdam Valesij lib. II. Valerius Maximus, qui Diti patri & Proserpinæ ara sub terra reperta, sacra primus furnis hostiis fecit: cuius exemplum secutus Valerius Poplicola, apud eandem aram publicè nuncupatis votis, cæsisque atris bobus Diti maribus, fœminis Proserpinæ, lectisternióque ac ludis trinoctio factis, aram terra obruit. Atque hæc quidem Valeriæ gentis sacra fuisse gentilicia opinor. Vniuersa verò hæc gens in quatuor familias distributa est. In prima, Poplicolas, Maximos, Potitos, Coruinos, Massalas, collocamus: ea ratione, quia eiusdem sunt stirpis. His autem, vt Cicero de legibus secundo, & Plutarchus in Poplicola scribunt, virtutis causa, vt in vrbe sepelirentur, à Senatu tributum erat & permissum, quod posteri eorum iure tenuerunt. In secũda, Flaccos: in tertia, Falcones: in quarta, Læuinos constituimus.

ANTONII AVGVSTINI EP. ILERDENSIS DE IIS qui Proconsulibus, & Proprætorib. & Proquæstorib. dicebantur.

NOTA res est magistratuum nomina fuisse Consulum, Prætorum, & Quæstorum: quorum aliqui intra Vrbem, aliqui extra magistratus gerebant: cúmque tempus magistratuum annuum esset, post annum desinebat nomen id magistratus habere: quoad inuenta est hæc appellatio, vt qui fungerentur munere magistratuum, post illud annuum tempus Proconsulibus, vel Proprætoribus prouincias obtinere, aut exercitum, aut imperium, aut potestatem dicerentur. Initium huius rei cepit cum Q. Poblilius Philo post consulatum prouinciam obtinuit, prorogata ei potestate siue imperio: itaque is primus Proconsule siue Proconsul appellatus est, anno V.C. CDXXVII. eodem exemplo postea, quotiens post annum aut Consules aut Prætores prouincias obtinebant, Proconsulibus aut Proprætoribus eas obtinere dicebantur. Post hæc paulatim factum est, vt ij, qui ex vrbe discederent in prouincias, cum magistratus tempus iam exactum esset, Proconsulibus Consulares viri, & Proprætoribus Prætorij mitti dicerentur: item illud, vt quædam prouinciæ Consulares, quædam Prætoriæ dicerentur: in quas Consulatu aut Prætura functi, aut etiam qui tum fungerentur mittebantur. Sic Cicero in Ciliciam profectus est, sic Cæsar in Gallias, sic alij plerique. Extraordinaria quoque imperia his nominibus ornabantur: vt cum L. Marcio in Hispania ab exercitu potestas data est post occisos P. & Cn. Scipiones nouo exemplo, quod à Senatu est reprehensum, vt L. Marcius Proprætore res gerere diceretur, sine vlla Senatus aut populi Romani auctoritate: sic etiam aduersus M. Antonium cum exercitũ Veteranorum coëgisset C. Cæsar Octauianus priuato consilio, ei rei Senatus auctoritatem concessit, & auctore M. Cicerone, adulescens, qui nullum tunc gerere magistratum poterat, Proprætore ex auctoritate Senatus exercitum obtinuit. Exstat ea de re Ciceronis oratio, quæ inscribitur Philippica V. Eadem ratione extra ordinem P. Scipio in Hispaniam missus est: item Cn. Pompeius, cum ex sententia L. Philippi diceretur non Proconsule, sed Proconsulibus fuisse missus. in eandem sententiam afferri potest quod Cicero libro II. de Diuinatione scribit, periisse auspicia magistratuum, cum omnia fere bella gererentur non à magistratibus ipsis, sed à Proconsulibus & à Proprætoribus. De Pro Quæstoribus nunc dicendum est. Quæstores aut Vrbani, aut Prouinciales fuerunt: Prouinciales appello, quibus necesse erat sequi magistratus, quibus prouinciæ committebantur: & vt sæpe Cicero scribit, more maiorum Quæstor Prætori vel Proconsuli filij loco habebatur. Quæstoribus pecunia, quæ magistratibus, aut legatis, aut exercitui erat attributa, committebatur. Si in prouincia Quæstor vltra annum fuisset, Proquæstore id officium obtinere dicebatur: sed & si mortuo Quæstore, aut de prouincia decedente id officium alteri committeretur, puta legato Proconsulis aut

Prætoris

Prætoris Próue Prætore, is legatus Proquæstore erat. Legatorum munus totum prouinciale fuit:& ex mandata iurisdictione pendebat,non ex iure magistratus:neque enim Legati,vt cæteri magistratus intra Vrbem in comitiis,aut in Senatu eligebantur:sed erant comites eorum qui prouincias administrabant,sæpe Prætorij viri, & nonnunquam Consulares. His legatis mandabatur iurisdictio, cum in prouinciam venerant Proconsules, aut Prætores Próue prætoribus. Ad hanc rem probandam afferri potest,quod Cicero III.in Verrem ait de Verris Quæstura & legatione: & vt mortuo Malleolo,Proquæstore fuerit: & quod in epistulis de C.Cælio Caldo Quæstore, quem in prouincia reliquit cum Imperio. Ex his apparet,quid sit,quod in plerisque denariis, & titulis monumentorum adscriptum est, legatum Pro Quæstore, siue Quæstorem Pro Prætore eam pecuniam signasse, aut eam rem gessisse: sic enim interpretor.cum enim dicitur, Quæstorem Pro Prætore illum esse, significat eum qui Quæsturam obtineret,Pro Prætore magistratu fungi,& Prætoriam prouinciam regere. at si adscriptum est aliquem legatum pro Prætore esse, significat,eum qui venerit in prouinciam Prætoris legatus,decedente Prætore,eius munere fungi. Quod si dicatur,legatum pro Quæstore esse: significatur eum legatum quæsturam exercere pro aliquo Quæstore, qui aut absens esset, aut mortuus.Est autem frequens hoc in denariis,quia pecunia signabatur sæpe in prouinciis,vt exercitui stipendia soluerentur. Et cum bellis ciuilibus multa extra ordinem,& nouo exemplo fierent: cúmq; hodie exstet pecunia signata, aut à percussoribus Cæsaris, aut ab iis qui sequebantur partes Sexti Pompeij, aut à cæteris Cæsarianis aut à Pompeianis: minus mirum est, pecuniam referre eorum nomina, qui non veros magistratus, sed extraordinarios obtinerent. Cæsaris verò percussoribus datas fuisse prouincias extra ordinem, constat ex Cornelij Nepotis verbis in Attici vita. Ex his facilè intelligimus quid sit, quod in nummis M. Antonij adscriptum sit, M. SILANVS AVG. Q. PROCOS. id est, M. Silanus, Augur, Quæstor Proconsule.& in denariis Metelli Scipionis,P. CRASSVS IVNI. LEG. PROPR. id est,P. Crassus Iunior legatus Pro Prætore. & in nummis Pompeij, MAGN. PRO COS. CN. PISO PRO Q. hoc est,Magnus Proconsule Cn. Piso Pro Quæstore.& in denariis Augusti: P. CARISIVS LEG. PRO. PR. MARIVS C. F. PRO. III. VIR. Est etiam in denariis Cæsaris Dictatoris, Q. DESIG. hoc est, Quæstor Designatus. Q. VOCONIVS VITVLVS, vel TI. SEMPRONIVS GRACCVS: item Q. P. quod interpretor Quæstor Publicus:in nummis Antonij,M. BARBAT. Q. P. & M. NERVA PRO Q. P. id est, PRO QVAESTORE PVBLICO. Quæstores argentum in prouinciis signasse constat ex epist. Ciceronis ad Plancum libr. XIII. Fam.

FAMILIAE ROMANAE NOBILIORES,

E FVLVII VRSINI COMMENTARIIS.

TYPOGRAPHVS LECTORI.

Fuluius Vrsinus, Lector, eo libro quo Veterum Romanorum numismata declarauit, plerasque gentes ac familias Romanas recensuit, nobiliores quidem certè, & quarum in illorum historijs aliisque monumentis crebrior facta mētio reperitur. Id opus omnibus antiquitatis studiosis sanè quàm perutile, sed inuentu (vtpote Romæ tantum cusum) difficile, cum non possemus integrum edere: visum est istum saltem Catalogum & recensum familiarũ Romanarum ex illo excerptum tibi, beneuole lector, communicare adscriptis: diligenter quotquot fere erant ab Vrsino veteres inscriptiones prolatæ: Vale.

A.

ABVRIAE gentis, vt opinor plebeiæ, vnus (quod sciam) Liuius facit mentionem lib. XLI. & XLII. nullo tamen adiecto cognomine, siue *Geminus*, illud sit siue *Gemellus*, aut aliud, quod tribus literis *Gem.* in nummis expressum est.

ACCOLEIAE gentis, vt arbitror, plebeiæ nulla extat mētio nisi in duabus antiquis inscriptionibus: vna in qua *Ordo corporat.* descriptus est, *Qui, pecuniam. ad ampliand. templum. contuler.* IMP. *Cæsare. T. Aelio. Hadriano. Antonino. Aug. pio. P. P. III. M. Aelio. Aurelio. Cæsare.* COS. in quo quidē ordine nominatur. *P. Acculeius* quidam *Euhemer.* qui P. Accoleij huius qui in denario quodam notatus est pronepotis libertus fuisse credi potest. Altera in qua nomina eorum incisa sunt, qui ad ponēdam statuam Vespasiano Imp. pecuniam contulerunt. *L. Annio Basso. C. Cæcina Pæto* COS. inter eos enim numerantur *L. Acculeius* quidam *Abascantus*. Acculeius autem in veteribus monumentis pro Accoleus eadem ratione scriptum est, qua Agricula, Poplicula, pro Agricola, Poplicola.

ACILIAM gentem plebeiam fuisse satis constat ex veterum scriptorum auctoritate; apud quos corruptè multis locis *Atilia* pro *Acilia* scriptum reperitur. Opinor autem *Acilios* à Græco verbo ἀκέομαι, quemadmodum Æmilij ἀπὸ τῆς αἱμυλίας vt Plutarchus inquit, gentis nomen traxisse.

ÆLIAM gentem siue *Ailiam* eandem esse cum *Allia* ex Capitolinis monumentis apertè satis intelligimus. Fuit autem plebeia, sed antiqua maximisque gestis magistratibus nobilis.

ÆMILIAE gentis patriæ *Scauri* tantum *Paulli*, *Lepidi*, & *Bucæ*, in nummis quos ipsi vidimus reperiuntur: cũ *Mamercini* quoque *Barbulæ* & *Papi* in veteribus & scriptorum & lapidum monumentis inueniantur.

AFRANIAE gentis frequens est mentio apud scriptores: ex eis autem patritiane an plebeia fuerit, colligi non potest. Plebeiam tamen fuisse suspi-

se suspicari possumus ex eo quod Q. Cæcilius Metellus Celer qui consulatum anno DCXCIII. gessit, patritius cùm fuerit, eius collegam L. Afranium plebeium fuisse necesse sit.

ALLIENAE gentis nomẽ ab *Allia* deductum esse, vt à *Nasidia*, *Cluuia*, *Satria*, *Nasidienam*, *Cluuienam*, *Satrienam* credendũ est. Inter plebeias vero numeratam fuisse vel ex eo constat, quod *Allienus* is qui legem de terminis tulit plebeius fuit. Mentio Allienæ gentis extat in veteri inscriptione, cuius exemplum subiecimus.

Allienę. T.F.
Berenicę
C.Vetttius.Polus
Vxori
Sanctissim.&
C.Vettius. Polus
Matri
Piissimę Patr
Col.Fabr.& Cent.
L. D. D. D.

ANNIAE gentis plebeiæ ita multi ex antiquis scriptoribus meminerunt, vt eorum indicandis locis supersedendum mihi sit.

ANTESTIAM gentem, eandem esse cum *Antistia* ex veteribus inscriptionibus manifeste intelligere possumus: quarum vnius exemplum extat Romæ huiusmodi.

L.Antestius.Cn.F.Hor
Sarculo.Salius.Albanus
Antistia.L.L. Plutia
Fusia.P.F.Tertia.Soror
L.Antestius.L.L.Quinctio
L.Antistius.L.L.Rufus.L.Antistius
Ɔ.L.Thamyrus
L.Antistius·L·Ɔ·L. Anthus·L.Antistius.L.L.Eros. Cappadoxs.

Cęterũ *Antistiæ* gentis plebeiæ, *Rheginorum* & *Veterum* familiæ fuêre de quibus frequens est mentio. cum apud Latinos, tum apud Græcos rerum Romanarum scriptores. Antistiorum Veterum & consularium & sacerdotum meminit Velleius Paterculus: cum quo vetus inscriptio conuenit, quam Præneste vidimus:

L.Antistius
C.F.Æmilia.Vetus
Augur
Fortunę.Primig
Ex.voto.suscepto.

ANTIAE gentis mentionem facit Cicero, Liuius & alij.

ANTONIAE gentis duæ familiæ fuerūt, patricia vna *Merendarum*: altera plebeia, quæ cognomine caruit, ex qua ortus est M.Antonius triumuir, & eius fratres L.& C.Antonij.

APRONIAE gentis, vt arbitror, plebeiæ mentio est apud Valerium Max.lib.VII. cap. VIII. & Pædianum in Miloniana, in qua meminit L. Apronij, qui Sex. Clodium accusauit, quòd eo auctore corpus Clodij in curiam illatum fuerat: item Cn.Apronij Cn.F. qui M.Saufeium M.F.accusauit, quem defendit Cicero. Fuit & *Apronius Galus* sub Augusto triumuir A.A.A.F.F. cuius nummus extat.

AQVILIA gens familias habuit & patricias & plebeias, sed cognominibus non semper vsas, vt ex veteribus monumentis intelligi potest.

ARRIAM gentem plebeiam fuisse suspicari possumus ex iis quæ de Q. Arrio scripta sunt à Cicerone in Bruto. Sunt autem hæc. Quod idem faciebat Q. Arrius, qui fuit M. Crassi quasi secundarius: is omnibus exemplo debet esse, quantum in hac vrbe polleat multorum obedire tempori, multorúmque vel honori vel periculo seruire: his enim rebus, infimo loco natus, & honores, & pecuniam & gratiam consecutus, etiam in patronorum, siue doctrina siue ingenio, aliquem numerum peruenerat. M. autem *Arrius Secundus* (cuius extat nūmus) incertum mihi fuerit ne is, cuius Præturæ meminit Pædianus in argumento Diuinationis (quem tamen Quintum prænominatū fuisse ex Ciceronis lib. IV. in Verrē colligo) an is, qui Suriæ præfectus fuit, in quē extat nobile hoc Catulli epigrāma:

Chommoda dicebat, si quando commoda vellet
Dicere, & hinsidias, Arrius, insidias.
Credo sic mater, sic liber auunculus eius,
Sic maternus auus dixerat, atque auia.
Et tum mirificè sperabat se esse locutum,
Cùm quantum poterat dixerat hinsidias.
Hoc misso in Suriam requierant omnibus aures,
Audibant eadem hæc leniter, & leuiter.
Nec sibi postilla metuebant talia verba,
Cùm subitò affertur nuntius horribilis.
Ionios fluctus postquàm illuc Arrius isset,
Iam non Ionios esse sed Hionios.

Ad hunc fortasse, vel eius filium spectat vetus hæc inscriptio.

M·Arrius·M·F·M·Sextius·M·F.
Duouiri·De.S.Viam faciund·&
Reficiund.cęrau.

Imperatorum

Imperatorum quoque temporibus Arriam Secundorum familiam floruisse, ex alia inscriptione intelligimus, quę extat huiusmodi,

L. Arrio
Primo
L. Arrius
Secundus
Proc. Aug.
Fratr. Piissim.

ASINIAE gentis, vt puto, plebeię scriptores multi meminerunt. Pollio huius gentis cognomen.

ATILIAM gentem patricias habuisse familias & plebeias inter veteres scriptores satis constat. *Seranorum* autem familia fuit plebeia, à serendo id cognominis sortita, vt scribit Plinius lib. XVIII. cap. III. his verbis, *serentem inuenerunt, dati honores, Seranum vnde cognomen.* eodem respiciens Virgilius dixit in lib. Æneid. VI.

-& te sulco Serane serentem.

In argenteis tamen denariis & in antiqua inscriptione, cuius exemplum infra descripsimus, item in Obsequentis libro de prodigiis, *Saranus* scriptum pro Seranus reperitur: quòd fortasse ea familia Serani cognominis aliam haberet originem, non autem eam, quæ à serendo ducta fuisset. M. Atilij Serani triumuiri coloniæ deducendæ anno DLXVIII. mentio est apud historicos: itémque C. Atilij, qui Consul cum Q. Seruilio Cæpione fuit anno DCXLVII. quibus Consulibus natus est Cicero.

Sex. Atilius. M. F
Saranus. procos
Ex. senati. consulto
inter
Atestinos
&
Veicetinos
Fines terminósque
posuit.

EX AVRELIA gente plebeia, fuerunt *Cottæ* & *Scauri*.

AXSIAE gentis, vt arbitror, plebeiæ facit mentionem M. Varro lib. III. de re rustica, cap. II. Cicero quoque lib. I. ad Attic. ep. VII. in qua nominat Axium quendam, qui erat, vt opinor, fœnerator. *Axsius Naso* quidam nominatur in denariis. *Axsius* autem pro *Axius*, vt *Maxsumus* pro *Maxumus*, *Alexsandrea* pro *Alexandrea*, antiqua fuit scribēdi ratio, cuius veteres grammatici meminerunt. AXSIAE gentis vnicus qui extat denarius videtur signatus à L. Axsio Nasone, quem Tribunum plebis fuisse intelligimus ex fragmento lapidis Tiburtini, quod est apud me ita in-

ſcriptum.

.... Sprenas
..... Sius.Naſo.Tr.Pl
.... Cilius.Cornutus
.... Tius. Catulus
... Nius.Stolo
... Tores.locorum.publicorum.
Dicandorum ex.S.C.ex.Priuato
In.publicum.reſtituerunt.

Ex Tribunatu autem L.huius Axſij Naſonis ſatis intelligimus, Axſiam gentem fuiſſe plebeiam.

B.

BÆBIAE gentis plebeię, frequens eſt mẽtio, cũ apud antiquos rerum Romanarum ſcriptores, tum in veteribus lapidum monumentis, quæ extant huiuſmodi.

L.Bębio· L·F
Gal·Auito
Pręf.fabr.trib
Mil·leg·x·gem·proc
Imp.Cęſaris.Veſpaſiani
Aug.prouincię.Luſitanię
Adlect.inter·prętorios
&
L.Bębius·L·F
Gal· Iuncinus
pręf.Fabr.pręf
Coh·IIII·Rętorum
Trib·milit·leg.XXII.
Deiotarianę
Pręf.alę.Aſtyrum
pręf. vehiculorum
Iuridicus Ægypti

Reperitur inter huius gentis cognomina etiam *Tampilus*. Ac cum in Capitolinis tabulis & vulgatis omnibus libris Tamphili cognomen cum aſpirationis nota ſcriptum reperiatur, in argenteo denario, ſine aliqua aſpiratione, vt in aliis, *Graccus*, *Pilippus*, & *Triumpus* notatum eſt.

CAECILIAE

C.

CAECILIAE gẽtis plebeiæ,sed multis gestis nobilis,sola *Metellorum* familia in antiquis denariis reperitur. Imprimis autem nobiles quatuor illi *Macedonici* filij, *Marcus*, *Caius*, *Quinctus* & *Lucius Marcus* consul fuit cũ M'. Æmilio Scauro an. DCXVIII. triũphauítq; Proconsule ex Sardinia, anno DCXL. *Caius*, Caprarius cognominatus est, Consúlque fuit cũ Cn. Papirio Carbone, anno DCXL. de quo extat fragmentum veteris inscriptionis

C·Cęcilius·Q·F. . . .
Metellus·Imp. . . .

Quinctus Baliarici nomen ex triumpho quem egit, consecutus est, & consul cum T. Quinctio Flaminio fuit anno DCXXX. ac triennio post censor cũ Q. Seruilio Cæpione lustrum fecit LXI. *Lucius* quũ Diadematus antea ob frontem vitta vel diademate obligatum diceretur, Delmaticus postea ex triumpho cognominatus est quẽ egit Procos. de Delmateis anno DCXXXVII. celebratur & *Q. Metellus Creticus*. de quo extat inscriptio.

Cęcilię
Q·Cretici·F.
Metellę Crassi

CAECINA gẽtis nomẽ est, vt *Perperna* eius in duabus inscriptionibus mentio extat: vna, in qua Neronis temporibus C. *Cæcina Largus* nominatur: altera in qua Vespasiano imperãte C. *Cæcina Pætus* consul cum L. Annio Basso descriptus est.

CAESIAE gentis, incertum, patriciæ'ue an plebeiæ, frequens extat mentio in veteribus cum lapidum tum scriptorum monumentis.

CALIDIAM gentem, ex scriptoribus qui eius meminerunt, patritiam fuisse intelligimus.

CALPVRNIAE gentis plebeiæ, *Pisonum* tantum familia, & *Bibulorum*, atque *Pisonum Frugi* in antiquis denariis reperitur. Ad *M. Pisonem* M. F. prætorem pertinet quæ Romæ extat in Capitolio inscriptió huiusmodi.

M.Calpurnius.M·F·Piso.Frugi.PR·Ex.S.C
Faciundum.curauit.eidemque.probauit
Imp·Cęsar·Diui·Neruę.F.Nerua.
Traianus·Augustus·Germanicus
Dacius·pontif.maximus.Trib.pot·XII·
Imp.VI·cos.V.P·P.operibus.ampliatis·restituit.

Cæterum gentem Calpurniam à Calpo Numę Pompilij regis filio duxisse originem scribit Plutarchus in Numa: idémque Horatius in Arte poëtica Pisones Pompilium sanguinem dixit, & Ouidius ad Pisonem

-nam quid memorare necesse est
Vt domus à Calpo nomen Calpurnia ducat?

Extat & huiusmodi inscriptio Romæ.

Cn.Calpurnius
Cn.F.Piso
Quęstor.pro.pr.ex S.C
prouinciam.Hispaniam
Citeriorem.optinuit.

Hic est Cn. Piso Cn. F. qui cum Catilina & P. Autronio coniurauit anno DCLXXXVIII. & in Hispania Quæstor Propr. occisus est.

Caninia, siue (vt est in antiquis lapidibus) Kaninia, quatuor habuit familias, quarum in antiquis monumentis extat memoria: *Rebilos* quorum meminit Liuius lib. XLII. *Regulos*, qui reperiuntur apud Cæsarem in lib. VII. de bello Gallico. *Gallos* qui habentur in antiquis denariis. *Labeones*, qui in *Arniensi* tribu censebantur, vt ex hac inscriptione intelligimus, cuius exemplum subiecimus.

C.Caninius. C.F.
Arn.Labeo.Pater
Omnes.hei.mei.sunt.Filius.illum.manu
Ille.illam.merito.misit.& vestem.dedit
Quoad.vixsi.vixsere.omnes.vna.inter.meos
Eundem.mi.amorem.pręstat.puerilem.senexs
Monumentum.indiciost.saxo.sęptum.ac.marmore
Circum.stipatum.mœrum.multeis.millibus.

Carisia gens à nullo veterum scriptorum, quod ego sciam, nominatur, præterquàm à Dione, qui lib. LIII. & LIV. facit mentionem T. *Carisij*, fratris, vt opinor, P. *Carisij*, quorum vtriusque nomina extant in antiquis denariis.

Cassia gens in duas fuit diuisa familias, patriciam vnam, *Bicellinorum*: alteram plebeiam, *Longorum* & *Longinorum*.

Cestia gens fuit plebeia, vt ex antiqua inscriptione colligitur, cuius exemplum extat huiusmodi.

C.Cestius L.F.Epulo.Pr.Tr.Pl.
VII.vir.Epulorum
Opus.absolutum.ex.testamento.diebus. CCCXXX
Arbitratu
Ponti.P.F.Cla.Melę.heredis.&.Pothi.L.

Cicero in oratione pro L. Flacco, & in lib. Philipp. III. (licet corruptè in vulgatis codicibus *Cæsetius* legatur pro *Cestius*) & Appianus lib. IV. belli ciuil. faciunt Cestij cuiusdam mentionem. C. autem *Cestius* qui in veteri inscriptione notatus est, potest is esse, cuius Tacitus meminit lib. V. Quia verò L.F. in ea describitur, credi potest filius fuisse L. Cestij, à quo extat cusus denarius.

CIPIAE

CIPIAE gentis nullus(quod sciam) veterum scriptorum facit mentionem: ego verò opinor eandem esse cum Cispia, quæ sine S. litera,) antiquo scribendi more in antiquis quoque lapidibus aliquando reperitur.

M.Cispius
M.L.Eurypon
M.Cispius·M.M·L
Romanus·V·A·XV .Pie
Cispia·M·M.Busca
M·Cispius·Felicio·

C.Cispius· A·F.Scapt
Seuerus·Florentia
Miles.coh.III·Pr·vix.
Ann.XLIII·Militauit·
Ann.XVII·

Cipia.P.F·Secunda
Fieri iussit
Locus·in.Fr.P·XX..
in agr·P.XXV

CLAVDIA gens familias habuit duas, patritiã vnam minorum gẽtium, ex qua fuerunt *Pulchri*: alteram plebeiam, quæ clarior fuit *Marcellorum*.

CLOVIA gens siue *Cluuia* & *Cluia* (vtroque enim modo in antiquis monumentis scripta reperitur, quemadmodum *Volteius* pro *Vulteius* & *Volcanus* pro *Vulcanus*, & *Fluius* pro *Fluuius*) incertum patritia ne an plebeia fuerit: quamuis frequens eius extet mentio, cùm apud scriptores, tum in veteribus inscriptionibus, quarum exempla sunt hæc:

L·Cluius.L·L· Æschinus.fecit·sibi·&
Vxori·&·liberis·&·libertis·
Θ Cluia·L·L.Fausta· vix.anos·XXXV
Θ L.Cluius·L·F.Lupercus·vix·anos.II
VI.Cluius. L·F.Maximus
VI·Cluius.L.L.Musęus

Mineruę
Sacr
C.Cluuius.C.F.Ouf
Paternus
V.S

Item

C.Cluuius.M.F.
IIII. Vir
Iuri.dic. II.vir.Nolę
IIII.Vir.Quinquennal
de.ſuo.faciund.cęrauit
idemque.reſtituit
Ioui.O.M.Sacr.

CLOVLIAM gẽtem ſiue *Clœliam*(eadem enim eſt) patritiam fuiſſe intelligere poſſumus ex eo quod ſcribit Liuius de Canuleio tribuno plebis, qui cum legem promulgaſſet, vt conſul alter ex plebe crearetur, in quo patriciorum dignitas minuebatur, patres, ne ſe inuitis lex perferretur, in eam ſententiam iuiſſe, cuius auctor fuiſſe C. Claudius dicitur, vt pro conſulibus crearentur tres Tribuni militum ex patriciis, totidemque ex plebe, iique conſulari poteſtate ornati remp. regerent. quibus rebus decretis, in magno plebeiorum & patriciorum petentium ſtudio, tres ex patriciis tantum creatos eſſe, A.Sempronium Atratinum, T.Clœlium Siculum L.Atilium Longum, anno CCCLX. Scribit autem Dionyſius libro III. Clœliam familiam Alba oriundam, ea diruta à Tullo rege in Senatum allectam fuiſſe, eique vt magiſtratus gerere poſſet, ab eodem rege cõceſſum eſſe. *Siculi* cognomen vnde traxerit ignoratur. veriſimile tamen eſt, ob aliquod huius familiæ contra Siculos inſigne factum: ſiue quod primum è Sicilia oriunda Albam poſtea commigrarit, id nomen Clœlios ſortitos eſſe.

COCCEIA gens non ſatis conſtat patritiáne fuerit an plebeia. ex ea certè Nerua Imp. qui Domitiano ſucceſſit, ortus eſt. Fuit inter alios & M.Nerua conſul ſuffectus cum C. Vibio Rufino anno DCCLXXIIII. de quo mentio extat in antiqua inſcriptione ad radices Capitolij.

C.Vibius.C.F. Rufinus.M.Cocceius.
M.F.Nerua.Cos.ex.S.C.

COELIAE gentis plebeiæ frequens eſt mentio apud ſcriptores. Ex ea autem fuit *Caldorum* familia, cuius reperiuntur argentei denarij.

CONSIDIAE gentis plebeiæ meminit Liuius lib. II. Dionyſius lib. IX. Cæſar lib. II. de bel. ciuili. Cicero lib. XII. ep. XXVI. ad Cornificium. & Valerius Max. li. IIII. cap. VIII. ex ea fuerũt C. *Cõſidius Pætus*, & C. *Conſidius Nonianus*.

COPONIA

COPONIA gens Tibure orta & in ciuitatem Romanã adſcita, plebeáine an patricia fuerit incertum.

CORDIAE gentis, (niſi pro *Cadius Rufus* apud Tacitum lib. XII. vt aliquibus placet ſcribatur *Cordius Rufus*) præter vnũ Ciceronem haud ſcio an alius veterum ſcriptorum faciat mentionem: is enim lib. IV. in Verrem, *L. Cordium* nominat honeſtum hominem, qui teſtimonium in Verrem dixit.

CORNELIA gens in patritias diuiſa fuit familias, & plebeias. patriciæ, *Blaſiones*, *Lentuli*, *Scipiones*, *Cinnæ*, *Siſennæ* & *Sullæ* in argenteis denariis, quos ipſi vidimus reperiuntur. In multis autem denariis quos ego vidi, *Sula* vnico L. ſcriptum eſt, ea ſcribendi ratione, quam antiquiſſimam fuiſſe tradit Quinctilianus his verbis in lib. I. *Semiuocales non geminare vſitatiſsimi moris diu fuit.* Itaque *Luculus* pro *Lucullus*, & *Cina* pro *Cinna* in veteribus monumentis notatum reperitur. Sic & *Siſena* pro *Siſenna*.

CORNVFICIAE gentis plebeię ſcriptores multi meminerunt: ex ea fuit *Q. Cornuficius, Augur, Imp.* Ciceronis in conſulatu competitor, & in Auguratu collega, vt ex epiſtolis XVII. XVIII. XX. XXII. libri ad eum ſcriptis, intelligimus.

COSCONIA gens, incertum eſt patriciá ne an plebeia fuerit: eius quidem mentio extat in antiqua inſcriptione, in qua M. Coſconius Epicurus nominatur.

M. Coſconi. Epicuri. Filij. Piiſſimi
Qui. vix. an. XIX. M. IIII. D. XXII.
Cętonicus. & Pia. parentes. feceruut.

COSSVTIA gente, ex equeſtri familia, orta fuit Coſſutia, qua Cæſar dimiſſa, Corneliam Cinnę quartum Conſulis filiam duxit vxorem, vt ſcribit Suetonius in Cęſare cap. I. Extant nummi C. *Coſſutij* cuiuſdam. & *L. Coſſutij Sabulæ* C. F. Pręterea M. Coſſutij cuiuſdam mentio eſt apud Ciceronem lib. III. in Verrem: & Q. Coſſutij in veteri quodam lapide in Sabinis, cuius ipſi exemplum huiuſmodi deſcripſimus.

Dis. Manibus
Æmilię. SP. F
Vix. ann. XV
Menſes. VI. D. II
Q. Coſſutius. Q. F

CREPEREIAE gentis facit mẽtionem Cicero lib. I. in Verrem, ex qua natum ſcribit M. Crepereium equeſtri familia. Crepereij cuiuſdam Galli ſub Nerone meminit Tacitus lib. XIIII.

CREPVSIAE gentis nulla eſt mentio apud eos ſcriptores quos ego quidem legerim. extat autem in nummis. vnde ſuſpicari licet gentẽ plebeiam fuiſſe, ex qua L. Crepuſius Ædilis plebis fuerit.

CVPIENNIA gente ortus fuit C. Cupiennius, ad quem extat Ciceronis epiſtola XX. lib. XVI. ad Atticum: cuius fortaſſe filius fuit. C. Cupiennius Libo Cumanus, Auguſti familiaritate clarus, corporis ſui diligentiſſi-

mus. Vide Porphyrionem ad Horatij Satyram II. lib. I.

CVRIATIAM gentem plebeiam, Alba oriundam, à Tullo rege in ciuitatem Romanam adscitam fuisse, scribit Dionysius lib. III. Eius gentis familia fuit Trigeminorum, cuius meminit idem scriptor in eodem libr. ex qua ortus est C. *Curiatius* cuius extant nummi. Liuius lib. I. & in epit. lib. LV. & Valerius Max. lib. III. cap. VII. C. Curiatij cuiusdam, qui Tribunus plebis fuit, faciunt mentionem. In vetere quoque lapide, qui extat Nolę C. quidam Curiatius Diui Augusti flamen notatus est.

C. Curiatio. L. F
Flaminij. Diui. Augusti
Primipil. Trib. milit
Præfect. Castror
Præf. Fabr
Arbitratu. Hyacinthi. lib

CVRTIA gens, patritiáne an plebeia fuerit, ex veteribus scriptoribus non satis constat. M. Curtij, à quo Lacus Curtius in foro Romano dictus est, meminit Dionysius Halicarnasseus lib. II. Liuius lib. VII. Valerius Max. lib. V. cap. VI. & Orosius lib. III. cap. V. P. Curtij Salassi facit mentionem Cicero in epistola XVIII. ad Leptam lib. VI.

D.

DIDIA gens (siue *Deidia* vt in quibusdam monumentis legitur) incertum patriciáne an plebeia fuerit: plebeiam tamen fuisse suspicari possumus ex eo, quod qui Didiam legem Sumptuariam tulit, Tribunus pleb. fortasse fuit: eius meminit Macrobius lib. III. Sat. Liuius libr. CXXVII. facit mentionē Didij Saxæ M. Antonij legati in Suria, qui à Labieno Pompeianarum partium victus est.

DOMITIA gens plebeia, in duas fuit diuisa familias, quarum altera *Caluinorum*, altera *Ahenobarborum* cognomine vsa fuit. ex hac fuit Cn. Domitius Ahenobarbus is, qui cum L. Licinio Crasso censor fuit anno DCLXI. quique consul fuerat anno DCLVII. cum C. Cassio Longino: cuius Consulatus memoria extat Interannę in vetere inscriptione.

Genio. municipi. anno. post
Interamnam. conditam
DCCIIII. ad. Cn. Domitium
Ahenobarbum. cos

DVRMIAE gentis itemque M. Durmij qui sub Augusto triumuir monetę cudendę denarios eos signauit, qui hodie extant, mentio nulla apud scriptores, quos ego viderim, reperitur.

E.

EGNATIAE gentis plebeię, & C. Egnatij Maxsumi, cuius extant denarij, facit mentionem Cicero lib. III. ad Atticum, ep. XXXIV. In libro autem XIII. ad Memmium ep. XLIII. XLV. & LXXIII. meminit L. Egnatij

gnatij Rufi: cuius fortaſſe filius fuit M. Egnatius is quem in Auguſtum conſpiraſſe Velleius, Suetonius, & Dio commemorant. Egnatię gentis mentio eſt in antiqua hac inſcriptione.

Honoris
Imp. Cæſaris. Diui. F
Auguſti. Pont. maxim
Patr. patriæ. &. municip
Magiſtri. auguſtales
C. Egnatius. M. L. Glyco
C. Egnatius. C. L. Muſicus
C. Iulius. Cæſar. Liſochryſus
Q. Florinius. Q. L. princeps
Viam. Auguſtam. ab. Via
Annia. extra. portam. ad
Cereris. ſilice. ſternendam
Curarunt. pecunia. ſua
Pro Ludis

EGNATVLEIAE gentis, vnus, quod ſciam, Cicero facit mentionem lib. III. Philipp. in quo nominat *L. Egnatuleium* quendam filium fortaſſe C. *Egnatuleij* qui victoriatum nummum percuſſit, quales hodieque cernere eſt. Extat Cordubę quæ fuit Lucani & Senecę, patria in Hiſpania, fragmentum quoddam inſcriptionis antiquæ, in qua fit mentio C. *Egnatuleiæ* C. F. quæ fortaſſe Egnatulei huius filia fuit. in inſcriptione quoque baſis ſtatuæ Veſpaſiano Imp. dedicatę, nominatur C. quidam *Egnatuleius Laurus.*

EPPIA gens in tribu Cornelia cenſebatur & Fabia, vt ex antiquis inſcriptionibus intelligere poſſumus, quarum exempla ſubiecimus.

Q. Eppius. Q. F. Cor. Ruf
Θ Clodia. C. L. Silenio
Θ Eppia. L. F. Paulla. vote
Nniana. mater
Eppia. M. F. Polla

P. Eppius. P. F. Fab. Rufus
Mil. Cohor. I I. Præt
T. F. I. Arbitr. &c.

F.

FABIAE gentis patriciæ *Labeones* tantùm, *Maximi*, & *Pictores* in denariis, quos nobis videre licuit, reperiuntur.

FABRINIAE gentis mentio est in nummo quodam æreo, nisi sit erratum ab eo qui nummum eum cusit.

FANNIAM gentem plebeiam fuisse, vel hoc vno Ciceronis testimonio ex epist. XIII. lib. XVI. ad Att. constat. *In præsentia*, inquit, *mihi velim scribas, quibus censoribus C. Fannius M. F. Tribunusplebis fuerit: videor mihi audisse P. Africano. L. Memmio censoribus.*

FARSVLEIAE gentis mentio extat in antiqua inscriptione Sutrina, in qua P*ontifices. A. Colonia. coniunc. Iulia. Sutrin. in. ord. relat.* . . . inter eos autem numeratur *M. Valerius Ferox* in locum *L. Farsulei Rufi* : *Q.* autem *Farsuleius* quidam *Vesper* nominatur in basi statuæ Vespasiani Imperatoris in qua incisa sunt nomina eorum, qui ad eam dedicandam Imperatori statuam, pecuniam contulerunt, L. Annio Basso, C. Cæcina Pæto Coss. Extat & L. Farsulei Mensoris mentio in antiquis nummis.

FLAMINIAE gentis plebeiæ meminit Cicero in Bruto, & ad Atticum ep. XIIII. & XV. lib. XIV. & ep. I. & II. lib. XV. Liuius lib. IX. & alij. L. autem *Flaminius Chilo* siue *Cilo* (vtroque enim modo, cum eius denariis, tum in veteribus quoque lapidibus, & Scriptorum codicibus, notatum hoc cognomen reperitur: vt Semproniæ gentis cognomen, in aliis cum aspiratione *Gracchus*, in aliis sine aspiratione *Graccus*) IIII vir auro, argento ære feriundo sub Cæsare Dictatore, ac eiusdem fortasse primus flamen fuit. Nam C. Iulio Cæsari dictatori, inter alios honores quos ei viuenti senatus tribuit, Flaminem quoque qui Diui Iulij Flamen dictus est, decretum fuisse, tradit Suetonius in Cæsare. Huius flaminis mentio quoque extat in antiquis inscriptionibus, quarum exempla sunt huiusmodi.

M. Poblicio
M. F. Sab. Sextio
Calpurniano
Equo. publico
Flam. Diui. Iuli
Pręf. Ædil. pot
Quęstor. Ærar
Sacerd. Iuuen. Brix.
Collegia
Centon. &. Fabror

&
L. Acutio
L. F.
Fab. primo

Equo

Equo.Pub.
II. Vir. I. D
Ædil.Q.Alim.
Flam.Diui.Iuli

FLAVIAE gentis plebeiæ frequens est mentio apud veteres scriptores. Extant nummi in quibus *Flaus* literæ notatę sunt, quibus existimarim cognomē potius *Flauus* (quod *Flauos* & *Flaus* antiqui vocali non geminata scribebant) indicari, quàm *Flauius* nomen. Est autem *Flauos* siue *Flaus* Largiæ familiæ cognomen apud Dionysium lib. v. Decimiæ apud Liuium lib. XXVII. Cæseciæ in epitoma libri CXVI. Sulpiciæ apud Suetonium in Claudio cap. XLI. Octauiæ in antiqua quæ Tiburi extat inscriptione, & Lucretiæ in æreo Augusti nomismate. Nominatur & C. *Flauius Hemis* in denariis antiquis, Bruti Legatus Proprætore, cuius meminêre Cornelius Nepos in vita Pomponij Attici, & alij.

FONTEIAM gentem plebeiam fuisse, vel ex hoc intelligere possumus, quod P. Clodius Ciceronis inimicus, qui vt Tribunus plebis fieret, ad plebem traduci volebat, P. Fonteio plebeio homini adoptandum se dedit. Cognomen multorum huius gentis fuit Capito.

FVFIA gens plebeia, ex qua *Q. Fufius Kalenus* originem duxit, qui Tribunus plebis fuit anno DCXII. D. Iunio Silano. L. Licinio Murena COS. atque idem Consul cum P. Vatinio anno DCCVI. In bello autem ciuili Pompeiano Cæsaris partes secutus est. Vide Ciceronis Philippicam VIII. & Dionem.

FVLVIAE gentis plebeiæ in multas diuisæ familias, vnius tantùm *Cn. Fuluij* in argenteis denariis memoria reperitur. *Foulu͏ius* autem veteres scribebant, vt *Fourius*, & multa huiusmodi Gręcam scripturam imitati.

FVNDANIAM quoque gentem plebeiam fuisse, cùm ex aliis tum ex Liuio constat in lib. XXV. in quo M. Fundani facit mentionem ædilis plebeij. In tabula etiam ænea apud Alexandrum Farnesium Cardinalem, in qua plebiscitum pro THERMESIBVS MAIORIBVS PISIDIS perscriptum est, mentio fit C. FVNDANI. C. F. TR. PL. DES. QVI. PLEBEM. PREIMVS. SCIVIT.

FVRIA gēs in patricias diuisa fuit familias & plebeias, vt ex Liuio colligimus, qui lib. IX. L. Furij tribunipl. facit mentionem, & lib. XXXIX. M. Furij Lusci Ædilis, à quo ludi plebeij diem vnum instaurati sunt. Nobis patriciæ P*urpureonum*, *Craßipedum*, & P*hilonum* denarios videre licuit. Nam *Furius Brocchus*, incertum est, patriciúsne fuerit an plebeius. extat huius argenteus denarius.

G.

GALLIA gens inter patriciásne an plebeias numeranda sit, ex iis scriptoribus qui circunferuntur elici non potest. Cicero in Verrem lib. V. C. Gallium senatorem hominem equestrem appellat: patrem fortasse C. *Gallij* cuius extat nummus æreus ab eo signatus cum esset Triumuir sub Augusto. Idem Cicero meminit Q. Gallij Pretoris an. DCLXXXVIII. L. Cotta & L. Torquato cos. quemque anno sequenti de ambitu accusa-

tum, defendit ea oratione quę non extat. Meminere & alij multi huius gentis.

GELLIAE gentis duos tantùm denarios nobis videre licuit. Eorum alter visus pertinere ad Gellium Cn. Pompeij legatum in bello maritimo contra piratas, cuius meminit Florus lib. III. Alter sine dubio ad *L. Gellium Poplicolam* spectat, qui eum signauit cùm esset Antonij Quæstor Proprætore: postea cum M. Cocceio Nerua consulatum gessit anno DCCXVII. Vide Dionem lib. XLVII. Huius pater L. Gellius consul fuit cum Cn. Lentulo Clodiano, anno DCLXXXI. Cicero in Pisonem & in oratione ad Quirites post reditum.

H.

HERENNIA gens plebeia in *Balborum* familias & *Gallorum* diuisa fuit L. Herennij Balbi meminit Pædianus in Miloniana: Galli, Asinius Pollio in ep. XXXII. lib IX. ad Plancum. C. Herennij Tribuni Pl. qui P. Clodium ad plebem traduxit, facit mentionem Cicero ep. XV. & XVII. lib. I. ad Atticum.

HIRTIA, gens incertum patriciáne an plebeia fuerit. Eius extat mentio in antiqua inscriptione, cuius exemplum subiecimus.

A.Hirtius.A·F.M.Lollius·M.F
Fundamenta·fornicis.faciunda· cęrauere
Eidémque.probauere

HORATIAE gentis patriciæ vnus tantùm reperitur denarius, ab aliquo ex ea gente in Horatij Coclitis memoriam primum signatus, deinde à Traiano Imp. restitutus. De Horatio Coclite Liuius Dionysius, Valerius Maximus, alij.

HOSIDIA gens ab Appiano quidem & Dione nominatur, non tamen ex eorum verbis elici quicquam potest, vnde, plebeiáne an patritia fuerit, scire possimus. Appianus lib. III. de bello ciuili, & Dio lib. XLVII. facit mentionem Hosidij Getæ, proscripti à Triumuiris, & à filio seruati. Idem Dio lib. LX. meminit C. Hosidiæ Getæ, qui Claudio iam imperante floruit. Hosidiæ familiæ mentio est in basi marmorea ita inscripta.

C·Hosidius.Mar
Cianus.cum.suis
Pantheo
Sacrum

HOSTILIAE gentis, quæ ab Hosto quodam Hostilio Medullino, vt creditur, originē duxit, qui Romulo regnante Romanam ciuitatem adeptus fuit, crebra est mentio apud scriptores: Eius autem gentis familię reperiuntur in monumentis Capitolinis *Tulli Regis*, & *Mansinorum:* apud Liuium lib. XXXVII. *Tubulorum* & *Catonum:* apud Varronem & in nummis *Sasernarum*.

I.

ITIAE gentis vnus tantum denarius reperitur, atque is quidem à *L. Itio* signatus, vt opinor, ad quem Horatij extat ode XXIX. lib. I. inscripta ad L.

ad L. Icium. ſic enim in vetuſtiſſimis codicibus pro *Iccium*, ſcriptum reperiri, admonuit me vir eruditiſſimus, idemque humaniſſimus Carolus Langius. Cicero in lib. III. Philipp. nominat *M.* quendam *Iccium* corruptè (vt opinor) *pro M. Itium.* qui quidem error in Atiæ quoque familiæ nomen irrepſit. *Portum* etiam *Itium* in lib. v. de bello Gallico pro *Iccium* ex vetuſtiſſimo exemplari apud Cæſarem iampridem repoſuimus.

IVLIAM gentem familias habuiſſe patricias & plebeias inter ſcriptores ſatis conſtat. *Patriciæ Cæſares* tantum in denariis qui circumferũtur habemus. *Burſionum* enim nulla apud ſcriptores extat mentio, vnde patricii an plebeij fuerint ſcire poſſimus. Origo gentis Iuliæ ad Venerem refertur. Huius gentis nummi extant hodieque plurimi, & creberrima mentio eſt apud veteres ſcriptores, necnon in aliis innumeris antiquitatis monumentis. Nos vnum hic adſcribemus. id eſt fragmentum quoddam Kalendarij quod exſtat Præneſte, in quo fit mentio de titulo *Parentis* ſiue *Patris Patriæ* qui C. Iulio Cæſari Octauiano Auguſto à ſenatu eſt tributus.

Non. N. Concordię
in. arce. Ferię. ex
S. C. quod. eo. die
Imperator. Cęſar
Auguſtus. Pontifex
Maximus. trib. poteſt
XXI. cos. XIII. A. Senatu
Populóque. Romano. pater
Patrię. appellatus

IVNIAE gentis cum multæ à ſcriptoribus familiæ nominentur, Brutorum tantum & *Silanorum* in denariis reperiuntur. Brutorum autem familiã duplicem fuiſſe, patriciam vnam, ex qua L. Brutus qui reges eiecit, ortus ſit. alteram plebeiam, multiplicem, cuius princeps L. Brutus primus Tr. Pl. extiterit, ſcribit Dionyſius lib. v. Ex hac gente fuit D. Iunius Silanus in Manliam Torquatorum familiam adoptatus: cuius mentio apud veteres multis locis. Sed ex antiquis inſcriptionibus quarũ exempla infra ſubiecimus, Manlium aliquem ſimiliter per adoptionem in Iuniam familiam inſertum aliquando fuiſſe intelligere poſſumus.

Iunoni
Iuniæ. C. Silani F
Torquatæ
Sacerdoti. Veſtali
Annis. LXIIII
Cæleſti. Patronę
Actius. L

&

Iunię. C.Silani. F
Torquatę.vir.vest.
Maximę
Iuuenio.L.

Huius autem Torquatæ mentio extat apud Tacitum in lib. III.

L.

LABIENAE gentis plebeiæ scriptores multi meminerunt. ex ea fuit T.Labienus Tribunus Pl. qui C.Rabirium, à Cæsare subornatus perduellionis accusauit. quod eius patruus Q. Labienus cum Saturnino occisus fuerat. Cicero pro Rabirio. Orosius lib. XV. cap. XVII. & Dio lib. XXXVII.

LICINIAE gentis plebeiæ, *Murenæ* tantũ, *Craßi*, *Neruæ* & *Stolones* in nummis quos ipsi vidimus reperiuntur. Porrò Murenæ cognomen cum à pisce nobilissimo, quem Græci μύραιναν appellant, deductum esse Varro dicat, miror cur non *Muræna* potius seruata Græca vocis orthographia scriptum ab antiquis fuerit: cum *Scæna* pro *Scena* quæ Græcis est σκηνὴ, contra Græcam scribendi rationẽ notatum in veteribus cum libris tum lapidibus reperiatur. Varronis verba sunt ex lib. III. De re rustica. cap. III. *Sic nostra ætas in quam luxuriosa propagauit leporaria, ac piscinas protulit ad mare, & in eas, pelagios greges piscium reuocauit, non propter hos appellati Sergius Orata, & Licinius Murena? quis enim propter nobilitatem ignorat piscinas Philippi, Hortensij & Lucullorum.*

LIVINEIAE gentis vna tantùm *Regulorum* familia apud scriptores reperitur. nam L. Liuineius Trypho qui nominatur à Cicerone in ep. LX. lib. XIII. libertus fuit L. Reguli cuius extant nummi.

LIVIAE gentis plebeiæ, vnius tantùm *Salinatorum* familiæ, in æreo nummo mentio reperitur.

LOLLIAM gentem plebeiam fuisse constat: ex ea enim ortus est *M. Lollius Palikanus* quem hominem seditiosum appellat Valerius Maximus lib. VIII. cap. I.

LVCILIAE gentis plebeiæ, familiæ plures variis distincti cognominibus apud scriptores reperiuntur. *Balbi* nominantur à Cicerone in Bruto: *Baßi* in lib. XII. ad Atticum. *Longi* & *Capitones* à Tacito lib. IIII. *Blæsi* lib. XVI. *Ruforum* autem nulla quod sciam mentio extat. nisi fortè M. Lucilius Rufus qui in argenteo quodam denario descriptus est, is fuit quem Plutarchus in Pompeio scribit cum Tribunus plebis esset de Pompeio Dictatore creando, multum repugnãte Catone ad populum tulisse.

LVCRETIA gens in familias diuisa fuit patricias & plebeias. *Triones* autem qui in nummis antiquis expressi reperiuntur, licet ex scriptoribus non constet, plebeios tamen fuisse opinor. *Trio* apud Dionem & Tacitum lib. V. cognomen est Fulcinij consulis anno DCCLXXXIII.

LVRIAE gentis Cornelius Tacitus meminit libr. XII. & Dio libr. LVIII. in quo M. Lurium qui III. vir sub Augusto æneos nummos cusit, quales hodiéque extant: Sardiniæ præfectum fuisse scribit. M. Lurius Triarius, & M. Lurius Treptus nominãtur in antiqua basi marmorea, in qua

qua descripta sunt nomina eorum qui ære conlato statuam Vespasiano Imp. dedicauerũt. L. Annio Basso, C. Cæcina Pæto Cos. In inscriptione etiam basis statuæ à collegio Fabrûm Tignariorum Caracallæ Imper. dedicatæ Lurius quidam *Martialis* numeratus inter eos, qui pecuniam ad ponendam eam statuam contulerunt.

LVTATIAE gentis plebeiæ vnus tantùm extat denarius. in quo *Cerconis* cognomen ei tribuitur. Liuius libro XLII. facit mentionem C. Lutatij Cerconis, qui anno DLXXX. L. Postumio Albino, M. Popilio Lænate Cos. legatus Alexandriam ad Ptolemæum renouandæ amicitiæ causa missus est.

M.

MAECILIAM gentem Albanam, Tullo Hostilio Romæ regnante, Alba diruta ciuitatẽ Romanã adeptã fuisse, & in senatoriũ, patriciúmque ordinem allectam scribit Dionysius lib. III. Fuit autem familia ex hac gente alia patricia, alia plebeia. In nummis nominatur M. Mæcilius Tullus quidam.

MAIANIAM gentem, quæ in aliquot nummis antiquis notata est, opinor eandem esse cum ea, quæ in tabulis Capitolinis modo *Mainia* modo *Mænia* nominatur. eius extat mentio in antiqua inscriptione Cæretana, cuius exemplum est hoc:

D.M.Surię.sacrum
L.Maianius.Homer.cum
Maiania.Homeride.Fil
V.S.P.L.D.D.D
Curant.L.Mainio.&
Iul.Maxim.Taurin
Frat.

MAMILIAM gentem plebeiam à Mamilia Telegoni filia originem & nomen duxisse, omnes ferè scriptores tradunt. Ipse autem Telegonus Vlyssis fuit & Circes filius. qui Tusculum oppidum in Latio condidit, vt scribit Sex. Pompeius, Plutarchus, Acro, & Pomponius Porphyrio Horatij interpretes. Cognomen huic genti *Limetanus* & nummi tribuunt & historici.

MANLIAM gentem duplicem fuisse patriciam vnam, alteram plebeiam, ex iis quæ scribit Cicero in lib. I. Philipp. coniicere possumus: sunt autem hæc. Propter vnius M. Manlij scelus decreto gentis Manliæ, neminem patricium vocari M. Manlium licet.

MARCIA quoque gens patricias habuit familias, & plebeias. Sed patriciorum nulla in antiquis denariis extat memoria. plebeiorum, *Philippos* tantum, & *Libones*, in iis qui circumferũtur numismatibus, notatos animaduertimus: quos ab Anco Marcio rege originẽ duxisse & alij scriptores testantur & Ouidius lib. VI. Fastorum illo versu,

Marcia sacrifico deductum nomen ab Anco.

Verum Marciam gentem à duobus Romanorum regibus Numa & Anco originem traxisse omnes fere scriptores tradunt: Numam enim Marcium

qui primus Pontifex Maximus fuit, & sub Tullo Hostilio vrbis præfectus, ex Pompilia Numæ regis filia Ancum Marcium Regem procreasse ferunt, à quo deinceps Marcij genus duxerunt. Huius gentis & in aliis antiquitatis monumentis extat mentio, tum in duabus antiquis inscriptionibus quæ Romæ extra portam Flumentanam repertæ sunt huiusmodi:

C.Marcius.L.F.L.N.
Censorinus.&.C. Asi
nius.C.F.Gallus.Cos
ex. S. C.
Fin.Pomer.Termin.

C.Marcius.L.F.L.N.
Censorinus
C. Asinius.C.F.Gallus
Cos.
ex.S.C.Termin

item in hac veteri inscriptione quæ Aquini extat:

C.Mario.L.F
Censorino.Cos
Auguri.patrono.D.D

Inter cognomina familiarũ gentis huius, fuit *Libo*: quanquam id non tantum Marciæ, sed Iuliæ quoque familiæ aliarumque cognomen fuit.

MARIAM gentem plebeiam fuisse vel ex eo constat, quod C.Marius C. F. qui nullo est vsus cognomine, & M.Marius Gratidianus Tribuni Pl. cũ essent, alter de suffragiis, alter de re nummaria leges tulerunt.

MEMMIA gens vt ex veteribus scriptoribus, & antiquis denariis colligere possumus, inter plebeias numerata fuit: ex ea enim extitit Mẽmius Ædilis plebeius, qui ludos Cereris Cerealia dictos, quibus equorum cursus in circo exhibebãtur, primus fecit. itaque Dio lib. XLVII. memoriæ prodidit, ante deuictum Brutum euenisse, vt Ædiles plebeij gladiatorum certamina pro equorum cursibus exhibuerint. Extat in quodam veteri denario inscripto hæc *L. C. Memiesi*: qua inscriptione nisi duo fratres. C. & CL. Mẽmij C. filij designentur, C. aliquis *Memiesius* ignotæ gentis homo, in quo alterum cognomen L. abundat, fortasse notatus est.

MESCINIAM gentem plebeiam fuisse ex eo constat, quod C. Mescinius quo Tr. Pl. anno DCXCVI. ab exilio reuocatus est Cicero, ex ea natus fuit. Cicero in oratione pro P. Sextio, & post reditum in senatu. L. autem Mescinius Rufus cuius extant denarij, sub Augusto cudendæ monetę præfectus fuit. Hic est, qui Ciceroni Procos. in Cilicia Quæstor fuit, cuiq; è prouincia decedenti C. Cœlius Caldus successit. Cicero ep. XXVI. lib. XIII.

XIII. & epist. VI. lib. XVI. Ad eundem scriptæ sunt epistolæ XX. & XXI. lib. V. quarum prima Rufo L. Mescinio inscripta est. Is igitur Mescinius cũ Augusti postea temporibus cudendæ monetæ præesset, vota quæ S.P.Q.R. Ioui Optimo Maximo pro salute Imp. Cæsaris soluisset, quòd per eum Resp. in ampliori atque tranquilliori statu esset, in nummis notauit.

METTIAM gentem è Lanuuio municipio oriundam fuisse suspicari possumus ex eo, quòd M. Mettij nummi extent in quibus Iunonem Sospitam, quæ Lanuuij cum hasta, scutulo, calceolis repandis, & pelle capina colebatur, signauit. item alij, in quibus ea quæ de Lanuuino serpente à Propertio narrantur, expressit. De Mettio quodam meminit Cicero, in epist. XXVI. lib. XV. & M. Mettij Epaphroditi grammatici Græci, quem puto libertum fuisse M. Mettij cuius extant denarij, exstat mentio in antiqua hac inscriptione:

M·Mettius
Epaphroditus
Grammaticus Gręcus
M.Mettius·Germanus.Fec

MINATIAE gentis facit mentionem Valerius Maximus lib. III. cap. IV. in quo nominat Minatium Rufum, qui M. Catonis, vt ipse inquit, in Cypriaca expeditione fidissimus comes fuit. Scio etiam à Velleio Minatium Magium nominari atauum suum Asculanensem, qui nepos fuit Decij Magij Campanorum, (vt ipsius verbis vtar,) principis celeberrimi. sed nihil is cum Minatia hac gente commune habet, quæ in tribu Sabatina censebatur, vt ex inscriptione quam nos Bisenti Etruriæ oppido descripsimus, intelligere possumus.

Virtuti.Visent
Sacr
M.Minati.M.L.Sab.Galli
II.Vir.I.D.Quinq
Maternus.fratris
Sui.H.C.&.ob dedica
tionem.honorariam
Vicanis.Eluium.popu
lo.crustulum.&
mulsum.dedit

MINVCIA gens patricia primum, postea plebeia fuit. Reperiuntur nummi ex hac gente familiæ *Augurinorum* & *Thermorum*.

MVCIAM gentem plebeiam fuisse inter scriptores constat. Eius autem familiæ duæ reperiuntur: *Cordorum* scilicet, & eorum qui vocati sunt *Scæuolæ*. Cordorum facit mentionem Dionysius lib. IIII. & Quinctilianus lib. I. cap. VII. quos ex casu nascentium cognomen inuenisse scribit. cúmque qui primus ita cognominatus est, à quibusdam Cordum, ab

Athenodoro autem Opsigonum, quod idem est, appellatum fuisse testatur. *Cordos* enim agnos, *cordum* item frumentum & fenum dicebant antiqui, quod sero nasceretur aut maturesceret.

MVNATIAE gentis *Plancorum* tantùm familia in antiquis denariis reperitur: cum *Rufi* etiam à Cicerone in lib. VI. in Verrem, & Val. Maximo, lib. IIII. cap. III. aliíque à scriptoribus nominentur. De L. Munatio Planco mentio est præter scriptores in nummis quoque antiquis, & inscriptione, quæ Caietæ extat huiusmodi:

L.Munatius.L.F.L.N.L.Pron
Plancus.cos.Imp.Iter.VII.Vir
Epulon.Triumph.ex.Rętis.Ædem.Saturni
Fecit.de.manibiis.agros.diuisit.in.Italia
Beneuenti.in.Gallia.colonias.deduxit
Lugdunum.&.Rauricum.

De Lugduno colonia à Planco deducta Galliæ Comatæ Prætore, meminerunt Eusebius, & Dio. Saturni autem ædem de manubiis Plancum fecisse, alterius quoque inscriptionis fragmentum, quod Romæ prope ipsam ædem Saturni superioribus annis repertum est, confirmat. Eius exemplum subiecimus:

L.Plancus.L.F.cos....
Imp.iter.de.manib....
. . . .

MVSSIDIAE gentis è Sabinis, vt arbitror, oriundæ facit mentionem Cicero ep. I. lib. III ad Q. Fratrem: in qua pro *Mussidius* librariorum errore scriptum est *Messidius*: quamuis Messidius etiam ferri possit, quod id nomen à Messiis deductum sit, vt à Mussiis Mussidius. In antiqua basi statuæ Vespasiani Imp. cuius alibi meminimus, *D.* quidam *Mussidius Ianuarius* notatus est inter eos qui ad eam ponendam Imp statuam, pecuniam contulerunt.

N.

NÆVIAM gentem plebeiam fuisse, vel ex hoc intelligere possumus, quod ex ea extitit M. Næuius Trib. Pl. qui P. Scipioni diem dixit, vt scribit Valer. Max. lib. III. cap. VIII. Eius gentis in nummis reperiuntur familiæ *Balborum* & *Surdinorum*. L. Næuij Balbi facit mentionem Liuius lib. XLV. In veteri autem inscriptione, quæ proximis annis in Foro Romano reperta, in Capitolium translata fuit, in cuius altera parte equestris statua Curtij eius expressa est, à quo lacus Curtius dictus fuit, mentio fit *L. Næuij L. F. Spurini Prætoris inter ciues & peregrinos.*

NASIDIAE gentis incertum patriciæne an plebeiæ, scriptores multi meminerunt.

NERIAE gentis facit mentionem Horatius in lib. II. Serm. Satyra III. illo versu,

Scribe decem à Nerio.

in quem

in quem versum ita scribit Porphyrio. Nerium Catienum (ita enim est in vetustissimo libro) iuris studiosum fuisse, & ab Horatio vt auarum tangi. Cicero in ep. III lib. II. ad Q. Fratrem, his verbis. *Sestius ab Iudice Cn. Nerio Pupiniâ, de ambitu est postulatus, & eodem die à quodam M. Tullio de vi.* Censebatur autem Neria gens vt ex hoc loco colligitur, in tribu Pupinia, quæ inter Rusticas numerabatur, ab agro Pupinio, vt scribit Festus nuncupata.

NONIAM gentem plebeiam fuisse, satis ex scriptoribus constat: ex ea enim ortus est Nonius Balbus Tr. Pl. qui edicto quod Sosius in Antonij gratiam contra C. Cæsarem fecerat, intercessit, vt scribit Dio lib. L. Reperitur in antiquis denariis *Sex. Nonius Sufenas* qui Prætor ludos Votiuos fecerit. Ac fortasse is est, cuius meminit Catullus illo versu ad Varum

Sufenas iste Varus, quem probè nosti.

Ita enim legendum est, non vt in vulgatis libris *Sufenus*. Cicero ep. XIIII. lib. IIII. ad Att. *Nonis Quintilibus*, inquit, *Sufenas & fato absoluti sunt.* Valerius etiam Maximus lib. VII. cap. VIII. Sufenatis cuiusdam meminit. Extat & æreus nummus in quo *Sex. Nonius Quinctilianus* notatus est, qui fuit consul anno DCCLX. cum M. Furio Camillo. Dio lib. LV.

NORBANA quoque gens inter plebeias numerata fuit, ex qua C. Norbanus Trib. Pl. extitit anno DCXLVIII. cuius rogatione Q. Seruilo Cæpioni Procos. imperium abrogatum est.

NVMITORIAM gentem plebeiam fuisse vel ex vno L. Numitorio cõstat. qui Trib. Pl. à Liuio describitur lib. II. & Dionys. lib. XII. Cicero in lib. II. de Inuentione, meminit Q. Numitorij cuiusdam qui Pullus cognominatus fuit.

NVMONIAE gentis facit mentionem Velleius lib. II. in quo *Numonij Vaalæ* eius qui legatus Quinctilij Vari in Germania fuit, mentionem his verbis facit. *At Vala Numonius, legatus Vari, cætera quietus & probus, diri auctor exempli, spoliatum equite peditem relinquens, fuga cum alijs Rhenũ petere ingressus est: quod factũ eius Fortuna vlta est. non enim desertis superfuit, sed desertor occidit.* Sic enim legendum isto Velleij loco. Opinor autẽ hunc esse Nonium in Valam, ad quem Horatius scripsit epistolam XV. lib. I.

Quæ sit hiems Veliæ, quod cœlum Vala Salerni.

Ita enim in vetustissimis libris hæc epistola inscripta circumfertur. Videtur autem Numonia gens Vaalæ cognomen accepisse ab aliquo qui vallo defenso id cognomen primus inuenerit. Nam & antiquus denarius extat, in quo expressus est (vt videtur) vir quidam pugnans pro vallo. *Vaala* verò antiquè scriptũ in eo denario pro *Vala*, vt *Feelix* in Fausti denario, pro *Felix* & *Vaarus* pro *Varus* in Alatrina hac inscriptione.

L Betolienus·L.F.Vaarus
Hęc.quę·infera·scripta
Sont·de·senatu·sententia
Facienda·coirauit.semitas
In·opido.omnis.porticum.qua

Arcem·eitur·campum.vbei
Ludunt·horologium·macelum
Basilicam.calecandam.seedes
... cum balineariun.lacum·ad
portam.aquam·in.opidum.adou
Arduom·pedes.CCCX CIↃ.fornicesq
Fecit.fistulas.soledas·fecit
Ob·hasce.res.censorem.fecere.bis
Senatus.filio.stipendia.mereta
Ese.iousit.populusque.statuam
donauit.Censorino

O.

OGVLNIAE gentis plebeiæ facit mentionẽ Liuius lib. X. & Valerius Maximus lib.I.cap.VIII. Extãt & signati ab Ogulnio nummi. Eum autem opinor esse, qui Consul in Fastis descriptus est anno CDLXXXIV. cum C. Fabio Buteone, & anno CDXCVII. Dictator cum M.Lætorio Planciano Magistro equitum Latinarum feriarum caussa. Liuius lib. X. Q. & CN. Ogulnios Tribunospl. nominat, qui anno CDLIII. legem Ogulniam de sacerdotiis tulerunt. Ogulnię gentis mentio quoque extat in veteri hac inscriptione:

N.Ogulnio·Apollonio·coniugi·carissimo.&
N.Ogulnio·Ampliato.filio·pientissimo
Vix.ann.VI.men.X·dieb·V·
Ogulnia·Cale.B.M.fecit

In nummis *Oculnius* pro *Ogulnius* scriptum est: vnde intelligere possumus, antiquos C, litera pro G, vsos esse. Confirmat hoc antiquissima C. Duilij rostratæ columnæ inscriptio, in qua est, *Magistratod*, *Pucnãdod*, *cessit*, *Cartacinensis*, pro *Magistratos*, *pugnandod*, *gessit*, *Cartaginensis*.

OPIMIAE vel vt est in argenteis denariis, *Opeimiæ* gentis plebeiæ frequens est mentio apud veteres scriptores.

OPPIAE gentis plebeiæ facit mentionem Liuius lib. XXXIII. in quo nominat C. Oppium Tr. Pl. qui legem Oppiam de matronarum habitu tulit anno DXL. in lib. autem XXXV. L. Oppij Salinatoris meminit, qui anno DLX. Ædilis plebis fuit.

P.

PAPIAM gentem plebeiam fuisse, satis inter scriptores constat. Eius extat mentio in antiqua hac inscriptione Casinati,

M.Pa-

M.Papius.M.F.L.Matrius.L.F.
Duouiri.I.D
Signum.concordię.ex S.C.restituendum
Coerauerunt.eidemque.dedicauerunt
Et basim.gradum.aram.sua.pecunia.
Faciunda.cęr.eidemq.probauer.
A.D.IIII.Eid.Oct.Cn.Domitio.C.Asinio.COS.

In numis *L.Papius Celsus* nominatur.

PAPIRIAM gentem duplicem esse fuisse ex Ciceronis epistola ad Pætũ, cuius verba subiecimus, intelligere possumus. *Sed tamẽ*, inquit, *mi Pæte, quî tibi venit in mentem negare Papirium quenquam vnquam nisi plebeiũ fuisse? Fuerunt enim patritij minorum gentium: quorum princeps L. Papirius Mugillanus, qui Consul cum L. Sempronio Atratino fuit anno post Romam conditam* CCCXII. *Sed tum Papirij dicebamini post hæc* XIII *fuerunt sella curuli ante L. Papiriũ Crassum, qui primus Papisius est vocari desitus: hunc secutus esse Cursor: deinde L.Maso Aedilicius: inde multi* Masones. *deinde* Carbones & Turdi *sequuntur. hi plebei fuerunt.* Huius igitur gentis in nummis, quos ipsi vidimus, soli *Carbones* reperiuntur.

PAEDANIAE gentis, cuius cognomen est *Costa*, mentionem facit Liuius lib. XXV. & Valerius Maximus lib. III. cap. II. Cornelius Tacitus lib. XIIII. & XVII. Plutarchus etiam in Cicerone P. Costæ cuiusdã meminit.

PETILLIAE gentis plebeiæ frequens est mentio apud scriptores. Liuius lib. VII. facit mentionem C.Petillij Balbi TR.PL. qui primus patribus auctoribus de ambitu ad populum tulit. & lib. XXXVIII. meminit Q. Petillij Spurini Tr. Pl. qui legem Petilliam tulit de peculatu anno DLXVI. M.Æmilio. C.Flaminio Cos. Horatius meminit C.Petillij Capitolini, cuius extant denarij.

PETRONIAM gentem plebeiam è Sabinis oriundam fuisse coniicere possumus cùm ex iis qui hodiéq; supersunt eius gentis denariis: tũ ex eius Petronij cognomine, qui Sabinus à Valerio Max. appellatur lib. I. c. I. Idem lib. IIII. cap. VII. L.Petronium humili loco natum P.Cælij beneficio ad equestrem ordinem & splendida militiæ stipendia peruenisse scribit. C. etiam Petronius Consul anno DCCCXIII. P. huius Petronij qui Triumuir sub Augusto fuit, filius Sabinus Turpilianus in Fastis descriptus est: & in inscriptione Anconitana L. Petronij Sabini mentio extat, cuius exemplum subiecimus.

Petronię
Sabinę
Filię
L.Petronij.Sabini
P.P.Bis
Procurator. Augg

Stationis.hereditatum
Item.prouincię
Narbonensis
Patron.colonię
decuriones

Trebulæ etiam siue Mutuscæ, quod Sabinorum oppidum fuit, fragmentum repertum est inscriptionis, in qua T. Petronius Sabinus nominatur:

T.Petronio
T.F.Serg.Sabino
TR.Mil.Mag.Iuuent
. . . .

PINARIAM gentem patriciam à Pino Numæ Pompilij filio duxisse originem, scribit Plutarchus in Numa: quamuis Liuius lib. II. & Dionysius lib. VIII. à Pinariis qui Herculi sacra anniuersaria faciebant genus traxisse malunt: quibus assentitur Virgilius lib. VIII. illo versu,

Et domus Herculei custos Pinaria sacri.

Huius autem gentis familiæ cum plures fuerint, duarum tantùm quibus cognomina *Nattæ* & *Scarpi*, in antiquis denariis extat memoria, quorum & in aliis vetustatis monumentis mentio reperitur. Puto autem *Scarpi* cognomen ductum esse à Græca voce καρπὸς, qua cauum manus siue vola significatur: eóque pertinere quod in nummorum gentis huius altera parte manus extat signata. multa enim à corporis partibus tracta cognomina in veteribus monumentis reperiuntur: vt *Chilones*, siue *Cilones*, *Capitones*, *Frontones*, *Nasones*, & cætera huiusmodi quæ symbolis quibusdam in earum gentium monumentis indicari solent. Sed & nomina ipsa gentium à Græcis vocibus nonnulla, vt *Aemiliæ*, & *Aciliæ* aliarúmque ducta fuisse constat. *S* literam, quæ detrahendi vim habet, Græcę voci Καρπὸς adiectam opinor, quod qui primus Scarpi cognomine vsus est, aliqua in ea manus parte quæ καρπὸς dicitur, vel à natura, vel à fortuna labem acceperit. cùm contra, qui nullum in ea detrimentum passi fuerint, Εὔκαρποι (siue Carpi) dicti sint. Vtriusque cognominis exempla in veteribus inscriptionibus reperiuntur.

L.Silius Carpus.
M.Fabius Carpus.
L.Cornelius Carpus.
&
Carpus Aug.Lib.Pallantianus.
&
Imp.Cęs.M.Aur.Antonino
Aug.Pio.felici.inuicto.Par
thic.Maximo.Britannico.Max

TR.Pot.

TR.Pot.VII.cos.III.P.P.Procos
Fortissimo principi
Mag.Quin.coll.aurificum
D.D.
Cur.P.Valerius.P.F.Benedi
Tus.&.C.Aurelius.Carpus
Q.Q.I I.S

&

D.M.
Cn.Pompeio.Eucarpo.Cn.Pompeius
ZMaragdus.patrono.optimo.B.M.Fecit.

PLAETORIAM gentem siue *Lætoriam* (vtroque enim modo, vt infra ostendam, apud scriptores reperitur) plebeiam fuisse satis constat. Fuerunt enim ex ea Tribuni & Ædiles plebis, de quibus meminerunt Varro lib.v.de lingua Lat.Liuius lib.xxx. Censorinus de die natali cap.xix.in quo Plætoriæ legis facit mentionem, quam tulit M. Plætorius Tr.Pl.de iure dicundo. E Sabinis verò originem duxisse, possumus ex his inscriptionibus colligere, quarum exempla subiecimus.

Ioui.conseruatori.& Iunoni.Sanctæ.sacrum
C.Plætorius.C.F.Stel.Phæbus.VI.Vir.Augustal
Sodal.Traianal.& Hadrianal.IIII.Vir.Quinquen
Patr.Iuuen.Trebul.Mutuesc.vot.sol.lib.mer

&

L.Plętorio.L.F.Claudia.Sabino
Sacerd.Æsculapi.vix.ann.LXXV
M.Plætorius.Numisianus.Sabinus.
F.C.

&

M.Plętorius.Herculanius
Sacerdos.M.D.M.I.
Fecit.ollar.N.XXXIIII.
Cum.Sarcophago.Marm.

Quod autem Plætoria familia eadem cum Lætoria fuerit, vel ex eo coniicere possumus, quod M.Plætorius primipili centurio, cui populi suffra-

giis, vt scribit Valerius Maximus lib. IX. cap. III. dedicatio ædis Mercurij data est, à Liuio lib. II. M. Lætorius appellatur, his verbis: *Populus dedicationem ædis dat M. Lætorio primipili centurioni.* M. autem Plætorius Rustianus, qui Scipionem in Hispania secutus est, in manuscriptis Hirtij codd. de bello Africo, modò Plætorius, modò Lætorius nominatur. Leges quoque quæ ab hac familia latæ sunt, modò Plætoriæ à scriptoribus, modò Lætoriæ nominantur.

PLANCIAM gentem plebeiam fuisse vel ex eo constat, quòd CN. Plancuius denarij extant, Tribunus Pl. fuit anno DCXCVI. P. Lentulo, Q. Metello COS. eiúsque in primis opera M. Cicero ab exilio reuocatus est. Cic. lib. II. ad Q. Fratrem. & lib. I. ad P. Lentulum, & Dio lib. XXXIX. Fuit & Macedoniæ quæstor, itémque Ædilis. Vide Ciceronem.

PLAVTIAM gentem plebeiam fuisse, inter veteres scriptores satis constat. Nomen verò à Plauto cognomine duxisse, vt Planciam à Planco, Variam à Varo, & Iuliam à Iulo in suis familiis annotauit vir doctiss. Antonius Augustinus. Cùm autem *Plauti Ploti* etiam dicti sint, (vt M. Attius Sarsinas, qui comœdias scripsit, initio Plotus, postea Plautus appellatus est) Plautiam quoque gentem non modo *Plotiam* (vt Claudiam Clodiam) sed *Plutiam* in veteribus monumentis nominatam esse animaduertimus.

POBLICIAM gentem siue Publiciam (vtroque enim modo in veteribus monumentis reperitur, & ab antiquis Poblij antea dicti sunt, qui postea Publij: & Poblicij qui deinde Publicij) plebeiam fuisse ex Liuij libro XXVII. constat, in quo C. Poblicij meminit, qui fuit Tr. Pl. anno DXLV. cui à Senatu populóque Ro. vt ipse posteríque eius in vrbe sepelirentur concessum est: vt ex hac inscriptione, quæ sub Capitolio in monumento quadrato ex lapide Tiburtino incisa est, intelligimus:

C·Poblicio.L.F·Bibulo.Æd.Pl.Honoris
Virtutisque·caussa Senatus
consulto.populique·iussu.locus
Monumento·quo·ipse.posterique
eius·inferrentur·publice·datus·est

POMPEIAE gentis plebeiæ, tres in antiquis qui supersunt denariis, familiæ reperiuntur. *Magni* scilicet, *Rufi* & *Fostli*. Cæterùm de hac gente omnis generis monumenta antiqua loquuntur.

POMPONIAM gentem plebeiam à Pompone Numæ Pompilij filio duxisse originem, & Plutarchus scribit in Numa, & arguunt, qui supersunt huius gentis denarij. Nominatur autem in illis. *Q. Pomponius Molo*: nec non *Q. Pomponius Rufus* qui auus esse potuit Q. Pomponij Rufi de quo extat mentio in ænea tabula ita inscripta:

Imp.Cæsar.Diui.Vespasiani·F.
Domitianus·Augustus·Germanicus.Pontifex.Maximus.
Tribunic·potest. XII.Imp.XXII· Cos. XVI· Censor. perpetuus.

perpetuus. P.P

Peditibus. &. equitibus. qui militant. in. chorte. III. Alpinorum

Et in. VIII. Voluntariorum. ciuium Romanorum. qui.peregrinæ

Condicionis. probati.erant.&.ſunt.in.Delmatia

Sub.Q.Pomponio.Rufo.qui. quina & vicena.ſtipendia

Aut.plura.meruerunt. *&c.*

in fine tabulæ eſt,

Deſcriptum. &.recognitum. ex.tabula.ænea. quæ.fixa.eſt

Romæ. in.muro. poſt. Templum. Diui.Auguſti. ad. Mineruam

Ab hoc autem Q. Pomponio, qui in veteri inſcriptione nominatur genus duxiſſe poteſt. C. Pomponius Rufus, qui Conſul deſcribitur cum Cn. Pompeio Feroce in antiquo lapide, qui Romæ extat huiuſmodi:

Libro.patri
Sancto.Sacr
Sex.Cælius
Primitiuus.&
Publicia.Antulla
Voto.ſuſcepto
D.D.

In lateribus, caper erectus vitem rodit: à tergo inciſum eſt,

Dedicauerunt
Idib.Octobr
Cn.Pompeio.Feroce
Liciniano.cos
C.Pomponio.Rufo

Porrò videntur qui hodie ſuperſunt nummi huius gentis ad duas familias referendi, quarum altera cognomen habuit *Rufus*: altera *Muſa*.

PORCIAE gentis plebeiæ M. Catonem qui Cenſorius appellatus eſt, Tuſculo municipio oriundum, auctorem extitiſſe, inter ſcriptores ſatis conſtat: de eo enim ita ſcribit Cicero in II. de legibus. *Vt ille Cato cùm eſſet Tuſculi natus, in populi Romani ciuitatem ſuſceptus eſt: itaque cum ortu Tuſculanus eſſet, ciuitate Romanus, habuit alteram loci patriam, alteram*

iuris. Catonis extat Hermes, inſcriptus *M. Porcius M. F. Cato Cenſorius*. de quo in libro Imaginum abundè ſcripſimus. Porciæ autem gentis reperiuntur *Licinorum, Læcarum*, & *Catonum* familiæ.

POSTVMIA gens patricia Romæ floruit poſt exactos reges, in plures diuiſa familias, quarum nobiliſſima fuit quæ in denariis reperitur *Albinorum*. Illud autem in hac gente memoratu maximè dignum, quod ad interitum vſque Reip. nullus in ea plebeius fuerit, ſed in patriciorum ordine conſtanter permanſerit.

PROCILIAM gentem è Lanuuio municipio oriundam fuiſſe videtur poſſe intelligi, ex iis qui ſuperſunt eius gentis denariis, in quibus Iunonis Soſpitæ ſimulacrum, quæ Lanuuij colebatur, quale deſcribit Cicero in oratione pro L. Murena & lib. I. de legibus, eſt ſignatum.

Q.

QVINCTIAM gẽtem, Alba diruta, Romam à Tullo rege tranſlatam fuiſſe, & inter patricios cooptatam ſcribit Liuius lib. I. & Dionyſius lib. I apud quem pro Κοιντιλίυς vt eſt in vulgatis libris, corrigendum Κοιντίυς. Alterius autem Quinctiæ quæ fuit plebeia, facit mentionem Cicero in oratione pro A. Cluentio, & Liuius lib. XXIIII. inter gentis huius cognomina fuit Criſpinus.

R.

RENIAE gentis nulla apud ſcriptores quos ipſe legerim mentio reperitur. C. *Renius* tamen nominatur quidam in veteri nummo. Preterea in antiqua quadam inſcriptione nominatur *M. Rhenius Ti. Cæſaris Seruus*, cuius exemplum eſt huiuſmodi.

M.Rhenius.liber.Xyſtus.Ti.Cæſaris.Ser
Germanic.Apollonio·vicario.ſuo·amico·XX
C.Lurius.Iucundus.eſſedarius.V·A·XXV
Filia.Matri
Huic.monimento.vſtrinum·applicari.non.licet.

ROSCIAM gentem plebeiam fuiſſe vel ex eo conſtat quod L. Roſcius Otho. qui Tr. Pl. legem theatralem tulit, ex ea ortus fuit. E Lanuuio verò municipio veniſſe, colligere poſſumus ex antiquis eius gentis denariis.

RVBRIAE gentis plebeiæ facit mentionem Cicero in libro de claris oratoribus, Appianus lib. I. bell. ciuil. & Plutarchus in Ti. & C. Gracchis. in quo quidem libro nominat Rubriũ Tr. plebis Gracchi in Tribunatu collegam, qui rogationem tulit de colonia Carthaginem à Scipione euerſam deducenda. Nominantur & alij ab aliis: ac fuit vnius familiæ ex hac gente cognomen *Dorſenus*, ſiue *Doſſenus*: (doſſum enim antiqui dicebant pro dorſum.) alterius *Rex*.

RVSTIAE gentis mentio eſt in hac antiqua inſcriptione cuius exemplum Tiburi deſcripſimus.

C.Ruſtius.

C.Rustius.C.F.Flauos.iter
L.Octauius.L.F.Vitulus
IIII.Vir.D.S.S
Viam.integendam
curauer

& in tabula Sutrina in qua Pontifices. A. Colonia. coniunc. Iulia. Sutrin. in.ord. relat. inter eos enim pontifices descriptus est *L.Rustius L.F.* Plutarchus autem & Appianus mentionem faciunt Rustij, qui sub Crasso contra Parthos militauit, in cuius impedimentis Aristidis Milesiaca lasciuos libros fuisse repertos scribunt.

RVTILIA gens duplex fuit patria scilicet & plebeia. Eius autem cum plures à scriptoribus familiæ nominentur. *Flacci* tamen qui in veteri denario nominatur, nullam in veteribus vel scriptorum, vel lapidum monumentis inuenire mentionem potui. *Rutilij Craßi* meminit Liuius libro IIII. *Calui*, lib. XLV. *Rufi* Cicero in oratione pro Plancio. *Lupi* Cæsar de bello ciuili lib. I. & Quinctilianus lib. I. cap. II. *Censorini* Valerius Max. lib. IIII. cap. I. *Flacci* vt dictum est, nullus quod sciam, facit mentionem.

S.

SALVIAM gentem Ferentino oppido atque ex principibus Etruriæ, vt inquit Suetonius in Othone, oriundam, plebeiam principio fuisse, vel ex eo intelligere possumus, quòd vt tradit Appianus lib. III. bel. ciuil. ex ea natus est Saluius is, qui Tribunus Pl. anno DCCX. Ciceronis sententiæ de M. Antonio hoste iudicando intercessit. Q. autem Saluium qui in antiquis denariis nominatur, opinor eum esse qui à Velleio, Suetonio, & Dione Saluidienus Rufus appellatur. propterea quod Consul designatus & Imperator in denario describitur: qui quidẽ honos ab iisdem scriptoribus vterq; ei tributus est. Sed cur Saluius pro Saluidienus in denariis nominatus sit, vt liberè dicam, fateor me nescire: nec enim placẽt ea, quæ de eius adoptione à quibusdam licet antiquitatis bene peritis, allata sunt. quia à Saluia gente Saluidiam, & à Saluidia Saluidienam gentis item nomen, non autem adoptionis cognomen, quemadmodum à Nasidia, Cluuia, Titia, Clodia, Nasidienam, Cluuienam, Titienam, Clodienam dictam esse, cùm ex lapide tum ex scriptorum monumentis constat. Sanè Saluidienum gentis nomen fuisse sexcentis confirmare exemplis possumus. De M. Saluio Othone, Othonis Imp. auo, vide Suetoniũ, & Tacitũ.

SANQVINIAE gentis vnus, quod sciam, Tacitus facit mentionem lib. V. in quo M. Sanquinij Maximi meminit, qui Consul ex Kal. Martiis suffectus fuit, anno DCCLXXXI.

SATRIENAE gentis in vno tantùm denario nec alibi, quod sciam, in veteribus monumentis mentio extat. Quemadmodum verò ab Allio Allienus, à Nasidio Nasidienus, & à Saluidio Saluidienus: ita à Satrio, Satrienus nomen deductum est.

SAVFEIAE gentis & in nummis veteribus mentio est, & apud Ciceronem sæpe.

SCRIBONIAM gentē plebeiam fuisse inter veteres scriptores satis constat. Eius duæ tantùm familiæ *Curionum*, vt arbitror, & *Libonum*, in denariis reperiuntur.

SEMPRONIA gens, patricia primum fuit, postea ad plebem traducta, plebeia facta est. Eius in nummis quos habemus familiæ tres reperiuntur, *Atratinorum*, qui patricij fuerunt: *Gracchorum* qui plebeij: & *Pitionum* quos plebeios item fuisse opinor.

SENTIA gens, incertū patriciáne an plebeia fuerit. Neq; verò rerum Romanarū scriptores aliquē ex hac gente nominant, qui Lucij prænomē habuerit: cùm tamē extet descriptus in veteri nūmo *L. Sētius C. F.* Velleius lib. II. meminit C. Sentij Saturnini, qui à Triumuiris R.P.C. proscriptus, Augusti postea legatus in Germania fuit, & Cōsul cū Q. Lucretio Vespillone anno DCCXXXIV. cuius filius credi potest Lucius ille quē diximus.

SEPVLLIAE gentis nullus, quod sciam, veterum scriptorum facit mentionem. Eius autem memoria, quamuis fuerit sub Cæsare Dictatore, & Triumuirorum etiam temporibus non obscura, nulla pæne extaret, nisi antiqui aliquot denarij superessent: quibus P. Sepulli nomen inscriptum est. Ac licet colligere P. Sepullium Macrum illis omnino quæ diximus temporibus floruisse.

SERGIAE gentis patriciæ, vel vnius Virgilij testimonio nobilis, *Silonum* tantum extat in denariis familia, cum plures & quidem claræ, & illustres à scriptoribus nominentur. Virgilij versus est, ex lib. v. Æneidos,

Sergestúsque, domus tenet à quo Sergia nomen.

SERVILIAM gentem (vel vt in nūmis notatum extat *Serueiliam*) Albanam, à Tullo rege, Alba diruta, Romam translatam fuisse, inque patriciorum ordinem allectam, scribit Liuius lib. I. & Dionysius lib. II. Eius autem in antiquis denariis, familiæ reperiuntur patriciæ & plebeiæ: in vtrasque enim fuisse hanc gentem diuisam, satis inter scriptores constat. Inter huius gentis cognomina fuerunt *Ahala* & *Casca*.

SESTIAM gentem patriciam fuisse, (nā Sextiæ Plebeię nulla est in denariis mentio) satis ex Liuio constat: qui in lib. III. nominat P. Sestium Capitolinum, patriciæ, vt ipse inquit, gentis virum, qui cum T. Menenio Lanato consul fuit anno CCCI. & CCCII, decemuir Consulari potestate legum ferendarum caussa.

SICINIAE gentis plebeiæ frequens est mentio apud scriptores: extantque eius gentis hodie nummi.

SILIAM gentem plebeiam fuisse constat ex Liuij verbis, quæ sunt in lib. IV. *Non aliâs, inquit, ægriùs plebs tulit Tribunicia sibi comitia non cōmissa: eum dolorem Quæstoriis comitiis simul ostendit, & vlta est; tunc primum plebeiis Quæstoribus creatis, ita vt in quatuor creandis, vni patricio C. Fabio Ambusto relinqueretur locus: tres plebeij Q. Silius, P. Aelius, P. Pipius clarißimarum familiarum iuuenibus præferrentur.*

SPVRILIAE gentis plebeiæ facit mentionem Liuius lib. IIII. in quo Spurilium Tribunum plebis nominat, cum inquit, *Plebs Tribunos Pl. absentes Sex. Tempanium, Agellium, & Antistium, & Spurilium fecit: quos & pro centurionibus sibi præfecerunt Tempanio auctore Equites.*

STATIAE gentis plebeiæ Cicero meminit in ep. II. ad Q. Fratrem lib. I. Liuius lib. II. & Dionysius lib. IX. ex ea *Murcus* ortus est, cuius extat

tat denarius, quique à ſcriptoribus appellatur *L. Statius Murcus.*

STATILIAE gentis aliquot à ſcriptoribus familiæ nominantur. ex eis autem *Taurorum* nouam fuiſſe ex Velleij verbis intelligere poſſumus quę leguntur in lib. II. *Rarò inquit, eminentes viri non magnis adiutoribus ad gubernandam Fortunam ſuam vſi ſunt: vt duo Scipiones duobus Lælijs quos per omnia æquarunt ſibi: vt Diuus Auguſtus M. Agrippa, & maximè ab eo Statilio Tauro. quibus nouitas familiæ haud obſtitit, quominus ad multiplices conſulatus triumphoſque, & complura eueherentur ſacerdotia.*

SVLPICIAM gentem Camerio oppido oriundam fuiſſe, coniicere poſſumus ex Ser. Sulpicij cognomine, qui primus ex ea gente Romam veniſſe creditur, & è patriæ nomine *Camerinus* dictus eſſe. Ita enim Claudia quoque gens è Sabinis profecta *Sabini* cognomen adepta fuit. Nullus autem in gente Sulpitia antiquior reperitur eo qui Conſul an. CCLIIII. cum M'. Tullio Longo fuit, quique vt diximus primus Camerini cognomine vſus eſt: quamuis Ser. Galba Imp. ex hac gente natus, eius originem ad Iouem retulerit, vt Suetonius ſcribit in lib. VII. cap. II. Gens autem Sulpitia fuit duplex, ſiue, vt quibuſdam placet triplex, patriciorum ſcilicet, plebeiorum, & equeſtrium. Patriciorum *Galbæ* in antiquis denariis: Equeſtrium *Rufi* reperiuntur. Illud autem in hac gente maximè notandum, Sulpiciam Ruforum familiam duobus ſimul prænominibus vſam fuiſſe. Itaq; in antiquis denariis nominatus *L. Seruius Rufus.* & apud Cornelium nepotem in Attici vita, *M. Seruius Sulpitius.* ſic apud Liuium, *P. Seruius Sulpitius.*

T.

TARQVITIAE gentis patriciæ mentio frequens eſt cum in Faſtis Capitolinis, in quib. L. Tarquitius Flaccus L. Quinctio Dictatore Mag. Eq. anno CCXCV. deſcribitur, tum in antiquis inſcriptionibus quarum exempla ſunt hæc:

L. Tarquitio
L. F. Pom
Etruſco
Sulpiciano
Scribę. Quęſtori
Ex teſtamento
De HS. XX

&

L· Tarquitio · Marciano
Filio. dulciſſimo. qui
Vixit· annis. VIII. Menſ· VI
Diebus. XVIII· Horis. XI

L.Tarquitius.Trophimus
Et.Tarquitia.Eutychia
Parentes.filio.dulcissimo
Fecerunt.cuius.corpus.causa
Ponderis.ante.ara.positu.est

Corn.Tacitus lib.xv.facit Tarquitij Crescentis mentionem.

TERENTIA gens inter plebeias ab antiquis scriptoribus numeratur. ex ea enim extitit C.Terentius Tr.Pl.qui anno CCXCI. legem tulit, vt Quinqueuiri curarentur, legibus de imperio consulari scribendis, ne ipsi libidinem ac licentiam suam pro lege haberent. Liuius lib.III. Dionysius lib. x. Reperiuntur in antiquis denariis gentis huius familiæ duæ *Lucanorum* & *Varronũ*. de quibus fit mentio apud scriptores multis locis.

THORIAM gentem fuisse plebeiam inter omnes fere scriptores constat. L.Thorij Balbi meminit Cicero lib.II. de finibus.

TITINIA gens familias habuit patricias & plebeias. Patriciæ meminit Liuius lib.v. cum inquit, *Non tamen vltra processum est, quàm ut vnus ex plebe vsurpandi iuris causa P. Licinius Caluus Tr. militum Consulari potestate crearetur: cæteri patricij creati P.Mæuius L.Titinius, P.Melius, S. Furius Medullinus, L. Publilius Vulsus*. Plebeiæ idem Liuius lib.III. facit mentionem, in quo M. Titinium nominat Trib. Pleb. creatum anno CCCIII. quo tempore plebs in Auentinum ob facinus Ap.Claudij Crassini xuiri secesserat.

TITIAM gentem plebeiam fuisse. vel ex hoc maximè constat, quod multi ex ea Tribuni plebis extiterunt: à quibus latæ sunt leges quæ de vectigali agrorum, de lusu, de Triumuiratu quinquennali, de donis & muneribus inscriptæ sub Titiæ gentis nomine circumferuntur. Huius gentis mentio est in antiqua inscriptione hac:

Ciues.Romani.qui
Mytilenis.negoti
antur
M.Titio.L.F.Procos
Pręf.Classis.Cos
Designato.patrono
Honoris causa

TITVRIAM gentem è Sabinis Romam venisse satis constat, cum ex eius cognomine, tum ex imagine quę est in eius gẽtis denariis impressa T. Tatij Sabini, quem Romæ annos quinque cum Romulo regnasse cum esset ab eo in regni consortium ascitus notum est. Eodem pertinet Sabinarum expressus in denariis raptus, & Tarpeia coniectis scutis à Sabinis necata, Titurię autem familiæ mentio fit etiam à Cicerone in oratione pro M'. Fonteio, & in veteri inscriptione quæ reperta Romę in Auentino monte fuit, in quo T. Tatij Sabini sepulchrum fuisse scribit Dionysius Halicarnasseus.

T.Titurius

T.Titurius.T.F.Sabinus
T.Titurius.T.F.Pal.Mamer
cus.Tituria.Sabina
Titulum.fecerunt
H.M.D.M.Abest.

TREBANIAE gentis nulla reperitur mentio apud eos ſcriptores quos ipſe viderim. veruntamen & in argenteo quodam nummo, & in alio æreo *L. Trebanius* quidam eſt deſcriptus: niſi tamē errore ita inciſum ſit, pro *L. Trebatius*. vt in æreo quodam nummo *Fabrini* pro Fabrici errore inciſum quidam ſuſpicantur. Trebatiæ quidem gentis meminerunt cum alij, tum Cicero ſæpe. Trebaniæ vero, nullus, vt dixi, veterum ſcriptorum facit mentionem.

TVLLIAM gentem inter patricias numeratam fuiſſe, ſatis ex ſcriptoribus conſtat. Fuerunt autem plurimæ Tulliæ gentis familiæ cognominibus diſtinctæ. *Longorum* mentio extat apud Ciceronem in libro de claris oratoribus. *Cimbrorum* in lib. II. Philipp. & Plutarchū in Bruto. *Mōtanorum* apud eundem Ciceronē lib. X. ad Atticum. *Ruforum*. apud Hirtium lib. V. *Annalium* apud Valerium Max. lib. IX. cap. II. *Seneciorum* & *Fabianorum* lib. XV. & XIX. Nobiliſſima vero, *Ciceronum*. Memoratur & M. Tullius *Decula* qui conſul fuit cum CN. Cornelio Dolabella anno DCLXXII.

Conf. p. 116.

V.

VALERIAM gentem è Sabinis oriundam, cum T. Tatio rege Romā veniſſe tradit Dionyſius lib. IV. eius vero principē Voluſum Valerium, vel vt tum dicebant, Valeſium, nominat Plutarchus in Poplicola. Cum autem multas hæc gens habuerit familias patricias & plebeias, quarum extat mentio apud ſcriptores, ſoli in denariis *Aciſculi*, *Flacci*, *Meſſallæ*, & *Catulli* reperiuntur. Extat & denarius cuſus à *M. Valerio Barbato* M. Antonij Triumuiri R.P.C. *Quæſtore Prouinciali*: ita enim notas illas interpretor, Q.P. non autem *Quæſtor Publicus*, vt faciunt alij:

VARGVNTEIA gens, incertum patriciáne fuerit an plebeia: opinor tamen patriciam fuiſſe: eius mentio extat in antiquis inſcriptionibus, quarum exempla ſunt hæc.

Fortunę.Eq
Sacr
M.Vargunteius
M.F.Stel.Apitius
7.cohor.x.Pręt.&
Vargunteia.Hila
ra.L.Sua.Sua.Pecun
V.S.L.M

&

Siluano.Sancto

& Mercurio

Et Libero.Patri

Sacrum

M.Vargunteius.M.F

Pal.Augurinus

Sua.Pecunia.D.D.

III.Idus.Auguſt.

Petronio.Turpilliano

Et.Cęſonio.Pęto.COS.

VERGILIA gens fuit plebeia. eius hiſtorici faciunt mentionem. *Vergilium* autem, & *Virgilium* antiquos ſcripſiſſe, quemadmodum *Verginium* & *Virginium*, teſtimonio nobis ſunt veteres inſcriptiones, in quibus *C. Verginius Martanus: M. Vergilius Narciſcus*, & *C. Verginius Rufus* conſul cum C.Memmio Regulo nominantur. Vetus autem in Claudianum epigramma, cum Calui carmine conſentit,

Et vates cui virga dedit memorabile nomen

Laurea. eſt enim in eo epigrammate ita inciſum.

Εἰν ἑνὶ Βιργιλίοιο νόον καὶ Μοῦσαν Ὁμήρου

Κλαυδιανὸν Ῥώμη καὶ βασιλεῖς ἔθεσαν.

VETTIAM gentem Sabinam fuiſſe, ex T.Tatij Sabini imagine quæ in eius gentis denario impreſſa eſt, intelligere facilè poſſumus. opinor autẽ cum ipſo Tatio tum primum Romam veniſſe, cùm à Romulo in regnĩ conſortium adſcitus fuit: propterea quòd Vettius quidam Interrex à Plutarcho nominatur, quando Numa rex creatus fuit. huius gentis cognomen *Iudex* ſæpe apud ſcriptores deprauatum eſt in *Index*.

VETVRIAM gentem patriciam fuiſſe ex veteribus ſcriptoribus ſatis conſtat. Eam autem regibus adhuc regnantibus Romæ domicilium habuiſſe, vel ex eo intelligi poteſt, quò d Veturius Mamurius ancilium opifex, ſub Numa rege vixit.

VIBIAE gentis plebeiæ, cùm multæ à ſcriptoribus familiæ nominentur in antiquis denariis *Vari* tantùm & *Panſæ* reperiuntur. Huius autem familiæ memoria extat in antiquo lapide, in quo T. Vibius Barus conſul notatus eſt cum Ap. Annio Bradua cuius exemplum eſt huiuſmodi.

Appio.Annio Bradua

Tit.Vibio.Baro.Cos

Magiſtri.Fontis.Lolliani

M·Vlpius.Felix

M Conflonius·Vitalio &c.

A Vibone autem opido Vibia familia nomen fortasse accepit, vt à Gabinis Gabinia,& à Tarquinis Tarquinia : vnde Siciliam profecta atq; inde in Romanam postea ciuitatem ascita, in Clustumina tribu censeri cepit, vt ex inscriptione apparet, cuius exemplum extat huiusmodi.

C.Vibius.C.F.CLV.Pansa
TR.Mil.Bis
Domitię.L.F.Maximę.vxori.&
L.Domitio.L.F.OYF.Liberali
Fratri.vxoris.

VINICIAM gentem plebeiam fuisse, vel ex vno L. Vinicio constat, qui cum C. Vibio Pansa Trib.Pl. cùm esset, ei S.C. intercessit, quod M. Cælius recitat, in ep.VIII.ad Ciceronem lib.VIII.

VIPSANIAE gentis, cuius mentio frequens est in veteribus monumentis, familiæ plures nominantur ab iis, qui Vipstanam cum ea confundunt, eandem esse cum Vipsania arbitrati. Eius autem erroris causam dedit mendosus Taciti codex, in quo malè Vipsanus in lib. x. & alibi scriptum est, cùm Vipstanus scribi debuerit. C. enim Vipstanus Apronianus in veteribus inscriptionibus inter fratres Aruales numeratur eos, qui Neronis Imp. tempore fuerunt. M. autem Vipsanius Agrippa, cuius multi supersunt denarij, familia ortus est equestri, vt indicat Cornelius Nepos in Attici vita.

VOCONIAM gentem plebeiam fuisse satis constat, vel ex vno Q. Voconio Saxa, qui Tr.Pl. legem de mulierum hereditatibus tulit cuius meminit Cicero lib.III.in Ver.in oratione pro Balbo,& alibi, itémque alij. In antiqua etiam inscriptione Voconiæ gentis extat mentio, cuius exemplum subiecimus,

D M
C.Valerius.C.F
Flauia.Spectatus
Siscia.Mil.coh.
VIII.PR.7.Voconi
Mil.ann.VI.vix
Ann.XXVIII.H.F.C

In tres autem hæc gens diuisa familias apud scriptores reperitur: nam præter *Saxam* quem supra nominaui Q. Voconius *Naso*, ex ea genus duxit, qui cum Cicerone Prætor designatus est anno DCLXXXVI. Fuit & *Vitulorum* familia quæ sola in antiquis denariis reperitur. extat eius mentio & in hac inscriptione.

Marti.Leucetio
Pro.salute.Imp.Domini.N.Aug.Pij
Q.Voconius.Vitulus

Leg.XXII.PR.P.F.

Ponendum curauit

Volteia gens(ita enim antiqui scribebant pro *Vulteia*, vt *Volcanus* & *voltus* pro *Vulcanus* & *vultus*) incertum patriciáne fuerit án plebeia. De ea extat mentio apud Ciceronem lib. v. in Verr. in epistola Timarchidis, qui fuit Verris libertus, in qua L. Vulteius quidam nominatur. Vulteij Menæ præconis facit mentionem Horatius in ep. ad Mæcenatem lib. I.

-& narrat Vulteium nomine Menam
Præconem tenui censu sine crimine notum.

In veteribus autem denariis nominantur *L. Volteius* quidam, & *M. Volteius*. de quibus nihil reperi.

FINIS.

INDEX familiarum.

BIBLIOTHECA BIBLIA

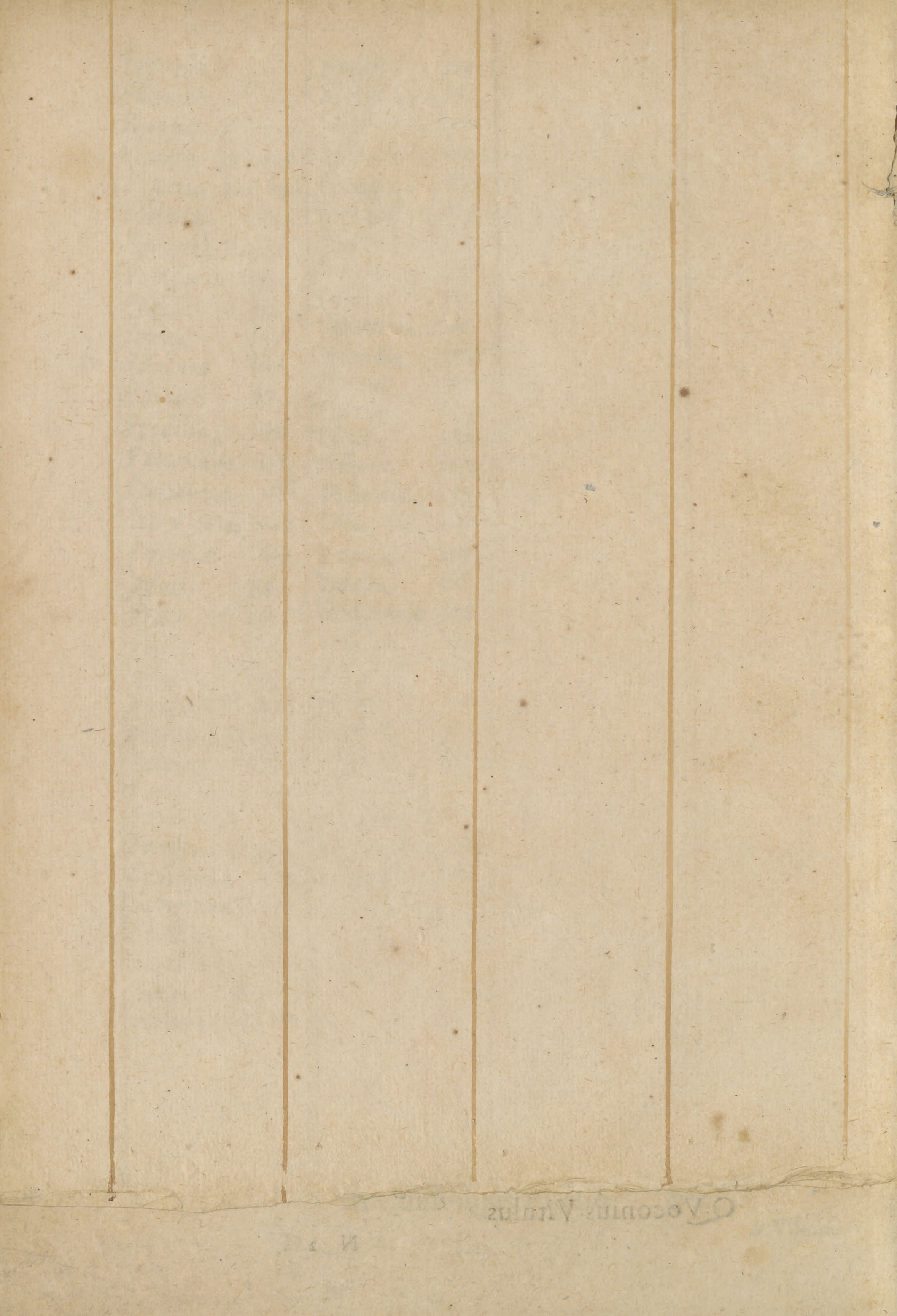

bunt loni a ~~bonis~~ a malis
ex iracundie loni ad dextram .i.
ponentur in eternitate. mali ue
ro ad sinistram .i. qui eternitatem
recipient. eligendo sinistram .i.
omnem exeunt uoluntatem. ut opera in
fectis sententie. qui usque post
essimoniam. potare sitientem. colli
gere hospitem. uestire nudum. uisi
tare infirmum. consolari incarceratum.
sepelire [illegible] in tobia [illegible]
sepelire mortuum. Et aliud non
erit hec commemoratio nisi qui
sciente [illegible] merita sua quibus sal
uabuntur aut dampnabuntur. ec
[illegible] in [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

De igne eterno omnes de igne
dicat aug. [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
si uno modo omnes [illegible]
ardebunt. sed non omnes equaliter
sentient. Sicut enim ille ignis equaliter
ardet non equaliter sentietur. Greg. super
iob. Unus [illegible] ignis cor
pore est. nec [illegible] nec
[illegible] morum [illegible] inex
tinguibilis. a quo eterni ad exigenda
[illegible]. Idem [illegible] flamma [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ad consolationem non lucet ut magis [illegible]
cruciet. ad aliud lucet. Aug. in reg
ni [illegible] [illegible] [illegible] ne ip
si magis doleant. quod et omnes [illegible]
rum uident. In libro etiam [illegible]
[illegible] aug. sic legitur. Sit ut
ait aug. inferior [illegible] [illegible]
[illegible] merito queritur. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] et unde dicitur [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

cum in spiritu corporali non [illegible]
nes demonstrantur. Ut quod defunctorum
anime corporis amore detinentur ad
illas torquendas corporum [illegible]
dines exhibeantur. quibus carne
mortui [illegible] [illegible]. Idem [illegible]
[illegible] [illegible] aug. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ut aut que sunt [illegible] [illegible]
carne [illegible] [illegible] nolente
ab eadem recipiat tormentum [illegible]
[illegible] qui merito [illegible]
[illegible] esse dicitur. quia [illegible]
[illegible] uoluptatis incurrerit [illegible]
Aug. in libro de ciuitate dei
non [illegible] spiritus [illegible] post
pena corporalis ignis affligi. Idem
[illegible] corporalis demones cruciabit
et homines. Idem [illegible] ad [illegible]
[illegible] esse nemo ambigit.

Et cum post De pascha et dni
[illegible] nostre sermo [illegible]
nec [illegible] [illegible] [illegible] ambrosius
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ad [illegible] pascha [illegible]
[illegible] .xiiii. luna [illegible] est
noctem. Ambrosius dicit [illegible]
[illegible] [illegible] esse [illegible]
[illegible] nomen [illegible] [illegible]
[illegible] transitum. Aug. [illegible]
ipsum [illegible] esse [illegible] [illegible] et
[illegible] transitum. Optime [illegible]
[illegible] in [illegible] [illegible] [illegible]
lingue. qui [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] in [illegible] ling. transitum
sonat. [illegible] [illegible] [illegible] dicitur
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] pasche. [illegible]
[illegible] equinoctium ad [illegible] [illegible]

Marginal notes: Luc. [illegible] — ex. [illegible] — ex. [illegible] — Luc. [illegible] — dicit — [illegible]